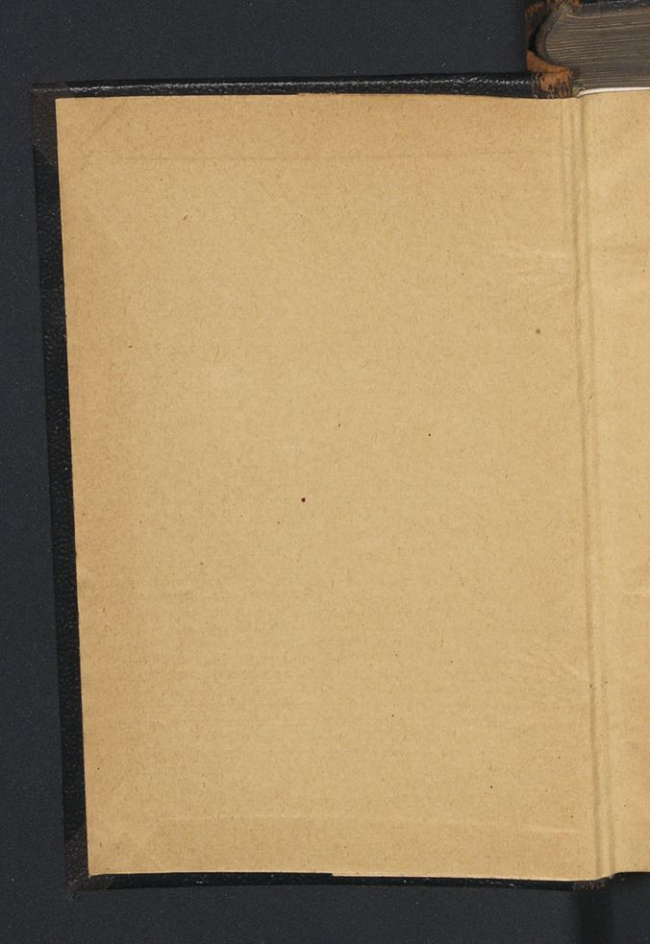

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

94987

Vsemite moj jarm
nase, in uzhite se
od mene, ker jeŝt
ŝim krotak in is
ŝerza ponishen, in
bote pokoj nashli
ŝvojim duŝham.

Mat. II. 29.

Sv. Jedert.

Sv. Mehtilda.

Blagor jim, kateri ŝo zhi-
ŝtiga ŝerza ; ker oni bodo
Boga, gledali. Mat. 5, 8.

Sveta
Jedert in Mehtilda.

Molitevne bukve

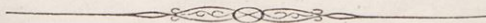
s

jutranjimi, vezhernimi, mašnimi in še drugimi naj potrebnimi molitvami, kakor tudi s pozheševanjem

MARIJE DEVIZE

in

svetnikov.

V Ljubljani.
Saloshil Janes Giontini.
1858.

94987

94987

D 7339/1950

Gegen die Drucklegung dieses Manuscriptes waltet in religiöser und moralischer Beziehung kein Anstand ob, und es kann demselben die Ordinariats-Approbation am Titelblatte folgendermassen vorangedruckt werden :

S dovoljenjem vifokozhaftitljiviga
Ljubljanskiga Škofijstva.

F. b. Ordinariat Laibach den 19. Februar 1857.

Anton Aloys,
Bischof.

Kratko shivljenjopisje

svete devize Jederti, opatize Helpedske.

Šveta deviza Jedert je bila rojena v Eislebnu na Šaksonfkim leta 1252. Njen ozhe je bil grof Hakenbornfki. Komaj pet let stara je fhla v klofhter Benediktinov v Roderfdorfu, kjer se je vfa boshji flushbi darovala. Od tiftiga zhasa je vse pofvetno sanizhevala, le po zhednostih hrepenela in fkorej po nebesfko shivela. Premifhljevanje boshjih fkrivnost jo je vedno k zhednosti in popolnamofsti fpodbudovalo in v vfm djanji in nehanji ni drusiga ifkala, kakor le zhaft boshjo. Njen naj prijetnifhi pogovori fo bili od Jesufa Kristufa in njegoviga pofvetiga shivljenja. Do pofvetiga Refhnjiga Telefa in britkiga terpljenja Jefusoviga je bila tako gorezhe ljubefni blashene pefoshnosti ushgana, de fo jo pri tem premifhljevanji folse velikrat vfo oblile. Devifhko porodnizo Marijo,

ktero ji je bil naš Gospod Jusuſ Kristuſ v prikasni sa mater dal, je prav s otroſhko priſerzhnoſtjo ljubila in zhaſtila. Sa mertve je opravljala vſak dan ſvoje poboshne molitve in druge dobre dela, ſ kterimi je veliko njih duſh is viz reſhila. Svoje telo je možno krotila in pokorila in ga s mnogim zhuvanjem, dolgim poſtam in drugimi enazimi ſpokorili ſkor popolnoma poſuſhila.

199 Trideſet let ſtara je bila opatiza ali predſtojniza imenovaniga kloſhtra ſvoljena. To teſhko ſluſhbo je ſtirdeſet let v dveh kloſhtrih s tako ljubesnijo, modroſtjo in marljivostjo v prid duhovniga reda opravljala, de ſo ſe njej podloſhni kloſhtri v reſnizi bivaliſha prave popolnamoſti imenovali. Zheravno je pa ſveta deviza opatiza bila in torej nar viſhji med vſimi, je ſe vendar nar manjſhi med vſimi hotla biti, in ſi je priſadevala ſvojim podloſhnim, kolikor je bilo mogozhe, ljubesnivo ſtrezhi. S zhudapolnimi darovi jo je Bog obdaroval. Imela je veliko tolashivnih prikasen, poſebno Jusuſa Kristuſa, matere boshje Marije in tudi drugih ſvetnikov. Veliko ſkrivnih in prihodnjih rezhi ji je bilo

rasodetih, ktere je skorej nemogozhe shteti; v molitvi je bila velikrat in dolgo samaknjena. Zheravno je pa s takimi darovi in gnadami od Boga obdarovana bila, je vender fama sebe tako sanizhevala, de je velikrat sdihnila: Sares, naj vezhi zhudesh boshje milosti je, de me tako nevredno toliko zhafa shiveti pufti. Vse drugazh je pa Bog sodil; sakaj memo drusigale to opomnimo, de je Kristuf enkrat drugi sveti osebi sagotovil rekozh: „Naj prijetnifhi stanovanje mi je Jedertino ferze.“ Tudi ji je Bog dan in uro njene smerti rasodel, in kolikor bolj se je ta blishala, toliko svestejfhi je bila v boshji flushbi, dokler ni frezhne smerti umerla v letu 1292, 17. dan listopada (novembra) in shla vezhno veselje vshivat. She v shivljenji so jo kakor sgled vfih zhednost zhaftili, med kterimi se je ljubesen do Boga kakor nar drashji bifer blifketala. Priferzhnost in gorezhnost te ljubesni je bila tako velika, de bi se smelo rezhi, bolj jo je ta ljubesen, kakor pa bolesen umorila. Bog je sato tudi na proshnjo te sveste flushabnize pred in po njeni smerti veliko zhudeshev storil.

Shivljenje svete devize Mehtilde.

Šveta Mehtilda je bila rojena grofuja Hakenbornska in prava sestra svete Jederti. Prezej po njenim porodu so vsi mislili, da bo koj umerla; sato so jo tudi bersh kerstili, in mašnik, ki je to sveto opravilo opravljal, je prerokoval, da to dete ne bo umerlo, ampak postala bo redovnica velike svetošči in da bo Bog po nji veliko zhdeshav storil. Šedem let stara je šhla s svojo materjo v klofhter, kjer je soper materino voljo ostala in se ni ne s protivnimi ne s sladkimi besedami pregovoriti dala. Sazhela je sdaj v vsi priferzhnosti in ljubeshni boshji tako zhudapolno rašči, da je v kratkim naj vezhji zhednosti dosegla. Bila je vsim postreshna, naj manjši hišne dela je vezhkrat sama opravljala. Ubošhtvo je tako ljubila, da she zelo nar potrebnishih rezhi ni imeti hotla. Shivela je prav ojštro in spokorno, in zheravno je vse svoje shivljenje vedno poboshno in bres smertniga greha shivela, se je vender, zhe ne sa svoje, pa sa grehe drugih terdo pokorila.

Bres nehanja jo je Bog s bolesnijo

obiskoval, tako de je skorej smiram bolehal, pa vse je radovoljno in poterpeshljivo preterpela in je bila vse veselejshi v bolnih, kakor v zdravih dneh. Proti drugim bolnikom je bila tako ljubesnjiva in sozhitljiva, de jih je sraven svojih opravil vsak dan obiskovala in jim priljudno stregla. Zhe pa ni mogla sama k njim iti, so jo mogli nesti, in zhe savolj svojih bolezhin ni mogla govoriti, je s drusimi snamnji rok ali oblizhja tako sozhitje skasovala, de jih je veliko do solt ganila. Premishljevala in molila je posebno Jesusovo terpljenje, tako de ni mogla bres solt od njega govoriti. Svoje redovne sestre je smiram tolashila in je bila v zhasih, posebno po odlogu kakshne bolesni tako sgovorna, de so se druge redovnice okoli nje, kakor okoli osnanovavza boshje besede gnjezhile. Vsim je bila pribeshalishie in tolashniza in vsaka, ki je shalostna k nji prishla, je vesela od nje shla.

Kristuf, njen boshji shenin, presveta deviza Marija in drugi svetniki so se ji velikrat prikasali in se shnjo pogovarjali. Velikrat je bila v nebesa samaknjena, kjer je boshje skrivnosti in boshje velizhastvo

gledala. Vezhkrat je Kristusa poprašala, ktera molitev bi mu bolj dopadla, kar ji je vselej rasodel in jo molitve uzhil, ktere morajo serze presuniti. Do presvetiga serza Jesufoviga je bila s tako ljubesnijo napolnjena, de je vezhkrat rekla: „Ko bi hotla vse rezhi, ktere so mi bile is Kristusoviga serza podeljene, popisati, bi jih mahnne bukve ne obfegle.“

Ko je she petdeset let v klofhtu shivela in sedem in petdeset let stara bila, se je tudi sa njo priblishala sadnja ura. Sadnje tri leta je veliko bolezhin v svojih bolesnih s vso udanostjo v boshjo voljo preterpela, kjer je bila od svoje sestre Jederti tolashena. Prejela je svete sakramente sa popotnizo v vezhnost. — Sadnji dan njeniga shivljenja so bile njene bolezhine tako velike, de ni mogla drusiga sgovarjati, kakor: „Dobrotljivi Jesus! Dobrotljivi Jesus!“ Potem dan sv. Elisabete v letu 1289 19. dan listopada (novembra); tri leta pred smertjo svoje sestre Jederti se ji med boshjo flushbo Kristus prikashe, rekozh: „Pridi, svelizhana mojiga Ozheta! in posedi prestol, ki ti je pripravljen od sazhetka;“ in potem je sdihnila svojo llago dusho.

Poduk in nasledba.

Ne le famo sv. Jedert, ampak tudi njena sestra Mehtilda ste svojo gorezhnost v flushbi boshji toliko bolj mnoshile, kolikor bolj se je sadnja ura blishala, in tudi s toliko vezhji marljivostjo sa blagor svojih podloshnih in sester fkerbele. Sares prav umno in pametno ste delale. Bres dvoma tudi mnogo ljudi dan danashnji zhuti blishanje sadnje ure, ali ker so she stari ali ker zhutijo, de njih mozhi hirajo, ali, ker jih kaka nevarna bolesen popade. Ko bi ti pametno delati hotli, bi si mogli pri-sadjati ves she ostali zhaf svojiga shivljenja v prid svoje dushe obrazhati. Sa zhafa bi se mogli sa smert pripraviti, bolezhine radovoljno terpeti v duhu pokore in jih Bogu darovati, dobre dela po mogozhosti delati, grehe svojiga shivljenja vsako uro objokovati. Vse to bi mogli storiti, de bi sanemarjeno sadositi in kaj sakladov sabo v vezhnost nesti samogli, saj sposnajo, de je njim odmerjena doba shivljenja grosno kratka, v kateri si she samcrejo sa klagor dushe kaj pridobiti.

Po tem preteklim zhasu bo vse prozh, nizeh vezh ne bo pomozhka sa tvoje refhenje, zhe si ga do sdaj samudil: „Delajte, dokler imate zhas, opominja Kriftus, sakaj pride nozh, v kateri ne more nebeden nizeh storiti.“ Tifti delavzi v evangeliu, ki so she le enajsto uro sazheli delati, so vender ravno toliko plazhila dobili, kolikor tifti, ki so ves dan delali, ker so namrezh samujeno poravnali in toliko storili, kolikor drugi ves dan. Šv. Krisoftom pravi: „Ob enajsti uri so tifti poklizani, ki so v starosti poklizani. Ta prilika uzhi, de bi tifti, ki so she le v starosti poklizani, spodbodeni bili, in si ne domishljevali, kakor de bi ne mogli tolikshniga svelizhanja, kakor drugi deleshni biti.“ Ne samo stare samore ta prilika rasveseliti, ampak tudi vse, ki posno Boga ljubiti sazhno, ali so dolgo zhasa nemarni v boshji flushbi bili. Taki ljudje, ki zhutijo blishanje sadnje ure, bi si mogli prisadjati, vse samujeno v kratkim zhasu popraviti in poravnati, in zhe to storé, so bres dvoma sagotovljeni, de bodo ravno tako, kakor tifti, ki so dolgo zhasa Bogu flushili, svelizhani. Šv. Krisoftom pravi: „Kolikor starji ali

blisheji savolj drusih vsrokov smo vezhnosti, toliko fkerbnifhi moramo tezhi po poti proti nebefam.“

Glej, ljubi kristjan! s kakfhno poboshnostjo ste bile fveti sestri Jedert in Mehtilda do Jesufoviga terpljenja in Jesufoviga presvetiga serza ushgani in napolnjeni. Terji kakor kamen si ti, zhe pri premifhljevanji, kdo de je tifti, ki je sate terpel in umerl, ki je toliko na dushi in telesu savolj tebe prebil, in tako ne le grenke, ampak tudi saframljive smerti umerl, — gotovo terji, she enkrat rezhem, kakor kamen si ti, zhe te to premifhljevanje s ljubesnijo in poboshnostjo proti tvojimu svelizharju ne napolni. Ta ljubesen in poboshnost se bo nar bolj pokasala, zhe bofh vse svoje pregrehe, ki so bile tako britkiga terpljenja in smerti Kristusove krive, is vsiga serza obshaloval in se jih vedno ogibal. Prerok Isaija pravi: „Savolj nashih hudobij je bil ranjen in savolj nashih pregreh je bil rastepen.“ Glej! kolikfhni so tvoji grehi! Šv. Bernard pravi: „Sposnaj, o zhlovek! kako teshki so tvoji grehi, savolj kterih je mogel nash Gospod Jesus Kristus ranjen biti. Zhe

pa to sposnash, povej mi: kako samorefsh in smesh she kterikrat grefshiti.“ Origen pravi: „Boshji Šin je savolj greha umerl, in ti, o kristjan! hozhefh she vefelje imeti nad greham? hozhefh she grefshiti? Ti vefsh, de je Kristuf pravi Bog in zhlovek savolj grehov na Oljfski gori kri potil; vefsh, de je bil vjet, sanizhevan, bizhan, f ternjem kronan in na sadnje kristhan: in se samorefsh predersniti she v novizh grefshiti? Je li sadofti pekel sa tako hudobijo? Šveti apofstelj prekolne tiftiga, ki nashiga Gospoda Jesufa Kristufa ne ljubi: kaj pa she le tifti saflushi, ki se predersne ga v novizh rasshaliti? Zhe kdo nashiga Gospoda Jesufa Kristufa ne ljubi, je preklet!“

I. Oddelek.

Jutranje in vezherne molitve.

Jutranja molitev.

Molim te in te hvalim, o nar
fladkeji in preljubesnivo serze Je-
susovo! prefladki vir vsih gnad, is
kteriga je priteklo vse dobro in vse
veselje v nebefih in na semlji, in
bo neprenehama is njega teklo: in
is dna svojiga serza se ti sahvalim,
ker si me to nozh obvaroval, o Je-
sus, in mi sopet en dan podelil, de
bi tebi flushil, in sa svoje svelizhanje
kaj storil. In sdaj, o moj Bog, moja
edina ljubesen! is vsiga serza, is
vse dushe in is vsih mozhi se ti da-
rujem s dusho in s telesam; svoje

ferze ti podam ko jutrenji dar, in ga priporozhim, vtopim in s hranim v tvoje ferze, de bi ga ti danafhnji dan vfiga hudiga obvaroval, svojo nebesfko gnado vanj vlil, in s svojo ljubesnijo vnel, de bi te od dné do dné vedno bolj ljubilo vekomaj. Amen.

Priporozhanje Kriftufu.

O Jefuf! krishana moja ljubesen, is dna svojiga ferza sdihujem k tebi in te profim, de bi me s svojo miloftjo podpiral, de bi danef vse svoje misli, besede in djanje le po tvojim dopadajenji obrazhal. Srozhim ti tudi svojo dufho in svoje teló, kakor fi ti svojo dufho na krishi nebesfkimu Ozhetu bil srozhil, in te profim, obvaruj me vseh grehov, in do delimi poterpeshljivost v vseh nadlogah in sopernoftih. Vse molitve in poboshnosti, ktere koli bom danef opravil, darujem in srozhim tvojimu

nar boljšimu serzu, in profim, de bi vsaki sdihljeji in vsako molitev, kterakoli pride is mojiga serza ali mojih ust, vanj sprejel in jo s ognjem ljubesni, ktera vedno v njem gori, bolj popolnoma storil, in nebeskemu Ozhetu v njegovo vezhno hvalo podaril. Popolnoma se tudi udam v tvojo boshjo voljo, de bodi in stori s mano danes in vse dni mojiga shivljenja po svojim svetim dopadajenji. Amen.

O Jesuf Kristuf! v globozhino ran tvojiga preblasheniga serzati darujem svoje grehno serze, de ga vanj saklenesh in vsih grehov obvarujesh. Švojo ubogo grehno dusho potopim in priporozhim v tvojo presveto dusho, svojiga duha v tvojiga duha. O Jesuf! priporozhim se danes in vselej v mozh tvojiga svetiga krisha, tvojih pet ran; potopim se v tvojo predrago kri, ter se poloshim v tvoje

boshje ferze; snisham se v bresno
 tvojiga nefkonzhniga ufmiljenja, v
 pomozh tvoje boshje ljubesni, in se
 zhifto srozhim v tvoje ozhetovfko
 varstvo, de bi bil pred vfimi vidnimi
 in nevidnimi sovrashniki in fkuhf-
 njavami, pred vfo nevihto, povodnjo
 in nevarnostjo ognja, pred vfo fhkodo
 na dufhi in na telefonu po mozhi tega
 priporozhenja refhen in savarovan.
 Amen.

Priporozhanje Materi Boshji in angelu varhu.

Prefveta Deviza Marija! Mati
 prezhudna in fneshnobeli limbar, zve-
 tezha, sharna rosha nebesfhkiga ve-
 felja, varno pribeshalifhe grefhni-
 kov, tolashniza shaloftnih, in kra-
 ljiza vfih svetnikov! Tebe zhaftim
 po prefladkim ferzu Jefusovim, ter
 ti ga s svojim vred podam v ju-

trenji dar, in saterdim vprizho pre-
 svete Trojize in vsih nebeskih trum,
 bodi mi premilostljiva Mati, jas pa
 naj bom tvoj svest flushabnik. Tebe
 zhaftim ko pravo Mater boshjo; po
 tvoji milosti prizhakujem vezhniga
 shivljenja; tebe sa Bogam ljubim
 zhes vse. Tebi se sahvalim za vse
 gnade, ktere mi je tvoj Šin Jesuf
 Kristuf po tebi in savoljo tebe po-
 delil. O Marija, nar ljubesnjevshi
 Mati moja! daj mi svoj materni bla-
 goflov, de bom shnjim danes in
 vselej po volji boshji in tvojim do-
 padajenji shivel in umerl. Is dna
 svojiga ferza shelim, de bi te jas
 in vse stvari ta dan tako ljubili, zha-
 stili in ti flushili, kakor te angeli
 in isvoljeni v nebesih in vsi bogo-
 ljubni ljudje na semlji ljubijo, zhafe
 in ti flushijo.

O Marija! v tvojo materno po-
 mosh ti priporozhim vse svoje pri-

jatle in neprijatle, slaſti pa tiſte ljudi, kateri ſhe v grehih mirno ſpe, tudi vſe bolne in nadloſhne; pomagaj jim, o uſmiljena Mati, s ſvojo proſhnjo. Sadobi jim, de od jeſe in kaſni boſhje ne bodo prehiteni in pokonzhani, ampak ſproſi jim reſnizhno ſpokorjenje, in ſpreobertjenje, de nad menoſ in nad njimi terpljenje in ſmert Goſpodova ſgubljena ne bode. O Marija! vnemi naſhe mersle ſerza v ljubezni do Boga in do bliſhnjiga. Amen.

Tebe pa, o preſveti angel varh, moj ſpremljevavez in zhuvaj moje uboge duſhe, tebe klizhem, ſkerbitudi danes ſa njo, ter jo vſiga greha obvaruj. Proſim te ponizhno, de bi vſe moje molitve, dobre dela, kriſhe in nadloge, ktere bom ta dan ſtoril ali terpel, neſel pred ljubiga Boga, in mu jih v njegovo vezhno dopadenje daroval. Amen.

Sdihljeji k Kristufu.

O preljubesnivi Jesuf! pervisdih-
ljej danafhnjiga dné pohljem k tebi
skos oblake v visoke nebefa, in ko-
likor morem, te profim, vse moje
dela tako obrazhaj, de bi popolnoma
Bogu dopadle, kakor so mu tvoje
dela nefkonzhno dopadle. Amen.

Sjutranji namen.

(Tukaj pomisli, s kakfhnim namenam ho-
zhefh svoje dela danef opravljati, in potem
moli):

O Bog! moja edina ljubesen!
savoljo tebe sklenem, in je tudi
moja refnizhna volja in gotov namen,
danafhnji dan vse svoje notranje in
vnanje dela, vse svoje molitve in po-
boshne opravila, vse trude in te-
shave, vse svoje stopinje, jed in pi-
jazho, spanje in budenje, vse svoje
skerbí in opravila in vse svoje djanje

in nehanje vedno opravljati v sdrushenji in s mozhjo vseh tvojih del in djanj, in s tistim nar bolj popolnoma namenam storiti, kateri je tebi, o Bog! nar ljubši in nar prijetniši. In s tem se terdno odrezhem: vsi samopridnosti, tolashbi in saflushenju, in nizeh drusiga ne poshelim, kakor tvoje nar vezhi dopadenje, in ponishno profim, de bi vse moje dela in opravila, sdrushene s saflushenjem tvojiga preljubiga Šina, prijasno sprejel.

(De bo pa ta blagi namen zeli dan krepak vstal, morash pogostama svoje serze k Bogu povsdigniti in rezhi):

Ponovim, o Bog, svoj danes storjeni sklep, pomagaj mi!

(In kolikorkrat to storish, storjeni namen ponovish, in to vse tvoje dela pred Bogam veliko bolj saflushne dela).

Sjutranja svesa s Bogam in lepa molitev.

O Bog vse dobrote, kateri vso mojo dušo in vse moje misli posnaš, glej na sheljo svoje stvari, ktera le tebi dopasti sheli, in le tebe povishevati, le tebi hvalo peti. O Gospod! sprejmi milostivo moje otrozhje shelje, moje terdno hrepenenje, v vsih zhednostih rasti, in sveso, ktero danes s teboj storim. O ljubesnjivi, dobrotljivi Bog, faj vesh moje shelje in gorezho voljo, de te neprenehama shelim hvaliti in ljubiti, satorej hozhem danes sveso s teboj skleniti, ktera naj nikdar ne neha. Kolikorkrat se proti nebu osrem, se sveselim s teboj savoljo tvojih neskonzhnih popolnamost, ker si vfigamogezhen, neskonzhno moder in pravizhen Bog. Kolikorkrat svojo glavo povsdignem, svoje usta odprem, naj ravno toliko

velja, kakor bi s Jesufam Kristufam
 govoril. Ne moja, ampak tvoja volja
 se sгоди; tvoji boshji volji se udam s
 duſho in s telefam. Kadarkoli bom s
 ozhefam pogledal ali ga satisfnil,
 bodi ravno toliko, kakor bi rekel: O
 nefkonzhni Bog! nizh drusiga ne she-
 lim, kakor tebe s tvojimi svetniki gle-
 dativ tvoji vezhni nebeshki svetlobi.
 Kolikorkrat bom s jesikam ganil, bodi,
 kakor bi rekel: „O Bog! kako možno
 hrepenim po fladki nebeshki hrani,
 po Jesufu Kristufu v presvetim resh-
 njim Telefu, o de bi mi bilo dano
 okufiti jed svojiga Boga! Kadarkoli
 besedo sgovorim, naj bo, kakor bi re-
 kel: Tebe, o vfigamogozhni Bog, hre-
 penim flaviti s vſimi svetimi duhovi
 in vekomaj v vſim svojim djanji in
 nehanji. Kolikorkrat bom safopel,
 tolikrat naj ti bo podarovano shiv-
 ljenje, terpljenje in smert Tvojiga ſina
 Jesufa Kristufa, in vſih svetnikov

zhednosti in saflushenja, kakor tudi vfa revfhina in nadloga shaloftnih, in fizer v tvojo vezhno hvalo, v blagor in raft vse katolifhke zerkve in v sadoftenje vfih ljudi; in potem hozhem s tvojim poslednjim sdihljejem, o Jefuf! tudi fvoj sdihljej fkleniti in isdihniti v tvoje ljubefni polno ferze. Kolikorkrat mi shila udari, te p rofim po grosovitim terpljenji Jefufa Kristufa odpuftenja fvojih in grehov drufih. Kolikorkrat bom roko preganil, tolikrat fe ti is ferza sahvalim sa vse darove, milofiti in dobrote, ktere koli fo bile meni ali mojim prijatlam in dobrotnikam fkasane od tvoje nefkonzhne ljubefni; in v tvoje vfemogozhno varftvo priporozhim febe in vse fvoje sorodnike in snanze.

Kolikorkrat fe bom preftopil, tolikrat fe odpovem is vfiga ferza hudobnimu fovrashniku, vfimu njegovimu sledftvu in grehu, in verujem

in upam edino le v te, o Bog! in
 poslednjih, kolikorkrat mi serze udari
 v mojih perjih, sprejmi to, kakor
 bi slednjikrat rekel: O Jesuf! ljubim
 te; o prekladki Jesuf! is vfiga serza
 te ljubim, kakor te tvoja preljubes-
 njiva Mati in vsi svetniki vekomaj
 ljubijo. In tedaj te prosim, o pre-
 sveta Trojiza, de bi to mojo serzhno
 sheljo in gorezho voljo namesti dja-
 nja sprejela. O mili Jesuf! poterdi to
 sveso s predrago svojo stranfko rano.
 O ljuba, devifhka Mati Marija! tebi
 jo srozhim, nefi jo pred boshje
 oblizhje, kjer bo vfak tudi sa nar manj-
 fhi storjeno dobro delo plazhilo pre-
 jel. Vi pa, o ljubi angeli boshji, vi
 nebesfki duhovi, in svetniki boshji,
 bodite moje prizhe, de to is serza she-
 lim in vedno stanoviten oftati hozhem,
 dokler bo Bog, in jas njegova stvar.
 Tebe, o Bog! ljubim zhes vse; o, de
 bi te nikdar rasshalil ne bil! Odslej

se ne smé nikh vezh sgoditi, sakaj
tvoj; o Jesuf, sim shiv in mertev.
Amen.

(Ta svesa se vsak dan ali pa vsak
teden lahko ponovi).

Zhes dan pa vezhkrat rezi:

Šerze moje! neprenehama hvali
svojiga Boga; ne nehaj, ampak vedno
reci: Svet, svet, svet je Bog Šabaot!

Molitev, kadar v zerkev prideh.

Nar vihi Gospod in Bog! jas tvoja
nar nevrednihi stvar, pridem semkaj
pred sedesh tvoje milosti, de bi tebe,
svojiga Boga, po svoji mozhi pozha-
stil, in satorej hozhem v sedinjenji
š vsimi molitvami in poboshnostmi,
ktere je Kristuf, tvoj ljubi Sin, is
ljubesni do tebe tolikrat opravljaj,
tudi jas to molitev zazheti in v tvoje
pozheshenje svesto opraviti. In she-
lim, de bi ti s tem tolikofhno zhaft in

hvalo in dopadenje skasal, kakor sta ti jo skasovala vzhlovezheni Jesus, in njegova presveta Mati Marija. Ker pa je moje serze tolikanj slabo in mlazhno sa to opravilo, satorej ga shelim uterditi s mozhjo in pomozhjo serza Jesufoviga v njegovim in vfih svetnikov imenu in v imenu vfih angelov in sposnovavzov boshjih. Profimte, podeli mi svojo gnado sa tó in varuj me vse nemarnosti in sanikernosti, in tedaj prizhnem v Jesufovim in Mariinim imenu. Amen.

Molitev po dokonzhanim opravilu.

Presveti in prevsvisheni Trojizi, nashimu krishanimu Gospodu Jesusu Kristufu, zhudoviti zhiftofti presvete in vselej zhaftíte Devize Marije in vfim svetnikam bodi vezhna hvala, zhaft, krepost in flava od vfih stvari;

nam pa bodi odpushtenje grehov na vezhne zhafe. Amen.

Šrezhno je telo Marije Devize, ktero je nosilo Šina vezhniga Ozheta; in srezhne so perfi, ki so dojile Kristufa, Gospoda nashiga. Amen.

(Ozhe nash. Zhefhena fi Marija.)

O Bog, bodi mi ubogimu grefhniku milostljiv! O predobrotljivo in poterpeshljivo Jagnje boshje! ufmili se me, in tvoja mozh naj popravi, kar sim v tem opraviu pregrafhil. Amen.

Molitev, kadar grefh is zerkve.

Dobrotljivi Jesus! is vfiga serza se ti sahvalim sa gnade, ktere si mi v tej zerkvi podelil, in ker jo moram sdaj sapustiti, darujem in priporozhim tebi kot svojimu nar svejstefhimu prijatlu vse svoje molitve, poboshne opravila in dobre dela, ktere

sim sdaj storil, in ponishno te profim, sprejmi jih v svoje nar svetelji ferze, ter popravi vse, karkoli sim nemarno opravil; profim te tudi, de bi mi dal svoj sveti blagoflov, me sdaj in vselej greha obvaroval, in moje ferze, ktero ti s ponishnostjo isrozhim, v sveti ljubeshni in gorezhnostti ohranil, de bo vse, karkoli bom pozhel, v tvojo vezhi zhaft in hvalo. Amen.

(Potem se pokropi in rezi:)

S pokropljenjem s tvojo predrago kervjo, o dobrotljivi Jesuf, in s mozhjo svojiga britkiga terpljenja operi mojo duho vfih grehov, in varuj me pred vfimi fkuh-njavami hudobniga sovrashnika. V imenu Boga Ozheta, in Sina, in svetiga Duha. Amen.

Kadar ura bije.

Dobrotljivi Jesuf, vse, karkoli sim v tej uri opravil, priporozhim tvojimu boshjimu ferzu, de bi vse s njegovo mozhjo sboljshal,

in svojimu nebeskemu Ozhetu v njegovo vezhno hvalo prinesel. In vse, kar bom prihodnjizh storil, hozhem le is ljubesni do tebe storiti in s svetimi opravili sdrushevati. Amen.

Molitev pred jedjó.

Vsih ozhí se osirajo po tebi, o Gospod nebeski Ozhe, ti jim dajesh hrano o pravim zhasu; roko svojo odpresh in vse, kar shivi, napolnish s blagoslovam. — Zhaft bodi Ozhetu, in Šinu, in sv. Duhu, kakor je bila v sazhetku in sdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Gospod! blagoslovi nas, in te svoje dari, ktere bomo od tvoje ozhetovske roke prejeli, in daj nam to hrano smerno, veselo in hvaleshno savshiti, po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

(Ozhe nash. Zhesheha si Marija.)

Dobre misli med jedjo in pijazho.

Kako dobrotljiv si, o Bog! de mi dašh jedi in pijazhe, in ti vender le nehvaleshnoft sa to fkasujem.

Koliko ljudi, ki so bolji, kakor jest, sdaj lakoto in shejo terpi, in se hranijo s kruham svojih sols!

Ko bi bil, o dobrotljivi Ozhe, s menoj, kakor s veliko drusimi gresniki ravnal, bi mogel morde v vezhni lakoti in sheji v kraji pogubljenja terpeti. Kako tedaj se ti morem sahvaliti, v neismerna dobrotljivoft! O ljubesnjava previdnoft! podelila si jedilam prijeten flad, ne v nesmernoft, temuzh, de bi bres studenja toliko loshe jih savshil. Oh, kolikrat sim napzhnimu poshele-nju mefa stregel, in s tvojimi dobrotami te rasshalil! Zhe mi dašh veliko, je le tvoja dobrota; zhe mi dašh malo, je vender vselej vezh, kakor pa saflushim; in kaj naj bi jas godernjal ali nejevoljen postajal, kadar mi jed in pijazha ni po godu, ko si vender ti, moj odrefhenik! s shelzhem pojen bil, in si filo sheje in lakote preftal!

Ne pušti, o Bog! de bi posheljivošt meša v meni gospodovala. Moja jed naj bo, de bom tvojo sveto voljo vedno spolnoval, in de bom shivel od besede, ktera pride is tvojih boshjih ust, in ktera sama le more mojo dušho nasfiniti.

Molitev po jedi.

Ozhe nebeshki! sahvalimo se ti, ker si nevredne nasfital, in ne nehafh nam svojih dobrot deliti. Zhašt in hvala ti bodi, o Bog! v nebesih, mir pa ljudem na semlji, gnada nafhim dobrotnikam, vezhni pokoj vřim vernim duřham, in nam po tem shivljenji vezhno svelizhanje po Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

(Ozhe nafh. Zezhena si Marija.)

Vezherne molitve.

Sahvala sa prejete dobrote.

Bodi pozhefhen in moljen, v predobrotljivi Gospod in Bog, moj stvarnik, odrefhenik, varh in pomozhnik! Tebe hvalim in povifhujem s vfimi angeli in fvetniki tvojimi; tebi se sahvalim is vse fvoje mozhi sa vse dobrote in gnade, ktere fi mi ta dan, in vse moje shivljenje na dufhi in na telesu fkasal. Kako naj ti jih, o Gospod, povernem? Dufho in telo, in ker premorem, ti darujem v sdru-shenji s Jefufam Kristufam in s njegovim nefkonzhnim saflushenjem. O! ko bi ti mogel tako hvalo in flavo peti, kakorfino ti pojo tvoji angeli in fvetniki; in vfi poboshni v ne-befih in na semlji; glej, moje ferze je pripravljeno in vneto.

Molitev sa rasfvetljenje.

Pridi, o sveti Duh! rasfvetli moje serze s sharki svoje vezhne svetlobe, de bom vse grehe in samude tega dne v britkoſti ſvoje duſhe ſpoſnal, ſe jih pred teboj obtoſhil, jih prav obſhaloval in ſe s teboj, o nar vekſhi dobrota, ſopet ſpravil. — Tvoje ozhi ſo moje nepopolnamoſti vidile in na vse moje ſtopinje gledale. Kolikoſhne tedaj in koliko, o Goſpod, je mojih pregreh, mi pokaſhi, de jih bom ſpoſnal in obſhaloval.

(Sdaj ſpraſhaj ſvojo veſt, in preglej, kaj ſi zheſ dan dobroga ali ſlabiga ſtoril s miſlimi, beſedami in s djanjem; in potem s ſerzhnim keſanjem moli):

V britkoſti terpljenja tvojiga preljubljeniga ſina, o dobrotljivi Ozhe, ſe obtoſhim ſvojih napak in ſvoje velike neſveſtobe, ktero ſim ti danſ ſkaſoval, ker ti niſim le vnemarno

flushil, in malo na te mislil, ampak te velikrat tudi, svojiga Boga, s svojimi grehi rasshalil. Oh s golj greh in nehvaleshnost vidim nad seboj! Kaj sim storil? Kako sim mogel tebe, svojiga ljubesnživiga Ozheta, kdaj rasshaliti, in tolikanj in tako velikih mi dodeljenih dobrot posabiti? Tebi samimu sim greshil in hudo pred teboj storil, s shalostnim serzam se udarim na svoje perfi in rezhem s ozhitnim greshnikom: O Bog! bodi mi milostiv ubogimu greshniku; usmili se me, o Bog! po velikosti svojiga usmiljenja. Sgubil sim se kakor sgubljena ovza; poishi mojo ubogo dusho in pelji jo sopet k zhedi svojih isvoljenih. Šposnam svojo hudobijo in svoje grehe in jih obshalujem v dnu serza, in shal mi je, de sim tebe, o Bog, kteriga zhes vse ljubim, rasferdil. O ko bi nikdar greshil ne bil; odpusti mi, nebeshki Ozhe! po shalovanji in folsah,

po britkim terpljenji in smerti svojiga Šina, Svelizharja našhiga Jesufa Kristufa. V te, o Kriste, saupam, ker ti si sprava sa naše grehe. Amen.

Tri molitve v hvalo boshjo,

katere

opravi sa svojo samudo.

(Šv. Mehtilda je vfaki dan trikrat našlednji pfalm s tremi molitvami molila; satorej ga utegnefh tudi ti moliti sa svoje zhes dan storjene grehe).

Hvalite Gospoda vse ljudstva, hvalite Gospoda vfi narodi, sakaj njegovo usmiljenje je nad nami poterjeno, in rekniza Gospodova ostane vekomaj. Zhaft bodi Ozhetu i. t. d.

1. Ozhe nebeshki! darujem ti tvojiga ljubiga Šina s vsimi njegovimi deli, ktera je fkosi tri in trideset let v tvojo vezhno hvalo in v blagor sveta storil, in te prosim, de bi mi savoljo njega odpustil, kar sim kdaj na dobrih delih samudil. Amen.

Hvalite Gospoda itd.

2. Ozhe nebeshki! darujem ti tvojiga preljubiga Šina s gorezho ljubesnijo vred, s ktero je vse svoje dela opravljal, in prosim, de bi mi savoljo njega odpustil vso vnemarnost, s ktero sim svoje dela opravljal. Amen.

Hvalite Gospoda itd.

3. Ozhe nebeshki! darujem ti tvojiga ljubiga Šina s vsem njegovim terpljenjem, ktero je skosi tri in trideset let in slasti na gori Kalvarii preterpel, in prosim, de bi mi savoljo njega vse grehe odpustil, ktere koli sim kdaj storil. Amen.

Priporozhanje Materi Boshji.

O preblashena Deviza Marija! tvoji materni svestobi in tvojimu posebnimu varstvu in v narozhje tvojiga ufmiljenja priporozhim to nozh svojo dusho in svoje telo, de bi ju obvarovala, kakor si smaterno skerbnoftjo svojiga ljubiga Jesufa v sibel pokladala in ga varovala; de bom

pred vſim ſalasvanjem hudobniga ſovraſhnika zavarovan. Amen.

Priporozhanje v preſv. ſerze Jeſufovo.

O preſladko ſerze Jeſufa Kriſtufa; rahlo pozhivaliſhe vſih bogoljubnih duſh! tebi ſrozhim to nozh ſvoje ſerze, ſvojo duſho in ſvoje telo, de bi jih vſih nevarnoſt, vſih nezhiſtih domiſhljij in ſovraſhnih napadov varovala.

O ve ſvetle ſvesde na nebeſu, ki vſelej ſ vefeljem ſvojimu Bogu migljate; ker ſe tedaj k pozhítku podam, in Boga hvaliti ne morem nehati, ſatorej vaſ povabim, de hvalite nameſti mene Boga, in vſo nozh in vſo vezhnoſt hvalite in ſlavite Goſpoda mojiga nebeſhkiga ſhenina in oſnanujte: de on ſam je ſvet, zhaſtit in ſlaven vekomaj; de on ſam je vreden, prejemati zhaſt in hvalo in ſahvalo vekomaj.

In ti, o premili Bog! ne saversi moje shelje, ampak bodi ti moja ferzhna shelja, te vedno hvaliti, prijetna in dopadljiva. Glej, o Bog, svetle svesde in naj ti veljajo kó prizhe, ktere vfo to nozh flavo tvojiga velizhanstva osnanujejo. Poglej te sharne svesde, in naj ti veljajo ko ravno toliko ferz, ktere to nozh in vfo vezhnost is ljubesni do tebe gore in le v ljubesni do tebe shivé.

O shivljenje moje dushe! o sladko veselje mojiga ferza, preljubi moj Jesuf! tedaj se hozhem s tvojim svetim blagoflovam k pozhitku podati v sdrušenji s tisto ljubesnijo, s katero si ti na semlji svoje telo k pozhitku pokladal v hvalo svojiga Ozheta, in v blagor vfiga zhloveshtva in s ravno tistim namenam, kakor si ti spal, hozhem tudi jest spati v tvojo vezhi hvalo in sa potrebo svojiga telefa. Vekomaj pa bodi hvaljen Bog, sakaj

svet, svet, svet je Gospod Bog Ša-
baot. Amen.

Dvanajst lepih molitviz, pre- den se spat gre.

1. Jesuf Nasarefhki, kralj Judovfki, obvaruj me nagle in neprevidene smerti. V imenu krishaniga Gospoda se uleshem: blagoflovi, vladaj, varuj in vodi me v vezhno shivljenje.

2. O Gospod, moj Bog! varuj me kakor serkalo svojiga ozhefa, in pod svoje peruti me sakrivaj. V tvoje roke, o Gospod, priporozhim svojo dusho; ti si me odrefhil, o vezhna refniza, v miru Gospodovim hozhem spati in pozhivati. O Bog, dodeli meni in vřim pravovernim kristjanam frezhno zhafno, in na sodnji dan veselo vřtajeenje.

3. O moj Bog! dodeli mi v tem shivljenji pravo kefanje nad mojimi grehi, de se jih bom prav spovedal, in bom nasadnje presv. refhnje Telo sa popotnizo prejel. Tudi gnado poslednjiga olja, te profim, mi miloftivo řkashi.

4. Daj mi, o preljubi Jesuf! piti is tvoje ranjene řtrani, in to bodi moja mozh

in krepost. V vsi svoji slabosti hozhem svoje serze in svoje usta k tvoji stranfki rani pritiskati. O Gospod, moj Bog! ozhisti moje serze vsiga, kar ti ne dopade, slafti pa vse ljubesni do sveta, de bom toliko loshe umerl.

5. O Bog, pridi mi na pomozh v moji smertni uri, zhe me bodo take bolezhine obdajale, de se ne bom vedil kam ober-niti. Dodeli mi takrat poterpeshljivoft in stanovitnoft do konza.

6. O prefladki Jesus! pridi mi na pomozh v moji smertni uri, ko bodo moje mozhi pojemale, bo vid in fluh in govor sginjal; o Bog, na te saupam, ti me sa-pufltil ne bofh.

7. O Gospod Jesus! po tvojim ker-vavim potu te profim, de mi bofh v mo-jih smertnih teshavah na strani stal, in me nebofh sapufltil, ko me bodo vse ftvari sapufltile.

8. O tolashba moje dushe! pridi mi na pomozh v moji smertni uri, de me fkuflhnjave hudobniga duha ne bodo pre-magale, in me njegov strahoviti pogled motil ne bo. Tvoje fladko ime, snamnje svetiga krisha, in preblashena Deviza Marija

naj mi pride na pomožh, in bodi vedno v mojim serzu in v mojih uftih.

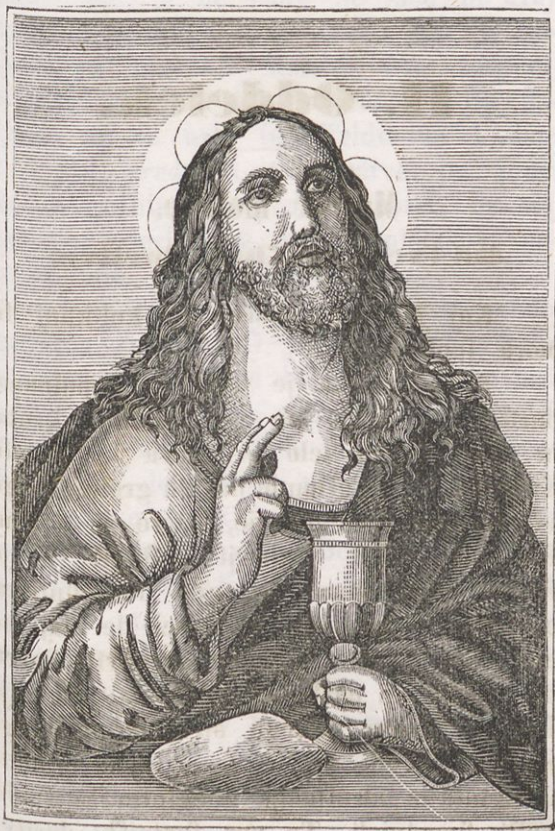
9. O moj Bog! darujem ti vse svoje poslednje sdihljeje in profim Boga Ozheta, de bi me krepzhal s svojo vfigamogozhnoftjo; Boga Šina, de bi me odrefhil s svojo modroftjo; in Boga fv. Duha, de bi mojo duſho ko svojo nevesto po svoji dobrotljivofti peljal v vezhno vefelje.

10. O moj Bog! pridi mi na pomožh v poslednjih trenutkih mojiga shivljenja; ne ſapuſti me, ko me bodo vse ſtvari ſapuſtile, in ko ſe me po ſmerti nikdo vezh ſpomnil ne bo, me pa ti, o Goſpod, v vezhnofti ne poſabi.

11. O moj ſtvarnik in odrefhenik! pridi mi na pomožh, ko bom pred tvojo oſtro ſodbo pelján, ko bodo moja veſt, moj angel varh in vse ſtvari ſoper me toshili; takrat, o Goſpod in Bog! bodi ti, o Jeſuf, moj beſednik, ſtori me ſvojiga terpljenja in ſvoje ſmerti deleſhniga, poplazhaj s ſvojim ſafluſhenjem moj dolg, in vekomaj mi ne daj od tebe lozhenimu biti.

12. O Marija, mati miloſti in uſmiljenja, zhuj ti nad mano, varuj in brani me ſvojiga nar nevredniſhiga fluſhabnika,

to nozh pred peklenfko kazho, kateri si
na glavo stopila, de hudi duh nizz nad
menoj premogel ne bo. O sveſti angel
varh, bodi to nozh moj vodnik in varh,
in brani mi duſho in telo pred vſimi
slegi. O vſi ſvetniki Boſhji, profite Boga
same, ubosiga greſhnika, sdaj in na mojo
ſmertno uro. Amen.

II. Oddelek.

Mafhne molitve.

Od svete mafhne daritve.

Kaj je sveta mafha in kolikanj se mora spoštovati.

Šveta mafha je prava in popolnoma daritev, v kateri se pod podobo kruha in vina pravo telo in prava kri Jesufa Kristufa v odpufhanje nafhih grehov Bogu vfigamogozhnimu daruje, ktero je Kristuf sam pri sadnji vezherji postavil, in jo svojim apofteľnam in njih naflednikam opravljati sapovedal in hotel, de naj bo ona tudi fpomin njegove grosovite smerti na krishi in nafhiga odrefhenja; kakor je Bog v ftarim sakonu od velikonožhniga jagnjeta hotel, de fo se o njem is hoda is Egipta in odrefhenja is egiptovfke fushnosti fpominjali. Te nar svetejſhi daritve pa ne more nobeniga duhovna nevred-

noft ali hudobnoft ofkruniti ali smanj-
 ſhati; tudi ji ne more ne zhaſ, ne kraj,
 kjer ſe opravlja, kaj vseti; kar je Go-
 ſpod po preroku Malahii ſam rasodel:
 Vſikdar naj mu bo darovana zhiſta da-
 ritev; in to uzhi tudi Tridentinſki ſbor.

Od vrednoſti te daritve pa pravi
 ſv. Avguſhtin: Goſpod je hotel, de naj
 bo ena daritev v zerkvi obhajana na-
 meſti vſih drusih daritev.

Ker pa je bila daritev Bogu vſelej
 prijetna flushba, ſi je lahko miſliti, kako
 prijetna mora Bogu daritev ſv. maſhe biti,
 katero je ſam Jeſuf poſtavit, pri kateri ſe
 kruh in vino v telo in kri Goſpodovo
 ſpremeni, de ſpomin njegoviga terpljenja
 in njegove ſmerti vedno ponavljamo, in
 memo ktere ne more Bogu nizeh bolj do-
 padljiviga biti. Ker pa Bogu nizeh prijet-
 niſhiga ni, kakor ſv. maſha, tedaj ſa-
 moremo od njega po tej daritvi veliko
 guad ſadobiti, ſatorej pa bodi ſlednjiga
 ſkerb, pobošhno pri ſv. maſhi biti, in
 ſe nar ſvetejſhi daritve pogoftama vdele-
 ſhevati.

Pervi del sv. mafhe.

Sazhetek.

Mafhnik sazhne sveto mafho s krishem; to pomeni, p̄ervizh, de bi mogli kristjani vsako délo s svetim krishem, v imenu trojediniga Boga, sazhéti, kar je bilo nekđaj per kristjanih v navadi; in drugizh to pomeni, de naj se spomnimo, de se bo sdaj Jesus nekervavo svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval v odreshenje vsiga sveta. — Ozhitna spoved, ki jo mafhnik moli, pomeni, de naj obshalujemo svoje grehe pri sveti mafhi, ker je Jesus ravno savolj nashih grehov toliko terpel in na svetim krishi umerl; de naj Boga profimo, de bi nam posaflushenji Jesusovim, in po profhnjah prezhiste devize Marije in vsih svetnikov, nafhe grehe odpustil; in de naj terdno sklenemo, se is ljubesni in hvaleshnofti do usmiljeniga Jesusa skerbno vsih grehov varovati, de ne bo njegova presveta reshnja kri saftonj sa naf prelita.

V imenu Boga Ozheta itd.

M o l i t e v.

Moj Bog! nisim vreden, se per sveti mafhi snajti, ker sim te tolikrat s svojimi grehi rasshalil. Prosim te, daj mi prav sposnati in obzhititi hudobijo svojih grehov, de jih bom is ferza obshaloval in sovrasnil, in sa vselej greshti nehal. Prosim te, o moj dobrotljivi nebeski Ozhe! odpušti mi vse moje grehe po nekonzhnim saflushenji svojiga ljubiga Šina, in po profhnjah njegove presvete matere in vsih svetnikov.

Ozhitna spoved.

Še spovem Boga vfigamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu Mi-Paelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in havlu, vsim svetnikam, in vam, ozhe, de sim veliko gresnil s mislijo, s besedo, in s djanjem. Kriv sim, kriv sim, silo sim kriv. Sato prosim sveto

Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janesa kerftnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, ozhe, moliti sa-me per Gospodu nashim Bogu.

Usmili se naf, vfigamogozhni Bog! odpušti nam nafhe grehe in naf pripelji v vezhno shivljenje. Amen.

Miloft, odveso in odpuštenje nashih grehov nam dodeli vfigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Škashi nam, o Gospod! svojo miloft, in pripelji naf v vezhno svelizhanje.

Naj ti bodo dopadljive, o moj Bog! moje proshnje, in desiravno sim nevreden, uflifhan biti, te prosim, de me uflifhi po svoji neisrezheni milofti in po neskonzhnim saflushenji Jesufa Kristufa, nashiga Svelizharja.

Ko mafhnik k altarju stopi, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med sveto

mašho ſtori. To ſtori, pervizh, de ſpodbno pozhaſti ſvete oſtanke od koſti ſvetnikov, ki ſo v ſredi altarja, kjer kelih ſtoji; in drugizh, de pozhaſti ſpomin ſvetiga krisha, ſakaj krish je bil tiſti altar, na katerim ſe je Jeſuf ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu v odreſhenje ſveta daroval.

M o l i t e v.

O moj Bog! ozhifti ſ ſvojo gnado moje uſta, de te bom ſamogel ſmaſhnikam vred vredno zhaſtiti; in de bom deleſhen vſih gnad in dobrot, kterih te maſhnik sdaj v imenu tvojiga ediniga ſina Jeſufa ſa vſo ſveto kerſhanſko katoliſhko zerkev proſi.

Maſhnik iſrezhe ſ ſluſhabnikam trikrat Kirje elejſon, to je: Goſpod uſmili ſe; in trikrat Kriſte elejſon, to je: Kriſte uſmili ſe; in ſpet trikrat Kirje elejſon. — To pomeni, de, kadar ſmo pri ſveti maſhi, moramo vſe ſvoje ſaupanje v Jeſuſovo miloſt poſtaviti, in terdno upati, de nam bo

usmiljeni Jesuf, ki je is sgoj lju-
besni do naf na krishi umerl, go-
tovo vse dodelil, kar na dufhi in na
telesu potrebujemo, zhe ga bomo le
refnizhno in stanovitno profili. Ker
mafhnik ravno tiste besede vezokrat
isrezhe, naf opominja, de moramo v
svojih profhnjah stanovitni biti in ni-
koli ne obupati, zhe naf Bog tudi kmal
ne uflifhi.

M o l i t e v.

Moj usmiljeni odrefhenik Jesuf
Kristuf! bodi mi grefhniku milost-
ljiv, in stori me vsaj nekoliko vred-
niga, se per darovanji lete svete mafhe
snajti. Usmili se me, o neskonzhna
milost! odpuisti mi moje grehe, in
daj mi, kar na dufhi in na telesu
potrebujem; in daj mi sraven tudi
gnado, tvoje darí vselej v dobro ober-
niti, de si vezhno shivljenje sadobim.

Gloria.

Gloria je sahvalna in zhaftljiva pesem, v kateri sveta keršhanska katoliška zerkev Boga povikshuje in hvali sa njegove nefkonzhne dobrote do naf; in se priporozhi vnovizh nefkonzhni milosti Jesusa Kristusa, Jagnjeta boshjiga.

M o l i t e v.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! profim te, daj mi gnado, te vredno zhaftiti in hvaliti, te spodobno moliti in perferzhno ljubiti. Profim te, bodi mi milostljiv in mi sanesi, ker si is ljubeshni do naf svojiga ljubiga Šina na svet poslal. Zhaft in hvala ti bodi, vezhni vfigamogozhni Bog! in Jesusu Kristusu, tvojimu edinimu Šinu, s svetim Duham vred, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mafhnik se vezhkrat med sveto mafho k ljudstvu oberne in pravi: „Dominus vobiscum“ to je: Gospod bodi

s vami. — To pomeni, de maſhnik ſveto maſho ſa kerſhanſko ljudſtvo daruje, poſebno pa ſa tiſte, ki ſo pri ſveti maſhi; in ſhelí, de bi vedno Goſpod Bog ſ njimi bil, in jih ſ ſvojo ſveto gnado napolnil. — S tem poſdravljenjem maſhnik ljudſtvo opominja, de naj pri ſveti maſhi vedno ſ njim v duhu ſklenjeno oſtane, in naj ſe boſhje prizhujozhnoſti ſpomni, ker ſmo ſmiram in povſod pred boſh-jimi ozhmi.

M o l i t e v.

O Goſpod! bodi ſmiram ſ ſvojo gnado pri naſ, in varuj naſ vſih grehov, de tvoje ſvete gnade nikdar ne ſgubimo. Daj nam tako kerſhanſko mozh, de bomo perpravljeni, raji umreti, kakor tvojo ſveto gnado ſ kakim greham ſgubiti. — Proſimo te tudi, o Goſpod! uſliſhi molitve, ktere maſhnik ſdaj ſa naſ opravlja, in dodeli nam vſe to, kar ſa duſho

in sa telo potrebujemo, de vezhno svelizhanje sadobimo. — Nismo fizer vredni, de bi nam she dalje gnade delil, ker smo te she tolikrat rasshalili in smo tvoje darove v hudo obernili: ali ne glej nashe nevrednosti, ampak nekonzhno saflushenje tvojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa, ker te v njegovim svetim imenu mafhnik potrebnih gnad profi.

Po tem mafhnik bere list, to je, branje vséto is svetiga pisma stariga testamenta ali pa is listov aposteljnov, in pomeni perpravljanje k svetimu Evangelijú, v katerim se besede Jesufove berejo, ki so is njegovih ust prifhle.

Branje
is lista sv. Pavla aposteljna,
ki ga je Kolofhanam pifal.

(V 3. pogl. od 12. do 23. v.)

Bratje! navsemita se, kakor isvo-
ljeni boshji, kakor sveti in ljubljani,

navsemite se preferzhniga ufmiljenja, dobrote, ponishnosti, spodobnosti, poterpeshljivosti; imejte poterpljenje eden s drugim in odpustite si eden drugimu, zhe se ima kdo soper kteriga pertoshiti: kakor vam je Gospod odpustil, tako si tudi vi odpustite. Viklhi pa od vsiga tega naj bo vafha ljubesen, ktera je svesa popolnomosti: in mir Kristufov naj prebiva v vafhah serzih, v kterim ste tudi poklizani v enim truplu: in bodite hvaleshni. Beseda Kristufova naj obilno v vaf prebiva v vfi modrosti; poduzhite in opominjajte se med sabo s pfalmi, s pesmimi, s duhovskim petjem, in v gnadi pojte Bogu v svojih serzih. Vse kar delate, s besedo ali v djanji, storite vse v imenu Gospoda Jesusa Kristufa, in po njem se sahvalite Bogu in Ozhetu. — Shene, bodite podloshne moshem, kakor se spodobi v Gospodu.

Moshje, ljubite svoje shene, in ne storite jim nobene grenkosti. Otrozi, bodite pokorni staršem v vseh rezhah; to je Gospodu dopadljivo. Ozhetje, nikar svojih otrok k jesi ne napeljujte, de pobitiga serza ne postanejo. Šlushabniki, bodite pokorni v vseh rezhah svojim gospodam, kateri so gospodarji vašhiga trupla, in ne flushite jim le, kadar val vidiyo, kakor ko bi hotli le ljudem dopasti, ampak flushite jim s pravizhnim serzam v boshjim strahu. Vse, kar storite, is serza storite, kakor Gospodu ne kakor ljudem.

Evangelii.

Ko se po konzhanim branji lista mashne bukve na drugo stran altarja preneshó, pomeni to, de, kër so bili Judje tako terdovratni, de niso hotli osnauovavzov kerfhanfke vere poslushati in boshje besede verovati, so jih po Jesufovim povelji aposteljni sapustili in so k

neverniam fhli, jim sveti Evangelii osnavat. — Kadar mafhnik sazhe sveti Evangelii brati, vfi vftanejo, in na zhelu, na uftih in na perfih snamnje svetiga krisha store. Vftajenje pomeni, de morajo vfi kristjani (kakor fo bili kristjani v ftarih zhafih) perpravljani biti, ko bi bilo treba, sa sveto kerfhanfko vero pred krivizhne fodnike ftopiti, in vse preterpeti, tudi umreti raji, kakor sveto vero sapuftiti; in de moramo smirej pripravljani biti, vftati in sa Jefufam hoditi, njemu flushiti in radovoljno vse fstoriti, kar nam v fvetim Evangelii fapoveduje. — Snamnje svetiga krisha na zhelu pomeni, de fe kristjan nikdar ne fme svetiga krisha framovati; na uftih, de befede kristjanove nikdar naukam svetiga Evangelija nafproti ne fmejo biti, in de naj rad od Bega in boshjih rezhi goveri; in na perfih, de naj nauke svetiga Evangelija smiram v ferzu ohrani.

Evangelij Jesufa Kristufa, kakor ga je popisal sveti Matevsh.

(V 10. pogl. od 24. do 28. v.)

Tisti zhaš je Jesuf svojim uzhen-
zam rekel: Uzhenez ni vikšhi, kakor
uzhenik, in flushabnik ni vikšhi, ka-
kor njegov gospod. Sadošti je uzhenzu,
de je kakor njegov gospod. Ker so
gospodarju Beelzebub rekli, koliko
bolj šhe njegovim hišnim ljudem?
Tedaj se jih ne bojte. Nizh ni sa-
kritiga, kar ne bo rasodeto; nizh
škritiga, kar se ne bo svedilo . . .
Ne bojte se tistih, kateri le truplo
umore, dušhe pa ne morejo umoriti;
ampak bojte se tistiga, kateri samore
dušho in telo v pekel savrezhi . . .
Vsi lašje vašhe glave so sošheti, tedaj
se ne bojte . . . Kdor me bo pred
ljudmi sposnal, tistiga bom tudi jes
sposnal pred svojim Ozhetam, ki je

v nebefih. Kdor me bo pa pred ljudmi satajil, tiftiga bom tudi jes satajil pred fvojim Ozhetam, ki je v nebefih Kdor ozheta ali mater bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden. In kdor fvojiga krisha ne vsame in sa mano ne hodi, ni mene vreden.

Ko ob nedeljah in prasnkih, in marfikterikat tudi ob delavnikih, mafhnik po evangeliu vero moli, to ftori v fpo-min, de moramo vse refnize, ki nam jih je Jefuf v fvetim Evangelii rasodel, terdno verovati; in de ne fmemo nikdar tiftih fkuftnjav poslufhati, ki nam jih hudobni duh soper fvefo vero v mifel daje; in tudi nikdar tiftih befedi ne, ki jih pofvetni neverniki soper ker-fhanfko vero govore. — Kadar mafhnik per fveti mafhi vero moli, takrat tudi ti apoftolffko vero moli.

M o l i t e v.

Moj Bog! perferzhno fe ti sa-hvalim, de fi me bres vfiga mojiga

saflushenja po svetim kerstu v shtevilo pravovernih kristjanov vsel, in mi gnado dal sveto vero sposnati, ktero nam je Jesuf Kristuf, tvoj edino-rojeni Šin, rasodel. Profim te, daj mi tudi gnado, de vse svoje shivljenje, vse svoje djanje in nehanje po sveti veri ravnam, in nikdar ne po shegah sapeljiviga sveta.

Drugi del svete mafhe.

Darovanje.

Po tem ko mafhnik kelih odkrije, daruje Bogu kruh in vino. Takrat je le she kruh in vino, ali perpravljeno je, spremenjeno biti v Jesufovo telo in njegovo presveto kri, in darovanje je perprava k temu skrivnostnemu spremennjenju. — Med vino, ki ga v kelih vlije, dene mafhnik nektere kaplje vode. To pomeni pervizh, de je Jesuf, kateri se per sveti mafhi sa naf Bogu daruje, v svojo boshjo natoro zhloveshko natoro vsel; in drugizh, de je is Jesu-

soviga serza, kadar je s sulizo prebodoeno bilo, sraven kervi tudi voda per-tekla. — Škleni se per darovanji s mafhnikam in daruj svoje serze Bogu.

M o l i t e v.

Ozhe nebeshki! kakor ti mafhnik daruje kruh in vino, ktero bo fkorej spremenjeno v presveto telo Jesufovo in v njegovo presveto kri; tako ti tudi jes nevredna stvar darujem svoje serze. Vem in sposnam, de nisim vreden, de bi ti, o presveti Bog! moje serze v dar vsel, ker je tako slabo in greslino. Ali profim te po Jesufovih saflushenji, ozhifiti ga in ftori fi ga dopadljiviga. Daj mi gnado, de nikdar nobenih greslnih in nezhistih misel in shelj v svojim serzu ne terpim; de svoje serze zhifto ohranim, ker vem, de bodo le tifti Boga gledali, ki fo zhifstiga serza.

Pred sveto maslo si sbe maslnik roke umije, in sdaj si umije tudi sbe perste v spomin, de je tudi Jesus svojim apostelnam, ki so bili zhisti, noge umil, preden jim je svoje sveto telo in svojo sveto kri savshiti dal; in nas s tem opomni, de ni sadosti sa vredno prejemanje svetiga obhajila, de se zhlovek le smertnih grehov varuje, temuzh de si mora persadevati, se tudi vsih majhnih grehov, kolikor je le mogozhe, ogibati. —

M o l i t e v.

O moj Bog! profim te, ozhisti mojo dusho s prezhisto kervijo svojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa; ozhisti jo od vsih makeshev greha, ozhisti jo tudi od vsiga hudiga nagnjenja, in stori jo tako zhisto, de jo bom samogel po tvojim dopadenji tebi darovati. — Is serza so mi shal vsi moji grehi, ker sim s njimi tebe, svojo nar vezhi dobroto,

rasshalil. Terdno sklenem, se v prihodnje vfiga greha skerbno varovati, prosim te, daj mi gnado, to v djanji dopolniti, kar ti s besedo obljubim.

Ko se mafhnik proti ljudem oberne in pravi: „Orate fratres“ . . . to je: molite bratje . . . naf opomni, de naj molimo, de bi letó njegovo in nafhe darovanje Bogu dopadljivo bilo. Torej tako moli:

M o l i t e v.

Prosim te, o Gospod! naj bo tebi to darovanje, kteriga ti mafhnik daruje, dopadljivo; naj bo tvoje ime po tem darovanji povikshano in pozheshenó; naj bo tudi nam, ki smo tukaj sbrani, in vfi kershanski katolishki zerkvi v svelizhanje. Daj nam gnado, s zhistim serzam per tej sveti mafhi biti, in se vfih gnad in dobrot vdeleshiti, kterih te mafhnik sa-se in sa naf profi.

Mafhnik sdaj pride do blishnje perprave k fkrivnostnimu premenjenju; in takrat opomni ljudstvo, de naj svoje serze k Bogu povsdigne. Torej povsdigni, moj kristjan! svoje serze in vse svoje misli proti nebesam, in is zeliga serza Boga zhafti, kakor ga zhafta angeli in svetniki v nebesih, ktere je prerok Isaija, kadar je bil v nebefa samaknjen, bres nehanja „Šveto“ peti flifhal.

M o l i t e v.

Prefveti, vfigamogozhni Bog, nebeshki Ozhe! is zeliga serza te zhaftim in ponishno molim, sakaj le ti si vse zhafti in hvale vreden. Prosim te, daj mi gnado, te vredno zhaftiti, kakor te isvoljeni v nebesih neprenehama zhafta. Kakor te zhafta angeli in arhangeli, Kerubini in Šerafini v nebesih, tako te tudi jes na semlji, ko bi mi mogozhe bilo, zhaftiti shelim. Daj mi gnado, de vse

kar mišlim in govorim, vse kar storim in terpim, tako opravim, de bo tebi v zhaft. — Švet, Švet, Švet si, Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhafti? Zhaft ti bodi na višhavah! Zhefhen bodi, kateri pride v imenu Gospoda! Zhaft ti bodi na višhavah!

Sdaj stori mašhnik spomin ter moli sa všo kerfhanfko zerkev, in sploh sa vse shive verne kristjane. Škleni se s mašhnikam in moli tudi sa vse shive, slafti sa tifte, sa ktere si posebno moliti dolshan.

M o l i t e v.

Gospod! darujem ti letó sveto mašho, sa vse svoje potrebe, dušhne in telefne; tudi ti jo darujem sa všo sveto kerfhanfko zerkev, sa svetiga Ozheta Rimfkiga Papesha I., sa nafhiga shkofa I., sa nafhiga Zesarja I., sa vse svoje prijatle, dobrotnike in tudi

sovražnike; posebno pa sa tiste, ki so se mojim prošnjam perporozhili. Prosim te v imenu Jesufa Kristufa, tvojiga ljubiga Šina, dodeli nam po tvojim neskonznim saflushenji, in po prošnjah svete devize Marije in vsih svetnikov gnado, mirno in sveto shiveti, vse svoje dolshnosti svesto dopolnovati, in po smerti v majhno shtevilo isvoljenih priti, de te bomo samogli s vsemi angeli in isvoljenimi v nebefih vezhno hvaliti in zhaštiti.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Kakor je bil Jesuf per sadnji vezherji kruh in vino v svoje presveto telo in v svojo presveto kri spremenil, je tudi svojim dvanajsterim aposteljniam in tedaj tudi vsem nastopnikom aposteljnov, to je, vsem mafhnikam, povelje in oblast dal, ravno to storiti, kar je bil on storil. To store

mašniki pri sveti mašhi, ker kruh in vino po njegovih lačnih besedah in po njegovi vsigamogozhnosti v njegovo presveto telo in v njegovo presveto kri spreobernejo. — Špodobi se sizer, moj kristjan! in tvoja došbnost, je, per zeli sveti mašhi s poboshnostjo moliti, in se vsiga rasmishljenja varovati; ali posebno poboshno pa moli pri povsdigovanji, in premišli letá veliki zhudesh, ki se per povsdigovanji godi. — De mašnik presveto telo Jesufovo in njegovo presveto kri povsdigne, to stori, pervizh, de vsim vernim, ki so pri sveti mašhi, presveto rešhno telo in presveto rešhno kri pokashe, in njih poboshnost in njih gorezhnost bolj obudi; in drugizh to stori v špomin, de je bil Jesuf sa naf na krish povikšhan, kadar se je svojimu nebesškimu Ozhetu v odrešhenje sveta daroval. — Med povsdigovanjem se kristjani, ki so per sveti mašhi, na svoje perši terkajo. To naf opomni, de smo grešhniki, in de bi bili vezhno pogubljeni, ko bi ne bil Jesuf sa naf na krishi umerl; in to naj naf tudi špomni tistih špokornih in špreobernjenih Judov,

ki so pri Jesusovi smerti sposnali, de je Jesus Šin boshji, in so se na perfi terkali v snamnje obshalovanja svojih grehov.

M o l i t e v.

O moj dobrotljivi Jesus! terdno verujem, de sdaj mafhnik po tvoji vfigamogozhnosti ravno to stori, kar si ti pri sadnji vezherji storil, ker si kruh in vino v svoje presveto telo in v svojo presveto kri spremenil. Profim te, o Jesus! poterdi mojo vero! Profim te pa tudi, o usmiljeni Jesus! ki si is sgolj ljubeshni do naf na krishi umerl in svojo sveto kri prelil, daj mi gnado, te perferzhno in zhes vse ljubiti, ti is serza hvaleshen oftati, in se is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe vsih grehov fkerbno varovati.

O presveta refhnja kri Jesusova! ozhisti me ubosiga grefhnika od vsih

madeshev greha; bodi zena mojiga odrefhenja, bodi moje svelizhanje in moje vezhno shivljenje! —

Po povsdigovanji.

Molitev.

O moj Bog, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! nevreden greshnik se fklenem s mafhnikam in ti darujem svojiga preljubiga Šina Jesufa Kristufa v odpufhenje vſih svojih grehov, vse svoje nehvaleshnosti do tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika in nar boljſhiga Ozheta: darujem ti ga, de se ti sahvalim sa vse tvoje nefkonzhne dobrote in gnade, ki mi jih nevrednimu greshniku neprenehama in obilno deliſh; darujem ti ga, in te v njegovim imenu profim, ne glej mojih grehov in moje nevrednosti, temuzh se miloſtljivo osri na mojo duſhno revſhino in na moje

velike potrebe, in ne nehaj mi svojih gnad ſhe v prihodnje deliti, deſiravno ſim jih popolnoma nevreden. Preferzhno te proſim v imenu Jeſufa, tvojiga ljubiga Œina, ki je ſdaj tukaj na tem altarji v podobi kruha in vina reſnizhno prizhujozh, de mi gnado daj, ſveto ſhiveti, ſe greha varovati, in toliko dobriga ſtoriti, kolikor mi je le mogozhe.

Ko po povſdigovanji maſhnik ſhe ene molitve ſmoli, ſtori ſpomini ſa mertve, to je, ſa tiſte verne duſhe, ki ſo ſe ſizer v boſhji gnadi iſ tega ſveta lozhile, ki pa vender niſo bile ſadoſti zhifte, de bi bile prezej po poſebni ſodbi ſamogle v nebefa priti, ker ni zh omadeſhvaniga va-nje ne pride. Lete duſhe ſo v vizah, in tamkej groſno veliko ſa ſvoje majhne grehe terpe. Vera naſ uzhi, de jim ſamoremo ſ molitvijo in ſ drugimi dobrimi deli, poſebno pa ſ ſveto maſho pomagati, de pred iſ viz pridejo. Satorej molijo maſhniki v imenu vſe ſvete kerſhanſke katoliſhke zerkve

per vsaki sveti maſhi ſa duſhe v vizah po povsdigovanji, kadar je Jeſuf na altarji prizhujozh. — Œkleni ſe s maſhnikam in moli ſa vſe verne duſhe v vizah, ſlaſti ſa tiſte, ſa ktere ſi poſebno moliti dolſhan.

M o l i t e v.

Proſim te, o moj Bog! uſmili ſe vſih vernih duſh v vizah, poſebno pa mojih prijatlov, dobrotnikov in tudi mojih ſovraſhnikov, in vſih tiſtih, kteri ſo mojim proſhnjam poſebno perporozheni. Proſim te v imenu Jeſufa Kristuſa, odpuſti jim njih grehe in nepopolnamoſti, in vsemi jih ſkorej v vezhno nebeſhko veſelje, kteriga tako neisrezheni ſhele. Niſim ſizer vreden, ker ſim velik greſhnik, de bi moje molitve uſliſhal, ali ſa volj Jeſuſoviga imena, v kterim te proſim, in po njegovim neſkonzhnim ſafluſhenji me uſliſhi, in bodi mi-

loftljiv vſim vernim duſham v vizah, ſlaſti tiſtim, ſa ktere ſim te poſebno profil.

Tudi nam ubogim greſhnikam bodi miloſtljiv, o Goſpod! in po Jeſuſovim ſafluſhenji, in na proſhnjo preſvete devize Marije in vſih ſvetnikov, ſtori naſ deleſhne vezhniga ſvelizhanja v nebefih, v druſhini angelov in vſih iſvoljenih.

Ko maſhnik Pater noſter, to je Ozhe-
naſh moli, ſe ſkleni s njim in s
premiſlikam leto nar ſvetejſhi molitev
moli. Œveta kerſhanſka katoliſhka zer-
kev moli to molitev per vſaki ſveti
maſhi, ker je nar ſvetejſhi molitev,
ktero naſ je Jeſuſ Kriſtuſ ſam uzhil, in v
kteri je vſe ſapopadeno, kar na duſhi
in na teleſu, ſa zhaſno in vezhno
ſhivljenje potrebujemo. Nikdar te mo-
litve rasmihljeno ne moli.

M o l i t e v.

Ozhe naſh, kateri ſi v nebefih
i. t. d. Reſhi me, o Goſpod! od vſiga

hudiga: refhi me od vseh skufhnjav hudobniga duha in sapeljiviga sveta, ali pa mi daj mozh, jih stanovitno premagati in svoje saflushenje povikhati; varuj me posebno nar vezhiga hudiga, to je, greha. Sanesi mi, o usmiljeni Bog! in odverni od mene vse hudo, kar sim si ga na tem in na unim svetu s svojimi grehi saflushil.

Zheterti del svete mafhe.

Obhajilo.

Kadar se priblihuje mafhnik svetimu obhajilu, profi sa-se in sa naf Jesusa, ki je Jagnje boshje, ktero se je sa naf na svetim krishu nebeshkimu Ozhetu darovalo, in ktero vse grehe sveta odjeme, de bi se naf usmilil in nam svoj mir dal; in kadar tako moli, se trikrat na perfi udari, de naf opomni, de smo vsi greshniki, in de vsi potrebujemo boshjiga usmiljenja. Takrat se tudi ti, moj kristjan! spokorno na perfi udari in rezi:

M o l i t e v.

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh, ufmili se naf in daj nam svoj boshji mir. — O moj dobrotljivi Jesuf! is serza mi je shal, de sim gresnil in tvojo dobroto rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in gresilne perlosnosti v prihodnje sapustiti, in ti bolj flushiti, kakor do sdaj. Daj mi gnado, o Jesuf! de me nobena stvar in nobena skusilnjava vezh od tebe in tvoje svete postave ne odlozhi.

Mafnik se pred svetim obhajilam spet trikrat na perfi udari, rekozh: „Gospod, nisim vreden, de gresil pod mojo streho, ampak rezi le s besedo, in osdravljena bo moja dusha.“ —

S tem nam na snanje da, de zhlovek nikdar ni popolnoma vreden, Jesufa Kristufa v svetim Sakramentu prejeti. Šposnaj tudi ti, moj kristjan! svojo nevrednost, in prosi Jesufa, de bi te bolj vredniga storil, de, kadar bosh, tako

frezhen, k svetimu obhajilu perpuſhen biti, ga, kolikor ti je mogoſzhe, vredno prejmeſh. — Kadar ſe maſhnik obhaja, obudi perferzhne ſhelje, Jeſufa v ſvetim Sakramentu perjeti, in obhajaj ſe v duhu.

Obhajilo v duhu.

O moj Jeſuf! niſim vreden te prejeti, ker ſim velik greſhnik; torej te proſim, de ſe me uſmili in me po ſvojim neſkonzhnim ſafluſhenji vſaj nekoliko vredniga ſtori, de, kadar frezho imam, te per ſvetim obhajilu prejeti, te nikoli po nevrednim ne prejmem. Perferzhno ſhelim, te per vſaki ſveti maſhi prejeti; ali ker mi to ni perpuſheno, te proſim, pridi s ſvojo ljubesnijo in gnado v moje ſerze, in ga tako ozhiſti, de bo ſamoglo tebi dopadljivo prebivali ſhebiti. — Proſim te, o dobrotljivi Jeſuf! raſſvetli moj um, po-

terdi mojo voljo v dobrim, ushgi v mojim serzu ogenj boshje ljubeshni, de ne bom drugih shelj in misel imel, kakor v vsih rezheh tebi dopasti; de ne bom nizeh drusiga hotel, kakor kar ti hozhefh, in de bom le tebe zhes vse, in svojiga blishnjiga savolj tebe, kakor samiga sebe ljubil. O moj Jesuf! tebe shelim is zefiga serza ljubiti, in s tabo vezhno sklenjen biti na tem in na unim lvetu.

Po svetim obhajilu spet moli mafhnik nekatere molitve, v kterih se Jesufu sahvali sa prejeta sveto obhajilo, in ga profi sa-se in sa naf, de bi se vdeleshili sadu darovanja svete mafhe, to je, de bi sadobili odpufhenje svojih grehov, gnado, sveto shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dosezhi.

M o l i t e v.

O dobrotljivi Bog! kakor nekdej tvoji uzhenzi per sadnji vezherji, tako

smo sdej tudi mi per tvojim svetim
 altarji dar svete mafhe dokonzhali.
 S hvaleshnim ferzam smo premishlje-
 vali tvojo nefkonzhno ljubesen do
 naf, tvoje britko terpljenje, in tvojo
 grenko smert. V ponishnosti svojiga
 ferza te sahvalimo sa vse tvoje to-
 like dobrote, in te profimo sa-se in
 sa vse tiste, sa ktere smo dolshni
 profiti, daj nam svojo gnado, de
 smirej, kakor se tvojim otrokam in
 pridnim uzhenzam spodobi, ponishno,
 mirno, krotko, bogabojezhe, poboshno
 in sveto na tem svetu shivimo, po
 tem shivljenji pa per tebi vezhno
 svelizhanje sadobimo. Vse to upamo
 dosezhi po nefkonzhnim saflushenji
 Jesusa Kristusa, kterimu bodi vezhna
 zhast in hvala. Amen.

Preden mafhnik sveto mafho konzha, se
 oberne proti ljudem, in jim v imenu
 svete Trojize sveti blagoflov ali she-
 gen da. To naj naf v saupanji po-
 terdi, de smo Bogu dopadljivo delo sto-

rili in sveti boshji shegen saflushili, zhe smo spodobno in poboshno per sveti mafhi bili.

M o l i t e v.

Profimo te, dodeli nam svoj sveti shegen, trojno-edini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! Kakor nam tukaj po svojim namestniku svoj sveti shegen dodeliš, ravno tako naš tudi poshegnaj, kadar pridemo pred tvoj sodnji stol, in nam rezi: „Pridite, blagoflovljeni mojiga Ozheta, in poseдите kraljestvo, ki vam je perpravljeno od sazhetka sveta.“

Sadnji Evangeli.

Pri sadnjim Evangelii tudi vsi, ki so pri sveti mafhi, vstanejo, in na zhelu, na ustih, in na persih snamnje svetiga krisha store. Pomen tega je per pervim Evangelii povedan.

M o l i t e v.

O moj Bog! ohrani v mojim serzu nauke svetiga Evangelija, de smirej po njih shivim, in ne po navadah nevarniga sveta. Daj mi v vseh rezheh tvojo sveto voljo spoznati in dopolniti. Švojo voljo hozhem s tvojo gnado satajiti, satréti in jo vfelej tvoji sveti volji popolnoma podvrézhi. Daj mi gnado terdnimu biti v tem svojem fklepu.

Sahvalna molitev po sveti mafhi.

O moj Bog! sahvalim se ti, de si mi gnado dal, per tej sveti mafhi biti: sahvalim se ti tudi sa vfe dobre misli, ki sim jih s tvojo pomozhjo per tej sveti mafhi imel, in sa vfe dobre fklepe, ki sim jih s tvojo pomozhjo sdaj tukaj storil; profim te, daj mi tudi gnado, jih na

tanko dopolniti. Daj mi gnado, danashnji dan tako preshiveti, de se bo vidilo, de sim ref k svojimu dufh-nimu pridu s mashnikam vred leta presveti dar nebeshkimu Ozhetu opravil. — Profim te pa tudi, o moj Bog! odpufti mi, zhe nisim sadofti spodobno in poboshno per tej sveti mashhi molil; in daj mi gnado, vselej s veliko poboshnostjo in bres ras-mishljenja per sveti mashhi moliti.

Vfih tih gnad te profim, o moj Bog! po nefkonzhnim saflushenji tvojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa, Gospoda nashiga, in po profhnjah prezhiste devize Marije in vfih tvojih isvoljenih. Amen.

Krajshi molitve pri sv. mashhi.

(Vfa sveta mashha je spomin britkiga terpljenja in smerti Jesufove, kakor je David prerokoval v 110. psalmu: Posta-

vil je spomin svojih zhudeshev dobrotljivi in usmiljeni Bog; in tako samorefsh tudi ti sv. mafho nebeshkimu Ozhetu darovati k zhafsti britkiga terpljenja in smerti Kristufa, njegoviga edinorojeniga Şinú, in pri nji se lahko spominjafsh njegovih grosovutih muk, ki jih je sa naf preftal).

Molitev, kadar gre mafhnik k altanju.

Nefkonzhni Bog, osri se doli s svojiga svetifha in s vifoziga prebi-valifha nebeshkiga, in poglej na ta dar, kteriga ti nafh veliki duhoven, tvoj Şin, nafh Gospod Jefuf Kristuf, daruje sa grehe svojih bratov, in bodi potolashen nad mnoshizo nafhjih grehov; glej, glaf kervi Gospoda nafhiga Jefufa klizhe k tebi s altanja. On sam celo s flavo in zhafstjo obdan se sa naf pred tvoje oblizhje prikashe na defnizi tvojiga velizhanftva; oh Gospod, poglej na svojiga masiljenja, ki ti je bil do smerti poko-

ren, poglej njegove kervave rane, in spomni se veliziga sadoftenja, ktero si od njega sa nafhe grehe sprejel. Tebi, Ozhe, naj vfi jesiki sahvalo rekó, sa preobilost tvoje dobrotnosti, v kateri s he svojimu edinorojenimu Sinu nifi prisanesel, ampak ga sa naf vse v smert dal, de bi bil nafh vedni in svesti besednik pred teboj v nebesih. Njemu bodi zhaft in hvala vekomaj. Amen.

V sazhetku sv. mafhe.

(Premisli, kako je Kristuf kervav pot potil in sa odvernjenje grenkiga kelha profil).

M o l i t e v.

Oh, Gospod Jesuf! kaj neki je krivo, de je tvoj nebeshki Ozhe tako neufmiljeno s teboj ravnal? Vef shalosten si ga dvakrat profil, najvsame grenki kelih od tebe, in on te ne flifhi v tolikofhni britkosti, v kateri je

tvoja duha shalofna bila do smerti. Kteri greh ti je vender saklenil vrata njegoviga ufmiljenja? Ali glej: pazh te je uflifhal, in ti svojiga angela poslal, ki te je tolashil, ako ravno je bila ta tolashba le nova teshava. On ni kasen od tebe vsel, ampak pomnoshil jih je: sakaj kervav pot te obliva, ki ni samo tvojih udov in oblazhil mozhil, ampak tudi po semlji kapljal. Oh, mili Jesuf! na semlji lesish, sapufhen od svojiga Ozheta in od svojih uzhenzov, ter zhakafh, de naj te, kakor sim s svojimi grehi Ozheta rasshalil, s svojo pokoro tolashim. Ali glej: s svojo mlazhnostjo, s svojimi grehi in hudobijami she tvoje bolezhine smnoshujem; tezite, oh le tezite mi folsé pokore, in operite moje grehe, sa ktere Şin boshji kervav pot poti. Amen.

Kadar mafhnik altar kufhnejo.

(Premifli! kako je Kristuf isdajfki kufhljej Judeshev prejel).

M o l i t e v.

Dobrotljivi Jefuf! kako ljubeshnjiv fi! Šaj samorefh hudobnesha v dno pekla pogresniti, in vender tako ponishno njegov kufhljej prejmesh? Pa kolikrat fi she od mene isdajfki kufhljej v presv. sakramentu sv. refhnjiga Telefa prejel, ker fim se tvojiga uzhenza miflil, in fim te tolikanj framotno isdal, is svojiga serza pregnal, in fatanu v njem profter odkasal; o hvala tebi, Jefuf, ker me nifi puftil pafiti v bresno obupanja, ktero fim bil saflushil, kakor nesvesti Juda Ifhkarjot.

Pri molitvah.

(Mifli, de vidifh Kristufa, kako ga pred fodnike vodijo, ga po ulizah in zeftah neufmiljeno tirajo in v smert obfodijo).

Sakaj ne pozhišh, moje ferze!
 sakaj se mi ozhi v folsah ne rastopé,
 ko vidim, de savoljo tvojih grehov
 Šin boshji pred Anam ko krivoveren
 uzhenik satoshen stoji, in ga zeló
 hlapzi vprizho tepó, ko vidish, kako
 framotno ga po zestah k Kajfu, Pi-
 latu in Herodu prepeljujejo, kako ga s
 blatam in nefnago ometujejo, s nogami
 teptajo, sujejo, ga krivih naukov, ko
 sapeljivza ljudstva, ko puntarja in
 preklinjevavza boshjiga dolshé in v
 smert obfodijo. O kakofhna framota!
 nar nedolshnišhiga toshijo ko nar
 vezhiga hudobnesha, preroka vſih
 prerokov ko goljufa in kriviga pre-
 roka, in kralja vezhne flave ger-
 dobno ogovarjajo, in s nar modrej-
 ſhim Bogam ko s neumneshem ravnajo.
 O duſha moja, objokuj ſvoje grehe,
 ker oni ſo krivi vſiga njegoviga ter-
 pljenja. Amen.

Evangelij, vera in darovanje.

(Pomislite v sercu, kako Jesufa flezhejo, ga k stebri priveshejo in neufmiljeno rastepó, s ternjem kronajo in nasadnje v shkrlataft plajsh savitiga s besedami: „Glej, zhlovek!“ ljudstvu pokashejo).

O premili Jesuf! kaj si se pregrasih, kakofhno krivico si storil, ktero hudobijo si doprinefel, de si tako grosovito rastepen? kaj je neki vsrok tvojiga gajshlanja, tvojiga kronanja, in obfojenja? Oh, jas sim kriv tvojih bolezhin, kriv tvojiga gajshlanja, jas sim saflushil tvoje kronanje in v smert obfojenje, jas sim kriv tvojiga terpljenja, in tvoje smerti. O prezhudna sodba! Hudobni greshi, in nedolshni je kasnovan, krivizhnik nadalje slabo ravna, in pravizhniga tepó, bresboshnika spuště, in poboshniga obfodijo! Kar hudobni saflushi, mora poboshni terpeti; kar se hlapez

pregrefhi, mora Gospod plazhati. Kako delezh, o Šin boshji, kako se snishuje tvoja ponishnost! Kako gori tvoja ljubesen! Kako delezh sega tvoja dobrotljivost! Kako delezh tvoja milost! Dokle tvoja ljubesen! Odkod je tvoje usmiljenje? sakaj jas sim hudo ravnal in krivizo storil, in ti si kasnovan; jas sim grefhil, in ti terpisih. Jas sim bil prevseten, in ti se ponishujefih; jas sim bil nepokoren, in ti se pokorisih sa mojo nepokorshino; jas se sveseljujem s jedjo in pijazho, in ti nar huji shejo in lakoto terpisih; jas okufham sladkost jabelka, ti pa grenkost shelzha; s menoj se raduje vesela Eva, in s teboj shaluje objokana Marija. Glej, kralj nebeshki, glej mojo krivizhnost, glej mojo hudobnost, in tvoja praviza bo ozhitna. Prosim te, ned aj mi rasun tebe kaj dopasti, kaj ljubiti. Kar je tebi soperno, bodi tudi meni; kar tebi dopade, po

njem naj hrepené vŕe moje ſhelje. Daj mi veſelje v tem, de bom ſa te ſhaloval. Tvoje ime mi bodi okrepzhalo, tvoj ſpomín tolaſhba, ker oprávizhenja íſhem; daj, de mi bodo ſolſé hrana ponozhna in podnevna. Proſim te, o upanje moje, bodi miloſtiv mojim hudobijam; odpri moje uſheſa tvojim ſapovedim; po tvojim preſladkim imenu te proſim, ne daj, de bi moje ſerze ljubilo beſede hudobnoſti, de bi ſvoje grehe ísgovarjal, in po tvoji poníſhnoſti te proſim, de ne pride v me noga prevſetnoſti in ſe me ne dotakne roka greſhnikova. Amen.

Od prefazjona do povſdigo- vanja.

(Miſli ſi, kako Jeſuſ teſhki kriſh neſe, in ga nanj pribijejo).

Glej, o nebeſhki Ozhe! glej ſvojiga ljubesnjeviga Œinú, kako ſe poti

pod tesho krisha, in same tolikanj terpi. Poglej, o kralj milofti, kdo de terpi, in spomni se, sa koga de terpi. Ali ni ta tvoj nedolshni Šin, kteriga si dal, de naj hlapza odrefhi? Ali ni ta sazhetnik shivljenja, kteriga ko jagnje v mefnizo peljejo? Poglej svojiga ljubiga Šina, kako is njegovih nedolshnih rok kri tezhe, in odpufti mi vse, karkoli sim s svojimi rokami grefhniga storil. Poglej njegove neomadeshane noge, ki niso nikdar hodile po potu greha, ampak vedno le po tvoji postavi, glej, kako so s sheblji grosovito prebite! Oberni, o Bog, moje stopinje po tvojih potih, de ne omagam in ne omahujem, in daj mi, de bom sovrashil pota krivize in greha. Amen.

Pri povsdigovanji.

(Kadar se povsdigovanje blisha, ali pa se še godi, si misli, — de vidish Kristufa na krishi povifhaniga. Osiraj se milovaje na Šinú boshjiga, kateri med dvema rasbojnikama na krishi vifi is ljubesni do tebe, in spomni se njegovih kervavih ran ter premisli njegove nefkonzhne bolezhine).

M o l i t e v.

O moj Bog! ranjen veš si na krish pribit sa moje grehe, oh, moj svelizhar! vse moje upanje, moje pozhivališhe je v tvojih svetih ranah, le v njih varno prebivam, in skosi nje mi je pot do tvojiga serza. Vse, kar mi manjka, vsamem is tvojiga serza, sakaj polno je usmiljenja in polno odpertih ran, skosi ktere vfa dobrota isvira. Ve rane Gospoda mojiga Jesufa ste polne sladkosti in ljubesni; ve mi dajete okushati, kako mil je moj Gospod in Bog. O ljubesnjivi Jesus! raspel si

na krishi svoje roke, de bi mene ubosiga grefhnika objel. Glej, s fkefanim serzam pridem k tebi, in k tvojim sv. ranam pribeshim; v tvojih rokah, svelizhar moj, hozhem shiveti in shelim umreti; tedaj te bom hvalil, tedaj te povisheval; sakaj ti si me sprejel in mojih sovrashnikov nad menoj nisi rasveselil. Vsemi me v savetje svojiga ufmiljenja, o Jesuf! ker nate si saupal. Ti si Bog, in kdor na te saupa, vekomaj oframoten ne bo. Amen.

(Govori dalje s krishanim Jesufam in profi, de bi te svojiga ubosiga otroka hranil s svojim ranjenim telefam in s svojo prelito kervijo.)

M o l i t e v.

Jesuf Kristuf! Šin shiviga Boga, profim te savoljo tebe, ne sapusti me; odrefhil si me, ko si bil pogubljen, in mertev; in snishal si se

k mertvimu, si njegovo umerjuznost nase vsel, in k hlapzu si kralj sam prifhel; de si hlapza odrefhil, si sam febe sanj dal; da jas shivim, si ti smert si naklonil; povsdignil si me, ker si se sam snishal; sgubljen sim bil in predan, ali tolikanj si me ljubil, de si svojo kri same sazenil, ljubil si me bolj memo febe, ker same si umerl. S nefkonzhno zeno si me odkupil is fuzhnosti, me peljal is revfhine, me otel is muk in terpljenja ter me imenoval po svojim imenu, sasnamnjaj s svojo kervijo, de bi bil tvoj spomin vedno pri meni, in v mojim ferzu, kateri savoljo mene s krisha nifi stopil: masilil si me s oljem, s katerim si bil ti masiljen, de bi po tebi, o Kriste, kristjan se imenoval. Tebi samimu bodi zhast in hvala.

Usmilifh se tudi vfih, in nizhefar ne fovrashifh, kar si ti storil, in nam

dajesh svojih dobrot, naš obdarujesh uboge s svojimi nar boljšimi darimi; sakaj ubogi so ti ljubi, in jih obdarujesh s svojim bogastvam. Glej tedaj, o Gospod, jas sim tvoj ubog otrok, odpri mi svoje vrata, in ubogi bom jedel in bom našiten, jedel bom tvoje same ranjeno meso, in pil tvojo same prelito kri, ki si mi ji v jed in pijazho pripravil v preoblasti svoje ljubescni. O Jesuf! moja dusha te je lazhna; kakor jelen po shivim studenzu, hrepeni moja dusha po tebi, svojim Bogu; priti hozhem pred tvoje sveto oblizhje in shelim našiten biti s drobtinami, ki padajo s tvoje mise. Oh, ljubescnjivi Jesuf! ne saversi me ubosiga in ne podi me od vrat svojiga ufmiljenja. Amen.

Sv. Obhajilo.

(Spomni se, kako mertviga Jesufa v grob poloshé, in pomifli, de bo sdaj ravno

tifti, pa ne mertev, ampak shiv v grob tvo-
jiga ferza poloshen).

M o l i t e v.

Bodi moljen, ranjeni in na krish
pribiti in tedaj v grob polosheni Je-
suf! hvala ti bodi vezhna, ker si
svojo drago kri same prelil in umerl;
— savoljo svoje dobrotljivosti se
me ufmili. Amen.

Bodi tedaj potolashena, dufha
moja, naj potihnejo tvoje shelje, ker
sdaj pride tvoj Tolashnik, tvoj Krishani
po katerim hrepenish. In vidila bofh
svoje vefelje, Ranjeniga, kteriga si sa-
shelela. In prikasala se ti bo tvoja
flava, umerli, kteriga si bila lazarna.
In okrepzhala te bo tvoja fladzhiza,
v grob polosheni na vertu Getseman,
in se bo dal sakopati v te; glej,
sdaj ti bo rezheno: Glej, Jagnje boshje,
ki grehe sveta odjemlje. In tedaj
flishish, de gre shenin. Pridi, moj

Tolashnik, moje veselje, pridi moja zhaft, moja sladkost, moj Ljubi, pridi Jagnje boshje in odvsemi moje grehe, tolashi moja sapuſhenost, rasveseljuy moja otoshnost, nafiti moja lakoto, pogafi moja shejo, oblij me s svojo radoſtjo, in napolni me s svojo obilnoſtjo. Amen.

Sahvala po sv. obhajilu.

(Namrezh v duhu.)

Gospod Jesus Kristus, moje odreſhenje, moj blagor! sahvalim te, akoravno ne po ſpodobnoſti, ali vender moja duſha ti je hvaleſhna, kolikor more. O upanje mojiga ſerza, in krepoſt moje duſhe, daj, de te bom tako ljubil, kakor safluſhiſh in hozheſh ljubljen biti. O Gospod, tvoja miloſt me je vſtvarila, tvoje uſmiljenje me je isvirniga greha odreſhilo, tvoja poterpeſhljivoſt me je ſhe po mnogo mnogo ſtorjenih grehah pri-

sanesljivo prenasihala, o dobrotljivi Gos-
 spod! ti prizhakuješh mojiga pobolj-
 shanja, moja dušha pa prizhakuje
 tvoje gnade v obshalovanje grehov.
 O Jesuf, le po tebi hrepenim, le
 tebe hozhem, nate saupam, tebe ishem.
 Usmili se sapuřhene sirote: postal
 sim kakor sirota bres ozheta, moja
 dušha kakor vdova. Mojo dušho je
 shejalo po tebi, shivim studenzu; kdaj
 bom prišel in se prikasal pred oblizh-
 jem Gospodovim? Kdaj bošh prišel
 prizhakovani moj Tolashnik? Kdaj
 bom obzhutil sashelena veselje? Oh,
 Gospod, med tem pa naj mi bodo solse
 hrana ponozhna in podnevna, dokler
 mi ne bo rezheno: Glej, tvoj Bog,
 tvoj shenin gre. Pafi me med tem
 s mojim sdihovanjem, krepzhaj me s
 mojimi bolezhinami; morde pride moj
 svelizhar, sakaj on je dobrotljiv, on
 se ne bo mudil; ker je poln milofti.
 Njemu bodi hvala vekomaj Amen.

Molitev sa frezhno smert.

O mili Jesuf! po tvojim strahu in tvojim kervavim potu, po tvojim gajshlanji, in kronanji, po tvojih poslednjih besedah na krishi in po britki smerti tvoji te gorezhe profim, ne daj mi umreti nagle in neprevidene smerti, ampak dodeli mi dovolj zhafa sa pokoro, de se bom v tvoji milofti od tod lozhil in te vekomaj hvalil. Amen. Ohrani in obvaruj me Bog Ozhe, Šin in sv. Duh. Amen.

Molitev pred pridigo.

Ljubi Jesuf! mafhnik stopa sdaj na prishnizo ter nam v tvojim imenu besedo boshjo osnanuje. Ozhifti njegove uftnize kakor preroku Isaiju; poloshi mu svojo besedo na jesik, in rasfvetli njegovo serze s sv. Duham, de ne bo nizh govoril, kar je tvoji besedi nasproti. Odpri

tudi nafhe ferza in ufhefa, de bomo dobro pomnili sv. evangeli in nauk. Po Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Molitev po pridigi.

Šin boshji, Jefuf Kristuf! ti sam imafh befede vezhniga shivljenja, in tvoj flushabnik nam jih je sdaj s tvojo pomozhjo raslagal. Is ferza se ti sahvalim in flavim tvoje sveto imé; ali pomagaj vfigamogozhni Bog, de ne bom le poslufhavez, ampak tudi sveft fpolnovavez tvoje befede, de vekomaj goljufan ne bom. Daj, de bo to poduzhevanje same koriftno v nauk, v poboljshanje in v sverfhevanje v pravizi, de bom bolj in bolj popolnoma in spreten sa vfako dobro delo. Daj, de bom tvojimu evangeliu sveft oftal, in tvojiga imena ne fkrunil s nekerfhanfkim shivljenjem. Ako pa fhe vfiga ne umem, te pa profim potrebniga rasfvetljenja,

de bom pravo spoznanje tvoje svete volje sadobil, de bom rodoviten v dobrih delih, in poterjen s tvojo mozhjo v vſi poterpeſhljivoſti in ſtanovitnoſti, de bom v poſlednji uri ſvojiga ſhivljenja poſvedil, de ſim reſnizhno od tebe prejemal beſede vezhniga ſhivljenja, po Kriſtufu, Goſpodu naſhim. Amen.

(Ker je pridiga ali ozhitni kerſhanſki nauk poglaviten del ſluſhbe boſhje in nedeljſkiga prasnovanja, ſatorej je bres ſtalniga vsroka ravno tako ne ſamujaj, kakor ſvete maſhe ne opuſhaj).

III. Oddelek.

Spovedno opravilo.

Od sakramenta sv. pokore.

(Prejetje sakramenta sv. pokore je prav imenitno opravilo; in kdor ga spodobno in prav opravi, mu niso samo grehi odpušteni, ampak mu je tudi gnada boshja sopet podeljena, ako je pa s'he s'gubil ni, pa pomnošena; kdor pa ga nevredno prejme, k poprešhnjim pregreham novo pridene. Ali mozhi zhlovekove prešega, de bi sam is sebe ta sakrament vredno prejel; satorej je treba, de se vselej pred spovedjo saupljivo k Bogu oberneš in ga serzhno pomozhi profiš, kar utegneš s naslednjo molitevjo storiti):

Pripravljanje.

O Bog vsih gnad! po vdanji sv. Duha sim sklenil, sakrament sv. po-

kore prejeti, de mi bo duha grehov ozhifhena, in sopet tvoje gnade deleshna. Šaj vefh, Ozhe nebefhki, de tega imenitniga opravila, bres kteriga ni vekomaj blagra sa mojo grefhno duho, s svojo mozhjo vredno opraviti ne morem; s otrozhjo ponishnostjo se torej vershem pred prestol tvoje milosti, in te profim savoljo Jesufa, skashi mi svojo dobrotljivo pomozh. Tvojiga krisha, odrefhenik moj, se oklenem in po tistih neisrekljivih mukah, ktere si tri ure na njem terpel, te profim, daj mi gnado, de bom ta pripomozhek svojiga svelizhanja vredno prejel in tvojo prijasnost, ktere sim po svojih grehah nevreden postal, sopet sadobil. — In ti, o sv. Duh in delivez vsih dobrih darov in ljubeshni! po tvojih nefkonzhnih popolnamostih te profim, dodeli mi dovoljno pomozh, de bom svoje grehe prav sposnal, se

jih serzhno s'kefal in odkritoserzhno spovedal. Amen.

(Po sprafhanji svoje vesti skušhaj pravo kefanje nad storjenimi grehi v sebi obuditi).

M o l i t e v.

Velizhaftni Gospod, vfigamogozhni Bog! jas nar revnišhi, nar manjšhi med zhloveshtvam, jas nehvaleshni krivizhni gres'nik, stojim pred tvojim velizhaftvam soframotenim in ponishnim serzam, in se s nar vezhi ponishnostjo vershem pred te na svoj obras; in kakor spokorna Magdalena objamem in poljubim tvoje svete noge, ter objokujem svoje mnogotere grehe in krivize, ktere sim ali s mišlimi, ali s besedami ali s djanjem, s poslus'hanjem, govorjenjem in gledanjem soper tvojo vfigamogozhnost, vsigavednost, in dobrotljivost, soper tvoje svete sapovedi in svete velikrat s hudobnostjo in s namenam storil, in

tebe, svojiga nar svestejšhiga prijatla rasferdil, sanizheval in rasshalil. O Gospod, gresnil sim soper nebefa in soper tebe, in nifim vreden, de tvoje sveto ime sgovarjam in klizhem. O dobrotljivi, usmiljeni Bog, bodi mi milostiv in prisanesi mi!

O premili Jesuf! kateri si rekel: de nozhesi smerti gresnikove, temuzh, de se spokori in vezhno shivljenje ima; — tebe tedaj profim po tvojim sladkim imenu, po britkim terpljenji in grosoviti smerti, po mozhi in storivnosti svetih sakramentov, in po profhnji in saflushenji prezhiste Devize Marije in vsih svetnikov, de bi mi moje grehe odpustil, in mi milostivo prisanesel. Is ferza mi je shal, de sim tebe, svojiga nar boljshiga prijatla in Ozheta, tolikrat rasshalil, onezhastil in sanizheval. O ko bi te nikdar v svojem shivljenji rasshalil ne bil, ko bi ti bil

vedno in svešto flushil, tvoje nadvete
poslušhal, in se v vseh zhednostih
pridno vadil. O ko bi sgubljeni zhal
nasaj sklizati in nestorjeno storiti
mogel, kar je storjeniga! Tode, skle-
nem terdno, de ti bom sanaprejsvešto
flushil in te s nobenim greham ve-
dama rasshalil ne bom. Šprejmi me
sopet v svojo ljubesen in dodeli mi
gnado in pomozh. Amen.

Molitev sa odpufhenje grehov.

Molim te, o Jesuf! kateri si same
na lesu krisha raspet, in s skefa-
nim serzam se obtoshim nesvestobe,
ki sim ti jo skasal in te shnjo shalil.
O Jesuf! sposnam, de sim savoljo
svojih grehov kriv tvojiga terpljenja
in tvoje smerti, in de so ti moji grehi
vezhi bolezhine naklanjali, kakor pa
neusmiljeno tepenje in saframovanje,
ki si ga od hudobnih Judov in ne-
vernikov preštati mogel. Savoljo tega

pa spoznam in se spovem svoje krivize in te prosim odpustjenja in prisanesenja. Vse svoje grehe in hudobije skrijem v tvoje presvete rane ter jih potopim v nesmerno globozhino tvojiga usmiljenja, in prosim, da bi jih pokril s grenkostjo svojiga terpljenja, jih seshgal s ognjem svoje ljubesni, in zhesar mi nad vrednim sadam pokore primanjkuje, pa s svojim saflushenjem dovershi. Ozhisti me, o Jesuf! s svojo sv. kervijo, oshivi me s svojo grenko smertjo, poterdi me s svojo pomozhjo, in navdaj me s svojimi zhednostmi in saflushenji, da ti bom prijeten in dopadljiv. Amen.

Kefanje in obshalovanje sa tiste,

ki se

imajo smertnih grehov obtoshiti.

Vfigamogozhni Bog! pred zhigar oblizhjem se nebo in semlja trefe,

jas hudobni grešnik sposnam, de nisim vreden, de me semlja nosi, ker sim svojiga in njeniga stvarnika tolikanj rasshalil in rasferdil. O Gospod! obnašhal sim se proti tebi kakor isdajšk nesvest hlapez, ker sim vedama in hoté tvoje sv. sapovedi prelomil in obljubo, ki sim jo pri sv. kerstu storil, popolnoma posabil. Vem, o Bog, de sim te s grehi is svojiga serza pregnal, in hudobnimu duhu v njem prostor dal, in ko bi me v tem stanu umreti pustil, bi vekomaj pogubljen bil. O Gospod, vem, de sim s svojimi hudobijami vse svoje saflushenje sgubil, in de svelizhanja nikakor upati ne morem.

Vem, de je dušno shivljenje v meni popolnoma saterto, in de je ona tebi in tvojim svetnikom stud in gnjusoba; oh, v kako nefrezhen stan sim sašel! Ali is serza mi je shal, de sim tebe, svojiga dobrotljiviga,

uſmiljeniga Boga tolikanj raſſhalil, kteri ſi mi vſe dobro, kar premorem na duſhi in na teleſu, podelil in ſi me tolikanj ljubil, de ſi zelo ſvojiga edinorojeniga Œina v moje odreſhenje na ſvet poſlal. O uſmiljeni Ozhe! predraga kri tvojiga Œina naj mi ſproſi odpuſhenje grehov in ſopetno ſprejetje v tvojo miloſt in ljubesen. Amen.

Kefanje in obſhalovanje ſa tiſte,

ki ſe

le odpuſtljivih grehov ſavedo.

Gospod Jeſuf Kriſtuſ! vir neſkonzhniga uſmiljenja, glej, jaſ tvoja ne vredna ſtvar pridem k tebi, in v britkoſti ſvojiga ſerza ſe pred teboj obtoſhim, de ſvoje oblube niſim ſpolnoval, ampak ſopet v ſvoje popreſhnje grehe in napake ſaſhel. Veſt mi ſizer od poſlednje ſpovedi nobeniga ſmertniga greha ne ozhita, in

sato fim ti nefkonzhno sahvalo dolshan; ali vender sposnam, de fim ti tako vnemarno flushil, fim bil pri molitvi in v vsih poboshnih opravi-
lih le mlazhen ali skorej mersel, fim tako malo ljubesni do tebe imel in te marfikterikrat savoljo malo-
vrednih rezhi shalil, fim svoje pozhutke premalo varoval, ter svoje serze tako na zhasno natvesval, de se moram refnizhno pred tvojim oblizhjem framovati. O Jesuf! kako moresh vender to tolikanj omadeshano serze gledati? Kako zelo moresh v njem prebivati, v katerim ne vshivash ne le veselja in radofti, temuzh le toliko nevolje in nezhi-
murnosti v njem dobivash.

O Jesuf! kako nehvaleshen fim sa tvoje dobrote, kako slabo ti povrazham neismerno ljubesen in svetobo, ki si mi jo ti skasal? Kolikrat fim tvojiga sv. Duha shalil? Kolikrat

sim tvoji sv. volji nasproti ravnal in le po svojih potih hodil. Ali sdaj se sopet k tebi obernem, o sladki Jesuf! in se obtoshim svoje nespamet in nesvestobe. Sato te profim na svojih kolenih sa odpufhenje mojnih grehov po saflushenji tvoje sv. kervi, in ti sa vprihodnje poboljšhanje terdno obljubim, kolikor samorem po svoji zhloveshki flabosti. Sato mi podeli svojo pomozh in gnado. Amen.

Molitev, kadar nobeniga kefanja

v

svojim serzu ne obzhutish.

Vezhni Bog! pred zhigar serdam se stebri nebeshki in semeljske stala strefajo! Jas, ubogi prah in zherv, ki nisim vreden imenovati tvojiga svetiga imena, sim tvoje neskonzhno velizhastvo tolikrat rasshalil, de naj bi se po pravizi vse stvari in vse bitja

soper me vsdignile, in tvojo zhaft nad menoj mafhevale. In verh tega fim po svojim sadolshenji v tolikofhno terdovratnost svojiga ferza safhel, de mi to fhe zelo shal ni, nobene dobre volje, nobene gotove shelje sa poboljshanje v febi nè obzhutim.

O Bog! tebi bodi potoshena moja ftifka; tebi, ki fi po svojim preroku rekel, de hozhefh kannito ferze od naf vseti, in nam obzhutljivo dati, poglej vender terdovratnost mojiga ferza in vlij vanj le kapljizo svojiga masila ter mi dodeli po ljubesni, ktera od tebe in od tvojiga Šina ishaja, pravo fposnanje in ferzhno obshalovanje mojih grehov. O pravizhni Bog! faj od naf nizh vezh ne térjafh, kakor kar premoremo; glej, vse, kar imam in premorem, ti darujem, in zheravno nobeniga kefanja v febi ne obzhutim, bi vender

rad tako shaloft obzhutil, kakorfhno je kdaj ktero zhloveshko ferze obzhutiti samoglo: refnizhno, hotel bi take ferzhne bolezhine nad svojimi grehi obzhutiti, kakorfhne je tvoj ljubi Šin nad grehi vfiga sveta v svojim prezhaftitim ferzu obzhutil, ko je na Oljfski gori v prevelikosti britkost in teshav svojo trudno glavo na semljo poloshil, ter kervav pot potil. To shaloft tvojiga Šina ti darujem, dobrotljivi Ozhe, namesti obshalovanja, ktero bi jas nad svojimi grehi obzhutiti mogel, in bi ga tolikanj rad obzhutil; in terdno upam, de ti bo moja shelja in volja dopadla, in jo bofh v tem svetim sakramentu fhe bolj v meni poterdil. To mi dodeli, dobrotljivi Ozhe, po Kristufu Jefufu. Amen.

M o l i t e v ,

preden k spovednizi pokleknefh.

O dobrotljivi J esuf! moje ferze sasheli in dufha moja hrepeni po tem fvetim sakramentu, in akoravno me teshko ftane se ponishati in fvoje hudobije se obtoshiti, hozhem vender is ferza rad v povikfhanje tvoje zhafti ftoriti, de bom krivizo, ki fim ti jo ftoril, vnekoliko popravil. Hvaljen pa bodi, ker fi mi dal fhe frezhni zhaf doshiveti v kterim bom, terdno upam, teshe fvojih grehov in nemi-lofti boshje odrefhen. O J esuf! po saflushenji tvoje fвете kervi, in po mozhi tvoje britke fmerti te profim, daj mi svojo gnado, de bom ta fveti sakrament vredno prejel. Dodeli mi mozh soper fkufhnjave hudobniga duha, de is framoshljivofti nizz ne bom samolzhal, ali is posabljivofti ispuftil, ker je moja refnizhna in

terdna volja, po mozhi odkritoferzhno se spovedati, satorej pa priporozhim svojo spoved v tvoje nar mileji ferze, de jo bofh ti s svojo mozhjo doverfhil. Jesuf, Šin Davidov, usmili se me. Amen.

Sahvala po spovedi.

Usmiljeni Bog! is vfhih svojih dufhnih mozhi in is dna ferza se ti sahvalim sa tvojo nefkonzhno dobroto, ki si mi jo sdaj fkasal. Šlavljena bodi neismerna ljubesen tvojiga Šina, v kateri je ta prevsvifheni, blagotni sakrament vfhim grefhnikam v tolashbo postavil, v katerim samoremo s toliko lahkoto grehov ozhifheni in is verig hudobniga sovrashnika refheni biti. O Jesuf Kristuf! kako naj se ti sa to gnado sahvalim? kaj naj ti sa to dobroto povernem? sakaj sgubljen fim bil, in si me sopet nafhel, nezhist fim bil,

in si me opral s svojo spravno kervijo in bolj beliga storil memo snega. Moja duha je bila bolna in klaverna, in je hitela proti pogubljenju, pa ti si jo s svojo gnado sopet okrepzhal, in v poboshnosti vnel. In sa te in vse dobrote, ktere si mi po tem sv. sakramentu dodelil, ti bodi vezhna sahvala, ter molim in povikshujem tvojo nefkonzhno vfigamogozhnoft, nesapopadljivo modroft, in neismerno dobrotljivost v imenu vsih, ki so v nebefih in na semlji, ktere vse profim, de naj te s mano flavé in zhafté vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

In ker sim, o ljubesnjevivi Ozhe! s svojimi mnogoterimi grehi in vne-marnostmi veliko krivizo ti storil, sim tudi pripravljén tvoji boshji pravizi sadostiti, kolikor je moji fla-

boſti mogoſzhe, ſatorej pa hoſzem pokoro, ki ſo mi jo ſpovednik nalohili, vedno ſveſto opravljati; in ko bi jo vender mogel ſ toliko vnetoſtjo in reſnizhno, ſerzhno ljubeno opravljati, kakorſhno krivizo in nezhaſt ſim ti ſ grehi ſtoril, de bi vezhi veſelje in dopadenje nad menoſj imel. In de bi to ſtoriti mogel, ſdruſhim in ſklenem ſvojo pokoro ſ vſimi ſpokornimi deli, ktere je tvoj ſin tri in trideſet let ſ poſtam, zhutjem in molitvijo do perneſel. Glej tedaj, mili Ozhe, mene ſvojiga nar vezhiga dolshnika pred tvojim velizhaſtvam, de bi nezhaſt tebi naklonjeno, kolikor morem, popraviſ, in podeli mi toliko gnade, de bom naloheno pokoro vſelej ſ vnetim in ſpokornim ſerzam opravljal. Amen.

(In ſdaj, zhe nalohena pokora v molitvi obſtoji, jo pobohno in ſpokorno moli.)

Še tri molitve v sadoštenje svojih grehov.

1. Molim te in zhaftim, o prefladki Gospod Jesuf Kristuf, in is globozhine ferza se ti sahvalim sa ljubesen, s ktero si hotel zhlovefshko natoro nase vseti, rojen biti, in trintridefset let lakoto in shejo, mras in vrozhino, trude in terpljenja in preganjanja ter revfshino in bolezhine prestajati: vse to ti darujem, s ponishno profhnjo, de bi mi moje grehe odpuftil in is preobilnosti svojiga saflushenja dostavil, kar fim samudil v tvoji hvali, v dobrih mislih, molitvah, zhednostih, dobrih delih in dolshnih opravilih, ktere bi bil s tvojo gnado lahko storil, pa jih nisim, ali pa le sanikerno opravil. Amen.

2. Zhaft in hvala ti bodi, o prefladki Jesuf! in priferzhna sahvala sa ljubesen, s ktero si hotel vjet,

svesan, tepen, pljevan, gajshlan, kronan, sojen in krishan biti, in grosovito smert terpeti. V sdrushenji s to ljubesnijo, ki te je k tolikofh-nimu terpljenju nagnila, ti darujem vse tvoje bolezhine in muke, in te ponishno profim, de bi mi odpustil in zhisto isbrifal vse, karkoli sim s mislimi, besedami ali djanjem gre-shil, in hudo kasen, ktero sa svoje grehe saflushim, od mene milostivo odverniti hotel. Amen.

3. Molim te in hvalim, o pre-fladki Jesuf! in is vfiga ferza se ti sa-hvalim sa vse gnade, ktere si svoji zhaftitljivi materi Marii in vsim svo-jim isvoljenim dodelil, in svojo sa-hvalo sklenem s tisto sahvalo, s ktero te vsi svetniki povikshujejo, ker so po tvojim rojstvu in britkim ter-pljenji ter smerti vezhno svelizhanje dosegli. Darujem ti vse pokorjenja in dobre dela, ktere so is ljubesni

do tebe doprinefli in te ponishno profim, de bi mi savoljo njih ljubeshni moje grehe odpuftil, in is sa-klada njih saflushenj dopolnil, zhefar mi na zhednostih in dobrih delih primanjkuje. Amen.

Sedem pfalmov kralja Davida od pokore.

(Šveti Avgufhtin je tolikanj poboshno in pridno te pfalme molil, de jih je 76 let ftar s velikimi zherkami dal prepifati, in pred se postaviti, de jih je tudi na smertni postelji lahko sam bral, v folsah vtopljen, in premifhljeval, ter rekel, de naj se po sadobljenji fv. kerfta tudi poboshen in gorezh kriftjan bres refnizhne pokore s tega fveta ne lozhi).

O Bog vse fvetofti, podeli tudi meni pravo pokoro, ftanovitno poboljšhanje, in obilen vir folsá, de bom s tem pokorjenjem in s tvojo pomozhjo makeshe svoje dushe sbrifal, saflusheno kasesn odvernif, in ufmi-

ljenje sadobil, de te bom po tem shivljenji, ko se bom prikasal pred tvoje boshje oblizhje, v vezhnim veselji vekomaj gledal, po Gospodu nashim Jesufu Kristufu. Amen.

I. (pfalm 6.)

(Je grefhnika, ki se sodbe boshje boji, ponishna profhnja, de bi se s Bogam spraval).

Gospod, nikar me ne kasnuj v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Usmili se me, o Gospod, ker slab sim; osdravi me, o Gospod, ker moje kosti se straha trefejo.

In moja dusha je zelo omamljena; ti pa, o Gospod, kako dolgo (bosh odlafhal pomagati)?

Gospod, obrni se (k meni), in odrefhi mojo dusho; pomagaj mi savoljo svojiga usmiljenja.

Sakaj ni ga mertviga, de bi na te mislil, v peklu pa kdo te bo hvalil?

Trudil sim se s sdihoivanjem, in sledujo nozh svojo posteljo spiram; in svoje leshifhe s svojimi solsami namakam.

Pred tvojim serdam je otemnelo moje oko, in med vsemi svojimi sovrashniki sim se postaral.

Beshite od mene vsi, kateri krivizo delate, sakaj Gospod je uflifhal glaf mojiga jokanja.

Gospod je mojo proshnjo uflifhal: Gospod je mojo molitev sprejel.

Šramujejo naj se in se prestrašhijo vsi moji sovrashniki, obernejo naj se nasaj in se zelo framujejo.

Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in sv. Duhu, itd.

Molitev soper napuh.

Gospod nash Jesuf Kristuf se je sam ponishal, in je bil pokoren do smerti, zelo do smerti na krishi, in jas ubogi zherv, sgolj prah in pepel, in velik greschnik se hozhem v svojim serzu napihovati? jas, ki sim tolikrat saflushil, na dno pekla treshen biti? O Gospod, bodi mi milostiv, saj sposnam svojo hudobnost in prevsetnost. Ne pahni me s prevsetnim

Luziferjem v peklenfki bresen. Štrafhi me tvoja jesa, in voljno se uklonim vſim ljudem po sgledu Jefufa, ſvojiga ſvelizharja. Oh, oberni ſe name in otmi mojo duſho, pomagaj mi in ſvelizhaj me ſavoljo ſvojiga uſmiljenja, po Kristufu, Goſpodu naſhim. Amen.

II. (pfalm 31.)

(Popiſuje revni ſtan greſhnika in ga nagovarja, ſvoje grehe ſpoſnati in pokoro delati).

Blagor njim, kterim ſo pregrehe odpuſhene, in kterih grehi ſo pokriti.

Blagor zhloveku, kterimu Goſpod ni greha priſhtel, in v zhigar ſerzu ni nobene goljuſije.

Ker ſim molzhal, ſo moje koſti ſavoljo vſakdanjiga vekanja oflabele.

Ker me je tvoja roka nozh in dan teſhila, ſim ſe obernil v ſvoji britkoſti, ker me je tern ſbadal.

Tedaj ſim ti ſvojo pregreho ſpoſnal, in ſvoje krivize niſim ſakrival.

Rekel ſim: Špoſnal bom Goſpodu so-

per se svojo krivizo, in ti si mi hudo-
bijo mojiga greha odpuštil.

Sa to bo sleheren poboshni o pravim
zhafu k tebi molil, de tudi povodnje ve-
likih vodá bliso njega ne pridejo.

Ti si moje pribeshalifhe v stifki, ki
me je obdala; veselje moje, refhi me njih,
ki so me obdali.

Rasumnost ti hozhem dati (odgovori
Bog) in te poduzhiti na té poti, po kateri
bofh hodil; in moje ozhi naj bodo vedno
nad teboj.

Nikar ne bodite kakor konj in meseg,
kteri pameti nimajo.

Ukroti njih zheljusti s vajeti in ber-
sdami, ki se k tebi ne priblishujejo.

Veliko shib pride zhes grefhnika; njega
pa, ki v Gospoda saupa, bo usmiljenje
obdalo.

Veselite se v Gospodu, in radujte se
pravizhni, in povikshujte se, kateri ste do-
briga serza.

Zhafst bodi Ozhetu, itd.

Molitev soper škopost.

Zhefa le morem v nebefih ali na semlji sasheléti rasun tebe, o Bog mojiga ferza, in moj delesh vekomaj! le ti samorefih moje shelje dopolniti. Sakaj tedaj posvetne rezhi tolikanj ljubim, in se tako nerad od njih lozhim! Ali se ne bom mogel v smerti od vfih lozhiti? In vender fkušham dan na dan, tudi s nasprotvanjem ljubesni in pravize bogatejiti, in fim neufmiljen proti ubogim in potrebnim? Ne sakrivam ti, o Gospod! svoje hudobije in krivizhnosti. Ti si moje pribeshalifhe. Daj mi, de bom vse krivizhno blago povernil, in usmiljenje vprihodnje fka-soval po mozhi vfim potrebnim, ker imam vse od tebe, o Bog! Upam tudi, de mi bofh mojo pregreho odpustil, in vednokrat se bom s tvojimi pravizhnimi v tebi rasveseljeval. Po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

III. (psalm 37.)

(Dufhni mir, ki ga je greh v naš pogubil, se v tem psalmu nasaj profi).

Gospod, ne kasnuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Sakaj tvoje pfhize v meni tizhé; in svojo roko si nad menoj stegnul.

Ni ga sdravja na mojim mesu savoljo tvoje jese; ni ga pokoja mojim kostem savoljo mojih grehov.

Sakaj moje hudobije so mi zhes glavo sraastle; in kakor teshka butara me teshe.

Gnjiti in smerdeti so jele moje rane savoljo moje nespameti.

Reven sim postal, in skrivljen do konza, zel dan sim shalofsten pohajal.

Sakaj moje ledje je polno smotnjav, in ni ga sdravja v mojim mesu.

Šlab sim in filo ponishan; in rjovem prebolezhine svojiga serza.

Pred tabo, o Gospod, so vse moje shelje, in jezhanje moje pred tabo ni skrito.

Moje serze je shalofstno, in moja možh me je sapuštila, in svetloba mojih ozhi zelo ta ni s menoj.

Prijatli moji in blishnji moji se meni nasproti priblishujejo in stoje.

In kateri so sraven mene bili, od delezh stojé, in kateri mi po shivljenji streshejo, mi filo delajo.

In kateri mi hudo storiti hozhejo, nezhimurno govore, in goljufije zel dan ismishljujejo.

Jas pa kakor gluh ne flifhim; in fim kakor mutez, ki svojih uft ne odpre.

In fim postal, kakor zhlovek, ki ne flifhi, in ki v svojih uftih ugovora nima.

Ker v te fim saupal, o Gospod! ti me bofh uflifhal, Gospod moj Bog.

Rekel fim: Ne pripuſti, de bi se kdaj moji sovrashniki nad menoj veselili, in ker so se moje noge spotikovale, so mogožno zhes me govorili.

Ker pripravljen fim sa tepenje, in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmi.

Sakaj svojo hudobijo ozhitno sposnam, in savoljo svojiga greha bom vedno fkerbel.

Moji sovrashniki pa shivé, in so mozhnejſhi memo mene, in pomnoshili so se, ki me krivizhno sovrashijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo, me opravljajo, ker fim dobro nasledoval.

Ne sapuſti me, Gospod moj Bog! ne uftopi od mene.

Hiti mi na pomozh, o Gospod Bog, moj svelizhar.

Zhaft bodi Ozhetu itd.

Molitev soper jeso.

Mogozhni Bog! kateri si usmiljen in dobrotljiv, poterpeshljiv in milostiv; kako se morem jas prezej jesiti in mafhevanja ifkati! Vlaki dan profim, o nebeshki Ozhe, de nam odpufti nafhe dolge, kakor tudi mi odpuhamo svojim dolshnikom, in vender njim, ki so me rasshalili, is ferza odpuftiti nozhem. O Gospod, faj sposnam svojo hudobnost; ne kasnuj me v svojim serdu, in ne tepi me v svoji jesi. Vso nejevoljo in jeso soper svojiga blišnjiga poloshim sedaj pred tvoje noge in is ferza v fim ljudem odpuftim, ki so me kdaj rasshalili. Ne sapufti me o Gospod, bodi mi milostiv, in hiti mi na pomozh, o Bog mojiga sve-

lizhanja! po Kristufu, Gospodu nashim.
Amen.

IV. (pfalm 50.)

(Je obshalovanje Davidovo, ko se je bil s Betsabo pregreshil, in je po preroku Natanu opominjan pokoro delal, in je prav koriftna molitev v sadobljenje odpufhenja grehov, gnade boshje, veselja serza in gorezhnosti do hvale boshje.)

Usmili se, me Bog, po svoji veliki milofli.

In po obilnosti svojiga usmiljenja sbrifhi mojo hudobijo.

Operi me zhedalje bolj in bolj moje krivize, in ozhifli me moje pregrehe.

Sakaj svojo pregreho sposnam, in moj greh je vedno pred mojimi ozhmi.

Tebi samimu fim greshil in hudo pred tabo storil; de bofh v svojih besedah refnizhen sposnan in premagash, kadar bofh sojen.

Poglej namrezh, v hudobii fim spozhet, in v grehu me je moja mati spozhela.

Glej, refnizo si ljubil; nesnane fkrivnosti svoje modrofti si mi rasodel.

Pokropi me s hisopam, in bom ozhi-

ſhen, operi me, in bom bolj bel, kakor ſneg.

Daj mi veſelje in tolaſhbo ſliſhati, in poterte koſti bodo veſelja poſkakovale.

Oberní ſvoj obras prozh od mojih grehov, in sbríſhi vſe moje krivize.

Štvari v meni, o Bog, zhiſto ſerze, in ponovi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne ſaversi od ſvojiga oblizhja, in ne vsemi od mene ſvojiga ſvetiga duha.

Dodeli mi ſopet veſelje ſvojiga ſvelizhanja, in s imenitnim duham me poterdi.

In hudobne hozhem tvoje poti uzhiti, in greſhniki ſe bodo k tebi preobernili.

Reſhi me kervnih dolgov, o Bog, Bog mojiga ſvelizhanja, in moj jeſik bo tvojo pravizo s veſeljem hvalil.

Gospod, odpri moje uſtnice, in moje uſta bodo tvojo hvalo oſnanovale.

Sakaj, ko bi bil dar hotel, bi ga bil rad dal, ali nad ſhganimi darovi nimaſh dopadenja.

Bogu dopadajozh dar je ſhaloſti poln duh; ſkefaniga in ponishaniga ſerza, o Bog, ne boſh ſamizheval.

Štori miloſtivo, o Gospod, s Šionam

po svoji dobri volji, de bodo Jerusalemfki sidovi sopen fosidani.

Tedaj bofh sprejemal darove pravizhnosti, dari, in shgane darove; takrat bodo na tvoj altar teleta pokladali.

Zhaft bodi Ozhetu itd.

Molitev soper nezhistoft.

Kdo bo dal moji glavi vode in mojem ozhem vir folsá, de bom nozh in dan svoje velike, nefhte vilne grehe objokoval? Ozhe nebfhki, grefhil fim soper nebefa in soper te, in nifim vreden, tvoj fin imenovan biti. Ufmili fe me, o Bog, po velikofti svojiga ufmiljenja, in ne udari me v svojim ferdu, kakor fi udaril Œodomo in Gomoro, in zelo vefoljni fvet s potopam savoljo greha nezhistofti. Oh, koliko fe jih dan na dan savoljo te pregrehe pogubi! Œposnam, de fim velikrat saflushil, vekomaj pogubljen biti, in de fi mi

dosdaj doprinefel, je edino le tvoja miloft storila. Oh, kolikrat fim se predersnil na tvoje ufmiljenje grefhiti, sdaj pa mi je ferzhno shal, in terdno fklenem, ta nagnjufni greh s tvojo gnado do konza svojiga shivljenja foverashiti in se ga ogibati. Odpufti mi, ufmiljeni Ozhe, in operi me bolj in bolj v kervi svojiga edinorojeniga Šina. Vsemi od mene vse nezhiste poshelenja, in ne daj jim mojiga ferza fkruniti; po Kristufu, Gofpodu nafhim. Amen.

V. (pfalm 101.)

(Molitev ubosiga, kadar je v ftifkah in svojo profhnjo pred Gofpodam islije.)

O Gofpod, uflifhi mojo molitev, in moje klizanje naj do tebe pride.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj, in kadarkoli fim v nadlogi, nagni k meni svoje uho.

Uflifhi me hitro, kadarkoli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so kakor dim prefhli in moje kofti so se kakor ogorek ufufhile.

Moje ferze je pobito, in fuho kakor feno, ker fim posabil jefti svoj kruh.

Savoljo mojiga veliziga sdihovenja me ni drusiga kakor koft in kosha.

Šim, kakor pelikan v pufhavi, fim kakor sova v ftarim osidji.

Zhujem in fim kakor famoten vrabez na ftrehi.

Zel dan me saframujejo moji sovrashniki, in kateri so me fizer hvalili, so se zhes me sarotili.

Sakaj pepel s kruham jem, in svojo pijazho s folsami mefham.

Savoljo tvoje jese in tvojiga ferda, ker fi me povsdignil in na tla vergel.

Moji dnevi so sginili, kakor fenza, in kakor trava fim se pofufhil.

Ti pa, o Gospod, oftanefh vekomaj; in tvoj fpomin od roda do roda.

Vftal bofh in se bofh Šiona ufmilil; ker zhať je, de se ga ufmilifh, ker je prifhel zhať (tvojiga ufmiljenja).

Sakaj tvojim hlapzam so njegovi

kamni dopadli, in njegove semlje se bodo ufmilili.

In ljudstva se bodo bale tvojiga imena, in vsi kralji na semlji tvoje zhafti.

Ker Gospod je Šion sopet sosidal, in se v svoji zhafti prikasal.

On je na molitev ponishnih pogledal, in ni sanizheval njih profhnje.

Naj se to sa poslednji rod sapifhe, in ljudstvo, ktero bo stvarjeno, bo Gospoda hvalilo.

Ker pogledal je s visokosti svojiga svetifha, Gospod se je snebef na semljo vserl.

De bi flifhal jezhanje jetnikov, in bi refhil obfojenih otroke.

De bi osnanoi ali ime Gospodovo na Šionu, in hvalo njegovo v Jerusalemu.

Kadar se bodo ljudstva in kralji sbrali, de bodo Gospodu flushili.

Odgovoril mu je na potu svoje kreposti: Povej mu majhno fhtevilo mojih dni.

Ne vsemi me prozh fredi mojih dni, tvoje leta so od roda do roda.

Ti, Gospod, si semljo v sazhetku uterdil, in nebo je delo tvojih rok.

Ono bo preshlo, ti pa ostanesh, in kakor oblazhilo se bo vse postaralo.

Kakor ogrinjalo ga bošh premenil in bo premenjeno.

Ti pa oftanesh ravno tifti, in tvoje leta ne bodo nikoli prefhle.

Šinovi tvojih hlapzov bodo ftanovanje imeli, in njih sarod po pred tabo na vekoma oftal.

Zhaft bodi Ozhetu itd.

Molitev soper poshreshnoft.

Kako dober in fladak je, o Gospod, tvoj duh v vfih rezheh, moje ferze je s vfimi tvojimi blagotami napolnjeno, in vender hrepenim v obilnofti flaftno shiveti. Mojo pamet, ktera je vender prizha, de je zhlovek po tvoji podobi vftvarjen, velikratna nesmernoft onezhafti, in le prevelikrat kashe moje shivljenje, de fim bolj otrobov fladnofti lazhen, kakor pa hrepenim po nebeshkih blagotah, akoravno je moj Svelizhar savoljo mene 40 dni in 40 nozhi fe poftil, in je v fvojim posemeljfkim

shivljenji tako malo jedi in pijazhe savshil. Daj mi gnado, o Gospod, de bom svojo posheljivost krotil v spoznanje samiga sebe, de bom po tem k pravi pokori prifhel. Daj mi, o Gospod, okufiti, kako hladak de si in kakofhno bogastvo si tiftim pripravil, kateri so pravize lazni in shejni. Amen.

VI. (psalm 129.)

(Naf uzhi, kako naf mora po gresfhnim padu pokora vsdigniti. Tudi sa mertve se velikrat moli.)

Is globozhine vpijem k tebi, o Gospod!
Gospod, uflifhi moj glaf!

Naj tvoje ufhesa poslufhajo glaf moje
proshnje.

O Gospod, ako bofh hudobijo prifhteval;
Gospod, kdo bo obftal?

Ali per tebi je odpufhanje, in savoljo
tvoje postave zhakam nate, o Gospod.

Moja dufha zhaka na njegove besede;
moja dufha v Gospoda saupa.

Od jutrenjiga zhuvanja noter do nozhi, naj Israel v Gospoda saupa.

Sakaj pri Gospodu je ufmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israela vfih njegovih hudobij refhil.

Zhaft bodi Ozhetu itd.

Molitev soper nevosfhljivost.

Moj Bog, tako si svet ljubil, de si zelo svojiga edinorojeniga Šina v smert dal, de nobeden, kteri vanj veruje, ne bo pogubljen, ampak vfi vezhno shivljenje imajo. In vender morem jas flepi zhlovek proti svojimu blishnjimu nevosfhljiv in savidin biti, in se nad frezho svojiga blishnjiga jesiti. O nezhloveshka hudobnost, kakorshno so sinovi Jakopovi nad Joshefam, in Judje nad Kristusam pokasali! Odflej hozhem popuftiti vfo nevosfhljivost in savist, in tedaj se nizz vezh ne spomni, o Bog,

moje hudobnosti, kako namrežh bi mogel fizer pred teboj obftati? Pri tebi je ufmiljenje in preobilno odrefhenje; daj, de nad menoj sgu-bljeno ne bo, po Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

VII. (pfalm 142.)

(Je saupljivo klizanje v boshjo pomozh v terpljenji in v fmertnih nevarnostih).

Gospod, uflifhi mojo molitev, poslufhaj mojo proshnjo savoljo refnize, uflifhi me v svoji pravizi.

Ne hodi k sodbi s svojim hlapzam, sakaj noben shiv pred tabo pravizhen ne bo obftal.

Sakaj fovrashnik preganja mojo dufo, in do semlje je moje shivljenje poterl.

Postavil me je v tamoto, kakor mertve na fvetu, in moj duh v meni od teshav omaguje in moje ferze je v meni preftrafheno.

Smiflim fe na stare zhafe, in premifh-ljujem vse tvoje dela; dobro preudarjam dela tvojih rok.

K tebi stegujem svoje roke; moja
dufha je kakor semlja bres vode pred tabo.

Uflifhi me hitro, o Gospod! moj duh
flabi.

Ne oberni svojiga oblizhja od mene,
in enak bom gredožhim v grob.

Sgodaj mi daj flifhati svoje ufmi-
ljenje, ker v te saupam.

Štori mi snano pot, po kateri naj ho-
dim, ker k tebi fim povsdignil svojo
dufho.

Odrefhi me mojih sovrashnikov, o Go-
spod, ker k tebi fim pribeshal, uzhi me
spolnovati tvojo voljo, ker ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh me vodi po ravni poti;
savoljo svojiga imena, o Gospod, me ohrani
pri shivljenji v svoji pravizi.

Ispelji mojo dufho is nadloge, in v
svoji milofti pokonzhaj moje sovrashnike.

In pogubi vse, kateri moji dufhi teshavo
delajo, sakaj tvoj hlapez fim jas.

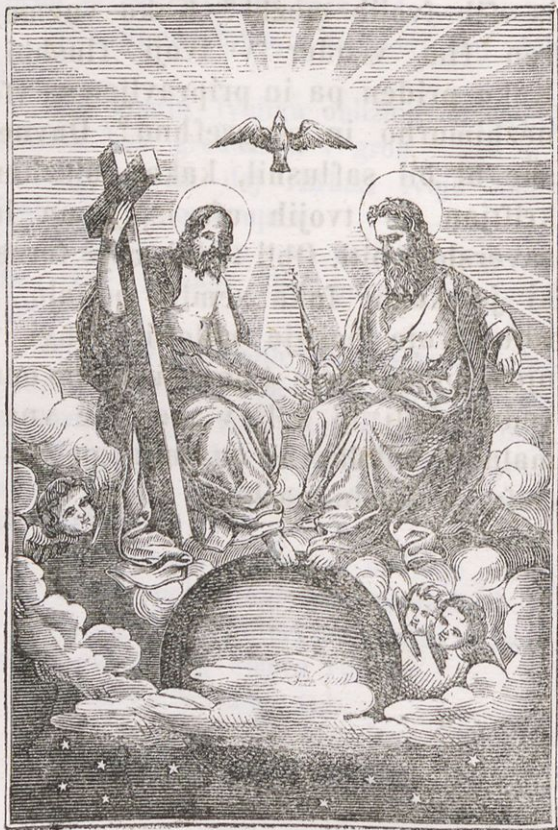
Zhaft bodi Ozhetu itd.

Molitev soper lenobo.

Kdaj te bom vender sazhel, o
Gospod, ljubiti in hvaliti is vfiga

svojiga serza, is vse svoje dushe, in
 is vseh svojih mozhi? Kako vnema-
 ren sim vender v tvoji flushbi?
 Kako priden pa in pripravljen sa vse
 nezhimurno in pregrafhno? Davnej
 she bi bil saflushil, kakor mlazhen
 kristjan is tvojih uft ispljevan in
 savershen biti. Obli tedaj moje serze,
 ki je kakor suha semlja postalo, s
 roso svoje boshje milosti, vshgi v
 njem oginj svoje ljubesni, de bo ona
 vedno bolj in bolj v meni se vne-
 mala in nikdar ne ugafnila, po Kri-
 stufu, Gospodu nashim. Amen.

IV. Oddelek.

Sv. obhajilo.

Poduk od sv. obhajila.

Preden se je našh Svelizhar s sveta lozhil in k svojimu Ozhetu fhel, je sakrament svoje ljubesni postavil, v katerim je bogastvo svoje boshje ljubesni kakor saklad saloshil, in je spomin svojih zhudeshev postavil, s poveljem, de naj se pri njegovim savshivanji nanj spomnimo, in njegovo britko smert osnanujemo, dokler ne pride sodit sveta. Hotel je tudi, de naj ta sakrament ko duhovsko jed svojih duhh prejemamo, s ktero naj se ljudje sa vezhno shivljenje hranimo in po nji shivimo, kakor je Jesuf rekel: Kdor mene je, bo (tudi savoljo mene) shivel. Tudi je sdravilo ta sv. sakrament, s katerim se vfakdanjih pregreshkov (grehov) ozhishujemo in smertnih pregreh varu-

jemo: sraven pa nam je tudi saftava nafhe prihodnje flave in vezhniga svelizhanja.

Pripravljanje sa sv. obhajilo.

Ljubesnivi Jesuf! jas, tvoja uboga, revna stvar, ki sim zhes glavo s slegi obdan in s vfo revfhino obloshen, hozhem tvoje presveto Telo v prezhaftitim sakramentu ko nar krepkeji pripomozhek, de bi grehov popolnoma ozhifhen in v vfm dobrih poterjen bil, s vfo poboshnostjo prejeti. Sakaj preprizhan sim, de bom s vfimi darovi in miloftmi napolnjen, zhe te bom vredno prejel. Sagotovljen sim, de sa svojo duslo in svoje telo nizh boljfhiga posheliti ne morem, kakor tebe pri sebi imeti. In vem tudi, de tebi nobene vezhi ljubezni in tvojim svetnikom nobene vezhi zhafti fkasati ne morem, kakor zhe presveti sakrament vredno prejmem. Satorej hrepeni

moje serze po tem prefladkim jedilu, in moja dufha je shejna tega sv. sakramenta, de bom mnogoterih gnad, ki is njega isvirajo, deleshen.

Ali, premogozhni Bog! o nekonzhno nesapopadljivo velizhaftvo! pred kterim se angeli trefejo in so nebefa tamne, kako bom vender jas, ubogi zherv, tebe, svojiga Boga, v svoje omadeshano serze sprejel? kako se bom predersnil in te v tako serze poloshil, ktero je tako polno ofata in ternja pregreh in napak, tako polno nagnjufniga smrada posvetnih in mesenih poshelenj, polno prahu in nefnage nepotrebni in shkodljivih misel in domishljij, polno ran posheljivofti, in polno grenkofti jese, nejevolje in nepoterpeshljivofti, de se moram framovati, zhe se le na to spomnim. In ravno sato se bojim, de bi se huji ne pregreshil, zhe te v svoje ne prav zhisto serze prej-

mem, kakor so se Judje pregrešili, kateri so te vso nozh pred tvojo grosovito smertjo saframovali in muzhili.

Ali, o dobrotljivi Jesuf! zhe naj te ne prejmem, ker sim tako nevreden in reven, te nikdar v svojim shivljenji prejeti ne bom mogel. Zhe namrezh sdaj, ko je moja dusha tako bolna in oflabljena, k sdravniku ne grem, me moja samuda ne bo osdravila, ampak le she bolj bolniga, ne poboshnistiga, ampak bolj pregrešniga in hudobniga storila, in tedaj bom savoljo svojih grehov, v ktere dan na dan bolj padam, tega sv. sakramenta zhedalje nevrednisthi postajal, tako, de ga nikdar v svojim shivljenji prejeti ne bom mogel. Satorej me moja slabost in bolehnost ne strafhi in ne udershuje, in kolikor revnisthi sim, s toliko vezhim saupanjem hozhem pristopiti k misi Gospodovi, sakaj sam si rekel: Sdra-

vim ni treba sdravnika, ampak bolnim; in de nisi prishel pravizhnih, ampak krivizhne odrefhit. Satorej pridem k tebi, o Jesuf, neismerno morje vfih gnad! s fkefanim ferzam, s nar globokeji ponishnostjo in s nar vezhim saupanjem, in te ponishno profim, de bi mi moje grehe odpustil, in sa vredno pripravljanje le eno famo ifkro svoje boshje ljubesni v mojim ferzu vshgal, de bi moja dufha v gorezhi ljubesni in poboshnosti vneta, ta presveti sakrament v povikshanje tvoje zhafti, v svoj blagor in v blagor vse katolifhke zerkve vredno prejela. Amen.

Molitev k presv. Trojizi.

O prevsvishena, presveta Trojiza! nefkonzhni vir vse milosti, s vso ponishnostjo pridem k tebi, in s velikim saupanjem poterkam na

duri tvojiga ufmiljenja, in serzhno profim, de bi mi grehe odpuстила, in sa vredno pripravljenje moje dushe le eno iskro svoje nar svetejsi ljubesni v mojim serzu vnela, de bi se moj duh v vsi ljubesni in poboshnosti vnel in bi jest ta presveti sakrament k tvoji vezhi zhafti, in v blagor vse kato-lifhke zerkve prejel. Amen.

Molitev k Jesufu.

(Ker sv. Pavel pravi, de naj se, ko-likorkrat savshivamo sveti kruh, smerti Kristu-fove spomnimo, satorej se misli sdaj s Ma-rijo Magdaleno pod krishem, osri se na ljubiga Jesufa, in s ginjenim serzam rezi):

O prefladki Jesuf! moje edino veselje in tolashilo mojiga serza, kako te vidim neufmiljeno raspetiga na lesu sv. krisha vifeti.

Kako te vidim tvojo sveto glavo s ternjem prebodeno, tvoje liza s ker-vijo oblite, tvoje roke in noge s sheblji prebodene, in tvoje truplo

polno ran. O ljubesnjivi moj Jesuf! kako vender je mogel svet tako neufmiljen biti, in tako grosovito s teboj ravnati? O nedolshno Jagnje! kdo vender te je tako rastepel in ranil? Kdo te je tako saplejval, in onezhedil? Kdo te neufmiljeno na krish pribil? O mili Jesuf! ali si mar od vsih ljudi sapufhen? Ali so te vfi savergli in pregnali? O pridi tedaj k meni, jas te hozhem s veseljem sprejeti. Švoje ferze ti hozhem odpreti, in te vanj, kakor v rahlo pozhivalo poloshiti. Postrezhi ti hozhem in te okrepzhati, in ti tvoje rane obesati. Pridi le, Jesuf moj, in ne sanizhuj svojiga ubosiga flushabnika: stegni svoje roke, de bofh moja dusho sprejel, kakor si na krishi svoje prebodene roke rastegnil, de bi vse grefhnike v svojo ljubesnjivost sprejel. Jas pa, krishani Jesuf! ne stegnem samo rok proti

tebi, ampak tudi svoje serze, in te s serzhno ljubesnijo hrepenim objeti in te popeljati v notranji hram mojiga serza, de sbrifhem framoto in ofkrunitev, s ktero si od vfih sanizhevan bil.

Šposnam fizer, de fim temnogokrat rasferdil in rasshalil, in svoje serze s bresfhtevilnimi grehi omadeshal; ali serzhno mi je shal, de fim ti bil tako nehvalesen, in ti spodobne zhafti nifim fkasoval, marvezh te sanizheval. Odpufti mi, o Jefuf! odpufti mi moje hudobije, in ne spomni se dalje moje nevrednosti, in mojih rasshaljenj.

Darujem ti vse svoje omadeshano, pregrefhno serze, in ga srozhim v tvoje roke, s ponishno profhnjo, de bi ga s krepostno kervijo in vodo, ki je tekla is tvoje odperte strani, vse nezhednosti opral, in vfo gnjufobo pregrehe s nar drashjim ka-

dilani svoje boshje ljubeshni is njega pregnal, in ga potem s nar bolj popolnoma zhednostmi osaljhal in prijetno storil, de bi tvojim boshjim ozhem popolnoma dopadlo. Amen.

K Materi boshji.

1. O prezhista Deviza Marija! po tvoji nar vezhi zhiftoti, s ktero si Šinu boshjimu v svojim devishkim telefu vredno in prijetno bivalishe pripravila, te profim, de naj bom po tvoji proshnji vsih madeshev in napak ozhifhen. Amen.

2. O nar ponishnishti Deviza Marija! po nar globokeji ponishnosti, savoljo ktere si bila zhes vse angelske kore in vse svetnike povishana, te profim, de naj tvoja proshnja moje vnemarnosti in samude popravi. Amen.

3. O preljubeshnjiva Deviza Marija! po nesmerni ljubeshni, ktera te

je sa vekomaj s Bogam sklenila, te profim, de naj bom po tvoji profhnji preobilnosti tvojih saflushenj deleshen. Amen.

4. O preblaga Deviza Marija! spomnim te tiftiga neisrekljiviga veselja, ktero si v svojim devishkim ferzu obzhutila, ko si s pomozhjo sv. Duha svojiga ljubiga Šina spozhela, in te profim, de bi mi nekoliko tiste poboshnosti in vnetosti, savoljo ktere si ga spozheti saflushila, podelila, de bi tudi jest v presv. sakramentu vredno ga prejel. Amen.

Molitev pred sv. obhajilam.

(Sdaj obudi v sebi gorezho sheljo do te presvete jedi, in povabi svojiga svelizharja v svoje ferze ter rezi):

O Jesuf! nebeshka sladkost, kateri si sam rekel: Moje veselje je, s zhloveshkimi otrozi bivati; — moje ferze po tebi hrepeni, in moja dusha le tebe sasheli. Povabim te k sebi s ljubes-

nijo in ponishnostjo. Pridi torej, preljubi moj shenin! pridi nar flajfhi saklad moje dushe v uboshno prebivalifhe mojiga ferza. Oh, pridi, nebeshki sdravnik! pridi in osdravi mojo bolno dusho. Pridi vender, ljubljenez mojiga ferza, de bodo po tvoji vprizhnofti megle mojih grehov in fku fhjav sginile. Pridi vender, milo solnze, in rasfvetli temoto mojiga ferza, pridi shivi kruh nebeshki, in okrepzhaj moje ubogo ferze, pridi, moj Jefuf, in vezherjaj s mano v hramu mojiga ferza.

O edino moje upanje, ferzhno hrepenim po tebi, in te prizhakujem sheljno in gorezhe: Oh, pridi vender v moje revno ferze, o ti nar lepfhi smed zhloveshkih otrok, o sarija vezhne svetlobe, vedno tekozhi vir vse fladkofti! kako lep, kako ljubeshnjiv, kako prijasen fi! prijatel mojiga ferza, ktero hrepeni po tvo-

jim rešhnjim telesu. O prefladki Jesus! profim te, pridi pod revno streho mojiga nevredniga serza. Amen.

(K altarju grede moli:)

Ljubi Jesus! tedaj pridem k tebi, jas tvoja pregrešna, revna, nevredna stvar, k tebi preobilnemu viru vse dobrote, de bom vsih grehov ozhišhen in s tvojo gnodo napolnjen. Amen.

(Ko si sv. rešhnje telo prejel, rezi v svojim serzu):

Bodi moljen, Jesus priferzhni, shenin moje dušhe! Šlavljen bodi tvoj milostivi prihod k meni, svojimu ubogimu flushabniku. Bodi zhešhen, hvaljen vekomaj!

Molitev po sv. obhajilu.

(Po sv. obhajilu poklekni, in s nar vezhi ponishnostjo Kristusa moli ter njegovo nekonzhno dobrotljivost premišljuj, potem pa moli):

O Jesus! sgolj ljubesnjevost in fladkost! tolashilo mojiga serza! kako

je, de ti k meni pridešh, in se sni-
shafh v moje flabo ferze? Bodi
hvaljen neprenehama, ker me ubo-
siga obišhefh. S nar vezhi ponish-
nostjo pred te pokleknem, in te mo-
lim in s ferzhno ljubeshnijo objamem
savoljo tvoje nefkonzhne ljubeshni,
ktera te je nagnila priti v moje
ferze!

Nefkonzhni Gospod in Bog! tedaj
si v meni, v mojim ferzu si! O jest
prefrezhni zhlovek, ki imam svojiga
Boga pri sebi; moja dušha je flad-
kofti samaknjena in moje ferze je
polno veselja. Kako naj se ti spodobno
sa to gnado sahvalim? kako naj ti
tvojo ljubeshen povernem? O Jesuf!
sdaj si refnizhno moj, in vse tvoje
saflushenja so moje, zhefa mi she
manjka? Satorej pa hozhem s terd-
nim saupanjem pred tvojiga nebe-
fhkiga Ozheta stopiti, in sajemati is
saklada tvojih saflushenj, in se bo-

gatiti shnjimi sa vezhno shivljenje.
Amen.

Darovanje sv. obhajila.

(Ker hranish sdaj tolikanj drag saklad v svojim serzu, s katerim samoresh Boga in vse njegove svetnike pozhaftiti, in vsem ljudem koristiti, satorej moli poboshno):

Nar svetejsihi Ozhe! glej, jas tvoja nevredna stvar poln saupanja v tvojo nekonzhno dobrotljivost sim sdaj v presv. sakramentu tvojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa pod podobo kruha prejel, in ga she hranim v svojim serzu, kakor ga je njegova prezhista Mati v svojim devishkim telefu nosila. Sdaj je tifti, kteriga si she od vekomaj rodil, ravno tako moj po svoji gnadi, kakor je tvoj po natori, satorej ti ga darujem s tako ljubesnijo in sveftobo, kakor se je sam na krishi v tvojo vezhno hvalo daroval. Osri se milostivo, Ozhe

nebeſhki, na ta dar, ki ti ga jes ne-
vredna ſtvar darujem. Ali ni ta tvoj
ljubi Œin, kateri ſe je ſa naſhe grehe
v revnim Betlehemſkim hlevu rodil? Ali
ni ta tvoj ljubi Œin, kateri je ſa naſ
na Oljſki gori kervav pot potil?
Ali ni ta tvoj ljubi Œin, kateri je
tako neufmiljeno gajſhlan, ſ ternjem
kronan, in grosovito krishan bil?
Satorej ti ga pokashem in darujem
v tiſti podobi, kakor je na krishi
viſel, in ti ſhelim ſ tem tako zhaſt
in hvalo ſkaſati, kakorſhno ti je
tvoj edinorojeni Œin ſam ſkaſal, in
kakorſhno prejeti ſe edinimu tebi
ſpodobi.

(Kadar ſv. obhajilo ſa druge v dar
prineſeſh, moli):

Ta preſveti ſakrament ti daru-
jem ſa ljube ſtarſhe, brate in ſe-
ſtre, ſhlahtnike, ſnanze in dobrotnike,
ſlaſti pa ſa tiſte, kateri ſo ſe moji
molitvi priporozhili, in te proſim,

ufmiljeni Ozhe! de bi jim gledé tega nar drashjiga daru, kteriga ti is dna ferza v tvoje pozhefhenje prinesem, svojo gnado dodelil, jih v vſim dobrim poterdil, vſih ſkufhnjav varoval, in jih branil pred vſimi zhaſnimi in vezhnimi slegi, jih v njih britkoſtih tolashil, in nasadnje po frezhni ſmerti v vezhno svelizhanje pripeljal. Amen.

Potem pa, o miloſtivi Ozhe! ti ta preſveti ſakrament s vſimi ſaſluſhenji in zhednoſtmi tvojiga ljubiga Œina prinesem v dar ſa ſe, ubogo tvojo ſtvar, s tako ljubeshnijo in ſveſtobo, s kakorſhno ſe ti je Kriſtus ſam v blagor vſiga ſveta daroval. In narpervizh ti ga darujem v nar vredniſhi ſahvalo ſa vſe dobre, ktere ſi mi od mojiga rojſtva do sdaj ſkaſal na duſhi in na teleſu, v ſahvalo, ker ſi me vſtvaril, po ſvojim ljubim Œinu odreſhil, po

svetim Duhu posvetil, in po svoji milosti s nepovrazhljivimi blagotami obdaril, ter veliko nefrezh in grehov obvaroval. Drugizh ti darujem ta sv. sakrament v dofeshenje vseh potrebnih gnad, kterih v tvoji flushbi refnizhno potrebujem. Tretjizh ti ga darujem v odpufshenje vseh grehov, ktere fim soper tebe storil, in v popravljenje vseh vnemarnost in samud, kterih fim se v spolnovanji dobriga kriviga storil; in ker fim shnjimi velike kasni saflushil, kterih sam po sebi ne morem odverniti; satorej pa pobitim k nefkonzh-nimu sakladu saflushenj tvojiga ljubiga Šina in ish njega hozhem vse svoje dolgove plazhati. Ponishno te prosim, sprejmi jih milostivo sa moje sadolshenje, in bodi ti njegova svetost povrazhilo savoljo moje krivize, — to terdno upam, naj se sgodi, dopusti v svoji milosti. Amen.

Darovanje sv. obhajila sa mertve.

(Tudi ubogim dušham v vizah od prebogatiga saklada, ki ga sdaj v svojim serzu hranish, kaj podeli, satorej moli):

Napofled, o usmiljeni Ozhe! ti darujem ta sakrament tudi sa uboge sapuſhene duſhe v vizah, in te proſim, de bi se jih ſavoljo ſvojiga ljubeshnjiviga Œina uſmilil. Poglej vendar gorezhi oginj, v kterim groſno terpe; ſliſhi njih jezhanje in milo jokanje, ſliſhi njih ſerzhne proſhnje in njih ſhaloſtno klizanje, s kterim po odreſhenji klizhejo, in bodi jim miloſtiv. Œpomni ſe, Ozhe nebeſhki, kako de je tvoj Œin toliko ſa nje terpel in preſtal, in poſhlji jim le eno ſamo kapljo njegove ſame prelite kervi, de jih okrepzha in ohladi v njih teſhkih mukah. Sa vſe grehe, ktere ſo ſtorile, ti darujem ſveto ſhivljenje tvojiga Œina, in vſe poboſhne opra-

vila, ktere je kdaj is ljubeshni do tebe spolnoval. Sa vfo krivizo, ktero fo ti ftorile, ti darujem vse dopadenje, ktero fi nad njim imel. In sa vse kasni, ktere bi mogle terpeti, ti darujem vse fpokorne dela, ktere je fkosi 33 let s postam, bdenjem in s molitvijo, s poduzhevanjem, in delanjem, in s prenasljanjem slednje framote in nesgode, vsih bolezhin in britkost doprinefel; de bos h po tem spravljten, in jih v vezhno veselje k febi v nebefa popeljes h. Amen.

Sahvala po sv. obhajilu.

O ljubeshnjivi Jesuf! sahvalim fe ti is zeliga serza, ker fi me s drago jedjo svojiga presvetiga telefana fitil, in mi tvojo sladkost savshiti dal.

Oh, kdo fim jest! ker fi mene nevredniga k svoji misi poklizal?

— Sahvalim fe ti sa tvojo ljubesen in sveftobo, sa tvoje vzhlovezhenje, sa tvoj sv. evangeli, sa tvoje smertne teshave in kervav pot, sa saframovanje in natolzovanje, sa tvoje nezhlovefhko tepenje in neufmiljeno kronanje; sahvalim fe ti sa tvoje rane in bolezhine, in folse, sa vse tvoje sdihtovanje, sa tvoje krishanje in tvojo britko smert; — sahvalim fe ti sa vse tvoje dobrete, ktere si mi s tem pridobil, sa spolnjenje postave, sa odpufhanje grehov, sa popolnoma sadoftenje in isbrifanje vseh mojih dolgov in hudobij, sa spravo s tvojim nebefhkim Ozhetam, sa vso pridobljeno in podarjeno pravizo, sa posvezhenje po sv. Duhu, in sa vezhno shivljenje; sa vero, po kateri si me vseh svojih dobrot deleshniga storil, in me s drago sstavo svojiga telefа in svoje kervi v svetim sakramentu sagotovil.

Daj mi, de tvoje nefkonzhne ljubesni nikdar ne posabim. — Tvoje telo in tvoja kri, ta boshja hrana, naj oblashuje in posvezhuje moje telo in mojo dusho, in me varuje vsih grehov.

O moj Odreshenik in Svelizhar! shivi ti v meni, in daj meni shiveti v tebi; presheni is mojiga serza vse nezhednosti, posedi ga in ohrani ga le ti v svojim posestvu ko prebivalishe sa se neprenehama.

Olepszhaj mojo dusho s duhovsko lepoto, s nebesko krafoto, s shivo vero, s ognjeno ljubesnijo, s terdnim saupanjem, s ponishnostjo in poterpeshljivostjo, s pohlevnostjo in poboshnostjo, s gorezhim hrepenenjem po tebi samim, de bom vedno s teboj sklenjen, naj jem ali pijem, spim ali zhujem, shivim ali umerjem, de bosh ti pri meni in v meni, in jas pri

tebi vekomaj oftal, s teboj jedel in pil, od tebe govoril in pel, in vedno le na te mislil, de bom poslednjizh v tej veri saspal, na sodnji dan pa veselo vftal, in v vezhno shivljenje prifhel, ktero si mi ti pridobil in pripravil pri svojim in pri mojim Bogu in Ozhetu v nebefih. Amen.

Konzhne molitve.

In tedaj, o dobrotljivi Jeshuf! fim svojo poboshnost opravil, in tvoje sv. refhnje telo prejel, in sdaj te profim, odpusti mi, de fim s tako malo gorezhim ferzam k tvoji sv. misi pristopil. Oh, naj mi ne bodi ta sakrament v obfojenje, ampak v svelizhanje. Priporozhim ti to sv. obhajilo in vse molitve, ktere fim sraven opravil, in jih fhranim v tvoje prefladko ferze, ter ponishno profim, de bi ono vfo mojo samudo

in v nemarnost popravilo, vse moje opravila poboljšalo in tvojimu nebeskemu Ozhetu v dar prineslo. Vse saflushenja pa in gnade, ktere si mi is svoje mile dobrote sa to dati pripravljén, mi jih kakor skerbna mati v nji prihrani, de jih s svojimi grehi in nezhednostmi ne pogubim in ne ofkrunim.

In posvetim ti dans svoje usta, svoje ozhi, svoj jesik, svoje serze in vse ude svojiga trupla, posebno pa te, ktere so se sdaj presv. sakramenta dotaknili in ga prejeli, in profim, de bi na ta dan in vse dni vekomaj greha bili obvarovani, in bi se sanaprej le v tvojo hvalo in zhaft savoljo tvoje ljubesni pregibali. O sladki Jesus! kteri si danš mojo dusho s svojo sveto ker-vijo opral in ozhistil, ne pripusti nikar, de bi jo greh sopet omadeshal. Priporozhim in srozhim ti svojo

dufho, svoje serze in svoje shiv-
ljenje, in vse svoje misli, besede in
djanja.

Štoj mi na strani pri vseh te-
shavnostih, in pomagaj mi, da ti bom
odflej svestejši flushil, kakor do-
sdaj, saj veš, kako sim še ves
posveten in mefen; veš, kako sim
k jesi nagnjen, kako nepoterpesh-
ljiv v sopernostih, kako mlazhen v
molitvi, kako nestanoviten v dobrim,
in kako pogostama padam v greh
in te shalim. Satorej ti bodi poto-
shena moja uboshnost, in v polnim
saupanji ti raskashem svojo revshino,
ter te prosim savoljo ljubeshni, ki te
je nagnila priti v moje pregreshno,
nevredno serze, da bi se me usmilil,
in me is moje sadrege otel. Prosim
te tudi, da bi mi bil po smerti mi-
loštiv sodnik, in bi se takrat spo-
mnil, kako si bil prishel pod mojo
streho in sim te v svojem serzu hra-

nil; in tedaj me tudi ti v svoje prebivališče sprejmi in me s svojim boshjim oblizhjem vekōmaj sveseljuj. Amen.

Molitve v sadobljenje navadnih odpuŝtkov.

(Zhe so odpuŝtki sadobiti, ni sadoŝti, de se samo ŝpoveŝh in ŝveto reŝhnje telo prejmeŝh, ampak morate tudi naslednje ali pa ktere druge enake molitve opraviti, in ali dopoldne, ali pa popoldne, ali pred, ali pa po ŝv. obhajilu. Ŝveta zerkev pa hoze, de se v sadobljenje odpuŝtkov moli 1. sa ohranjenje in raŝt ŝv. katoliŝke zerkve, 2. sa nehanje krivover, in 3. za mir in edinost kerŝhankih vladarjev).

1. Predobrotljivi Gospod Jeŝuf Kriftuŝ! kteri ŝi katoliŝko zerkev v neveŝto ŝi svolil in jo tolikanj ljubil, de ŝi ŝvoje predrago ŝhivljenje sanjo dal, in ŝvojo kri sanjo prelil; proŝimo te po ljubesni, ki jo

imašh do nje, de bi jo obvaroval, in v svoji sveti flushbi ohranil. Glej, o Jesuf! koliko sovrashnikov jo obduja in ji proti. Glej, kako se peklenška vrata soper njo silovito vsdi-
gujejo. Nikar ne dopusti, de bi bila premagana in oframotena, ampak varuj in vodi jo s svojo sveto roko. Glej tudi, o ljubesnjeni Jesuf! kako gorezhnost v tvoji flushbi na toliko krajih ugafuje, in toliko ljudi od tebe tako malo ve in te posna; satorej poshlji pridne delavze v svoj nograd, de ga bodo pridno obdelovali in rasfhirjali. Dodeli tudi v fim pravim katolishkim kristjanam, de bodo kakor pokorni otrozi svoje zerkve jo vedno poslufhali, de se bo prava poboshnost in gorezhnost do vfiga dobriga dan na dan v tvojo vezhi zhaft in hvalo bolj mnoshila in rastla. Amen.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

2. Predobrotljivi Gospod Jesuf Kristuf! ti prava luzh in rasfvetljenje nevernikov! profimo te, poglej, koliko ubogih dufh se vekomaj pogublja, ktere so po goljufii hudobniga sovrashnika, in sapeljane od krivoverzov v globoko temo smote in krivoverftva safhle. Oh, nar mileji Jesuf! ne pripufsti, de bi bile uboge dufhe, ktere si s svojo drago kervijo in smertjo odkupil, od hudobniga sovrashnika tako flepljene, in pod njegovo oblast pripravljene; oh, poglej vender, koliko dufh se savoljo pomanjkanja prave vere dan na dan pogubi. Špomni se, Gospod Jesuf! kolikanj trudne hoje si savoljo teh ubogih dufh ftoril, in koliko ferzhnih bolezhin si sanje preterpel, preden si njih odrefhenje dopolnil. In savoljo tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti te profimo, de bi vfo krivovero pokonzhal, in

terdovratne serza k pravi veri spreobernal. Amen.

(Ozhe nafh. Zefhena fi Marija.)

3. Predobrotljivi Jesuf! sazhetnik in prijatelj miru in edinosti, pro-fimo te, de bi vſim kerſhanſkim vladarjem in oblaſtnikam pravi mir in edinost podelil, de bodo podloſhniki v pokoji in v varnoſti ti mogli fluſhiti! Glej, o Jesuf! koliko nedolſhne kervi ſe v vojſki prelije. Glej, kako je marſikteri ubog zhlovek v narvezhi duſhni in teleſni nevarnoſti, in ſhaloſti in reve ſkor pogine. Oh, mili Jesuf! kateri ſi mir ſlednjikrat tolikanj ljubil, in ga ſvojim uzhenzam tolikrat voſhil, ponishno te pro-fimo, de bi vſe kerſhanſke poglavarje ſedinil, in ſ pravo ljubeshnijo ſklenil, de bo ubogo ljudſtvo v miru in pokoji vladano, in v tvoji ſveti fluſhbi toliko mirniſhi in prid-

nifhi v tvojo vezhi zhaft in hvalo
fi prisadevalo: to nam dodeli po
svoji nefkonzhni dobroti in usmiljenji.
Amen.

V. Oddelek.

Pozhefhevanje presvetiga Refhnjiga Telefa.

(Vfim pravim kristjanam je posebno priporozheno pridno in poboshno obifkovanje presv. refhnjiga telefa. Kdor ima priloshnost, bo grosno dobro storil, in bo sa svelizhanje svoje dushe lepo poskerbel, zhe bo vsak dan shel obifkat svojiga nar boljshiga prijatla Jesufa v presv. refhnjim telefu. Kdor pa tega ne more vsak dan storiti, naj si prisadeva, de ga vender tolikokrat pride obifkat, kolikorkrat utegne, postavim ob nedeljah in prasnkih. In v ta namen so naslednje molitve, med kterimi po volji sbiraj).

Pozhefhenje sv. sakramenta.

S preponishnim straham, s serzhno hvaleshnostjo in ljubesnijo te molim, o Bog nebes in semlje. Jesus, Sin

vezhniga Ozheta, ti naš vſih Odrſhenik in dobrotnik. Œlavim tvojo neſkonzhno dobroto, ktera ſe je po- niſhala in ravno ko vekomaj v po- dobi kruha med nami hozhe oſtati, de k tebi pribeshimo, te v ſvojih potrebah in britkoſtih pomozhi pro- ſimo, ti ſa tvoje darove hvalo da- jemo, in ſvojo udanoſt do tebe ſpri- zhujemo. Œ terdnim preprizhanjem verujem, de ſi v tej preſv. ſkriv- noſti prizhujozh, pravi Bog in zhlo- vek ſkupaj, ko naſh Ozhe, prijatel in ljubeshnjiv varh. Ni ga ne judſtva pod ſolnzam, ktero bi tebe neſkonzh- niga Boga tako bliſo pri ſeb imelo, kakor te imamo mi kriſtjanje pri ſebi, ſakaj ſredi med nami prebi- vaſh ſ vſo ſvojo dobroto, ljubeshnijo in prijaſnoſtjo; ti naſ ljubifh ſ nar- reſnizhnifhi, nar blaſhji, nar do- brotljivifhi ljubeshnijo, ſakaj, ſamo ſavoljo naſ ſi med nami, ker te po-

trebujemo, ker tolikrat tvoje tolashbe, tvojiga sveta, tvoje pomozhi, tvojiga varstva potrebujemo.

S vso priferzhnostjo te molim, svojiga Boga, stvarnika in Gospoda, svojo nar vezhi dobroto in nefkonzh-niga dobrotnika. Tudi jest pristopim med neismerne trume bitij, ki te s nar vezhim veseljem molijo, tvoje popolnamosti obzhudujejo, tvojo nefkonzhno ljubesen povifhujejo, in se je vesele; s teboj, na veke blashena Deviza Marija, molim tvojiga Šinu; kateriga si rodila, in svetu podarila, je moj, in tvoj Bog; — s vami molim nafhiga kralja, o angeli nebeshki, kateri ga od oblizhja do oblizhja gledate in ste v njegovi vezhni drushbi zhes vse srezhni, s vami, isvoljeni nebeshkiga Ozheta, in oblasheni prijatli boshji, kateri nesnano plazhilo sa svoje zhednosti v kraljestvu miru in svetlobe vshivate.

Vesoljno stvarjenje te moli, Svetnik vseh svetnikov, veliki, neskončni Bog! svesde te slave v svojih lefkezhih verstah, in njih velizhaftni kolobar je flavivno prepevanje tvoje visokosti; solnze te sposna svojiga stvarnika, ker ti si mu dal shar in svit; in nafha semlja s straham navdana s vsemi stvarmi, ki so na nji, proti tebi v molitvi svoje roke stegnje. Vse osnanuje tvojo vfigamogozhnost in dobroto! Tudi jest, o moj Bog! te hozhem ljubiti, te moliti, te flaviti, sdaj, she bolj pa v tvojim vezhnim kraljestvu. Amen.

Kratke molitve v pozhefhenje presv. refhnjiga telefa.

(Obsegajo nar lepshi zhednosti, s kterimi se Bog povifhuje, in se utegnejo tudi pred ali pa po sv. obhajilu, med mafho ali fizer pred sv. sakramentam moliti.)

1. Bodi moljeno, sveto refhnje

telo Gospoda mojiga Jesufa Kristufa! kateri si tukaj pod podobo kruha refnizhno prizhujozh; glej, kakor se ti vfi angelfki kori v nebefih uklanjajo, in te molijo, padem tudi jest pred teboj na kolena in sposnam, de si ti, moj Gospod, moj Bog, refnizhno tukaj prizhujozh.

2. Bodi moljeno, prezhastitljivo telo mojiga Odrefhenika Jesufa Kristufa! pravi shivi dar, kateri je bil darovan na lesu sv. krisha. Molim te v imenu vfih stvaru, in se ti sahvalim sa ljubesen, s ktero si tukaj skrit v nafhe svelizhanje.

3. Bodi zheshen, o Jesu Kriste! Befeda boshja, prava nebeshka jed, sladka hrana angelov, vir vse sladkosti, Jagnje boshje, Svelizhar sveta, dar nar svetejsfi, ki je nebo in semljo sopet spravit.

4. Zhaft in hvala tebi, Jesuf Kristuf! Befeda, ki je mefo postala,

kralj nar mogozhnifhi, nar vikfhi Bog, in pravi zhlovek, okrepzhalo svetnikov, vir vezhniga veselja.

5. O hostija nar svetejfh! neismerni saklad bogastva boshjiga, terdno verujem, kakor je refnizhno Bog v nebefih, de vfi sakladi nebef vekomaj nikdar nifo s tvojo dobroto primerjati; satorej se veselim in se ti sahvalim.

6. Pred teboj, o sakrament nesnane visokofti, se v prahu semlje na svoje kolena ponisham in rezhem s vfimi angeli in arhangeli, in s vfimi angelfkimi trumami, s vfimi Kerubini in Šerafini: Hvaljeno in zhefheno bodi presveto refhnje telo vekomaj!

7. O Kristuf Jesus! ti moja edina ljubesen in veselje, poglej s ozhni svojiga nefkonzhniga usmiljenja mene, svojo ubogo revno stvar, ko tukaj pred teboj klezhim, in te s ferzami

in duham molim, in ko svojiga Boga zhaftim.

8. O blagi zvet Jefetoviga roda! mirú pravi, mogožhni vladar! po tvoji neisrekljivi ljubesni, ki jo imafh do poboshnih dufh, te profimo, ufmili fe naf vfih, in daruj fe nam v nafh blagor svojimu vezhnimu Ozhetu.

9. Povikfhevana bodi tvoja modroft, o prefladki Jefuf! v kateri fi snajdel tolikanj zhudovit pripomozhek med nami vekomaj biti, in v nafhieh ferzih prebivati. Povikfhevana bodi tudi tvoja vfigamogozhnoft, ktera je to nesapopadljivo zhudo ftorila, nad kterim zelo angeli v nebefih ftermé. Hvaljen bodi vir nefkonzhni tvoje prepolne dobrotljivofti, ktera je to snamnje tvoje neisrekljive ljubesni nam ubogim in nevrednim dala, memo kteriga vezhi ktero in boljfi snajdeno biti ni moglo.

10. O edino pravo saupanje in

nar varniſhi pribeshaliſhe moje duſhe, Jeſuf Kriſtuſ! tebe hvalim, tebe ljubim, tebe zhaſtim in molim, in te proſim, de bi ſe ti nebefhkimu Ozhetu ſa moje ſadolſhenja daroval, kakor ſi ſe na leſu ſv. kriſha ſa grehe vſiga ſveta daroval.

11. Ozhe nebefhki! tvojiga ljubiga ſina, kateri ſe nam je v tem ſv. ſakramentu ſapuſtil, ti v dar prineſem ſ vſim, karkoli ta ſakrament v ſebi obſega, in ſizer tako, kakor je le ſtvari mogoſzhe, v ſpoſnanje tvojiga nar vekſhiga velizhaſtva, v dar hvale in ſahvale, ſavoljo tvoje neisrekljive ſlave in lepote, ktero v ſebi ſa ſe in ſa naſ hranifh, in nam jo po tem ſakramentu blagotno delifh, in nam jo boſh do konza delil.

12. Poſlednjizh ti darujem, Ozhe nebefhki, tvojiga ljubiga ſina v ſpravni dar ſa vſe naſhe grehe, ktere ſmo

soper te, svojiga dobrotniga Boga, predersno storili, in ponishno profim, de bi nam savoljo njegoviga preobilniga plazhila namesti naf nafhe odmerjene kasni miloftivo prisanesel. In ravno tako ti ga darujem v sadobljenje vsih gnad, kterih na dufhi in na telesu potrebujemo, de te bomo popolnoma sposnali in ljubili ter zhaftili, v te saupali in ti flushili in pokorni bili do poslednjiga trenutka svojiga shivljenja. Amen.

Ljubesenfki sdihljeji k Jesufu.

O sladkost nar flaji svetiga raja, shivljenje mojiga shivljenja, veseli mir mojiga duha, odveshi me od vsih stvari, de bom le tebi nepremakljivo sveft.

O oginj nevftvarjeni, kteri v tem sakramentu neprenehama gorish, napolni moje ferze, de bom s teboj,

s svojo boshjo ljubesnijo, svojim nar ljubshim prijatlam, zhifto in popolnama sklenjen.

O Jesuf! limbar nebeshki! ozhifto moje serze, in pripravi si v njem prijasno stanovanje. Napolni moje notranje s dihavami rajskih vonjav, s svetlobo svojih nebeshkih zhednost, in pelji me na pota svoje ljubeshni! Ne tvoje tolashbe, o Jesuf! ampak tebe samiga ishem; daj se mi najti, vezhna dobrota! glej namrezh, tudi skosi nar terpkeji britkosti sim pripravljen k tebi priti.

Nakloni nebefa, o Bog! in poshlji svojo luzh, de se bo pred njenimi gorkimi sharki terdoft mojiga serza kakor vofek rastopila, in bom ves vnet, te ljubiti s ljubesnijo plamenezhih Serafinov, ker naf ti tolikanj neisrekljivo ljubish, de s vfo obilnostjo svoje vezhne dobrote pri naf ostanesh do konza sveta.

O kdaj bo prifhel zhaſ, de ſe bo moja ſhiva vera v ogledovanje ſpremenila, in te bom gledal v tvoji lepoti, Bog in kralj nebeſhki! Shelj ognjenih koperni moja duſha, dokler ne gleda tvojiga miliga oblizhja, in sdihuje po tebi v dolini ſoſa.

Oh, ſladki Jeſuf! v ſoſah moram sdihovati na pregreſhni ſemlji, kjer mi nevarnoſti od vſih ſtrani proté, in ſe moram neprenehama bati, de bi tebe, ſvoje vezhne ljubezni, ne ſgubil.

O pridi moji ſlaboſti na pomozh, in okrepzhaj in oboroſhi me ſoper puſhize tvojih in mojih ſovraſhnikov, de bom ko premagavez is vſakdanjih bojev ſvojiga ſhivljenja prifhel.

O ljubesen, obilhi moje ſerze; raſlij ſvoje iſvirke v moje notranje; glej, toliko te jih iſganja is ſvojiga ſerza; pridi, pridi k meni in vezherjaj s menoſ, ker tebe klizhe

mozni glaf mojiga hrepenenja, tebe, svojo edino tolashbo, in okrepzhalo, sveto sharezho ljubesen Jesufovo.

Sashari, plamen svete daritve, na altarji mojiga ferza; poshgi vse, kar ti v meni ne dopade; vnemi tudi mene, in me v se spreoberni, de bom sam ognjen ostan postal, kateri bo bres nehanja na zhaft mojiga preljubljeniga Jesufa goret. Amen.

Poboshna molitev sv. Ignazja.

Dufha Kristufova, posveti me!
 Telo Kristufovo, svelizhaj me!
 Kri Kristufova, napoji me!
 Voda is desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristufovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jesus! uflifhi me!
 V svoje svete rane skri me,
 Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
 Šovrashnika peklenfkiga varuj me,
 Ob uri moje smerti poklizhi me,
 K tebi priti sapovej mi,

De s tvojimi angeli hvalim te sdaj
in vekomaj. Amen.

Rasloshena.

1. Dufha Kristufova, s vfimi darovi
in miloftmi sv. Duha olepfhana, me posveti
po veri, po upanji in ljubesni.

O preblaga dufha! ki si Kristufova,
bodi tudi s menoj po gnadepolnim sdrushenji,
in posveti mojo dufho s poboshnimi
mislimi in sheljami. Bodi ti moje dufhe duh
in shivljenje; sakaj bres tebe nima nizh na
semli praviga shivljenja.

2. Telo Kristufovo, v moj blagor kri-
shano, v hrano in sdravilo moji dufhi po-
dano, me svelizhaj. Ti, glava boshja s vfo
modroftjo napolnjena, vladaj me. Ve, pri-
jasne ozhi! s folsami tolikrat salite, glejte
miloftivo na me; ti, o krepoftni jesik ob-
darjen s besedo vezhniga shivljenja, uzhi me;
ve, mogozhne roke! ktere so flepim pogled,
hromim hoja, bolnim sdravje, mertvim so-
petno shivljenje delile, vsemite vse moje
flabote na dufhi in na telefonu. Ve, prelepe
noge! ktere ste vesoljnemu svetu blagor

donefle, dovolite mi, de vaf s Magdaleno objamem in poljubim; ker pri vaf je popolnoma odpuštenje mojih grehov in budobij. Ti, o milo ljubesnjivo ferze Jesufovo! altar nefkonzhne ljubesni, nagni se k mojimu ferzu in vnemi ga s svojimi sharki, de bom le tebe, o Bog mojiga ferza, vekomaj ljubil! —

3. Kri Kristufova, ki je bila same prelita, me napoji, de moja dufha nikoli ne bo shejna minljiviga vefelja in pregrefhne radofti tega fveta. Pripravljeniga se tedaj ftorim, de bom raji svojo kri pretil in shivljenje sgubil, kakor pa vero kdaj satajil, ali pa tebe, o Jefuf, s velikim greham rasshalil.

4. Voda, ki je is ranjene ftрани Kristufove po njegovi grosoviti fmerti tekla, me operi bolj in bolj, in tako ozhifiti mojo omadeshano dufho vfih grehov in nepopolnamoft, de ji bo fkosi ranjeno ftan prihod dovoljen do preljubesnživiga ferza Jesufoviga.

5. Terpljenje Kristufovo! oh nesnano terpljenje, ki je vfo kasen sa nafhe grehe isbrifalo, me poterdi v vfih teshavnostih tega shivljenja, in mi daj mozh, de bom vse

saframovanje in shaljenje savoljo Kristusa rad preterpel.

6. O dobrotljivi Jesuf! vir in studenez vse dobrote, uflifhi mene, zheravno veliziga grefhnika, ker tvoja miloft in dobrotljivost uflifhi ponishno profhnjo vsih, tudi nar vezhjih grefhnikov.

7. V svoje svete rane, ki so vsm ubogim grefhnikam varno pribeshalifhe, me fkri, de me moji sovrashniki ne sajmó, ali de zelo v roke ne pridem pravizhnimu, od mene tolikrat rasshaljenimu sodniku; tukaj bom terdno varstvo dobil, tukaj bom usmiljenje Gospodovo vekomaj prepeval.

8. Ne pufti me, o Jesuf! savoljo velikofti in mnoshize mojih grehov od tebe se lozhiti; sa to te profim savoljo tvojih svetih ran, savoljo tvoje svete kervi in savoljo tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti.

9. Peklenfkiga sovrashnika, kateri kakor rjovezh lev pohaja in ifhe, koga bi posherl, me obvaruj, de se moj sovrashnik pazh ne bo bahal, kakor bi me bil premagal.

10. Ob uri moje smerti, ko me bodo vfi prijatli, sapuftili, ko se bom is tega nestanovitniga sveta preselil v vezhno

domovanje, me poklizhi sgubljeno ovzo, akoravno vezhkrat tvojiga glasu nifim poslušhal. Poklizhi me k sebi, ne savoljo mojih zaflushenj, ampak savoljo svoje dobrotljivosti; kaj namrezh bo pomagalo, o Jesuf! she bom v vezhno pogubljenje savershen?

11. In k tebi, svoji nar vekfhi dobroti priti, mi sapovej, kateri vse tako prijasno k sebi vabifh; oh, kdaj bom prifhel in stopil pred tvoje oblizhje?

12. De bom s vfimi tvojimi angeli in svetniki, zhe fim ravno njih drushbe nevreden, tebe, svojiga Boga in Gospoda hvalil in slavil vekomaj. Amen.

Gospod! uflifhi mojo molitev,
In moje vpitje naj pride do tebe.

M o l i t e v.

O Bog, kateri si tiftim, ki te ljubijo, nevidne darove pripravil, vshgi v nafhah serzih oginj svoje ljubesni, de te bomo v vfih rezheh in zhes vse ljubili, in tvoje obljube, ktere vse shelje presegajo, dosegli. Po

Gospodu našim Jesufu Kristufu, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Šerzhni povsdigljeji k Jesufu v sakramentu presvetiga refhnjiga telefa.

O Jesuf! moj Bog in Odrefhenik! tvoj sv. sakrament je same saftava tvoje ljubeshni, in spominek tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti. — Bres konza hvaljen bodi Jesuf, moj svelizhar, v presvetim sakramentu.

O Jesuf! svojo nefkonzhno ljubeshen nam neprenehama fkasujesh s svojo vprizhnostjo v tej prezhudni fkrivnosti. — Bres konza hvaljen bodi Jesuf, moja ljubeshen, v presv. sakramentu.

O Jesuf! moj Bog! v tebi, ko viru vfiga dobriga in sapopadku vse popolnamosti, sposnam vfo lepoto,

vſo ljubeshnjivoſt, vſo frezho. — Bres konza hvaljen bodi Jeſuf, moja nar vezhi dobrota, v preſv. ſakramentu.

O Jeſuf! moja ljubeshen, tebi poſvetim ſvoje ſerze, goſpoduj v njem s ſvojo gnado, in s ſvojo ljubeshnijo, in daj, de bom veſ tvoja laſt. — Bres konza hvaljen bodi Jeſuf, moja ſladkoſt v preſv. ſakramentu.

O Jeſuf, krishani moj Svelizhar! kako ti hozhem poverniti ſa tvoje bolezhine, tvojo ſmert, tvojo ljubeshen. Gorezhnoſt mojiga ljubijozhiga ſerza naj ti vezhno ſahvalo daje. — Bres konza hvaljen bodi Jeſuf, moje edino veſelje, v preſv. ſakramentu.

O Jeſuf! ſkriti Bog pod podobo kruha, kako ſi ſe is ljubeshni do mene ponihal; — moje ſerze in moja duſha ſe veſeli v tvoji vprizhnoſti. — Bres konza hvaljen bodi Jeſuf,

moja tolashba, moje vse, v presv. sakramentu.

O Jesuf! moje vezhno dopadenje, s ponishnostjo in ljubesnijo poljubim v duhu tvoje svete rane, is katerih je tudi same tekla refhnja kri. — Bres konza hvaljen bodi Jesuf moja ljubesen, v presv. sakramentu.

O Jesuf! ljubesnivi kralj poboshnih ferz, potegni me sa seboj; moja dusha je ranjena is ljubesni do tebe, in mozno sheljo zhutim, te vedno bolj ljubiti. — Bres konza hvaljen bodi Jesuf, moje dushe pravo shivljenje, v presv. sakramentu.

O Jesuf! Bog ljubesni! akoravno poln zhiftiga sposhtovanja, vender nifim vreden te prejeti. Satorej padem s spokorno Magdaleno pred tvoje noge; oh, de bi solse pokore in ljubesni oginj tvoje ljubesni v meni

pomnoshile! — Bres konza hvaljen bodi Jesuf, moja nar vezhi frezha, v prefv. sakramentu.

O Jesuf! nar flaji mir mojiga ferza! v tebi dobivam svoje vefelje, nar flaji tolashbo in popolnoma radoft, dokler ne bom tvojiga oblizhja v nebefih gledati mogel. — Bres konza hvaljen bodi Jesuf, moja vezhna ljubesen, v prefv. sakramentu.

Hvaljeno, ljubljeno in moljeno bode naj prefveto refhnje telo vekomaj.

O Gospod Jesuf Kristuf, kateri si na altarji sv. krisha s svojo grosovito smertjo kervavo daritev sa nafhe grehe opravil, in v nje spomin pri sadnji vezherji nar svetejffi neker-vavi dar svojiga telefa in svoje kervi v sakramentu prefv. refhnjiga telefa postavil, mafhnikam pa oblast dal ter jim sapovedal, to daritev obha-

jati in jo vernim deliti; podeli nam nargorezhnifhi poboshnoft do te prezhaftitljive fkrivnofti, de se bomo tvojiga britkiga terpljenja in tvoje smerti fpominjali, in bomo fadu tvo- jiga odrefhenja in mozh te ne- fkonzhne saflushne daritve v shiv- ljenji in v smerti okufili. Amen.

Po saflushenji Gospoda nafhiga Jesufa Kristufa in po mozhi sv. mafhne daritve naf blagoflovi vfigamogozhni Bog, Ozhe, Šin in sv. Duh! in duſhe vſih vernih naj po uſmiljenji boſhjim v miru pozhivajo. Amen.

Tri hvalivnize

na zhaft preſvetiga Refhnjiga Telefa.

1. Hvaljeno in pozhefheno bodi preſveto Refhnje Telo s toliko hvalo, kolikor je sved na nebu, ifker v ognji,

prahu v sraku, kapljiz v morji in
 pefka na fuhim. Kolikor je zvetliz
 fpomladi, sadu po leti, perja je-
 leni, fneshnih koznjev po simi in
 kolikor je ftvari v nebefih in na
 semlji: sakaj ti fi vreden tega, o
 jagnje boshje! prefladki Jefuf! ki fi
 refnizhno prizhujozh pod podobami
 kruha in vina. Amen.

2. Hvaljeno in pozhefheno bodi
 prefveto Refhnje Telo s toliko hva-
 lami, kar jih je ftorjenih, sgovor-
 jenih, smifhljenih in s ferzam po-
 shelenih bilo in kar jih samore um-
 vfih angelov in ljudi dofezhi in
 snajti: sakaj ti fi vreden tega, o nafh
 Gofpod in Bog! ki naf nafitujefh s
 svojim fvetim mefam in napajafh s
 svojo drago kervijo. Amen.

3. Hvaljeno in pozhefheno bodi
 prefveto Refhnje Telo s toliko hvalo,
 kolikor je prefveta Trojiza s svojo
 vfigamogozhnoftjo ftvariti, s svojo

modrostjo rasumeti, s svojo umnostjo sposnati in s svojo dobrotljivostjo sasjeleti samore na vseh krajih in v vseh zhalih na vekomaj: sakaj ti si vreden tega, o Jesus! Šin shiviga Boga, ki v tem presvetim sakramentu ne le svojo boshjo natoro, ampak tudi zhloveshko vsum duham, ki te vredno prejemajo, delih. Amen.

Hvaljeno bodi presveto Refhnje Telo!

Litanije

od

presv. Refhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slishi nas!

Kriste, uslishi nas!

Bog Ozhe nebeshki,
 Bog Šin, Odrefhenik sveta,
 Bog, sveti Duh,
 Jesuf, kateri si pri sadnji vezherji sam
 febe uzhenzam savshiti dal,
 Jesuf, kateri si v presv. sakramentu
 refnizhno prizhujozh s kervijo in s
 mefam, s duho in s telesam po
 boshji in zhloveshki natori,
 Jesuf, shivi kruh, kateri si s nebes
 prifhel,
 Jesuf, kruh angelov,
 Jesuf, kruh vfih isvoljenih,
 Jesuf kruh mozhnih,
 Jesuf, zhesnatorni kruh,
 Jesuf, fkriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, studenez vfih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhissteji dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga testamta,
 Jesuf, nedolshno Jagnje boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, beseda, ktera se je vzhlovezhila,
 in sdaj vedno med nami prebiva,
 O nar svetejshi sakrament,
 Nar vezhi skrivnost boshja,
 Špomin nar vezhih zhudeshev boshjih,

vsmili se naf!

Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vere,
 Dar sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkušnjavah,
 Nar mozhnejfhi oroshje soper hudob-
 niga sovrashnika,
 Nar imenitnifhi vsih darov boshjih,
 Prefsveti spomin Gospodoviga terpljenja
 in njegove smerti,
 Prefsveta Gospodova vezherja, pri kateri
 angelzi streshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih dufh,
 Nar vezhi saklad vernih kristjanov,
 Nar flajfhi shivesh nafhih dufh,
 Mozh flabih,
 Tolashba shaloftnih,
 Pomozh sapufhenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Saftava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam milofziv, sanefi nam, o Jefuf!
 Bodi nam milofziv, uflifhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od nevredniga prejemanja
 tega presv. sakramenta,

ufmili fe naf!

refhi naf, o
 Jefuf!

- Od poshelenja mesa,
 Od poshelenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vseh pregresnih priloshnost in ne-
 varnost,
 Od skrivnih skufhnjav in salasovanja
 hudobniga duha,
 Od vseh nefrezh,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 S ljubesnijo, s katero si ta sv. sakra-
 ment postavil,
 S ljubesnijo, s katero si per sadnji ve-
 zherji svoje aposteljne obhajal,
 S ljubesnijo, s katero tudi nas s svojim
 pres. reshnjim telefam shivish,
 S ljubesnijo s katero se v tem presv.
 sakramentu sa nas darujesh,
 S ljubesnijo, s katero v tem daru boshji
 pravizi sadostish,
 S ljubesnijo, s katero nevrednim krist-
 janam sanafash,
 S ljubesnijo, s katero v tem presv.
 sakramentu tolikanj nezhafti pre-
 terpish,

reshi nas, o Jesuši!

S ljubesnijo, s katero s stola svoje mi-
 loſti tako uſmiljeno na naſ gledaſh,
 S ljubesnijo, s katero naſ tako uſmi-
 ljeno poſluſhaſh,
 S ljubesnijo, s katero nam v tem preſv.
 ſakramentu tolikanj gnaſ ſkaſujeſh,
 S ljubesnijo, s katero v tem preſv. ſa-
 kramentu do konca ſveta pri naſ
 oſtaneſh,

reſhi naſ, o Jeſuſi!

Mi ubogi greſhnik, i,
 De nam ſaneſeſh,
 De nam naſhe grehe odpuſtiſh,
 De naſ v ſhivi veri v ta preſv. ſa-
 krament poterdiſh in obdershiſh,
 De v naſh, i, ſerzih terdno ſaupanje v
 ta nar ſvetejſhi ſakrament obudiſh,
 De v naſh, i, ſerzih gorezho ljubesen
 do tega nar ſvetejſhiga ſakramenta
 pomnoſhiſh,
 De naſho zhaſt in pobošn, i, ſt k temu
 preſvet. ſakramentu poboljſhaſh in
 ohraniſh,
 De nam gnado daſh, vſelej s dobro
 pripravo k tvoji miſi priſtopiti,
 De nam ſad tega preſv. ſakramenta
 obilno dodeliſh,
 De reſnizhno pozheſhenje tega nar zha-

profimo te, uſliſhi naſ!

stitljivšiga sakramenta med nami
 pomnoših,
 De vso nezhaft tej nar zhaftitljivši
 skrivnosti boshji prevaruješ in od-
 verneš,
 De svojo sveto zerkev vishaš, in ohra-
 niš,
 De vſim, kateri v te ne verujejo, luzh
 prave vere dodeliš,
 De nafhe miſli k nebeshkim sheljam
 povsdigneš,
 De nafhe serza s svojim milostivim obi-
 ſkovanjem rasveſeliš in ozhiſtiš,
 De nam vſelej veſelje nad tem preſv.
 sakramentam v serze daš,
 De vedno v naf oſtaneš, in mi v tebi,
 De naf na konzuhiga shivljenja s
 to nebeshko popotnizo previdiš in
 obveſeliš,
 De naf poſlednji dan k vezhnimu shiv-
 ljenju obudiš,
 De vſim vernim duſham vezhni mir in
 pokoj dodeliš,
 De naf na tem tronu ſvoje miloſti uſli-
 ſhati hozheš,
 Jeſuf, ſin boshji,

proſimo te, uſliſhi naſ!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
ljesh, sanefi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
ljesh, uflifhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
ljesh, ufmili se naf, o Jesuf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Ozhe nafh, Zhefhena si Marija.

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih zhudeshev storil. On je shivesh dal tem, kateri se njega boje.

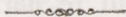
Ti si nam kruh s nebes dodelil, o Gospod! kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

S tvojiga altarja, o Gospod! prejemo Kristusa, v katerim se dusha in telo rasveseli.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v prezhudnim sakramentu spomin svojiga terp-

ljenja sapuſtil, dodeli, te proſimo,
 ſvete ſkrivnoſti tvojiga teleſa in
 tvoje kervi tako zhaſtiti, de ſad
 tvojiga odreſhenja vedno v ſebi
 zhutimo, kateri ſhiviſh in kraljujeſh
 s Bogam Ozhetam v edinofli ſv. Duha,
 Bog vekomaj. Amen.

VI. Oddelek.

Poboshne molitve na zhaft presv. Trojize.

Trije hvalni reki na zhaft presvete Trojize.

1. Molim te in zhaftim, presveta Trojiza! v sdrushenji s nar zhaftitljivfhi flavo, s katero Bog Ozhe v svoji vfigamogozhnosti Šinu in sv. Duha povelizhuje vekomaj. Amen.

2. Hvalim in flavim te, presv. Trojiza! v sdrushenji s prezhaftito flavo, s katero Bog Šin v svoji nefkonzhni modrosti Ozheta in sv. Duha po velizhuje vekomaj. Amen.

3. Povikshujem te, presv. Trojiza! v sdrushenji s prezhaftitljivo flavo, s katero Bog sveti Duh v svoji neprenehani dobrot-

ljivoſti nar vredniſhi povelizhuje Ozheta in ſina vekomaj. Amen.

Dve hvalnizi na zhaſt preſv. Trojize.

1. Zheſhen bodi, o Goſpod! Bog, naſh Ozhe, hvale vreden in zhaſtitljiv ſi vekomaj. — In povikſhevano bodi tvoje preſveto ime, ktero je hvale vredno in zhaſtito vekomaj. — Velik ſi v tempeljnu ſvoje flave, in vekomaj zhaſtitljiv. — In zheſhen bodi na ſedeshi ſvojiga kraljeſtva, in s geſlam vezhniga vladarſtva, ker hvale vreden in flaven ſi vekomaj. — Hvaljen bodi, kteri ſediſh na kerubinih in gledaſh na bresne; hvaljen bodi, kteri ſe ſprehaſh na vetrenih perutih, in po vodah morja; ker hvale vreden in zhaſtitljiv ſi vekomaj. — ſlavljen bodi po nebeſkih viſhinah; in hvalijo naj te nebefa in ſemlja, in morja, in vſe, kar je v njih; ker hvale vreden in zhaſtitljiv ſi vekomaj. — Zhaſt bodi Ozhetu in ſinu in ſv. Duhu! — Hvala, flava preſveti Trojizi vekomaj!

2. Naj te ſame hvalijo, o Bog mojiga ſerza! vſi angeliſki kori, in vſe trume ſvetnikov, ktere ſi od vekomaj v ſvojo

flavo isvolil. — Naj te same hvali prezhudni hram, kateri te je devet meszov vredno nosil. — Naj te same hvali sedem nar zhaftitljivfih duhov, kateri vedno pred sedeshem tvojiga velizhaftva bivajo. — Naj te hvalijo bresfhtevilne trume angelov, ktere si raspoflal v flushbo svojiga isvoljeniga ljudftva. — Naj te hvalijo vfi ozhaki in preroki, kateri se vedno pred sedeshem tvojiga velizhaftva na svoje obrase snishujejo. — Naj te hvalijo vfi sveti osnanovavzi tvoje vere, po katerih profhnji svojo sveto zerkev prezhudno ohranifh. — Naj te same hvalijo trume smagavzov muzhenifhkih, kateri so svojo obleko v kervi Jagnjetovi oprali. — Naj te hvali obilna truma sposnovavzov, katerih duha si v svojo vezhno svetlobo pripeljal. — Naj te hvalijo vse devize, ktere si s fneshnobelim oblazhilam zhiftofti olepfhal. — Naj te same hvali prezhudno petje, ktero ti same pojó, in sa teboj gredo, kamorkoli grefh, ti prezhifto Jagnje, shenin svetih deviz. — Naj te same hvali vfa nefhte- vilna truma tvojih svetnikov, in vfa verfta isvoljenih; ker ti si njih Ozhe, oni pa tvoje ljudftvo vekomaj. — Zhaft bodi Ozhetu

in Šinu in sv. Duhu in zhaft bodi nebeski Kraljizi in vſim nebeskim prebivavzam vekomaj!

M o l i t e v.

Šprejmi, o preſveta Trojiza, moje hvaljenje, ktero ti daje iſkrena ljubesen mojiga ſerza v povikſhanje tvoje zhaſti. Darujem ti ga v ſdruſhenji s vſo hvalo in ſlavo, ktero ti pojo nebefa in ſemlja, in te proſim, de bi mojimu ſerzu podelil, de bi vſe njegovo gibanje tvojo hvalo mnoshilo, dokler k tebi gori ne pridem, in ſvojiga glaſa ne ſdruſhim s ſladkim glaſam oveſeljenih nebeszhanov, kteri te pred tvojim tronam ſtoje vekomaj hvalijo ter reko: Svet ſvet, ſvet je Goſpod Bog Šabaot, ſdaj in vekomaj. Amen.

Molitev ſv. Avguſtina.

Tebe, Boga Ozheta, nerojeniga, tebe, Šinu boſhjiga, Edinorojeniga,

tebe svetiga Duha, tolashnika, tebe presveto Trojizo, sposnam, hvalim in zhaftim s uftmi in s serzam. Zhaft bodi Ozhetu, ki me je vftvaril; zhaft Šinu, kateri me je odrefhil; zhaft bodi sv. Duhu, kateri me je posvetil. Zhaft bodi nar vekfhi nerasdeljivi Trojizi, mojimu Bogu in mojimu Gospodu vekomaj. Amen.

Tri boshje zhednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Šin in sv. Duh, kateri si vse vftvaril, kateri vse ohranish in vishash, kateri dobro poplazhash in hudo kasnujesh. Verujem, de se je Šin boshji vzhlovezhil, de naf je s svojo smertjo na krishi odrefhil, in de naf sv. Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesus

Kristuf uzhil, kar so aposteljni pridigvali, in kar nam sveta rimfka katolifhka zerkev sapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, vezhna in nefkonzhna refniza in modroft, ki ne morefh ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stori mozhnejfhi mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se sanefem na tvojo nefkonzhno dobroto in miloft, o Bog! de mi bofh po nefkonzhnim saflushenji fvojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa v tem shivljenji fposnanje, pravo obshalovanje in odpufhenje mojih grehov, po fmerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti, in bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne pomozhi vse to dofezhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kteri si vfigamogozhen, sveft,

nefkonzhno dobrotljiv in usmiljen.
 O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubesni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga
 svojiga serza, zhes vse, ker si nar
 vezhi dobrota, nefkonzhno popolnoma
 in vse ljubesni vreden; ljubim te tudi
 sato, ker si do mene in do vsih
 stvaru nefkonzhno dobrotljiv. Voslim
 si is zeliga serza, de bi te ravno
 tako ljubil, kakor so te tvoji nar
 svestejshi flushabniki ljubili in te
 she ljubijo. S njih ljubesnijo sklenem
 svojo nepopolnoma ljubesen; povik-
 shaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod!
 bolj in bolj. Ker te tedaj resnizhno
 in is serza ljubiti shelim, in si to
 terdno prisadevam; mi je is serza
 shal, de sim tebe, svojo nefkonzhno
 dobroto, ktero zhes vse ljubim, tebe,
 svojiga stvarnika, odreshenika in po-

svezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim grefhil, de sim tebe, svojiga vfigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozheta, rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude pri-loshnosti sapustiti, storjene grehe zhesdalje bolj obshalovati, in nikdar vezh seper tvojo sveto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Profim te po neskonzhnim saflushenji tvojiga boshjiga Šina, Gospoda nashiga in svelizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

M o l i t e v.

O Bog neskonzhniga velizhanstva, milostivi, prijasni Gospod! Kdor to le nekoliko v svojim serzu pomisli, njemu ni mogozhe, de bi te ne ljubil, ker je vse, karkoli samore k ljubeshni nagniti, nar bolj popolnoma

v tebi najti. Ko pa vidim, de toliko in toliko ljudi svojo ljubesen le posvetnimu skasujejo in svojiga veselja le med stvarmi ishejo, tebe pa, preljubesnjiviga Boga, malo ali pa prav nizh ne ljubijo, ampak te bres ananja in straha tolikrat rasshalijo in rasjesé, mi je to is serza shal. Tebi pa, o moj Bog, je snano, kako me boli, ker se ti toliko nezhafti in rasshaljenja skashe, ko vender vso ljubesen in zhast neskonzhno saflushish. O ko bi bilo meni mogoche vso nezhaft od tvojiga presvetiga imena odverniti, ali, o Bog, daj mi, de tudi jest med tvoje sovrashnike in sanizhevavze shtet ne bom; daj mi v tvoji flushbi refnizhno in stanovitno obftati do konza shivljenja. Amen.

Srozhenje famiga sebe v voljo boshjo.

O nekonzhno zhaftitljivi Gospod in Bog! jas tvoja nar revnifhi stvar, ponishana v semlje prah, sposnam, molim in zhaftim tvoje nar vekfhi velizhaftvo, s tako ponishnostjo in spofhtljivostjo, kakor je le stvarimogozhe; in s tem pozheshenjem ozhitno sposnam, de si ti moj pravi Gospod in Bog, in sposnam, de si me ti vftvaril, odrefhil in posvetil; sposnam, de si me, ko sim bil she v vezhno smert obfojen, miloftivo is nje refhil; in ne famo odrefhil, temuzh se sam same daroval. Sposnam, de si ti tifti, kateri mi je dosdaj shivljenje in hrano in sdravje dajal in mi she daje; sposnam, de si ti tifti, bres kteriga le enkrat safopfti, le eniga uda preganiti ne morem. In ravno sato podarim in srozhim tebi vse, karkoli sim, in imam, svojo dusho

in svoje telo. V tvojim varstvu naj bom vekomaj.

Darujem, uklonim in srozhim se od te ure sanaprej bres konza tvoji sveti volji, in shelim is vfiga ferza in zhes vse, de bi se tvoja nar sve-
tejsi volja v meni in po meni v dufh-
nih in telefni rezheh sgodila sled-
nji zhas sdaj in neprenehama. In
sanaprej ne poshelim ne frezhe, ne
nefrezhe, ne sdravja, ne bolesni, ne
shivljenja, ne smerti; ampak to je
moja nar vezhi, edina shelja, de
naj se povsod, v meni in po meni,
in pri vsih stvarih tvoja boshja volja
dopolnuje; satorej rezhem s besedo in s
ferzam, de naj se ne sгоди samo moja,
ampak posebno tvoja volja, prelubes-
njivi Jesus! Satorej pa sprejmi, o vezhni
Ozhe, to moje isrozhenje v tvoje
svete roke, in prostovoljni dar moje
lastne volje, ktero ti darujem skle-
njeno s tistim darom, kteriga ti je

tvoj Šin prinesel, ko se je v nar
hujim smertnim trepetu in s kerva-
vim potam oblit popolnoma v tvojo
sveto voljo udal.

In ker sim od te ure sanaprej
vef tvoj, in hozhem vse zhafe le
tvoja lastnina biti, me vsemi sa svo-
jiga praviga otroka, in stori, de ne
bom nizz vezh svoj, ampak le tvoj
v veke zhafa. Amen.

Priporozhenje.

Naj ti bom, o presveta Trojiza!
s duho in s telesam priporozhen;
varuj in brani me ta dan in vsaki
zhal pred vsem hudim, in pred vso
nefrezho, pred greham in framoto,
soper vse vidne in nevidne sovrashnike.
Pomisli, de sim tvoja stvar, vstvarjena
po tvoji podobi; ohrani in poterdi
v meni vero, upanje in ljubesen, in
vodi me neprenehama po potih svo-

jih sapoved, de bom naposled k sashelenimu svetlimu ogledovanju tvojiga velizhaftva frezhno prifhel. Amen.

Blagoflov.

Blagoflovi svojo nevredno stvar, Bog Ozhe, Bog Šin in Bog sveti Duh! Tvoja vfigamogozhnoft, Bog Ozhe, me ohrani in poterdi; tvoja modroft, Bog Šin! me uzhi in okrepzhuj. Tvoja gnada in tvoje rasvetljenje, Bog sv. Duh! me rasvetluj in vodi; de bom tebe, svojiga Boga in Gospoda, v edinofiti tvojiga bitja in v trojnofti oseb tukaj ponishno fposnal in enkrat zhaftitljivo v tvojim kraljestvu gledal in vshival. Amen.

Litanije

pre svete Trojize.

Gospod, usmili se naŝ!
 Krifte, usmili se naŝ!
 Gospod, usmili se naŝ!
 Preŝveta Trojiza, ŝliŝhi naŝ!
 Preŝveta Trojiza, uŝliŝhi naŝ!

Bog Ozhe nebeŝhki,
 Bog Ŝin, odreŝhenik ŝveta,
 Bog ŝveti Duh,
 Ŝveta Trojiza, en ŝami Bog,
 Bog, enojni v natori,
 Bog, trojni v oŝebah,
 Bog Ozhe, Ŝin in ŝveti Duh,
 Bog Ozhe, vŝigamogozhni ŝtvarnik,
 Bog Ŝin, ljubesnjivi odreŝhenik,
 Bog ŝveti Duh, oŝhivljajozhi tolaŝhnik,
 Nerojeni Ozhe,
 Edinorojeni Ŝin,
 Ŝveti is obeh is hajozhi Duh,
 Neismerna vŝigamogozhnoŝt vezhniga
 Ozheta,
 Nerasumljiva modroŝt boŝhjiga Ŝina,
 Premozhna dobrota ŝvetiga Duha,

usmili se naŝ!

Šveti, sveti, sveti Gospod Bog Sabaot,
 Šveti Bog, mogozhni Bog, sveti ne-
 umerjazhi Bog,

O Bog! v katerim shivimo, delamo in smo,
 O Bog! is kteriga, v katerim in po kterim
 je vse,

Bog, ki si bil, si in vezhno bošh,
 Bog, ki svojo roko rasprostirash in vse,
 kar shivi, blagoflovish,

Bog, zhigar oko je svetleji od solnza,
 O Bog! kteriga nebefa nebes ne ob-
 feshejo,

Bodi nam milostiv, sanefi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostiv, uflifhi naf, o Gospod!

Od vfiga greha,

Od napuha in prevsetnosti,

Od nesmernosti in udanosti svetu,

Od nevere in vrashe,

Od lenobe v sveti flushbi,

S neismerno mogozhnostjo,

S nefkonzhno modrostjo,

S bogastvam svoje dobrote,

Š svojo vezhno flavo in vezhnim veli-
 zhaftvam,

Š svojo visoko vfigavednostjo in pre-
 vidnostjo,

uflifhi se naf!

reflhi naf, o Gospod!

S neisrekljivo velikostjo svoje ljubesni in
uvmiljenja, reſhi naſ, o Goſpod!

Š svojo nerasumljivo pravizo, reſhi naſ,
o Goſpod!

Na dan ſodbe, reſhi naſ, o Goſpod!

Mi ubogi greſhniki,

De tebi vse svoje ſhivljenje v ſvetoſti
in pravizhnoſti ſluſhimo,

De tebe, svojiga Goſpoda, molimo in le
tebi ſluſhimo,

De nikoli tvojiga preſvetiga imena po
nemarnim ne imenujemo,

De ſvete dneve Goſpodove ſveto in k
tvoji zhaſti praſnujemo,

De svojim ſtarſhem, viſhjim in goſpo-
ſkam zhaſt in pokorſhino ſkaſu-
jemo,

De nikogar ne na teleſu ali zhaſti is-
jeſe, ſovraſhtva ali ſavidljivoſti ne
poſhkodujemo,

De nikogar ne oguljuſamo in nobeniga
ne raſſhalimo,

De svoje ſerze obvarujemo vſih nepri-
puſhenih poſheljivoſt meſa in nezhi-
ſtih nagibov ſerza,

De nikoli svojiga bliſhnjiga krivo ne
ſodimo in ſe ne laſhemo,

profime te, niſiſhi naſ!

De ne pošhelimo blaga svojiga blishnjiga,
De tebe, svojiga Boga, is vfiga serza,
is vse dufhe in is vsih mozhi lju-
bimo,

De tebe zhes vse in blishnjiga kakor
sebe savolj tebe ljubimo,

De nikomur kaj ne storimo, kar no-
zhemo, de bi se nam storilo,

De nikdar bogastva tvoje dobrote, po-
terpeshljivosti in prisanašhljivosti ne
sanizhujemo,

De svoje telefa v shiv, svet in Bogu do-
padljiv dar posvetimo,

De naf v svoje sveto kraljestvo pri-
peljesh,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh!
— Špravi naf s svojim Ozhetam.

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh!
— Odpušti nam ubogim grefhnikam.

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh!
— Daj nam svojiga svetiga Duha.

Prefveta Trojiza, slishi naf!

Prefveta Trojiza, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

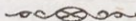
Ozhe nafh . . . Zhefhena si Marija . . .

te profimo, uflifhi naf!

Preſveta Trojiza bodi hvaljena sdaj
in na vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Vſigamogozhni Bog, vezhni Bog!
ki ſvojim ſluhabnikom ſlavo vezhne
Trojize v pravi veri ſpoſnati in
enojnost v ſvoji velizhanſki mozhi
moliti daſh, dodeli, de bomo s to
terdno vero vſih nadlog obvarovani.
— O Bog! ti ljubitelj in poravna-
vez nedolshnosti, vodi ſerza ſvojih
ſluhabnikov k ſebi, de napolnjeni
s gorezhnoſtjo tvojiga Duha, v veri
ſtanovitni in marljivi v dobrih delih
oſtanemo. Po Goſpodu naſhim Jeſufu
Kriſtufu, ki kraljuje s Ozhetam in
ſvetim Duham, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

VII. Oddelek.

Poboshne molitve k Jesufu Kristufu.

P o b o s h n i

sdihljeji in profhnje do Jesufa.

O Jesuf! Befeda vezhniga Ozheta! Spreoborni me, in ponovi v meni refnizhniga duha.

O Jesuf! Jagnje boshje, ozhifiti me vfih mojih grehov; ker ti odjemlje fh grehe fveta.

O Jesuf! vezhna Modroft! pokonzhaj v meni vfo nezhimurno vednoft, in ne daj mi nizh drusiga vediti, rasun tebe kri-shaniga.

O Jesuf! dobri pafir! poftavi me na mesto, kjer je dobra pafha, okrepzhaj mi mojo du fh o, in nizhefar mi ne bo manjkalo.

O Jesuf! moj uzhenik! uzhi me tvojo voljo spolnovati, ker ti si moj Bog!

O Jesuf! solnze pravizhnosti! poshlji svojo luzh in svojo resnizo, de me bošte spremljale do tvoje svete gore in do tvojiga bivalifha.

O Jesuf! moj sapovednik! sapovej mi po svoji volji in daj mi sa postavo pot svoje pravize.

O Jesuf! moj vodnik v bojevanji; postavi me sraven sebe, in potem naj se slednjiga roka bojuje soper me.

O Jesuf! moja pomozh! refhi me is vseh nevarnost, de enkrat sovrashnik, kakor lev moje dushe ne pogubi.

O Jesuf, moja sabramba in moje varstvo; varuj me kakor serkalo svojiga ozhefa, in sakrivaj me pod senzo svojih perut.

O Jesuf! moje pribeshalifhe v vseh potrebah, v svoje svete rane skri me; tukaj bom v miru saspal in pozhival.

O Jesuf! oblastnik miru! gospoduj zhes me in daj mi s tvojim ljubim ljudstvam shiveti v lepoti miru.

O Jesuf! serkalo popolnamosti, daj, de bom svoje oko vedno na te obrazhal,

in shivel po sgledu, kteriga si mi ti sa-
puftil.

O Jefuf! pot, refniza in shivljenje!
vodi, in varuj me pred vezhno fmertjo,
ker ti si moje svelizhanje.

O Jefuf! podlaga moje vere! poterdi
me v refnizi, de od prave vere nikdar ne
odftopim.

O Jefuf! moje upanje in saupanje!
oshivi mojo klaverno dufho; ker v tvoje
ufmiljenje fim saupal.

O Jefuf, moja ljubesen in nar vezhi
dobrota! vnemi moje merslo ferze, de te
bom ljubil is vfiga fvojiga ferza.

O Jefuf, luzh sveta! rasfvetli moje
ozhi, de nikdar v vezhno fmert ne safpim,
in moj fovrashnik ne porezhe: premagal
fim ga.

O Jefuf! dufhni sdravnik! osdravi
moje rane, ker nafhe bolesni si nase vsel
in nafhe bolezhine prenafhal.

O Jefuf! fodnik shivih in mertvih!
bodi mi miloftiv in daj mi flifhati tolashbe
polno befedo: Tvoji grehi fo ti odpufteni.

O Jefuf, nafh frednik! fpravi me s
fvojim nebefhkim Ozhetam, ker ti si fprava
sa nafhe grehe.

O Jesuf! kralj nebes in semlje! naj bodem jas podloshnik tvoj; faj sposnam, de je tvoj jarm fladak, in tvoje breme lahko.

O Jesuf! Šin Davidov! sprejmi me v svojo milost; ker tudi ješt klizhem: Jesuf, Šin Davidov, usmili se me.

O Jesuf, vir shivljenja! operi mojo dusho vseh grehov in bolj bela bo memo snega.

O Jesuf, shivi kruh, kateri je s nebes prifhel, nafiti me, ker sam ti samorefh shelje do dobriga dopolniti.

O Jesuf, ljubesnjivi moj Ozhe! obogati me, in daj mi po smerti flifhati: Glej dedfhino svojiga Ozheta.

O Jesuf! shenin moje dushe! skleni me tako seboj, de bom rezhi mogel: Ti si moj, jas pa tvoj.

O Jesuf! moj pastir! tvoja lastnina sim s dusho in telesam; ker drago si me odkupil in svojo kri pretil.

O Jesuf, svelizhar moj in odrefhenik! svelizhaj me, ker le v tvojim imenu samoremo svelizhani biti.

O Jesuf! prijatel mojiga serza! obifhi

me, ker mojo shalost in moje jokanje bošh v pravo in vezhno vefelje spremenil.

O Jesuf! nar lepſhi smed zhloveſhkih otrok! daj ſe mi vſhiti! nizhefar raſun tebe ne poſhelim v nebeſih in na ſemlji.

O Jesuf! ſazhetek in konez vſih rezhi! daj mi ſtanovitnoſt; ſakaj kdor do konza ſtanoviten oſtane, bo ſvelizhan.

O Jesuf! prijatel in krona vſih iſvo-ljenih! kdaj bom priſhel in ſtopil pred tvoje oblizhje? Oh! kdaj bom pridruſhen ſhtevilu tvojih ljubih otrok in ſadobil ſaſheleni venez vezhniga ſhivljenja? Pridi, o pridi, Goſpod Jesuf!

Molitev k Jeſufu.

O predobrotljivi, preſladki Jeſuf! ſin Marije Devize, ſgolj uſmiljenje in ljubesen, po velikofiti ſvojiga uſmiljenja mi bodi miloſtiv, te proſim po neprezenljivi kervi, ktero ſi ſa greſhnike preſil; operi tudi vſe moje hudobije, in oberni miloſtivo ſvoje ozhi name uboſiga zhloveka, kateri

te ponishno odpufhenja profi in v tvoje sveto ime klizhe. O pazh fladko je ime Jefusovo, in prijetno tolashilo, ime, ktero nafhe flaboftno ferze okrepzhuje! In favoljo fvojiga imena mi bodi pravi Jefuf, to je svelizhar, in pomagaj mi, ter me ne pufti vekomaj fe pogubiti, kteri fi me isnizh vftvaril. O dobrotljivi Jefuf! ne daj me v oblaf in v pokonzhanje mojim hudobijam, ki fim ftvar tvoje vfigamogozhne dobrotljivofiti. O Jefuf! fposnaj na meni, kar je tvojiga, in vsemi prezh, kar ti ne dopade. O Jefuf! ufmili fe me, dokler je fhezhaft ufmiljenja. In ne pogubi me ob zhafu fodbe, ker mertvi te ne bodo, o Jefuf, hvalili, fhe manj patifti, kteri fo v peklenfki oginj pah-njeni. O Jefuf! daj mi priti med drushbo tvojih isvoljenih. O Jefuf! blagor tiftih, ki v te verujejo, in v te saupajo; o Jefuf! tolashba vfih,

ki pri tebi svetja ishejo! O Jesus! Sin Marije Devize, vlij v moje serze svoje gnade, svojo modrost, ljubesen, zhistost, poterpeshljivost in ponishnost, de te bom popolnoma ljubil, te hvalil, te vshival, ti flushil, se v tebi veselil in povelizheval s vfimi, kateri klizhejo v tvoje presveto ime, kateri je Jesus. Amen.

Posdravljenja in pozheshenja do Jesufa.

I.

1. Posdravljen in zheshen bodi, o predobrotljivi Jesus! sharezhi svet Ozhetove flave, kateri vse isvoljene s vezhno svetlobo svojiga oblizhja sveseljujeh.

2. Zheshen bodi, nar boljshi Jesus! shiva podoba in popolnoma flika Ozhetoviga bistva, kateri vse ssub-

ljene ovze na pot vezhniga shivljenja vabih in vodih.

3. Zhefhen bodi, nar zhaftitljivhi Jesuf! svetla sarija nebeska, kateri rasvetljujeh tamoto sveta, in vse tamne serza gresnikov.

4. Zhefhen bodi, nar ljubesnživhi Jesuf! prava nebeska mana, kruh angelfki, kateri hrani in nafiti vse dushe vekomaj.

5. Zhefhen bodi, nar pohlevnihhi Jesuf! vedno gorezhi oginj boshje ljubeshni, kateri vse trude in teshave olajshuje in odjemlje.

6. Zhefhen bodi, nar prijasnihhi Jesuf! sladki studenez shive vode, ktera hladi in pogafi shejo vseh kopernezhnih duh.

7. Zhefhen bodi, nar lepshhi Jesuf! vezhna blagajniza nebeskih skladov, is ktere vfi potrebni preobilo dobivati samoremo.

8. Bodi zhefhen, mogozhni Je-

suf! kralj nebes in semlje! vir si
 vsih milost, in poln usmiljenja, ne-
 fkonzhno si povishan med vsimi zhlo-
 veshkimi otrozi in prevsvishano je
 tvoje sveto ime, tvoje tepljenje, in
 tvoja smert. Šladki Jesus! slati biser
 nebeshkiga raja, oberni svoje milo-
 stive ozhi name, posebno pa ob uri
 moje smerti. Amen.

9. Zheshen in posdravljen bodi,
 nar bolj usmiljeni Jesus! terdno upanje
 in svetje gresnikov, kateri nobe-
 niga, ki te resnizhno klizhe in profi,
 nepotolasheniga od sebe ne pustish.

10. Zheshen bodi, nar velizhaft-
 nishti Jesus! svetlo serkalo in ogle-
 dalo poterpeshljivosti in prisanes-
 ljivosti, kateri grehe zhloveshtva toli-
 kanj prenasahsh in jim prisanasahsh.
 Amen.

II.

1. Posdravljen bodi, Gospod Jesus Kristus! oflavljeni kralj! Beseda vezhniga Ozheta, Šin Devize, Jagnje boshje, blagor sveta, sveti dar, in vir dobre, usmili se nas.

2. Posdravljen bodi, Gospod Jesus Kristus! hvala angelov, zhaft svetnikov, pravi Bog in pravi zhlovek, sad devishke Matere, usmili se nas.

3. Bodi posdravljen, Gospod Jesus Kristus! luzh nebeshka, biser svetiga raja, ti nashe veselje, radoft serza, usmili se nas.

4. Bodi posdravljen, Gospod Jesus Kristus! Šin boshji, svelizhar sveta in kralj miru, vrata nebeshke, in shivi kruh, usmisi se nas!

5. Posdravljen bodi, Gospod Jesus Kristus! kralj vezhne slave, sladkost shivljenja, popolnoma refniza, ti nashe

plazhilo, vir ljubesni, mir breskonzhni,
ti nafh pokoj, in shivljenje nepre-
nehama, usmili se naf!

III.

Bodi posdravljeno, sladko serze
Jesufovo! shivi studenez vse dobrot-
ljivosti. Bodi zhesveno ljubesnivo
serze Jesufovo, slata blagajniza ne-
beskhkih sakladov. O serze Jesufovo,
serze milo sladko, v te se skrijem
popolnoma. Tebi priporozhim svoje
djanje in nehanje, svoje krishe in
teshave, svoje shivljenje in svojo
smert. Bodi posdravljeno, serze nar
ljubesnivo, v tisti ljubesni, ktere
si vselej do zhloveshkiga blagra go-
relo. Posdravljeno bodi, dobrotljivo
serze Jesufovo, v tisti ljubesni, s ktero
si s sulizo hotlo biti prebodeno.

Sato pa, o presveta Trojiza, ti
bodi hvala neprenehama, in po ti-

štim prezhaftitim serzu Jesufovim ti rezhem v imenu vſih ſtvari vezhno ſahvalo, ker ſi v to milo ſerze toliko bres mere ſakladov ſaloshila. In ſ ſpodobno ſpoſhtljivostjo darujem tvo- jimu nar vekſhimu velizhaftvu to boſhje ſerze ſ vſim dopadenjem, katero v ſebi obſega v tvojo vezhno hvalo, zhaft in veſelje, in ponishno profim, de bi mi ſavoljo tega, o Bog, vſe grehe odpuſtil, in vſe moje ſamude popravit in prisaneſel. Amen.

Šerzhni sdihljeji k Jesufu.

I.

O Jesuf! Šin Marije Devize, ſgolj dobrota in uſmiljenje, uſmili ſe me! o miloſtivi Jesuf! dodeli mi ſvojo miloſt! o nar zhiſteji Jesuf! ſ ſvojo drago kervijo me operi vſih mojih grehov. Ne ſaversi me revesha, kateri te ponishno odpuſhenja profim, in

svešto klizhem tvoje sveto ime. O ime Jesufovo, prefladko ime! Škashi nad menoj prezhudno mozh svojiga imena, in oberni name ubosiga svoje miloflive ozhi, in s svojim prijasnim pogledam omezhi terdoto mojiga ferza. O Jesuf! blagor v te verujozhjih; o Jesuf! pribeshalifhe v te saupajozhjih; o Jesuf, fladkost ljubijozhjih, ftori, de te bom ljubil, in ti do konza sveft oftal, de te bom s vfimi isvoljenimi v tvojim nebefhkim krajljestvu hvalil in zhaftil od vekomaj do vekomaj. Amen.

II.

1. O fladki Jesuf! is globozhine svojiga ferza sdihnem k tebi v sdruſhenji s hvalo, ktera od tebe v vse fvetnike ishaja, v doverſhenje hvale, s ktero naj bi te vse ftvari hvalile. Amen.

2. O sladki Jezus! is globozhine svojiga serza sdihnem k tebi v sdrushenji s hvaleshnostjo, ktero is tvojiga serza svetniki sajemajo, in te sahvalujejo sa gnade, ki so jim podeljene bile. Amen.

3. O sladki Jezus! is globozhine svojiga serza sdihnem k tebi, sa- voljo svojih in vfih ljudi grehov, v sdrushenji s tisto poterpeshljivostjo, s ktero vse hudobije zhloveshtva voljno terpisih in prenaslash. Amen.

4. O sladki Jezus! is globozhine svojiga serza sdihnem k tebi is poshelenja in hrepenenja po vfim dobrim, zhefar ljudje v hvalo boshjo in v svoj blagor potrebujejo; v sdrushenji s tvojimi gorezhimi sheljami, ktere si na semlji imel po ofrezhenji zhloveshtva. Amen.

5. O sladki Jezus! is dna serza sdihnem k tebi, v sdrushenji s mo-

litvijo, ktera je proti nebeshkimu
 Ozhetu puhtela is tvojiga boshjiga
 ferza, in is ferz tvojih svetnikov sa
 frezho in svelizhanje shivih in mert-
 vih. Amen.

Litanije

od

presvetiga imena Jesufoviga.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Jesuf, flifhi naf!

Jesuf, uflifhi naf!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog,

Šin vfiga sveta, refhnji Bog,

Šveti Duh, refnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en fami Bog,

Jesuf, Šin shiviga Boga,

Jesuf, nar mogozhnifhi,

Jesuf, nar mozhnejfhi,

Jesuf, nar popolnifhi,

Ufmili se naf, o
 Jesuf!

Jesuf, nar zhaftitljivſhi,
 Jesuf, nar zhudniſhi,
 Jesuf, nar vefelejſhi,
 Jesuf, nar ljubesnjevſhi,
 Jesuf, zhiſteji kakor ſolnze,
 Jesuf, lepſhi kakor luna,
 Jesuf, ſvetlejſhi, kakor svesde,
 Jesuf, vse zhaſti vreden,
 Jesuf, nar ponishniſhi,
 Jesuf, nar uboshniſhi,
 Jesuf, nar krotkejſhi,
 Jesuf, nar poterpeſhljevſhi,
 Jesuf, nar pokorniſhi,
 Jesuf, nar zhiſtejſhi,
 Jesuf, prijatel zhiſtoſti,
 Jesuf, prijatel miru,
 Jesuf, naſha ljubesen,
 Jesuf, ogledalo shivljenja,
 Jesuf, sgled zhednoſti,
 Jesuf, lepota poboshniga sadershanja,
 Jesuf, gorezhnoſt duſh,
 Jesuf, naſhe pribeshaliſhe,
 Jesuf, Ozhe ubosih,
 Jesuf, tolashilo shaloſtnih,
 Jesuf, shlahtni kamen,
 Jesuf, bramba popolnamafſti,
 Jesuf, dobri paſtir ovzhiz,

uſmili ſe naſ, o Jeſuſi!

Jesuf, morfka svesda,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroft,
 Jesuf, nefkonzhna dobrota,
 Jesuf, vefelje angelov,
 Jesuf, kralj ozhakov,
 Jesuf, rasvetljevavez prerokov,
 Jesuf, vodnik apofteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangelistov,
 Jesuf, mozh muzhenikov,
 Jesuf, svetloba fposnovavzov,
 Jesuf, shenin deviz,
 Jesuf, krona svetnikov,
 Bodi nam miloftiv, sanefi nam, o Jesuf!
 Bodi nam miloftiv, uflifhi naf, o Jesuf!

ufmili fe naf, o Jesuf!

Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od fvoje jese,
 Od fkuhnhjav hudizhevih,
 Od kuge, vojske in lakote,
 Od prelomljenja tvojih sapoved,
 Od nevarnosti vfiga hudiga,
 S fkrivnostjo fvojiga svetiga vzhlove-
 zhenja,
 S fvojim prihodom,
 S fvojim rojftvam,
 S fvojim obresovanjem,

refhi naf, o Jesuf!

S svojimi bolezhinami,
 S svojim bizhanjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopam,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim zhudnim vnebohodam,
 S svojo nebesko zahtjo,
 S svojo nar ljubesnjivši Materjo,
 S prošnjo vseh svojih svetnikov.

refši naš, o Jesuši!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlješ,
 sanesi nam, o Jesuši!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlješ,
 ušlihi naš, o Jesuši!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemlješ,
 ufmili se naš, o Jesuši!

Jesuši, slišhi naš!

Jesuši, ušlihi naš!

Gospod, ufmili se naš!

Kriste, ufmili se naš!

Gospod, ufmili se naš!

M o l i t e v.

O Bog, kateri si svojiga edino-
 rojeniga Šina sa svelizharja zhlo-
 veshkiga rodu namenil, in ga Jesufa

imenovati ukasal; dodeli milostivo, de, kteri njegovo sveto ime na semlji zhaštimo, svoje imena v nebefih v bukvah isvoljenih sapifane najdemo, in se oblizhja Jesufoviga vezhno veselimo, po ravno tiftim Gospodu našim, Jesufu Kristufu, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinofiti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

od

preſvetiga ſerza Jesufoviga,

Gospod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Gospod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebefhki, vſigamogozhni Bog,

Œin, vſiga ſveta reſhnji Bog,

Œv. Duh, reſnizhni Bog,

} uſmili
ſe naſ!

Šv. Trojiza, en fami Bog,
 Nar svetejšhi ferze Jesufovo,
 Šerze Jesufovo, dopadenje vezhniga
 Ozheta,
 Šerze Jesufovo, tempelj sv. Duha,
 Šerze Jesufovo, studenez nebeshke flad-
 kosti,
 Šerze Jesufovo, pribeshalifhe vezhne
 milosti,
 Šerze Jesufovo, bresen ufmiljenja,
 Šerze Jesufovo, saklad vsih dobrot
 boshjih,
 Šerze Jesufovo, isvirek svete ljubesni
 in praviga kefanja,
 Šerze Jesufovo, saftava vsiga ufmiljenja
 vezhniga Ozheta,
 Šerze Jesufovo, ti globozhina vse mo-
 drosti boshje,
 Ti ferze nashiga nebeshkiga kralja,
 Ti ferze nashiga ufmiljeniga pastirja,
 Ti ferze nashiga nar dobrotljivshiga
 brata,
 Ti ferze nashiga ljubesnjiviga uzhenika,
 Ti ferze ljubesni polniga shenina na-
 shih duh,
 Šerze Jesufovo, ogledalo krotkosti in
 ponishnosti,

ufmili se nast!

- Šerze Jesufovo, studenez miru in sve-
 tiga pokoja,
 Šerze Jesufovo, nar bolj popolnoma
 sgled nashiga shivljenja,
 Šerze Jesufovo, tolashilo shaloftnih,
 Šerze Jesufovo, pribeshalifhe v fkuhf-
 njavah in teshavah,
 Šerze Jesufovo, prijasno prebivalifhe
 zhiftih dufh,
 Šerze Jesufovo, radoft isvoljenih,
 Šerze Jesufovo, sazhetek vfih svetih
 shelj in mifel,
 Šerze Jesufovo, luzh popotnikam,
 Šerze Jesufovo, altar sprave,
 Šerze Jesufovo, ognjeni studenez lju-
 besni boshje,
 Šerze Jesufovo, poshelenje in nar flajshi
 ljubesen vfih svetih dufh,
 Šerze Jesufovo, na oljfski gori sa naf
 shaloftno do smerti,
 Šerze Jesufovo, oflabljeno od kerva-
 viga pota,
 Šerze Jesufovo, poterto od shalofsti nad
 nashimi grehi,
 Šerze Jesufovo, ob smerti s fulizo pre-
 bodeno,
 Šerze Jesufovo, upanje umirajozhjih,

umili fe nafi

Šerze Jesufovo, vezhno vefelje vfih }
 fvetnikov v nebefih, }
 Šerze Jesufovo, krona vfih del boshjih, }

ufmili
fe naf!

Bodi nam miloftljivo! Sanefi naf, o ferze Jesufovo!

Bodi nam miloftljivo! Uflifhi nam, o ferze Jesufovo!

Od vfiga greha,

Od sanizhevanja tvojiga fvetiga navdihovanja,

Od rastrefenja in mlazhnofti,

Od merslote do tvoje boshje ljubesni,

Od vfih nezhistih mifel in shelj,

Od flepote in oterpnjenja ferza,

S svojo prezhudno krotkoftjo in ponishnoftjo,

S svojo nar vezhi zhiftoftjo,

S svojim ufmljenjem in svojo prisaneljivoftjo,

S svojim shivljenjem na fkrivnim,

S svojim ubofhtvam in sveto pokorfhino do smerti na krishi,

S svojim prijasnim obnafhanjem med ljudmi,

S svojim snotrenjim miram,

S svojim ufmljenjem do naf grefhnikov,

refhi naf, o Šerze Jesufovo!

S kervjo in vodo, ki si jo v nafhe zhiſhenje
in poſvezhenje prelilo, reſhi naſ, o Œerze
Jesuſovo!

Mi ubogi greſhniki,
De nam ſvojo ſveto zhiſto ljubesen v
ferze vlijefh,
De nafhe ferza k poſnemanju ſvojih
zhednoſt vnameſh,
De nam pravo ponishnoſt, krotkoſt in
snotrenji mir podeliſh,
De vſe miſli in ſhelje naſhiga ferza
ozhiſtiſh in poſvetiſh,
De naſ in vſe ljudi raſvetiſh, in k
ſpoſnanju tvoje boſhje ljubezni pri-
peljeſh,
De naſ v teſhovah tega ſhivljenja to-
laſhiſh in krepzhaſh,
De ſvojo boſhjo ljubesen vedno v naſ
mnoshiſh,
De ob ſmertni uri nafhe duſhe v ſvoje
ſvete rane ſkrijeſh,
De naſ v zhaſt ſvojih iſvoljenih ſprej-
meſh,
O nar ſlaſhi ferze Jesuſovo,

te proſimo, uſiſhi naſ!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh!
Sanefi nam, o ferze Jesuſovo!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemplješh!
Uflifhi naš, o serze Jesufovo!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemplješh!
Ufmili se naš, o serze Jesufovo!

Kriste, flifhi naš!

Kriste, uflifhi naš!

Gospod, ufmili se naš!

Kriste, ufmili se naš!

Gospod, ufmili se naš!

V. Pridi v pomozh, o Gospod, svojim flushabnikam!

O. Ktere si s svojo predrago kervijo odrefhil.

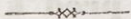
V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i t e v.

Profimo te, vfigamogozhni Bog, de naš, ki v presveto serze tvojiga preljubiga Šina svojo zhašt in saupanje stavimo, in spomin nar vezhih dobrot njegove ljubesni do naš po-

boshno obhajamo, po sadu ravno te
 ljubeshni milostivo poterdisth in rasve-
 felisth. Po ravno tem Gospodu nashim
 Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, kateri
 s teboj shivi in kraljuje v edinosti
 sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

VIII. Oddelek.

Molitve na zhaft terpljenja Jesufoviga.

Molitev pred krishem.

O Gospod Jesuf Kristuf! savoljo nar britkejših bolezhin, ktere si na krishi terpel, slafti, ko se je tvoja nar svetejšhi dušha od telefa lozhila, se ufmili moje uboge grešhne dušhe, ko se bo is telefa lozhila. Amen.

Pozhefhenje peterih ran Kristufovih.

Bodite pozhefhene, ve svelizhanfke rane Jesufa Kristufa! v vfigamogozhnofti Ozheta, kteri vas je naklonil; v modrofti Šinú, kteri vas

je terpel; in v dobrotljivosti sv. Duha, kateri je v vaš delo nashiga odrešjenja doveršhil. Amen.

M o l i t e v.

O Gospod Jesus Kristus, Šin shiviga Boga, sprejmi to molitev v neisrekljivi ljubeshni, s katero si vse rane svojiga presvetiga trupla sprejel in terpel. Usmili se mene in vsih greshnikov, vsih shivih in mertvih. Dodeli jim svojo gnado in svoje usmiljenje, odpušhenje grehov in vezhno shivljenje. Amen.

Pozheshenje vsake rane posebej.

(Pozhasti vezhkrat svete rane Jesusove, ker is njih je tekla predraga kri sa nashe odreshenje.)

1. K rani desne roke.

O Gospod Jesus Kristus! po ljubeshni, s katero si rano svoje desne vse-

mogozhne roke prejel, in nesnane bolezhine terpel, te prosim, de bi mi vse odpustil, karkoli sim se s hudobnim djanjem pregreshil. Amen.

Ozhe nash. . . .

2. K rani leve roke.

Gospod Jesus Kristus! po ljubesni, s katero si rano svoje leve roke sprejel, in nesnane bolezhine terpel, te prosim, de bi mi vse odpustil, karkoli sim se s opufhenjem dobrih del pregreshil. Amen.

Ozhe nash. . . .

3. K rani desne noge.

Gospod Jesus Kristus! po ljubesni, s katero si rano svoje desne noge sprejel, in grosne bolezhine terpel, te prosim, de bi mi vse odpustil, kar sim se s hudobno hojo pregreshil. Amen.

Ozhe nash. . . .

4. K rani leve noge.

Gospod Jezus Kristus! po ljube-
sni, s katero si rano svoje leve noge
sprejel in grosne bolezhine terpel,
te prosim, de bi mi vse odpustil,
karkoli sim se s opushtenjem dobrih
stopinj pregreshil. Amen.

Ozhe nash. . . .

5. K rani stranški.

Gospod Jezus Kristus! po lju-
besni, s katero si tvojo sveto stran
dal prebohti, de je kri in voda v is-
mitje nashih grehov ish nje tekla,
te prosim, de bi mi odpustil, karkoli
sim se kdaj s hudobnimi mislimi in
sheljami svojiga serza pregreshil.
Amen.

Ozhe nash. . . .

Darovanje.

Šprejmi, o dobrotljivi Jesuf, to pozhefhenje s neisrekljivo ljubesnijo, s katero si svoje rane sprejeti, in jih po svojim zhaftitljivim vftajenji na svojim truplu ohraniti hotel; in v te sakrijem vse svoje grehe, ktere koli fim is nevednosti, flaboſti in hudobnosti ſoper tebe ſtoril, de mi jih vekomaj ne priſhtejeſh. Uſliſhi mojo proſhnjo. Amen.

Priporozhenje v ſvete rane Jeſuſove.

Sahvalim ſe ti, o Goſpod Jeſuf Kriftuf! ſa pekozho rano tvoje leve noge, is ktere je tekla kri ſa isbriſanje naſhih hudobij; vanjo ſkrijem vse svoje grehe, de mi jih bo mi-loſt boſhja uſmiljeno priſaneſla. Amen.

Sahvalim ſe ti, o Goſpod Jeſuf Kriftuf! ſa pekozho rano deſne noge, is ktere je tekel vir mirú, in vanjo

škrijem vse svoje nezhiſte poſhele-
nja, de mojiga ſerza nikdar vezh
nadlegovale in omadeſhvale ne bodo.
Amen.

Sahvalim ſe ti, o Goſpod Jeſuf
Kriſtuf! ſa pekozho rano leve roke,
iſ ktere je tekel vir vſih gnad; in
vanjo poloſhim vse ſvoje duſhne in
teleſne ſlege, de mi bodo v ſdru-
ſhenji ſ tvojim terpljenjem ſladke,
in jih bom poterpeſhljivo in Bogu
prijetno prenaſhal. Amen.

Sahvalim ſe ti, o Goſpod Jeſuf
Kriſtuf! ſa pekozho rano tvoje deſne
roke, iſ ktere nam je teklo pravo
ſdravilo naſhkih duſh, in vanjo ſkri-
jem vse ſamude in vnemarnosti, kte-
rih ſim ſe krivih ſtoril pri ſpolno-
vanji ſvojih dolſhnoſt, pri opravljanji
dobrih del in pobošnih vaj in ſploh
v tvoji ſluſhbi, de bi jih tvoja go-
režhnoſt v ſpolnovanji vſih zbednoſt
nadomeſtila in popravila. Amen.

Sahvalim se ti, o Gospod Jesuf Kristuf, sa svelizhanfko rano tvojiga nar boljfhiga ferza, is ktere nam je tekla shiva kri in voda nar vekfih dobrot boshjih, in nefkonzhno bogastvo vfih nebefhkih sakladov, in v to rano poloshim vfo svojo ljubesen, de bi se fklenila s tvojo boshjo ljubesnijo, in bi toliko vrednifhi in bolj popolnoma postala. Amen.

Molitev k stranfki rani.

O dobrotljivi Gospod Jesuf Kristuf! kateri si nam s svojo sveto ker-vijo nafhe grehe isbrifal; ferzhna sahvala ti bodi sa nar blagotnifhi rano ljubeshi, ktero si savoljo naf na krifhi prejel, ko je nepremagljiva ljubeshi s svojo pufhizo tvojo fladkovirno stran odperla, in tvoje prefladko ferze prebodla. O svelizhanfka rana ferza Jefufoviga, bodi

mi serzhno pozhefhena. Hvaljena bodi ljubesen, ki te je odperla, in zhefhena bodi kri in voda, ki je is tebe v isbrisanje nashih grehov tekla. S to sveto vodo operi mojo gresfno dufo, in s to sveto kervijo poterdi in olepfhaj moje revno serze in podari mi le kapljizo tega nar boljshiga sdravila. O sladki Jesuf! po ljubesni, s katero si to rano prejel, te prosim, de bi na dan sodbe to rano mojimu ostrimu sodniku, nebesfkimu Ozhetu, pokasal sa vse moje grehe, kterih se je moje serze kdaj krivo storilo. Amen.

Hvalne molitve na zhaft terpljenja Jesufoviga.

(§ kterimi je sv. Mehtilda v postu Kristufa posebno zhaftila).

Nar pohlevnifhi Jesuf! hvalim tvojo nesapopadljivo vfigamogozhnoft,

s katero si bil v svojim terpljenji sa zhloveštvo slaboten postal.

Nar poterpeshljivšhi Jesuf! hvalim in povishujem tvojo neskonzhno modrost, po kateri si sploh sa nemo-druga veljati hotel.

Nar ponishnisthi Jesuf! hvalim in povishujem tvojo neisrekljivo ljubesen, po kateri si radovoljno sa voljo nashih dušh hotel sovrashen biti.

Preshaloftni Jesuf! hvalim in povelizhujem tvoje neprefegljivo usmilenje, po katerim si bil sa zhloveka v nar grosovitnisthi smert obsojen.

Nar sirotnisthi Jesuf! hvalim in slavim tvojo nar vezhi sladkost, katero si s nar grosovitnisthi smertjo dal ogreniti, in te prosim, de bi vse krivize, ki si jih v svojim terpljenji prenesel, svojimu Ozhetu daroval v njegovo hvalo in v nashe svelizhanje. Amen.

Sdihovanje k Jesufu na Oljfski gori.

O ljubesnivi in savoljo mene shalofni Jesuf! bil si ti na vertu Gezemani prestrafhen in shalofen savoljo mojih grehov, jest pa sim vefelja sveta in mefa ifkal, in pa fhe v grehah bres fkerbi shivel. Moji grehi fo tebi nar vezhi britkofn napravili, in kervavi pot isgnali is tvojiga svetiga telefah; ali bom jest, ki sim velik dolshnik pravize boshje, mlazhen in miren? O ljubesnivi Gospod! ne vezh tako, ampak hozhem britko shalovati nad vfiimi fvojimi grehi, in jih popolnoma opuftiti. Sato fe pred fedesh tvoje milofni vershem, in kakor si je ozhitna grefh-niza s milimi folsami odpufhenje fprofila, tako tudi jest upam, enako milofn sadobiti, ker si ufmiljen, in rad odpufhafh savoljo pokore. O dobrotljivi Gospod! sanefem fe v tvojo

nefkonzhno miloft, de fi mojo gorezho profhnjo uflifhal. Amen.

O Jefuf, ljubeshnjivi Gofpod! kateri fi s svojo ponishno molitvijo refnizhno hvalil fvojiga nebefhkiga Ozheta, jef pa flabo molim, in torej ne njega, ne tebe ne zhaftim. Ti s svojo molitvijo same govorifh per fvojim Ozhetu, jef pa ga sanikerno profim sa svojo ubogo dufho. Ti ponishno profifh de, fi nizh ne potrebuješh, jef pa mlazhno molim, defiravno fim vfiga potreben. Ufmiljeni Jefuf! ftori, de fposnam svojo veliko nesmoshnoft, nevarnoft svoje dufhe in tesho fvojih grehov, de ponishno, gorezhe in ftanovitno molim. Vfo mojo lenobo, terdobo in nehvaleshnoft ifsheni is mene s svojo gnado, ktere te is ferza profim. Dodeli mi duha molitve, de Boga prav hvalim in sahvalim, febi pa vfe potrebne gnade fprofim, de fe fpo-

korim, sveto shivim, in vezhno svelizhanje dofeshem. Amen.

O Bog, nekonzhno milostiv in moder! v kteriga voljo se je pred svojim terpljenjem tvoj ljubesnivi Šin Jesuf Kristuf serzhno podvergel; jest tudi po njegovim sgledu poduzhen pred sedeshem tvojiga velizhaftva enako storiti oblubim, ker meni v ta potrebni sklep pomagash s gnado svojo. Odpovem se is serza svoji spazheni volji, in terdno oblubim, tvojo sveto voljo spolnovati po naukih, ktere mi je Jesuf osnanil. Oblubim tudi s pomozhjo tvoje gnade vse krishe in nadloge is roke tvoje pravizhne milosti voljno sprejemati, in vselej pokorno rezhi: Naj se s godi tvoja sveta volja. Delal bom tudi, karkoli ti dopade, in varoval se, karkoli te shali, de tvojo sveto voljo vselej storim. Usmiljeni Gospod, stori, de bom do smerti po tvoji sveti volji,

de pridem v nebesa, kjer ne bom nikdar nize hotel soper tvojo voljo. Amen.

Usmiljeni Gospod Jesus, Sin boshji! in vsiga sveta Odreshenik! vem, de ena sama kapljiza tvoje svete kervi je neisrezhene vrednosti, in obilno sadostna v odpushtenje grehov vsiga sveta; ker si pa ti, ne le eno kapljizo, ampak veliko svoje svete kervi sa nas na vertu Gezemani dobrotljivo prelil, kaj ti bom sa to povernil? Kaj samore biti te tvoje velike ljubesni vredno povrazhilo? Poslufhaj me, usmiljeni Jesus! sovrashiti hozhem vse svoje grehe, savoljo kterih si toliko shalosten bil, in tudi kervavi pot potil. Daj mi duha pokore, de britko jokam nad svojimi grehi, in ti stanovitno flushim. Profim te tudi, de po saflushenji svojiga kervaviga pota mi pridesh v pomozh, in pomagash vse skufhnjave premagati, kadar bom v smertnih teshavah, de

frezhno umerjem in v nebefa pridem.
Amen.

Molitev k krishanimu Jesufu.

O Jesuf! vir radoſti, kljuſh Da-
vidov, kateri odprefh, in nobeden ne
ſapre; in kateri ſaprefh, in nobeden
ne odpre! O raſtegni roke ſvoje boſhje
miloſti, in ſprejmi vanje mene ubogo
ſtvar, kateri oſtraſheno in ſkerbno pri
tebi ſavetja iſhem. Glej, kakor plaſhna
ovza pritezhem k tebi, ktero od vſih
ſtrani ljuti volkovi ſalaſvajo! K tebi,
dobrimu paſtirju, pribeshim, ker ſi
ſvoje ſhivljenje dal ſa ſvoje ovze.
Odkleni mi ſvoje ſvete rane, de ſe
vanje ſkrijem, in bom pred ſtrupe-
nimi ſtrelami hudobniga ſovraſhnika
ſavarvan. Objemi me kakor mati
ſvoje bolno dete, v narozhje ſvojiga
uſmiljenja! oſdravi me ſ bolezh-
nami ſvojih ſvetih udov, ktere ſi iſ
gorezhe ljubeshni, ſavoljo mene na
krish dal pribiti, ſ ſheblji preboſti,

in grosovito raspeti: de so vfi is svojih zhlenov stopili in so ti kosti shteli. S bolezhinami, katerih nobeno zhloveshko ferze ne preseshe, si sbrisal dolshno pismo tiftiga prestariga dolga, kteriga so nam nafhi pervi starfhi sapustili, ko so svoje roke stegnili po sadu prepovedaniga drevesa v raji!

Samori, odreshenik moj, enako tudi vso hladnost mesa, vso samovoljo in vse pregreshne nagnjenja v meni! Pokonzhaj vse pregrehe in karkoli je tvojim ozhem neljubo nad menoj; in daj mi noviga in dobriga duha, stanovitno voljo, de bom vse zhednosti svesto spolnoval. Okrepzhaj vse moje mozhi, in povsdigni jih proti sebi, de bom tebe, svojiga stvarnika in odreshenika, is dna svoje dushe ljubil, in nikoli ne nehal, s besedo in s djanjem povikshovati tvoje presveto ime. Ponovi, in stori me tebi

popolnoma pokorniga in dopadljiviga, de bošh vse, kar je v tvojo vezhi flavo, tako hitro, in bres vse opovére vefelo v meni storil, kakor si kdaj v katerim zhloveku storil.

Šposnati moramo ubogi in omahljivi otrozi Adamovi, de smo k vfimu slabimu nagnjeni, odkar je pogubljenje zhes naf prifhlo, ktero nam je naklonila pregreha pervih staršhev. Ta strup pa popazheniga nagnjenja samore edino le fkrivnost tvojiga svetiga krisha osdraviti. In refnizhno, le po tvojim velikim ufmiljenji samorem svojo poprefhnjo nedolshnost sopet dofezhi, bres nje pa oftanem vekomaj v revfhini, kakor sgubljen otrok, kteriga je lafna mati sapuſtila.

Vender pa, o nar mileji Jefuf! kteri fi me sgubljeniga tolikanj ljubil, de fi me s svojo neprezenjeno kervijo odrefhil, in fe v nar groso-

vitniſhi in nar framotniſhi ſmert po-
 dal v moje odkupljenje; tedaj upam
 od ſveſtobe tvojiga ſladkiga ſerza,
 de me boſh sdaj toliko manj pre-
 puſtil pogubljenju, in de takofhne
 bolezhine nad menoſj ſaſtonj ne bodo.
 Glej, o moj uſmiljeni Svelizhar! pri-
 pravljen ſim, po vſi mozhi ti ſlu-
 ſhiti in pokoren biti. Vender, o Go-
 ſpod, kakor ſi mi to dobro voljo in
 pobošhno ſheljo dal, tako mi v ſvo-
 jim uſmiljenſji tudi mozh podeli, de
 bom ſvojo reſnizhno ſheljo ſpolnil,
 ker od tebe pridejo vſe dobre in
 popolnoma dari; in ti ne daſh ſamo
 hotenja in ſtorjenja, ampak ti pri-
 pravilſh tudi ſerze, de ſamore v ſebi
 dobro voljo in dopadljivo ſheljo obu-
 diti. Kaj namrezh imam od ſebe?
 Kaj dobriga nad ſeboj, raſun pogub-
 ljiviga nagnjenja k hudimu in grehu?
 Zhe je tedaj kaj drusiga v meni,
 je tvoje delo, o Goſpod! in iſvira

od tebe, studenez vse dobrote, kateri si pravizhen in svet v vsih svojih delih. Amen.

Molitev v spomin Kristusoviga terpljenja.

Gospod Jesus Kristus! odrefhenje moje, usmiljenje moje, blagor moj, tebe hvalim, tebi sahvalo dajem, akoravno zelo ne enako sa tvoje dobrote, in ne dovelj serzhno, akoravno malo navdano s vnetostjo do tebe, vender sahvalujem te, ne kakor bi mogel, ampak kakor more, ti je moja dusha hvaleshna. Upanje mojiga serza, krepost moje dushe! naj dopolni tvoja vfigamogozhna vrednost, kar pokusha moja nar uboshnishi flabotnost; shivljenje moje si in konez mojiga hrepenenja. In zhe te she ne ljubim, kakor sim te dolshan ljubiti, te vsaj shelim, kolikor

bi te mogel ljubiti. Rasfvetljenje moje, ti vidish moje serze, ker tebi, o Gospod, so vse moje shelje snane, in ti podarish, kadar kaj dobriga moje serze sasheli. Preoberni tedaj milostivo mojo terdobo v gorezho ljubesen do tebe; po tem namrezh, o nar dobrotljivshi, hrepeni moja dusha, v to se spominjam in premishlujem tvoje dobrote, de bi v meni oginj svoje ljubesni vnel. Tvoja dobrotljivost, o Gospod, me je vstvarila, tvoje usmiljenje me je madesha isvirniga greha ozhistilo, tvoja poterpeshljivost me je po kerstnim ozhistenji sopet omadeshaniga s drusimi grehi prenaschala, me hranila, me pozhakovala; in ker ti, o Gospod! poboljschanja, prizhakuješh, prizhakuje moja dusha podeljenja tvoje gnade sa spokorjenje, sa boljshi shivljenje. Moj Bog, moj stvarnik, moj hranivez in prenaschavez, tebe sim she-

jin, tebe lazhin, po tebi hrepenim,
 k tebi sdihujem, tebe shelim; in
 kakor sapushena sirota, ktera nikdar
 vezh ne vidi oblizhja premiliga ozheta,
 njegovo podobo svesto v svojim serzu
 hrani; ravno tako se tudi jest, ne
 kakor bi se mogel, ampak, kolikor
 se morem, spominjam tvojiga terp-
 ljenja, spominjam tvojiga bizhenja,
 tvojiga saframovanja, tvojih ran, se
 spominjam tvoje smerti, tvojiga po-
 kopa, tvojiga zhastitljiviga vftajenja
 in prezhudniga vnebohoda. O dusha
 moja, sakaj te ne presune ostri mezh
 nar grenkeji bolezhine, ko vidish
 svojimu svelizharju, svojimu stvar-
 niku roke in noge s sheblji pre-
 bofti, ko vidish svojiga Gospoda ne-
 usmiljeno prelivati predrago kri? Sa-
 kaj se mi ne polnijo s folsnimi potoki
 moje ozhi, in sakaj nozhem okufhati
 grenkiga obshalovanja in skefanja, ko
 je on nedolshni sgolj grenkost ob-

zhutil? Sakaj, ferze moje, nifi ter-
 pelo s prezhisto Devizo, nar vred-
 nifhi njegovo Materjo, svojo Gospo?
 O Gospa moja preusmiljena, kakofni
 toki sols so virali is tvojih milih
 ozhi, ko si vidila ediniga svojiga
 Šina svesaniga, tepeniga? Kakofno
 shaloft si obzhutila, o Mati, ko si
 vidila svojiga nedolshniga Šina na
 krishi raspetiga? Kakofni sdihljeji
 so ti is perfnih globozhin vshajali,
 ko si saflifhala: Shena, glej, tvoj
 fin! ko si prejela uzhenza namesti
 uzhenika, flushabnika namest go-
 spoda. O ko bi bil s frezhnim Jo-
 shefam svojiga Gospoda s krisha fneti,
 ga omasiliti, v grob poloshiti mogel!
 O ko bi bil tudi jas prestrafhen o
 svetli prikasni angelov, in bi bil
 flifhal sporozhilo Gospodoviga vsta-
 jenja, osnanilo tolashljivo, sporo-
 zhilo tolikanj prizhakovano, toli-
 kanj sasheleno. O ko bi bil tudi jest

flifhal is angelovih uft: „Ne bojte
 fe; Jesufa ifhete krishaniga; vftal
 je, ni ga tukaj.“ Dobrotljivi, pri-
 jasni, mili, kdaj me bofh potolashil,
 ker nifim vidil tebe v grob poloshe-
 niga, ki nifim poljuboval tvojih ran;
 ker nifim s folsami vefelja mozhil
 tvojiga svetiga trupla? Prezhudni,
 neprezenljivi, kdaj me bofh poto-
 lashil, in me refhil moje bolezhine?
 Ne bo me namrezh ona sapuftila,
 dokler fim ptujiz delezh od tebe,
 svojiga Gospoda. Oh, Gospod, lozhil
 fi se, tolashnik moje dushe, in fi
 pred vhodam v svoje nebeshko kra-
 ljestvo svoje uzhenze blagoslovil, pa
 mene ni bilo sraven. Oblak te je
 ponefel fpred ozhi uzhenzov proti
 nebesam, pa nifim vidil; angeli fo
 obljubili, de bofh sopet prifhel, pa
 nifim flifhal. Kaj porezhem? Kaj
 ftorim? Kam naj grem? Kje naj ga
 ifhem, ali kdaj ga bom najdel? Kte-

riga naj profim, de bi preljubljenimu
 sporozhil, kako ljubezni kopernim?
 Veselje mojiga serza je minilo, v
 shaloft se je spreobernila moja ra-
 doft. Moja truploft upada in moja
 mozh flabi, o Bog mojiga serza in
 moj delesh vekomaj! Dufha moja
 nozhe potolashena biti, rasun od tebe,
 moja fladkoft! te tebe hozhem, le v
 tebe upam, le tebe ishem, tebi pravi
 moje serze: Tvojiga oblizhja fim
 iskal, sa tvojim oblizhjem kopernim,
 ne obrazhaj od mene svojih ozhi!
 O ljubivez ljudi predobrotljivi, tebi
 je ubogi prepufhen, in reveshu si
 ti pomozhnik. O varh moj nar mo-
 gozhnifhi, usmili se mene sapufhene
 firete, ker postal fim samoten bres
 ozheta, in dufha moja bres tolashbe.
 Osri se na folse moje sapufhenosti
 in revfhine, ktere ti darujem, dokler
 sopet ne pridefh. O pridi sopet,
 Gospod, pridi, in potolashen bom,

pokashi svojo zhaft in flavo, in moje veselje bo popolnoma. Kdaj pa bošh prišel, tolashnik moj? — Med tem pa, Gospod, naj mi bodo solse hrana ponožhna in podnevna, dokler mi ne bo rezheno: Glej, tvoj Bog, in ne bo saflishala moja dušha: Glej, shenin tvoj! Pafi me tedaj s sdihljeji in jokanjem, krepzhaj me s shalovanjem in tugovanjem! faj bo prišel odreshnik moj: ker dober je, in se ne bo mudil, ker dobrotljiv je. Njemu bodi zhaft in hvala v vekov veke. Amen.

Molitev in darovanje.

1. O nekonzhno dobrotljivi Bog! usmili se me! O kralj vezhne slave, bodi meni ubogimu greshniku milostiv! Odpusti mi po svoji vezhni dobroti, ker sim tako od pota tvojih svetih sapoved odhajal, tvoje volje,

ktera me je k zhednosti vabila, ne spolnoval, nasproti pa flushil svoji hudobni in spazheni volji, ktera me je v toliko nagnjufnih grehov sape-
ljala! O flepota mojiga ferza, ktero se je od tebe, o Bog, od tebe, ne-
fkonzhne dobrote, le en sam trenu-
tek moglo oberiniti, od tebe, is kte-
riga vse dobro, ves blagor isvira,
in se je k posemeljskim, nozhimur-
nim rezhem nagnilo, ktere nizh ne
naklonijo rasun revfhine in vezhne
nefrezhe! — Kaj bi neki sanaprej
drusiga mogel storiti, kakor premish-
ljevati tvoje neprezenljive dobrote,
ktere mi je dodelila tvoja radodarna
roka; in kje naj bi fhe tolashbe in
krepzhala sa svojo dusho ifkal, rasun
v tvojim in britkim terpljenji, v tvojih
hladézhih, fladkih ranah! — Ali kako
bi bilo mogoze, de bi kdaj kaj ime-
nitnifhiga namerjaval, kakor spol-
novati tvojo sveto voljo, te ljubiti is

vse dušne, in te po slabi smoshnosti svojiga serza sa vse tvoje trude in teshave, in dela in terpljenja, slafti pa sa tvojo neprefegljivo ljubesen sahvaljevati, ktero si do mene grefnika skasoval!

2. O moj nefkonzhno svefti Svelizhar, kaj bi bil samogel vezh nad menoj ftoriti, kakor si ftoril? Dobrotljivi Jesuf! ktera ljubesen je tvoje milo serze premagala, de si tako proftovoljno sa moje grehe se v smert podal? de te je tolikanj shejalo po kelhu britkiga terpljenja? O nesa-popadljiva gorezhnost hrepenenja svojiga po nafhim svelizhanji, kar si zelo sam na sebi doprinesel v povikshanje svojih bolezhin, kar ti je bilo mogozhe, in si svojim sovrashnikam le tiste muke prepustil, kterih sam na sebi doprinesiti nifi mogel!

3. O Gospod, moj Bog! glej nifim vreden, de she diham, ker sim

ti tolikanj grenkih bolezhin naklonil, ker sim bres nar manjshiga strahú savoljo minljiviga veselja pregreho storil, sa ktero si mogel ti s svojo smertjo sadostiti! O kolikanje morajo biti moje hudobije, ker so tako sadostenje térjale, in jih je le Bog sam mogel isbrifati?

4. O ljubesnivi Ozhe! kako je moglo tvoje ozhetovsko serze sterpeti, de svojiga edinorojeniga, preljubiga Šina nifi uflifhal, ko je neisrezhene britkoſti na svoj obras padel, te milo profil, in pregrosnih serzhnih bolezhin zelo kervav pot potil! — Kaj je zhlovek, o Ozhe usmiljenja! de temu malovrednimu grefhniku sa ljubo, ki te nenehama shali, svojiga pokorniga otroka Jesufa v smert podafh! Ali mar naf bolj memo njega ljubifh! De bi mi shiveli, je mogel on umreti; de bi se mi veselili, je mogel on shaloften biti; de bi mi

osdravljeni bili, je mogel on ranjen biti; de bi bili mi ozhifheni, je mogel on svojo kri prelivati! — Glej, vedno in povsod je le tvoje zhafti iskal; vedno je le storil, kar je tebi dopadlo; in povsod se je skasoval ko pravi sgled vse svetosti! Ali ho- zhefh njega, nedolshniga, sa zhlo- veka smerti isrozhiti, kateri je vezhno pogubljenje saflushil! Ali kaj si ugle- dal nad zhlovekam, de ga tolikanj, tako neisrezheno ljubifh in mu ta- kofhno sveftobo skasujefh? Ker nar drashjiga vsih sakladov, nar Vezhi, nar Imenitnifhi, kar je tvoje ozhe- tovsko serze posedlo, si sanj dal v odreshenje; svojiga neskonzhno ljub- ljeniga Šina Jesufa Kristusa, vezhno Besedo svojiga serza, po kateri si nam svoj sklep rasodel, in svojo ljubesen nam nasnanil, in od kteriga si pri- zhal, de si v njem od vekomaj s ozhetovsko ljubesnijo naf ljubil!

5. O de vender ta shivo plamenenza ljubesen v enim trenutku naf ne vname, ne poshge, zhe pomiflimo, de s svojih svetih vishin na sdihoвање sapushenih na semlji pogledujesh, in flifhish njih vpitje, ki so pred peklam jetniki! Savoljo teh sapustish, — kakor bi ti nizm mar ne bil, svojiga edinorojeniga Şina, kateri jezhi v smertnih teshavah, k tebi milo sdihuje, in semljo s kervavimi folsami mozhi!

6. O ljubesnivi Ozhe, sakaj si ga sapustil? O glej vender, Ozhe mili, bolezhino njegoviga serza! Glej, kako milo in trepetaje profi, naj pride njegovo sdihoвање do tvojiga serza; naj te k usmiljenju nagne kervavi pot, kateri s njegoviga trupla na semljo kaplja! Uflifhi vender njegovo gorezho molitev, ker vsi njegovi udje jokajo in klizhejo k tebi! Şpolni sheljo njegoviga serza,

ker se s vso svojo voljo proti tebi oberne, in ne ishe svoje koristi, ampak le svelizhanja svojih bratov! Ne savoljo lastnih grehov, — savoljo mojih hudobij je shalosten; ne objokuje ne lastnih pregreh, le mojo sgubljenost in spazhenost! Nikoli ne ni on greshil; velikrat pa, o Bog, sim jas te rasshalil! Satorej pa, o milostivi Ozhe, savoljo ljubeshni in mogozhne profhnje svojiga preljubljeniga Šina odpusti svojimu revnimu hlapzu, kar se je pregreshil; sprejmi same prevsvishen dar svojiga Šina; in ne spomni se nadalje sadolshenj svojiga nevredniga hlapza; ker veliko vezh je on plazhal, kakor sim se jest sadolshil.

7. Glej, o nebeshki Ozhe! darujem ti svojiga Odreshenika Jesufa Kristufa s ferzhno poboshnostjo in s veliko sahvalo v sdrushenji s tisto ljubeshnijo, po kateri si ga ti meni

poslal, de je moja natoro nase vsel
in me je vezhne smerti otel. Daru-
jem ti njegovo neisrezheno shalost
in nedopovedljive smertne teshave,
ktere so le tebi snane, in jih je
samo on preterpeti mogel, in da-
rujem ti jih sa vse svoje grehe in
sa pravizhne kasni, ktere so mi bile
namenjene; darujem ti njegov ker-
vavi pot, namesti sols, kterih nimam,
in kterih savoljo skalnate terdobe
svojiga serza prelivati ne morem.
Darujem ti naposled vse njegove ve-
like in teshavne dela, njegove boshje
zhednosti, njegovo ostro shivljenje,
in karkoli je doprinesel v zhloveshki
natori, tudi vse bolezhine, grenkosti
in muke, ktere je v svojim terp-
ljenji prenesel. Poglej, o velizhastvo
boshje! s milostjo na ta prijetni dar,
kteriga ti prinesem v tvojo zhast in
hvalo, sa vse grehe, s kterimi sim
te rasshalil, in sa vse zhednosti in

dobre dela, ktere fim samudil in opustil! Darujem ti tudi ta presveti dar sa se in sa vse, sa ktere si mi ti sapovedal moliti, in fim sanje moliti dolshan; de bi savoljo svojiga Šinú njim in meni odpustil, in nam dodelil, kar nam tvoja modrost potrebniga sposna, de ti bomo v stanu in poklizu svesto flushili, k kterimu si nas po svoji usmiljeni previdnosti odbral. Amen.

**Pozhefhenje in darovanje
prelivanj Jesusove kervi.**

1. O Bog moj in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si pri svojim obresovanji same prelil, in ti jo s ponishnostjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nah. Zhefhena si Marija.)

2. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si na Oljfski gori s svojim ker-vavam potam same prelil, in ti jo s ponishnostjo darujem v vezhi sa-hvalo sa tvoje britko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

3. O moj Bog in Gospod! posdra-vim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko si bil po obrasu bit in tepen, in ti jo s po-nishnostjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje britko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

4. O moj Bog in Gospod! po-sdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si o svojim neufmiljenim bizhanji same prelil, in ti jo s ponishnostjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

5. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si o svojim neufmiljenim kronanji same prelil, in ti jo darujem s ponishnoftjo v vezhi sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

6. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil na potih, kodar lo te od eniga do drusiga sodnika gerdo in sanizhljivo vodili, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

7. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko si teshak krish nofil, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje britko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

8. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko so s tebe tvoje oblazhila potegnili, in ti jo s ponishnostjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

9. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko so te neufmiljeno zhes krish rasprosterli, in ti jo s ponishnostjo darujem v vezhji sahvalo sa tvoje britko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

10. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko so tvoje svete roke s sheblji prebodli in jih na krish pribili, in ti jo s ponish-

noftjo darujem v vezhji sahvalo sa
tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija.)

11. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko so tvoje svete noge s sheblji prebodli in jih na krish pribili, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhi sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija.)

12. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko so tvoje sveto telo s krishem vsdigovali in ga v semljo safadili, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhi sahvalo sa tvoje britko terpljenje in smert.

(Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija.)

13. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero si same prelil, ko si na lefu

svetiga krisha vifel, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhi sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nash. Zhefhena fi Marija.)

14. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero fi same prelil, ko je bila tvoja sveta stran s fulizo prebodena, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhi sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nash. Zhefhena fi Marija.)

15. O moj Bog in Gospod! posdravim in pozhaftim tvojo sveto kri, ktero fi same prelil, ko so te s krisha snemali in sheblje is tvojih svetih rok in nog potegovali, in ti jo s ponishnoftjo darujem v vezhi sahvalo sa tvoje grenko terpljenje in smert.

(Ozhe nash. Zhefhena fi Marija.)

M o l i t e v.

Te prelivanja svete kervi ti, o Bog! darujem v pravo sahvalo in pozhefhenje tvojiga grenkiga terpljenja in smerti, ktero si is neisrezhene ljubeshni v svelizhanje ljudi terpeti hotel. Dodeli tudi dobrotljivo, o dobrotljivi Svelizhar, de se je jas in vfi ljudje vdeleshimo, de bo v nafh prid sdaj in ob uri nafhe smerti. Amen.

Litanije

od

terpljenja in smerti Jesufa Kristufa.

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog,
 Šin vfiga sveta, refhnji Bog,
 Šveti Duh, refnizhni Bog,
 Šveta Trojiza, en fami Bog,
 Jesuf, kateri si ponishno v Jerusalem shel,
 Jesuf, kateri si svojim uzhenzam noge
 umival,
 Jesuf, kateri nam kakor shivi kruh
 mozh dajesh,
 Jesuf, kateri naf s svojo sveto kervijo
 rasvetljujeh,
 Jesuf, sa trideset frebernikov prodan,
 Jesuf, na svoji dushi do smerti sha-
 loften,
 Jesuf, kateri si na vertu Getzemanu ker-
 vav pot potil,
 Jesuf, na Oljfski gori od angela po-
 terjen,
 Jesuf, od Juda isdan,
 Jesuf, s vervmi in verigami svesan,
 Jesuf, od svojih uzhenzov sapushen,
 Jesuf, pred Ana in Kajfa postavljjen,
 Jesuf, sa uho udarjen,
 Jesuf, od krivih prizh toshen,
 Jesuf, trikrat od Petra satajen,
 Jesuf, kakor hudodelnik Pilatu isrozhen,
 Jesuf, pri Pilatu krivizhno toshen,

ufniti se nafi

Jesuf, v belim oblazhilu sanizhevan,
 Jesuf, manj kakor rasbojnik Baraba
 zenjen,

Jesuf, neusmiljeno gajshlan in rastepen,
 Jesuf, v shkperlatast plash sanizhljivo
 oblezhen,

Jesuf, s ternjem kronan,

Jesuf, v sveti obras sapljevan,

Jesuf, s terstam po glavi tolzhen,

Jesuf, nedolshno v smert obfojen,

Jesuf, hudobnim Judam v oblast dan,

Jesuf, s teshkim krishem obloshen,

Jesuf, kakor nedolshno Jagnje k smerti
 peljan,

Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flezhen,

Jesuf, sa noge in roke na krish pribit,

Jesuf, kateri si na krishi sa sovrashnike
 profil,

Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,

Jesuf, od leviga hudodelnika na krishi
 preklinjan,

Jesuf, kateri si defnimu hudodelniku, ki
 se je spreobernil, sveti raj obljubil,

Jesuf, kateri si na krishi svojo sha-
 loftno Mater uzhenzu Janesu srozhil,

Jesuf, na krishi s jeshiam in shelzhem
 napojen,

usmili se nafi

Jesuf, kateri si vse [dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebeshkimu Ozhetu do
 smerti pokoren,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo dusho v
 roke svojiga nebeshkiga Ozheta isro-
 zhil,
 Jesuf, kateri si na krishi s nagnjeno glavo
 umerl,
 Jesuf, na krishi s sulizo v serze pre-
 boden,
 Jesuf, s zhaftjo s krisha fnet,
 Jesuf, v tanzhizo savit,
 Jesuf, v nov grob poloshen,
 Jesuf, kateri si ozhake is tamniz refhil,

ufmili fe naf!

Bodi nam milostiv; sanefi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostiv; uflifhi naf, o Gospod!

Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od vsih dushnih in telesnih nevarnost,
 Od vezhne smerti,
 S fkrivnostjo svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,

refhi naf, o Jesuf!

S svojim zhudnim rojstvam,
 S svojim ponishnim obresovanjem,
 S svojim kerstam in svetim postam,
 S svojim krishem in terpljenjem,
 S svojim grosevitim gajshlanjem in kro-
 nanjem,
 S svojo shejo, svojimi soisami in nagoto,
 S svojo smertjo in svetim krishem,
 S svojim zhaftitljivim vstaenjem in ve-
 felim vnebohodam,
 S poslanjem Tolashnika sv. Duha,
 Na dan sodbe,

rešhi nas, o Jesuši!

Mi gresniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuštish,
 De nas k pravi pokori pripelješh,
 De milost sv. Duha dobrotljivo v nashe
 serza vlijesh,
 De svojo sveto zerkev vladash in ohra-
 nišh,
 De vse kershanfke drushbe ohranišh
 in poterdišh,
 De nam prav mir, ponishnost in lju-
 besen dodelišh,
 De nam v gnadi in v tvoji sveti flushbi
 stanovitnost podelišh,

prošimo te, ušlišhi naš!

De naf v svojim svetnikam v nebesih pridrushih, te prosimo uflisni nas!

De naf uflisnih, te prosimo, uflisni nas!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh; uflisni nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, flisni nas!

Kriste, uflisni nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo!

O. Ker si s svojim svetim krishem svet odreshil.

M o l i t e v.

Gospod Jesu Kriste! kteri si s svojo smertjo na krishi svet, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli,

de po tvojim britkim terpljenji in smerti kakor v shivljenji, tako tudi posebno v smerti svoje sovrashnike premagam, in de moja dusha is te doline nadlog od tvojih svetih angelov spremljena enkrat v nebeshko domazhijo, v vezhno veselje pride. Amen.

IX. Oddelek.

**Molitve na zhaft prezhiſte Devize
Marije.**

Pred njeno podobo.

O Marija, Mati boshja, bodi moja pomozhniza sdaj in ob uri moje ſmerti. Amen.

Posdravljenje Marije.

Bodi zheſhena in hvaljena neprenehama, o preſrezhna Mati, nar vredniſhi bivaliſhe ſvetiga Duha; bodi posdravljena po preſladkim ſerzu Jeſufa Kriſtufa, ſvojiga preljubiga ſina, in v povikſhanje tvojiga nebeſhkiga

vefelja ti darujem nar boljſhi, nar flaji ferze s vſo ljubesnijo in ſveſtobo, ktero ti je kdaj na ſemlji ſkaſovalo, in ti jo ſdaj v nebefih vekomaj ſkaſuje. Amen.

Poboſhne molitve ob godovih in praſnikih
Matere boſhje.

I.

V god in praſnik prezhiſtiga ſpozhetja.

1. O Marija! s poboſhnim ſerzam te zhaſtimo. S velikim vefeljem ſahvalujemo danſi Boga, de ſi je v tebi ſtanovanje pripravil, ktero je bilo vredno, njegoviga Edinorojeniga ſprejeti. Prefrezhni ſtarſhi, ſv. Joahim in ſv. Ana! danſi je vaſha molitev nenadama uſliſhana; nar draklji ſaklad vam je iſrozhen. In ni ne vezh delezh ſvelizhanje ſveta, ker

v val se sida tempelj, v katerim bo rasodeto; in kmalo mora priti svetlo sharno solnze ljubeshni boshje, Jesus Kristuf, ker prikasala se je she jutrenja sarija — Marija. — Vefelite, radujte se, vi kristjani vfi, ker danfi je spozheta Marija, perva, zhi-fta, neomadeshena cvetiza, ki je na semlji zvetela. Adam je sizer globoko padel, in je bil seló popazhen po grehu, ali vender je she nekaj na njem ostalo njegove popreshnje lepote in vrednosti, in na Marii najdemo ta ostanek raspadene zhloveshke zhiftofi in ofrezhenofiti. V nji so se sopet staknili ostantki visoke vrednosti, ktero je zhloveshki rod po grehu she prihranil. Kako se moramo torej vefeliti pred Bogam, kateri ni pustil nepokorniga zhloveka popolnoma se pogubiti, ampak hozhe na njem reshiti in oteti, kar more resheno in oteto biti! Po pravizi se

torej veselimo nad prihodam Marije, od Boga tolikanj obdarjene nove Eve, ali Matere Shivih. Sprejmi tedaj milostivo, o Marija, naše posdravljanja, s katerimi hozhemo tvoje prezhisto spozhetje obhajati.

2. O prezhista Deviza! kako vesel dajem svojimu stvarniku sahvalo, ker te je slednjiga madesha zhisto obvaroval! Kako serzhno shelim, de bi vfi ljudje to prednost nad teboj vredno in spodobno povikshevali, ker bres madesha stojish pred oblizhjem Gospodovim!

Oh, oberni, profim te, svoje milostljive ozhi na moje nezhisto serze. Profi pri Bogu same, saj nisim samo v grehah spozhet bil in rojen, ampak sim tudi po sv. kerstu svojo dusho vnovizh s mnogo grehi omadeshal; ker malo malo sim si persadeval, de bi obleko nedolshnosti neomadeshano pred sodnji stol boshji pri-

nefel. Ali ti bo Bog, kateri te je sa nar bolj blagoslovljeno med vsimi tvojiga spola povsdignil, in satorej vsiga madesha obvaroval, kdaj kako gnado odrekel? Prezhista Deviza! samorefh, hozhefh in mi bofh tudi gnado sprofila, de se bom s pravo pokoro vsih madeshev greha ozhistil, in sa svoje svelizhanje v strahu si prisadjal. Ko bi pazh pogostamane mislil, tedaj bi tudi ti name ne posabila. Profi same, de bom tako veren, tako ponishen, prijasen, pokoren, poterpeshljiv, tako poboshen, zhift in tako popolnoma postal, de bom smel upati, enkrat tvojiga vezhniga veselja deleshen postati. O frezhni trenutek, ko te bom v nebesih gledal, hvalil in vekomaj ljubil, tebe, — svojo Mater, prezhisto Devizo Marijo!

Zerkvena molitev.

Profimo te, o Gospod, dodeli svojim flushabnikom dar nebeshke gnade, de bo nam, katerim je rojstvo presvete Devize v sazhetek svelizhanja, prasnovanje njeniga spozhetja mir pomnoshilo. Po Gospodu nashimid.

II.

V god in prasnik osnanjenja Devize Marije,

Blagor tebi, ker si verovala, Marija, ktera si nekdej na semlji bivala, in ktero je vera v mater boshjo povsdignila. — Kdo pazh bi bil v Nazaretu, v bednizah, kjer je uboshnost stanovala, kjer je le nedolshnost in zhednost zvetela, Mater nashiga Gospoda ifkal?

Ali ti je mogla pazh kdaj tvoja ponishnost nar manjshi sheljo obuditi, de bi ti bila, ki bode enkrat porodila odreshenika sveta?

In prišel je angel; verovala si ter rekla: Sgodi se mi po tvoji besedi, ker dekla si Gospodova.

Blagor tebi, o Marija, ker si verovala! Pa blagor tudi nam, ker te je Bog nam vsem Mater dal.

M o l i t e v.

O Marija! nar ponishnihi in nar vezhi med vsemi stvarmi! hvala bodi nar Vikshimu, ker te je k zhahti Matere svojiga Šina povsdignil. Zhudim se in se veselim nad tvojim zhudnim sdrushenjem s Bogam. Oh, jest revna, pa vender tolikanj oshabna stvar, bi se ne smel predersniti priti pred te, ktera si bila pri vseh svojih prednostih vender tako ponishna; pa vender bi te rad s Angelovim posdravljenjem pozhastil: Zheskena, Marija, milosti polna! Oh, sadobi mi jo tudi meni Gospod, sa-

zhetnik vfiga vefelja, svelizhar, mo-
gozhni Bog, vladar mirú, je s teboj.
Bil je s teboj od perviga tre-
nutka stvarjenja; sdaj pa je ko tvoj
Šin ſhe bolj s teboj. Blagoflov-
ljena ſi med ſhenami! O ſadobi
tudi meni blagoflov s nebeſ! — Bla-
goflovljen je ſad tvojiga teleſa.
Preſrezhna mladika, ki je ſvetu tak
ſad obrodila! Šveta Marija, Mati
boshja, proſi ſa naſ greſhniko!
sdaj v toliko nevarnoſtih, poſebno
ob naſhi ſmertni uri, de bomo v
milofiti boshji ſklenili. Potem pa naſ,
preſveta Mati k Šinu, obdarjena
hzhi, k Ozhetu, iſvoljena neveſta, k
ſheninu pelji, kateri bodi moljen ve-
komaj! Amen.

III.

Na dan vnebovsetja Marije.

1. O Marija, semljo si sapuстила, in se v nebesa preselila. Ali tvoje ufmiljenjed o nas ni sa to nizh manjši: she vezhi je. Prejela si sa zhištoft svojiga shivljenja neminljivo shivljenje; sa svojo ponishnoft povikfhanje zhes vse stvar; sa svojo poboshnoft ogledovanje boshje; sa svojo udanoft v njegovo voljo vshivanje vezhniga svelizhanja; sa svoje grenke bolezhine in shalofti neisrekljivo veselje; sa svojo svestobo v ohranjenji miloſt boshjih neprezenljivo pravizo, de tudi tiſtim, kateri tvoje shivljenje poſnemajo in v tvojo moſozhno proſhnjo pri Bogu saupajo, gnade ſproſiſh. O glej miloſtivo doli na nas! Saj vidifh nevarnofti, s kterimi se moramo neprenehama bojevati; pomagaj nam bojevati se in

smagati! Nar bolj blishnja si pri Bogu! v kraljestvu Gospodovim si in vshivalh preobilnost lepote boshje; mi pa shivimo delezh prezh v desheli minljivosti; satorej te profimo sa tvojo profhnjo pri Bogu, de nikoli ne bomo posabili, de nimamo tukaj stanovitniga bivalishta, ampak prihodnjiga shte le ishemo, de se bomo od posvetniga bolj in bolj odlozhevali; de bomo v ljubeshni boshji raftli, frezhno umerli in na kraj, kamor smo namenjeni, prishli, kjer te bomo sa tvojo dobrotljivost hvalili, in s teboj in s vsemi svetniki Boga verkomaj posedli, molili in slavili. Amen.

2. Šveta Marija, Mati boshja, Mati vernih! ti si nar svetejsiha, nar frezhnisiha med ljudmi, ti si Isvoljena boshja; tebe posdravi angel milosti polno; tebe zhafti vsa sveta zerkev Kraljizo nebes in semlje. In kdo bi te ne zhaftil, ker te Bog sam ljubi,

kdo bi ne saupal v tvojo materno ljube-
 sen in proshnjo, ko te je Duh boshji
 sam v Mater Sinú boshjiga posve-
 til? Satorej pa, sveta, milosti polna
 Mati Svelizharja nashiga! prosi svo-
 jiga in nashiga Boga sa naf gresh-
 nike. Dekla svesta! prosi svojiga in
 nashiga Gospoda, de mu bomo v po-
 nishnosti in svestobi vedno flushili.
 O bogoljubna Deviza! ktera si nje-
 govo besedo v svojim serzu premish-
 ljevala, prosi sa naf slabotne in ne-
 rassvetljene sa shivo vero. Pod kri-
 shem svojiga Sinú si stala, in mezh
 je presunil tvoje materno serze; prosi
 tedaj tudi sa naf terpinze na semlji,
 de bomo britkofti in nadloge tako
 voljno prenasjali, kakor ti. Ti, na
 semlji dovershena, v nebo vseta, in
 sraven svojiga Šina sdaj povelizhana
 Mati vernikov, prosi sa naf gresh-
 nike sa popolnamost v dobrim, sprosi
 nam frezhno lozhenje is tega sveta,

šprofi nam delesh otrok boshjih v nebesih, de bomo ondi tvojiga in svojiga Boga, kateri je tako velike rezhi nad teboj storil, vekomaj s teboj hvalili, in vshivali. Amen.

IV.

V god rojstva Marije Devize.

1. O sve' o dete! dragi dar nebes, Mati neskonzniga Boga in tistiga Jagnjeta, ktero je odvselo grehe sveta, besedniza ubogih grešnikov, usmili se me! Nar imenitnišhi si smed vsih stvari; in po tvojim rojstvu je grešnemu zhloveshkimu rodu prvi sharek sladkiga upanja posvetil! ti si milosti polna, tista, ki je bila isbrana roditi svelizharja sveta, kateri je rastergal greha vesi: pridi mi na pomožh, ker s svojimi grehi sim gnado boshjo sgubil. Šprofi mi od Boga, de bom pravi spokornik in nova stvar

poftal, ter ljubesni do Boga vef se vnel. Škashi se mi mogožno besednizo pri tiſtim, ki te je tako uſmiljeno ſtoril. Nadjam se miloſtiviga uſliſhanja, ſakaj tvoj boſhji ſin tvoje proſhnje nikdar ne krati, in njemu bodi ſlava vekomaj. Amen.

2. O Bog! kateri ſi is ſgolj ljubesni ſvet ſabo ſpraviti hotel, daj, de bomo, kateri s ſvetim veſeljem rojſtvo Marije, prezhiſte Devize in Matere Jeſufa Kriſtufa, Odreſhenika naſhiga, obhajamo, po nji proſhnji ſvelizhanje doſegli, ktero nam je njen boſhji ſin s ſvojo kervijo ſaſluſhil. Proſimo te ſa to, po ravno tiſtim Jeſufu Kriſtufu, tvojim ſinu, kateri s teboj ſhivi in kraljuje v edinoſti ſv. Duha Bog vekomaj. Amen.

3. O Marija! zhaſtitljiva Mati Jeſufova in vſih vernikov! v tvoje varſtvo, v tvojo proſhnjo priporozhim ſebe in vſe ſvoje, ſlaſti pa ob ſmertni

uri. O predobrotljiva Deviza! ljubih jih, ki te ljubijo, in pomagaj jim, ki v te saupajo; tolašniza maloferzhnih, pribeshalifhe stifkanih! K tebi pridem, in s sdihoivanjem stopim ko ubog grefhnik pred tvoje oblizhje; ne sanizhuj mojih profhinj, o Porodniza vezhne Befede! flifhi in uflifhi miloftivo mene revniga v tej dolini fols k tebi sdihajozhiga grefhnika. Štoj mi na strani s svojo profhnjo v vfih mojih potrebah, sdaj in vfelej, posebno pa ob uri moje smerti. O dobrotljiva, o miloftiva, o sladka Deviza Marija! O Marija, Mati milofti in usmiljenja, bodi mi pomozhniza! V terdnim saupanji v tvojo materno ljubesen upam od tvoje profhnje poterjenje v veri, udanost v voljo boshjo, stanovitno poterpeshljivost, vedno vezhi ljubesen, in nasadnje frezhen prihod v nebesko veselje. Amen.

V.

Molitve k sedmeri shalosti Matere boshje.

1. Shalost o prerokovanji Šimeonovim.

O ljuba Mati! kolikrat sim jas s greham tvoje ferze ranil! Ne tebi, meni se spodobi terpljenje in kasensa storjene krivize. Ker si pa is ljubesni do mene toliko hotla terpeti, o tedaj mi s svojim saflushenjem sprofi prav ferzhno kefanje nad vsimi grehi; sprofi mi poterpeshljivoft v britkosti, ktere so vselej le majhne, zhe pomislim, de sim s svojimi grehi pekel saflushil.

2. Shalost o begu v Egipt.

O Mati boshja! tudi jest sim smed nefrezhnih, kteri so s svojimi grehi tvojimu Šinu in tebi rane se-

kali in ponavljali. O Mati usmiljenja! sadobi mi gnado, de bom svojo nehvaleshnost objokoval. Po vřim, karkoli ſi na ſvojim begu preſtala, te prořim, ſkashi mi o nevarnoſti polnim popotvanji v vezhnoſt ſvoje varſtvo in ſvojo pomozh, de bom na konz u ſvojih dni ſreznho v deſhelo ſhivih priſhel. Amen.

3. Shaloſt, ſgubljenje Jeſufa v tempeljnu.

O Marija! nizh niſi tako ljubila memo Jeſufa. Kako ſi po njem ſgubljenim ſdihovala, popraſhevala, kako ſ ſkerbjjo ga iſkala! To pa bi mogel jeſt ſtoriti, kteri ſim ga ſ ſvojimi grehi ſgubil. Ljuba Mati! ſtori, ſtori, de ga bom najdel, ker vem, de ſe njim da najti, kteri ga reſnizhno iſhejo. „Goſpod je dober duſhi, ktera ga iſhe.“ — ſprofi mi

gnado, de ga bom ifkal, kakor bi ga mogel, in ga bom gotovo najdel. Amen.

4. Shalost, frezhanje Jesufa in Marije, ko je bil v smert peljan.

O preshalostna Mati! po saflushenji te britkofti mi gnado sadobi, de bom po sgledu Jesufovim svoj krish voljno prenafhal, in v njegovi in tvoji drushbi do smerti v poterpeshljivosti oftanem. O ljuba Mati! po tvoji profhnji upam potrebne pomozhi.

5. Shalost, smert Jesufova.

Tedaj je umerl, tvoj ljubi Šin, o nar shalostnifhi med vfimi materami! In kako bi ferzhno ne shalovala? Pa vender — faj je s svojo smertjo pekel premagal, tako dolgo

saklenjene nebefa odklenil in nafhe odrefhenje doverfhil. S lefa fvetiga krisha gopoduje zhes tilte, kateri fe bodo, premagani od njegove ljubeshni, ko flushabniki fv. krisha fposnavali. Oh! fprofi mi hudo, notrenjo shalofht nad mojimi mnogoterimi grehi, s katerimi fim Jefufa, tvojiga Œina, fvojiga Gofpoda in Boga, rasshalil. Po njegovim terpljenji in njegovi smerti upam njih odpufhenje, in vezhno svelizhanje dofezhi. Amen.

6. Shalofht o prebodenji strani Jefufove.

O shalofhtna Deviza! enako velika fi v djanji in v terpljenji, jas pa fim Boga velikrat in hudo rasshalil. Imej ufmiljenje s menoj! profi same, de bom odpufhenje fvojih grehov in pa refnizhno ljubeshen do Boga dofeget. Kdo mi namrezh more to

sadobiti, rasun tebe, o shaloftna Mati, Mati svete ljubescni, pribeshalifhe grefhnikov! Amen.

7. Shalofst, poloshenje Jesufoviga telefа v grob.

O shaloftna Mati! sadobi mi veden spomin Jesufoviga in fvojiga terpljenja, sadobi mi, de ga bom hvaleshno premifhljeval in v fvoje svelizhanje obrazhal. S tem upam sa fvojo smertno uro saupanje in mozh, de nad fvojimi grehi ne bom maloferzhen ali zelo obupljiv postal. Profim te, sadobi mi njih odpufhenje, dar ftanovitnosti v dobrim, in vezhno shivljenje, kjer se bom s teboj veselil, in boshje usmiljenje vekomaj hvalil. Amen.

M o l i t e v.

Gospod! ko si kelih svojiga terpljenja ispil, je bilo prerokovanje Šimeonovo dopolnjeno; shalofti polno, blago dušho tvoje Matere je mezh shalofti prefunil. Tega njeniga terpljenja se danfi spominjamo, in se s tem spominam sa poterpeshljivoft v svojih britkoftih krepzhamo. Zhaftimo te v spominu na terpljenje tvoje Matere; satorej pa nam dodeli, o Gospod, blasheni sad svojiga terpljenja! Švetniki, ki so pod tvojim krišhem ftali, sa naf profijo: uflifhi njih profhnje, ktere naj nam k dobrimu pridejo, de bomo mozh tvojiga terpljenja vedno nad feboj obzhutili. Amen.

O Marija! shaloftna Mati, Kraljiza muzhenikov! profim te po tvojih neisrekljivih britkoftih, sprofi mi pravo kefanje in ftanovitno pobolj-

ſhanje ſhivljenja. Ne bilo bi ti v
 tolaſhbo, ampak tvojo britkoſt bi po-
 viſhal, ko bi tvojiga ſina s nadalj-
 nim greſhenjem nenehama ſhalil.
 Bodi od mene vſe pohujſhljivo go-
 vorjenje, neſpodobno obnaſhanje,
 ſlabo tovarſhtvo, neveljavna ſpoved,
 nevredno obhajilo! — Sadobi mi
 gnado frezhne ſmerti, in bodi mi v
 preimenitni uri na ſtrani! Proſim te
 ſa to po tiſti ſhaloſti, ki ſi jo ob-
 zhutila, ko je tvoj boshji ſin ſvojo
 glavo nagnil in je umerl. O takrat
 me ne ſapuſti! In ko bi takrat ne
 mogel vezh tvojiga ſvetiga imena
 klizati, te pa ſhe sdaj proſim tvoje
 pomoſhi, o Marija! K tebi pa, o
 ſvelizhar boshji! de bom ſad tvojiga
 terpljenja in tvoje ſmerti obzhutil,
 klizhem: Uſmiljenje, miloſt!

Pefem od shalofrne Matere boshje.

1. Shalofrna je Mati ftala,
 Še pod krifhem mil' jokala,
 Kjer je vifel njeni Šin.
 V shalofrt je ferze vtopljeno,
 Vfe pobito, prebodeno
 S mezhem dufhnih bolezhin.

(O Marija! polna nar britkejšhi shalofrti, in vender ftanovitna fi ftala pod krifhem Jefusovim. O fprofi tudi meni gnado, de bom v vfih krifh in tefhah kakor ti ftanoviten. Kakor s oftrim mezhem je bilo ferze prebodeno. O ko bi bilo moje s nar britkejim obkefanjem grehov, kateri fo tvojimu Šinu fmert naklonili, prefunjeno!)

2. O kaj shalofrti preftati
 Mogla je prefveta Mati,
 Ktere Šin je refhil svet!
 Shalofrna ftoji jokaje,
 Sdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Šin terpi rafpet.

(O kako shalofrna je ftala preljubljeniga Šina ifvoljena Mati! O Marija, sgu-

bila si svojiga ediniga, nar svetejšhiga Šinú, Šinú boshjiga, Kralja nebes. Refnizhno, tvoji shaloſti enake ni. Proſi ſa naſ, de Jeſufa ſ nepokornim ſhivljenjem na vekomaj ne bomo ſgubili. Vidila ſi svojiga Šina vſiga ranjeniga. O glej ſ ozhmi ljubesnjive matere na rane, ktere je greh duſhi moji ſadjal, in proſi, de bi jih Jeſuf ſ svojimi oſdravil.)

3. Kdo bi ſols ne jel tozhiti,
 Zhe Marijo vgleđa biti
 U britkoſti, ko je ta?
 Kdo preferzhno ne ſhaluje,
 Zhe to Mater premišljuje,
 Ki terpeti tol'ko ima?

(De bi mi pazh Jeſuf na tvojo proſh-
 njo, o Marija, gnado dal, tvoje bolezhine
 in ſvoje grehe britko objokovati, de bi ſe
 ſadú tvojiga terpljenja vdeleſhil!)

4. Grehe ljudſtva naſe vseti,
 Vidi Jeſufa terpeti,
 Šhibam vdati ſe voljno.
 Gleda svojiga Šina milo,
 Ki je vſe ga ſapuſtilo,
 Kadar je nagnil glavo.

(Sa ptuje grehe je Jesuf na krishi svojo kri prelil, ker nehvaleshnoft in hudobnoft ste ga nanj pribile. Umerl je od vseh sapufhen, zelo od nebeshkiga Ozheta. To vse fi vidila, ti, o blaga Deviza! De bi vender nikdar tako nefrezhen ne bil, de bi s svojo nehvaleshnoftjo tvojo shaloft mneshil! Satorej pa me s svejim mogozhnim varftvam nikdar ne sapufti.)

5. Mati, sgled ljubesni prave!

Daj mi zhutit' te teshave,

Daj mi sots pregrenkih dar.

Štori mi ferze se vneti,

In sa Jesufa goreti,

De mu bom prijetna stvar.

(O Mati zhisite ljubesni, sadobi mi vender nekoliko od tiste tolikanj gorezhe ljubesni do svojiga Šina, s ktero je bilo tvoje ferze vse navdano, de bom s teboj shaloval, in mozh ljubesni Jesufove do mene obzhutil.)

6. Šveta Mati! to te profim,

Rane Kristufa naj nofim,

Vtifni mi jih u ferze.

Naj te rane tvojiga Šina,
Nafhih grehov bolezhina,
Tudi mene vshivo fklé,

(Tvoj Šin, o Marija, je hotel toliko same terpeti. Ali naj jas vfaj nekaj njegoviga krisha nase ne vsamem? Kako frezhen bom vender, zhe bom s njim in is ljubesni do njega terpel!)

7. Daj de s tabo rad shalujem,
Švoje grehe objokujem,
Dokler tukaj fhe shivim;
Poleg krisha de prebivam,
In s teboj folse prelivam,
S zeliga ferza shelim.

(Ko bi pazh vse fvoje nadaljno, dosdaj pregrehno shivljenje le sdihoval in shaloval! Jesuf na krishi in njega sveta Mati pod krishem, kakofhna drushba! O Marija! bodi moja befedniza pri Jesufu, de bom s njim in s teboj terpel, de bom enkrat s vama tudi nebeshko vefelje vshival.)

8. O deviz ufih Deviza,
V shalofsti nam tovarfhiza,

Daj, de jokam se s teboj;
 Šmert de Jesufa oftane
 Meni v serzu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

(Přsveta Deviza, stori, de bom ter-
 ljenje Jesufovo vezhkrat in s pridam pre-
 mislhljeval, de bom greh sapustil, in le ti-
 stimu shivel, ki je same umerl.)

9. Naj se svetih ran navsamem,
 In od krisha vef unamem,
 Kristufu de bom udan.
 Dufho vneto in gorezho
 Varuj, Mati, u nefrezho,
 Kadar pride sodnji dan.

(Po tvoji prošnji, o shalofna Mati,
 me ozhifiti Jesuf s svojo predrago kervijo
 vsih mojih grehov.)

10. Tvojiga Šina krish me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomozh in milofst daj.
 Ko bo smert telo sadela,
 Daj, de bo takrat prejela
 Dufha moja sveti raj.

(Oh, trefem se, zhe mišlim na sodbo, ker velikrat in hudo sim grešil. Satorej k tebi pribeshim, o Marija! sprofi mi od Jesufa, mojiga sodnika, de bom vse svoje sovrashnike frezhno premagal in bom s venzam smage v nebefa popeljan. Amen.)

Marije zhaftni venez,

v

hvalo prefvete Trojize.

Zhaft bodi Ozhetu,

kteri je Marijo smed vsih Adamovih hzher mater svolil svojiga edinorojeniga Šina.

Ozhe nash itd.

1. O Marija! po svojim prezhistim spozhetji nam sadobi gnado, de bomo svoje grehe refnizhno obshalovali.

Zhefhena si Marija itd.

2. O Marija! po svojim blashenim rojstvu nam sprofi, de bomo vedno bolj

in bolj sa svojo duſho ſkerbeli in ſe trudili sa ſvoje vezhno svelizhanje.

Zhefhena ſi Marija.

3. O Marija! po prelepim posdravljenji, s kterim te je angel Gabriel pozhaſtil, nam dofeſi miloſt, de bodo naſhe duſhe, s darmi ſv. Duha napolnjene, bres greha in v vſi zhiftoſti ſe ohranile.

Zhefhena ſi Marija.

4. O Marija! po nesapopadljivi ſkrivnoſti vzhlovezhenja ſinu boſhjiga nam ſadobi, de bomo sa svelizhanje duſh bratov ſvojih s vſo pridnoſtjo ſi prisadevali.

Zhefhena ſi Marija.

Zhaſt bodi ſinu,

kteri je Marijo, ſvojo preljubljeno Mater, s toliko miloſtmi obdaril.

Ozhe naſh.

1. O Marija! ki ſi naſhiga prezhaſtigiga Odreſhenika pod tvojim devifhkim ſerzam noſila: ſadobi nam gnado, de ſvojih ſerz nikdar s ſpohotnim greham omadeſhali ne bomo.

Zhefhena ſi Marija.

2. O Marija! preljubesnjava Mati, od ktere je hotel Jezus, naš Svelizhar, hranjen biti; sadobi mi veliko sheljo po mesu in kervi Jesusa Kristusa v presv. refhnjim telefu.

Zhefhena si Marija.

3. O Marija! tebi je bil toliko let tisti pokoren, kateri je vezhna modrost in vfigamogozhnost; sadobi nam pravo in popolnoma udanost v voljo boshjo.

Zhefhena si Marija.

4. O Marija! ktera si se vedno vdeleshevala veselja in terpljenja svojiga Šina; profi sa naš, de bomo v vsih okolishinah svojiga shivljenja Bogu svojimu Gospodu vselej svesti in pokorni.

Zhefhena si Marija.

Zhaft bodi sv. Duhu,

kteri si je Marijo v svojo predrago nevesto isvolil.

Ozhe našh.

1. Marija! ktera si bila po posebni milosti sv. Duha Mati in Deviza skupaj;

sprofi nam, de bomo pri vſim ſvojim djanji vſelej zhiſt in Bogu prijeten namen imeli.
Zhefhena ſi Marija.

2. O Marija! v kateri ſv. Duh, kakor v ſvetiſhi prebiva; ſadobi nam, de bomo notrenjim navdanjem ſv. Duha vedno pokorni.

Zhefhena ſi Marija.

3. O Marija! ktera ſi bila s duſho in s teleſam v nebefa vſeta; ſadobi nam frezhno ſadnjo uro in miſtoſtivo ſodbo.

Zhefhena ſi Marija.

4. O Marija! kraljiza iſvoljena nebef in ſemlje; daj, de bomo dobroto tvojiga materniga varſtva vedno vſhivali.

Zhefhena ſi Marija.

M o l i t e v.

Bodi poſdravljena, o Marija, hzhi Boga Ozheta! Bodi poſdravljena, Mati Boga ſinú! Bodi poſdravljena, neveſta ſv. Duha! Bodi poſdravljena, tempelj preſv. Trojize! ktero hvalimo in ſa-

hvalujemo sa gnade, s kterimi te je od perviga trenutka tvojiga prezhistiga spozhetja in nadalje obdarjala; molimo in hvalimo jo sa skrivnosti, ktere je v tebi storila, in sklenemo svojo hvalo in sahvalo s tisto gorezhnostjo, in ljubesnijo, s ktero si ti, preblashena Deviza, enkrat na svetu, sdaj pa v nebefih vekomaj trojediniga Boga zhaftila in hvalila. Šerzhno se veselimo nad tvojo tolikofhno velikostjo in visokostjo. Glej milostivo doli na nas, preljubljena hzhi, preblashena Deviza, Mati in kraljiza nebef in semlje, tebi hozhemo flushiti, tebi se isrozhiti s vsimi svojimi dušhnimi in telesnimi sadevami. Škerbi ti sa nas, de nas bo tifti po tebi sprejel, kteri nas je po tebi odrefhil. Amen.

Priporozhenje v varstvo Marijno.

1. Pod tvojo pomozh in varstvo pribeshimo, o devishka Mati! ktera sraven boshjiga prestola stojish, olupshana s vezhno flavo; kakor sala mavriza se prikasujesh nam greshnim ljudem, s svojimi svetlosharnimi rokami, kakor v snamnje mirú in sprave med nebefi in semljo. O stegni svoje blage roke zhes naf vse, de bomo po tebi k tvojimu Šinu peljani, in bomo po njem spravljeni frezhno k nebeshkimu Ozhetu prifhli. Amen.

(Ozhe nafh, Zheskena si Marija sa blagor sv. zerkve.)

2. Pod tvojo pomozh in varstvo pribeshimo, o nebeshka Kraljiza! ktera si savoljo svoje pokorshine in ponishnosti zhes vse angelske kore povsdignjena biti saflushila. Štegni svoje mile roke zhes nafho domo-

vino. Šprofi rasvetljenje in gnado našim duhovskim in deshellkim oblastnikam, pokorshino, ljubesen in enovoljnoft vřim podloshnim, de bo vse dopolnjeno, kar samore boshjo zhaft, tvoje povelizhanje in pa tudi naš blagor in našo frezho povikshevati. Amen.

(Ozhe naš, Zh.... sa domovino.)

3. Pod tvojo pomozh in varstvo pribeshimo, o tolashniza shaloftnih in Mati ubogih! Štegni v svoji dobrotljivofsti svoje blagodarne roke zhes vse svoje isrozhenze. Oborni svoje prijasne ozhi posebno na bolne, uboge, stiskane, nefrezhne in sapushene, sa ktere te profimo. Bodi njim in vřim Mati in fladka tolashniza. Amen.

(Ozhe naš, Zh...., sa bolne in uboge.)

4. Pod tvojo pomozh in varstvo pribeshimo, pribeshalifhe greřhni-

kov! Švetloba tvoje deviške zhi-
stofti in zhednosti nam pokashi gnju-
fobo greha. Naj se ti smili naša
revšhina, in oberni k nam svoje mi-
loftive ozhi, ktere so enkrat savoljo
tvojiga boshjiga Šina tolikanj se sol-
sile, de bomo tudi mi enkrat svoje
ferza in svoje ozhi jokaje proti tebi
obernili, in se naš bo tvoj Šin ufmi-
lil. Amen.

(Ozhe našh, Zh...., sa grešnike.)

5. Pod tvojo pomozh in varstvo
pribeshimo, o Mati shivih in mert-
vih! Štegni svoje roke zhes naš vse,
slasti pa zhes uboge dušhe v vizah.
Oberni nanje svoje mile ozhi, sprofi
jim odrešhenje is njih terpljenja, in
pelji jih v svelizhanje, ktero so ne-
kdaj upali in po katerim sdaj toli-
kanj hrepene. Amen.

(Ozhe našh, Zh...., sa dušhe v vizah.)

Posdravljenje Marije.

(Poleg sv. Mehtilde.)

Posdravim te, o presveta Deviza Marija! v skrivnostnim sdrushenji, po katerim si s Bogom zhes vse stvari nar bolj sklenjena; in spomnim te neisrezheniga veselja, ktero vekomaj v tim sladkim sdrushenji obzhutish, ter te ponishno profim, de bi mi dosegla, de bi tudi jest v posebnim sdrushenji shnjim na vekomaj bival. Amen.

Marijne nebeske radoſti.

1. Veseli se, Marija! ker polnoſt tvoje slave preslega flavo vsih angelov in svetnikov.
2. Veseli se, Marija! ker ti si nar blishe pri prestolu presvete Trojize.
3. Veseli se, Marija! ker tebe

šposna in zhafti vſa nebeſhka truma
vezhniga Kralja.

4. Vefeli ſe, Marija! kakor na-
mrezh ſolnze vefoljni ſvet ſvefeljuje,
ravno tako tudi tvoja vprizhnoſt vſe
nebeſa raſſvetljuje in ſvefeljuje.

5. Vefeli ſe, o Marija! ker je
volja boſhja ſ tvojo tolikanj ſedi-
njena, de v vſe, kar je tebi dopad-
ljivo, preſveta Trojiza ſ neſkonzhno
miloſtjo privoli.

6. Vefeli ſe, o Marija! ſakaj
vſi, kteri ti na tem ſvetu flushijo,
bodo po tvoji volji v nebeſih oven-
zhani.

7. Vefeli ſe, o Marija! ker ſa-
gotovljena ſi, de preobilnoſt tvoje
ſlave nikdar ne bo minila, ne ſmanj-
ſhala ſe.

Satorej pa, vefeli ſe, Marija, po-
rodniza boſhja, prezhiſta Deviza!
Vefeli ſe, ker ſi po angelu vefelje
prejela. Vefeli ſe, ker rodila ſi ſolnze

vezhniga kraljestva. Vefeli se, o Marija, ker si porodniza in vender deviza; vefeli se, ker hvalijo te vsih stvari trume neshtevilne. Profimo te, bodi naša prošniza pri svojim Šinu Jesufu Kristufu. Amen.

Sahvalna molitev k presv. Trojizi.

(Poleg sv. Jederti.)

Hvaljena, povikšhevana bodi tvoja prezhastita vfigamogozhnost, Ozhe vezhni! Hvaljena, povikšhevana bodi Tvoja prezhudna modrost, Šin edinorojeni! Hvaljena, povikšhevana bodi tvoja prekladka dobrota, Tolashnik sv. Duh! Na veke hvaljena, povikšhevana bodi, o prevsvišhena Trojiza, ker si Devizo s toliko gnadami Mater našhiga Odrefhenika odvoliti hotla, kateri od preobilnosti svojiga bogastva tolikanj delish, in po kateri je bilo vse, kar je v nebesih in na

semlji, s tvojo gnado oblito. In sate v imenu vseh stvari molim, in s gorezhnostjo vseh angelov sahalim, ter rezhem: Zhaft bodi Ozhetu in Šinu, in sv. Duhu, kakor je bila sazhetskama, sdaj in vekomaj. Amen.

Molitev k Materi boshji in k sv. Janesu.

(Ktero je sv. Edmund vsaki dan njima nazhaft molil.)

O neomadeshana in vekomaj slavljena Deviza in Mati boshja Marija! ti nar prijetnihi tempelj boshji, sakladniza sv. Duha, vrata nebeshke, po kateri sa Bogam ves svet shivljenje prejema; nagni, o usmiljena Mati, svoje milo uho k moji nevredni molitvi in bodi mi ubogimu grefhniku smiram in povsod milostiva pomozhniza.

O sv. Janes! prijatel svesti Kristufov, kateri si od ravno tega Go-

Spoda nashiga Jesufa Kristufa darzhiftofti prejel, in si bil njegov ljubljeni uzhenetz ter si od njega med vsimi nar vezhi rasodenja sadobil; tudi tebe klizhem s Marijo, Materjo Gospoda nashiga in Svelizharja Jesufa Kristufa, de mi bofh shnjo vred sveft pomozhnik.

O nebeshka bifera Marija in Janes! svetle luzhi, ktere pred Bogam svetite, rasshenite s svojimi sharki oblazhje mojih grehov; ker v vama je edinorojeni Šin boshji savoljo prave vrednosti nar lepfhiga devifhtva svojo ljubesen posebno poterdil, ko je na krishi Materi rekel: Shena! glej, tvoj fin! in potem Janesu: Glej, tvoja mati! Satorej pa v sladkofiti te svete ljubesni, po kateri sta si bila od Gospoda ko mati in fin eden drugimu isrozheni, priporozhim jes ubogi grefhnik danf svojo dusho in svoje

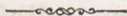
telo vajnimu varstvu, de bošta slednji zhaš sunaj in snotraj moja mozhna branivza in mila profhnika pri Bogu. Ah, sprofiti mi dušhni in telešni blagor, sprofiti, de bo sv. Duh v mojim serzu stanoval, on nar boljšhi delivez gnad, kateri me bo vse nezheđe greha ozhištil, s svetimi zheđnostmi rasšvetlil, in osaljšhal, v ljubeshni do blishnjiga poterdil in stanovitniga storil, in po tem shivljenji v veselje svojih isvoljenih peļjal on nar mileji Tolashnik, kateri s Ozhetam in Šinam shivi in kraljuje od veka do veka. Amen.

Profhnja do Marije.

Špomni se, o dobrotljiva! de se nikdar ni šlišhalo, de bi bil, kdor je k tebi pribeshal, in v tvojo pomožh klizal, od tebe sapušhen; satorrej pa tudi ješt s takim saupa-

njem priheshim k tebi, o Marija, in te ponishno profim usmiljenja, o to-lashniza shaloftnih; pred teboj stojim ubog grefhnik in shaloftno sdi-hujem k tebi: Oh, Mati vezhne Be-fede, ne sanizhuj mojih besed, te-muzh uflifhi me miloftno. Šaj vesh, o Marija, kako globoko fim v grehe sakopan; vesh, v kako revnim, sha-loftnim ftanu de shivim; posnafh pa tudi moje saupanje do tebe in kako se na te sanafham, ker fim pre-prizhan, de se pogubiti ne morem, dokler tebi flushim; in koliko jih je she vezhne smerti refhenih in so jim bili grehi odpufheni, ker si ti sanje profila! Satorej pa saupam v té, in terdno verujem, de me Bog savoljo tebe ne bo savergel. Potem pa oberni svoje dobrotljive ozhi na me, in sadobi mi pri svojim ljubim Šinu milofst in gnado. O, ne sapufsti me v moji fili in potrebi, posebno

pa ob smertni uri. O Marija, profim te po ljubesni tvojiga ljubiga Šina, brani me, kakor mati svojiga otroka varuje; saj si tudi moja Mati, in ne sapuſti me! Amen.

Pozhefhenje nar zhiſtejſhiga Marijniga ferza.

Litanije.

Gospod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Gospod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
 Šin, vſiga ſveta reſhnji Bog,
 Šveti Duh, reſnizhni Bog,
 Šveta Trojiza, en ſami Bog,
 Nar ſveſtejſhi ferze Marije, ſa naſ Boga
 profi, o ferze Marije!

uſmili ſe naſ!

Şerze Marije, bres greha ſpozheto,
 Preljubljeno ſerze hzhere nebeſhkiga
 Ozheta,

Viſokozhefheno ſerze Matere Œinú boſh-
 jiga,

Iſvoljeno ſerze neveſte ſv. Duha,
 Obzhudovanja vredno ſerze Matere
 Œtvarnika,

Ljubesni vredno ſerze Matere Odre-
 ſhenika,

Şerze Marije, ſedesh modroſti,

Şerze Marije, podoba pravize,

Şerze Marije, ſedesh miloſti,

Şerze Marije, ſapopadek vſe ſvetoſti,

Şerze Marije, ſkrinja mirú in ſprave,

Şerze Marije, vrata nebeſhke,

O mogozhno ſerze Marije,

O prezhaſtito ſerze Marije,

O dobrotljivo ſerze Marije,

O ſveſto ſerze Marije,

O hvale vredno ſerze Marije,

O ljubesni polno ſerze Marije,

O krotko ſerze Marije,

O ponishno ſerze Marije,

O poterpeſhljivo ſerze Marije,

Şerze Marije, ſa naſ s mezhem ſhaloſti
 prebodeno,

ſa naſ Boga proſi, o ſerze Marije!

Šerze Marije, luzh smotnih,
 Šerze Marije, pribeshalifhe grefhnikov,
 Šerze Marije, mozh pravizhnih,
 Šerze Marije, tolashba shaloftnih,
 Šerze Marije, mozh v ikufhnjavah,
 Šerze Marije, upanje umirajozhkih,
 Šerze Marije, pomozh v vfih teshavah,
 Šerze Marije, saftava obljub Kristu-
 fovich,
 Šerze Marije, popolnoma shgavna dari-
 tev ljubesni boshje,
 Šerze Marije, vefelje vfih ferz,
 Šerze Marije, s zhaftjo v nebefih ob-
 dano,

sa naf Boga profi, o ferze Marije!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
 ljesfh; sanefi nam, o Jesuf!
 Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
 ljesfh; uflifhi naf, o Jesuf!
 Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
 ljesfh; ufmili se naf, o Jesuf!

Kriste, flifhi naf!
 Kriste, uflifhi naf!
 Gospod, ufmili se naf!
 Kriste, ufmili se naf!
 Gospod, ufmili se naf!

V. Šveto serze Marijno, profi sa naf!
 O. De vredni poftanemo is vfiga serza
 te ljubiti.

M o l i t e v.

O Bog vse dobrote, ki si pre-
 sveto in bresmadeshno serze Marije
 s ufmiljenjem in ljubesnijo do naf
 napolnil, ktere serze Jesufa Kristufa,
 tvojiga in njeniga Šina, vselej do
 naf gori: dodeli vfm, ki to de-
 vifhko serze zhaſte, po njegovim sa-
 flushenji s preſvetima serzama sdru-
 sheno serze pridobiti, in ga do ſmerti
 ſtanovitno ohraniti; po ravno tem
 Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, Goſpodu
 nafhim. Amen.

Isrozhivna molitev k prezhistimu serzu Marijnimu.

O sveta Deviza, zerkve zhaft in podpora, vseh svojih otrok veselje in tolashba! veselim se nad tvojo visokostjo, ki te nad vse stvari povikshuje, in se pridrushim vsmu zheshenju, ktero se ti v nebefih in na semlji skasuje. — Poln saupanja v tvoje materno varstvo padem pred te, in te svolim sa mater, gospo in prosh-nizo pri Šinu boshjim Jesufu. Tebi se posvetim s vsm in sa vselej; vsemi me v fhtevilo svojih nar ljub-
shih otrok, isrozhim ti svojo dusho in imam terdno voljo, si s boshjo pomozhjo neutrudno prisadevati, de te svesto posnemam, in si s tem tvojo prijasnost saflushim: tedaj se s vsm tvoji milosti in materni skerbi v svoje svelizhanje isrozhim. Terdno sklenem, tvoje sveto in bresmadeshno

ferze vezhno zhaftiti in tvoje dobre osnanovati. O previfoka kraljiza nebes in semlje! daj, ker fim se tvoji sveti drushbi pridrushil, de bom s tvojo mogozhno pomozhjo pravi otrok boshji in shiva podoba Jesufa Kristufa, in do konza shivljenja stanoviten. Amen.

Lavretanfke Litanije.

(O prasnikh Matere boshje in ob fabotah.)

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog, ufmili se naf!

Šin, vfiga sveta refhnji Bog, ufmili se naf!

Šv. Duh, refnizhni Bog, ufmili se naf!

Šv. Trojiza, en fami Bog, ufmili se naf!

Şv. Marija,
 Şv. Mati boshja,
 Şv. deviz Deviza,
 Mati Kristufova,
 Mati milofti boshje,
 Mati prezhiſta,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati preſveta,
 Mati ljubeshnjiva,
 Mati prezhudna,
 Mati naſhiga Ştvarnika,
 Mati naſhiga Odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaſtitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza uſmiljena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize,
 Şedesh modroſti boshje,
 Sazhetek naſhiga veſelja,
 Poſoda duhovna,
 Poſoda zhaſti vredna,
 Poſoda vſe ſvetoſti,
 Şkrivnoſtna roſha,
 Turn kralja Davida,

sa naſ Bog proſti!

Turn flonokosteni,
 Hisha slata,
 Škrinja mirú in sprave,
 Vrata nebesbke,
 Sgodnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Pribeshalifhe grefhnikov,
 Tolashniza shaloftnih,
 Pomozh kristjanov,
 Kraljiza angelov,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,
 Kraljiza aposteljnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza sposnovavzov,
 Kraljiza deviz.
 Kraljiza vsih svetnikov,
 Kraljiza bres madesha isvirniga greha
 spozheta.

sa naf Bog profi!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
 sanefi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
 uflifhi naf, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
 usmili se naf, o Gospod!

Kriste, flifhi naf!
 Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nash. Zhefhena fi Marija.

Molitve.

K presv. Reshnjimu Telesu.

(Kadar je ispoštavljeno.)

V. Kruh is nebes fi jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prolimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako zhaftiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

K sv. Devizi, Materi Marii.

Pod tvojo pomozh pribeshimo, o sveta boshja porodniza! ne saversi nashih proshenj v nashih potrebah, temuzh refhi naf vselej vsih nevarnost. O zhaftitljiva in shegnana Deviza, nasha gospa, nasha fredniza, nasha besedniza, nasha pomozhniza! Š svojim Šinam naf spravi; svojimu Šinu naf priporozhi; svojimu Šinu naf isrozhi.

V. Profi sa naf, sveta boshja Porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim flushabnikom, profimo, Gospod Bog, de vedno sdravje na dushi in na telesu vshivamo; in de bomo po zhaftitih proshnjah pre-svete Marije vselej Devize od sedanje

shalofti refheni in vezhniga veselja deleshni.

K sv. Joshefu.

Glejte, svesti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Profi sa naf, sv. Joshef!

O. De homo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, profimo Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar nafha flabost ne premore, nam bode po njenih profhnjah dodeljeno.

K Devizi Marii.

Zheshena bodi, Kraljiza, mati milofti, shivljenje, fladkost in upanje nafhe, bodi zheshena! K tebi vpi-

jemo sapuſheni Evini otrozi; k tebi
 sdihujemo ſhaloſtni in objokani v
 tej dolini ſols. Oh, oberni tedaj,
 naſha pomozhniza! ſvoje miloſtive
 ozhi v naſ, in nam pokashi po tem
 revnim ſhivljenji Jeſufa, ſhegnani
 ſad tvojiga teleſa: o miloſtiva, o do-
 brotljiva, o ſladka Deviza Marija!

V. Proſi ſa naſ, ſveta boſhja Po-
 rodniza!

O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

M o l i m o .

Vſigamogozhni vezhni Bog! ki
 ſi duſho in telo zhaſtite Devize Ma-
 tere Marije, de bi vredno prebiva-
 liſhe tvojiga ſina biti ſafluſhila, ſ
 pripomozhjo ſv. Duha pripravil, daj,
 de bomo, ki ſe njeniga ſpomina ve-
 ſelimo, po njenih miloſtivih proſhnjah
 od prihodnjih ſlegov in vezhne ſmerti
 reſheni. Po Kriſtuſu, Goſpođu naſhim.
 Amen.

Sa vse potrebe.

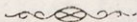
Ponishno, Gospod, te profimo, rasveshi po svoji milosti nashih grehov vesí, in ohrani po profhnjah svoje isvoljene Matere, ljube Devize Marije, in vsih svojih svetnikov na svoje flushabnike, nafhe dobrotnike in nafhe pohishtvo v vfi svetofti; tudi ozhisti vfo nasho rodovino in nafhe prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih s lepimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naf vidne in nevidne sovrashnike, in odsheni vse hude shelje; daj nam sdravo vreme in dobro letino, skashi milost nashim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro s vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojfke, ognja, potrefa, povodnji, in dodeli milostivo vfm vernim kerfhenikam, shivim in mertvim, v nebeskkm kraljestvu vezhno shivljenje, mir in

pokoj. Obvaruj našhiga papesha I.,
 našhiga shkofa I., našhiga svetliga
 zesarja I., in vso našho duhovsko in
 deshelfko gosposko, in vse keršhan-
 sko ljudstvo vsih nadlog in vsiga slega.
 In tvoj blagoslov pridi s nebes doli
 na naš, in bodi vselej nad nami. Po
 Gospodu našhim Jesufu Kristufu, Šinu
 tvojim, kateri s teboj shivi in kraljuje
 v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj.
 Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej pri
 naš!

O. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija. (petkrat.)

X. Oddelek.

Molitve na zhaft angelov in svetnikov.

V god in prasniki vseh angelov varhov.

Gospod nebes in semlje, stvarnik vseh ljudi in vseh angelov! kolikofna je tvoja miloft do nas gresnikov, in kako si nas povsdignil, ker si svoje svete angele v nashe varstvo in flushbo odlozil! — Saukasal si jim, de naj nas varujejo na vseh nashih potih, — in tvoj sv. Apostelj nas uzhi, de so vsi angeli flushni duhovi, poslani v flushbo tistih, kateri imajo delesh vezhniga kraljestva dosezhi. Po tvoji volji, Predobrotljivi, si pri-

sadevajo ti nebeshki duhovi s tvojo svojo modrostjo, mozhjo in ljubesnijo sa našh blagor; varujejo naš vidnih in nevidnih nevarnost in sovrašnikov; krepko nam pomagajo slednjo opovéro zhednosti in svelizhanja premagati, in naš skosi vse skušnjave in boje k smagi peljajo. Vse nam verh tega naklanjajo, kar utegne našo vero oshivljati, našo ljubesen vnemati, naše upanje poterjevati, našo serzhnost povishevati, naše sposnanje doveršhevati, in sploh, kar naš more k dosegi našhiga visokiga pokliza priblishevati. Veselé se nad spreobernjenjem gresnika in donashajo kakor dušhezhe kadilo naše molitve pred tvoj sedesh. Njih ljubesen do naš se je s našhim shivljenjem sazhela, in bo vekomaj terpela. Kakoshno dobroto tedaj, Ozhe nebeshki! si nam s varstvom svojih angelov skasal! — Dodeli nam svojo

gnado, de jih nikdar ne bomo shalili, de bomo v vsi zhistosti pred njih ozhmi shiveli, in tvojo voljo vselej tako veselo spolnovali, kakor jo oni v nebefih spolnujejo. Dodeli nam duha kerfhanfke ljubesni. De bomo tudi mi kakor angeli med ljudmi bivali, in svojiga veselja v tem iskali, de bomo nevedne poduzhevali, sapeljane pogubljenja refhevali, grefhnike sboljshevali, smotene na pravo pot vodili, slabotne poterjali, in stifkane varovali. Vsaki vestni opomin, vsako dobro svarjenje ali poduzhenje, vsaka naukapolna prigodba ali koriftna fkušnja nam bodi glaf angela, kteriga nam ti, Ozhe, pofhljesh, de bi naf na pot svelizhanja peljal. Daj, o Gospod, de bo nafhe posemeljsko shivljenje neprenehama pripravljanje sa tisto nebefhko shivljenje, v kterim bomo tebe s tvojimi angeli in fvetniki vekomaj gledali

od oblizhja do oblizhja, in te bres konza hvalili. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! kateri vse zhudovito vrede-
dujesh, ter angelam in ljudem njih
flushbo odkasujesh, dodeli milostno,
de bodo tisti, kateri v nebefih vedno
pripravljeni pred teboj stoje, tudi
na semlji v nashe posebno varstvo
pripravljeni; po Kristufu, Gospodu
naslim. Amen.

Vsakdanja molitev k angelu varhu.

O svesti prijatel in tovarsh po-
semeljfkiga popotvanja, angel sveti,
od Ozheta nebefhkiga v moje var-
stvo odlozhen; ljubim in zhaftim nad
teboj tistiga, kateri je mene in tebe
po svoji podobi vstvaril, in te mi je
dal nevidniga vodnika in varha.

Sahvalim se ti sa vfo ljubesen in fkerbnoft, s ktero nad mojim duh-
nim blagram zhujesh. Klizhem te,
bodi mi poseben profhnik pri Bogu!
Obvaruj me s mozhjo, ki ti jo je
Bog podelil, vfih dufhnih in telef-
nih nevarnoft; — brani me soper
fovrashnike mojiga svelizhanja; do-
fesi mi gnado, de bom vedno v strahu
in v vprizhnofti Gospodovi shivel;
ftori me pasniga in previdniga, de
ne s befedami ne s djanjem malih
kteriga ne shalim in ne pohujfham,
kteri v Jesufa verujejo, in kterih
angeli v nebefih oblizhje Ozheta ne-
befhkiga gledajo! Bodi mi pomozhnik v
krishih in teshavah, de maloferzhen
ne poftanem, in daj mi premagati
vfe nevarne fkufhnjave! Poterdi me
v poftednjim smertnim boji, in pe-
pelji duho mojo k Bogu — nje
poftednjimu konzu. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! kako neskončno ljubesnjiva je tvoja previdnost. Svoje svete angele si nam v naše varstvo in flushbo poslal; uflifhi našho molitev, in daj nam vselej mozh njih varstva obzhutiti, in potem tudi veselje njih vezhne drushbe vsihvati; po Kristufu, Gospodu našhim. Amen.

Molitev k sv. Mihaelu.

O vodja nebeshki vsih vojfknih trum, sv. Mihael, kateri si napuhnjeniga Luziferja s vfo njegovo derhalijo v pekel pahnil, varh in brambovez zerkve, ktera se vojfkuje, in spremljevavez vsih dufh, ki se is tega shivljenja v gnadi boshji lozhijo, pridi moji dufhi na pomozh, kadar se bo moja poslednja ura priblishala.

Varuj in brani jo soper vse sovrašne napade; in jo pelji nasadnje k trumi isvelizhskih, de bomo prepevali hvalo Bogu s teboj in s vřimi ljubimi angeli vekomaj. Amen.

Molitev k řv. Gabrielu.

O krepořt boshja, řv. Gabriel, kteri ři Devizi Marii Edinorojeniga řinu boshjiga vzhlovezhenje osnani, in ři na oljřki gori Kristufa v nar vezhi shalořti tolashil in okrepzhal, tebe hvalim, tebe zhařtim, o isvoljeni duh, in ponishno profim, de bi moj befednik bil pri Jesufu Kristufu in njegovi blasheni Materi, in me v vřih řtiskah tolashiti in poterjevatiho tel, de nikdar, od nobenih řkuřhnjav premagan, Boga ne rashalim. Amen.

Molitev k sv. Rafaelu.

O sdravnik nebeshki in nar sve-
stejshi tovarsh sv. Rafael, kateri si
starimu Tobiju pogled sopet dal,
mladiga pa na popotvanji povsod
spremljal in ga varoval, bodi dushe
in telefa mojiga sdravnik; rassheni
tamoto nevednosti, in mi v nevarnim
potovanji tega shivljenja vedno na
strani bodi, dokler me ne pripeljesh
v nebeshko domovino, kjer bom s
teboj frezhen oblizhje boshjege gle-
dal vekomaj. Amen.

V god in prasnik sv. Joshefa.

Bodi zheshen, mosh po volji
boshji, sv. Joshef! ti si od ljubiga
Boga pravizhen sposnan na semlji,
in isvoljen v shenina prezhiste in
milofti polne Devize, in v rednika
njegoviga edinorojeniga, preljublje-

niga Šina. Tebi je srozhil skerb sa nar svetejšhi ofebe na semlji, sa Jesufa in Marijo, k tebi je poslal svojiga angela, de ti je rasodel prezhudne skrivnosti vzhlovezhenja Šinú boshjiga in pa nerasumljive pota previdnosti boshje. Veliko gnad si od Boga prejel, veliko veselja obzhutil v družini s nar svetejšhimi na semlji, ali tudi shnjimi pri delu sadovoljin, v uboshnosti, v skerbeh in terpljenji poterpeshljivo in Bogu udano shivel. Voljno in natanko si, o sv. Joshef, vřako nar manjšhi povelje boshje spolnil; s vřim saupanjem si se tudi v nar britkejih okolishinah svojiga shivljenja na njegovo ozhetovsko roko sanafhal, in Bog je vse tako s tabo naredil, de si slednjikrat njegovo boshjo previdnost hvaleshno sposnal in veselo zhaftil.

Tako bo Bog tudi same skerbel,

zhe bom sdaj po njegovi sveti volji shivel in terpel, zhe le nanj gledam, le njemu dopasti hozhem, le njegoviga kraljestva ifhem, in po njegovim miru popraščujem. Na te, o sv. Joshef, hozhem mišliti, kadar me bo teshko štalo, zhednosti in svoji dolshnosti svesto ravnati; na boshjo pomozh se hozhem sanashati, in tebe posnemati v pravizhnosti, de bom tudi jest enkrat, kakor ti, od Jesufa blagoflovljen v nebesih povišhan. Satorej pa, sv. rednik Joshef, škerbi s ljubesnijo tudi sa mojo dušho, in pelji jo po poti boshji k nje namenu. Šprofi mi poboshno vero in serzhno ljubesen do Boga v tem shivljenji, svestobo, pravizhnost in gorezhnost v svojim poklizu, in tiho udanost v voljo boshjo v vsih okolishinah shivljenja. Posebno pa mi škashi svojo škerbno ljubesen poslednjo mojo uro; tedaj mi pridi s Jesufam in s

Marijo na pomozh, de se bom do-
verfheniga odrefhenja otrok boshjih
vdeleshil, in bom Boga in njegoviga
Šinú Jesufa Kristufa, Odrefhenika
nashiga, vekomaj s teboj hvalil. Amen.

M o l i t e v.

O Bog, kteri si Jesufa, svojiga
Šina in njegovo sveto Mater fkerb-
nosti in varstvu svojiga poboshniga
flushabnika Joshefa srozhil, in s tem
njegovo poboshnost in sveftobo nar
lepfhi poplazhal; dodeli tudi meni,
njegovimu zhaftivzu, de bom v svo-
jim poklizu s sveftobo in pokorfhino
vse dobro delal, in bom s posne-
manjem njegoviga svetiga shivljenja
enkrat vezhniga svelizhanja deleshen,
po Jesufu Kristufu Gospodu nashim.
Amen.

Molitev k Jesufu, Marii in svetimu Joshefu.

(Navod k tihotni zhednosti in pravi svetoſti.)

Jesuf, Marija, Joshef! Shiveli ſte na ſemlji ko priproſti, domazhi, neſnani med ljudmi, delavni, v niskim ſtanu, v mirni tihoti ſkupaj, in ſte bili nar ſvetejſhi prebivavzi ſemlje. Nad vami vidim, de ſvetoſt ne obſtoji v poſebnih ali velikih delih, ktere veliko hrupa ſheno, tudi ne v edini vedni molitvi, ne v otoshnim pobefhanji glave, ampak v tem, de po vaſhim ſgledu voljo boſhjo, in dolshnoſti ſvojiga ſtanu ſveſto ſpolnujem, dobro delam po ſvoji nar boljſhi ſprevidnoſti in mozhi, in ſe greha varujem. Tako vaſ ſamoreem tudi v niskim ſtanu poſnemati in Bogu dopaſti. Vſako koriſtno ali potrebno delo, vſako ſpolnjenje dolshnoſti ali kteriga drusiga dobriga dela ſavoljo

Boga, je refnizhna flushba boshja. Domazha pridnoft in delavnoft se s poboshnoftjo prav lepo ftrinja, ker molitev in delo fi nifte nafproti, ampak fte fi pomoshne in se prav lepo vjemate. Roka bodi pri delu, ferze pa pri Bogu. Sraven hozhem mifliti: Moj Bog! to ftorim, ker je in kakor je tvoja volja. Zhe me tudi teshko ftane, ali ne bo morde zenjeno in flabo plazhano; ti me vidifh, uterjujefh in plazhujefh. Tebi darujem vef svoj trud, ti ga bofh oblagoflovil. Zhe tako miflim in delam, se mi vse bolj fpefhi, in s toliko vezhi ferzhnoftjo in pridnoftjo delam. In tako samorem Bogu in ljudem flushiti in dopafti, svoj vfakdanji kruh in nebefa ob enim flushiti.

Jesuf, Marija, Joshef! nad vami tudi vidim, de bogaftvo, imenitnoft in fladno shivljenje prave frezhe ne

deli, ker vfiga tega vam Bog, akoravno vas je memo vsih ljubil, ni dal. Velikovezh ste mnogokrat pomanjkanje in nesgodo, britkost in preganjanje terpeli. In vender ste bili sadovoljni, veseli in frezhni. To samorem pa tudi jest biti, zhe imam dobro vest in otroshko saupanje v Boga — zhe rad delam, sim sadovoljin s tem, kar mi Bog po moji pridnosti poshilja, in tam v vezhnosti kaj boljshiga prizhakujem; zhe sim miroljuben, in se s pohlevnostjo, razumnostjo in postreshnostjo svojim blishnjim ljubesnjiviga in zhaftitljiviga delam.

Jesuf, Marija, Joshef! vash prelepi sgled zhednosti bodi vsim starshem in otrokam, vsim sakonfkim in vsim vashim zhaftivzam pred ozhmi, in naf k posnemanju spodbudaj, de bo enkrat vash ime na smertni postelji nam tolashljivo. Ljubesen in

edinost kraljuj po vseh hišah, kakor ste bili tudi vi eno serze in ena duha, in tedaj bo povsod brezha in blagoslov, dokler ne bomo k vam v nebesa prišli, in bomo vekomaj s vami brezni. Amen.

Molitev v god in praznik sv. Antona Padovana.

Moj isvoljeni patron in sveti ozhe Anton! s gorezho ljubesnijo in globoko priferzhnostjo te posdravim v sazhetku tega dneva, in te ponishno sa tvoj blagoslov profim. Is serza se veselim savolj zhafti in flave, ktero sdaj v nebelih vshivash, in is dna svojiga serza shelim, de bi te tudi vsi ljudje na semlji ljubili in zhaftili. V tvoje posebno veselje ti darujem naj svetejšhi in sladkejšhi serze Jesusovo s vfimi gnadami, ktere v sebi hrani. Tudi

ti darujem vse, kar bom danes s mi-
 flimi, s besedami in v djANJI do-
 briga s oril, in shelim, de bi to tebi
 k vezhjemu veselju in svelizhanju
 bilo. Is vsiga serza hrepenim, de bi
 danes k tvoji in boshji zhafti shivel
 in de bi vedno stanoviten ostal v
 boshji flushbi. Posebno danes se ho-
 zhem s boshjo pomozhjo vsiga greha
 ogibati, k zhimur, te prosim, de bi
 mi ti gnado od Boga sprosil. Amen.

V god in prasniki sv. Janesa kerstnika.

M o l i t e v.

Jesuf Kristuf, upanje vsih zha-
 sov, — svelizhanje sveta, ktero so
 pravizhni toliko let prizhakovali! Ob-
 daril si svojiga predhodnika Janesa
 s vso ponishnostjo, satajevanjem sa-
 miga sebe, svestobo in neprestrafheno
 refnizhnostjo; dodeli mi svojo po-

mozh, de bom njegove zhednosti
 posnemal, in pot pripravil, ktera po
 veri in pokori k tebi pelje, o
 vezhni Svelizhar! — Ti pa, sveti
 Janes, mi sadobi, de svest refnizi,
 svest svojim dolshnostim ne bom
 iskal ne hvale sveta, ne maral sa
 njegovo grajo, ampak bom le tebi
 dopasti si prisadeval in tiftiga s
 besedo in djanjem sposnoval, kte-
 riga si ti osnanoval ko svelizharja
 sveta in Jagnje boshje, ktero od-
 jemlje grehe sveta — Jesus Kristuf,
 nash Gospod! Amen.

M o l i t e v.

O Bog! kateri si nam danashnji
 dan po rojstvu sv. Janesa zhaftit-
 ljiv storil, dodeli svojimu ljudstvu
 gnado dushnih radoft, in vodi vse
 dushe svojih vernikov po poti sveli-
 zhanja in vezhniga miru, po Kri-
 stufu, Gospodu nashim. Amen.

Premišljevanje treh imenitnih rekov sv. Janesa.

1. „Jas sim val s vodo kerstil, on pa val bo s sv. Duham kerstil.“ Mark. 1, 8.

O Gospod, kaj je zhlovek, de se njega spominjash, ali sin zhlovekov, de sanj skerbish? Angelam skor si ga enaziga storil, in ga s svetlobo in zhastjo ovenzhal. (Ps. 8, 5. 6.)

Hvala tebi, in serzhna sahvala, ljubesnivi Bog! ker si me po sakramentu sv. kersta v svojiga otroka sprejel. Kaj namrezh bi mi bilo pomagalo vstvarjenimu biti, ko bi po tem sakramentu v gnado sopet pre-rojen ne bil. Ne bilo bi same odrešhenja, ne svelizhanja; ker ti sam, o vezhna refniza, si rekel: „Kdor ne bo prerojen is vode in is sv. Duha, ne more iti v boshje kraljestvo.“ Is globozhine svojiga serza se ti torej sahvalim, o Gospod, sa ta preimenitni dar.

(Dan mojiga kersta je bil moj pravi rojstni dan; boshizhni dan je bil same, ko je Šin boshji v moji dušhi rojen bil, veselja velika nozh mi je bil, ker sim takrat od smerti vstal; bil mi je prasnizhni dan binkofhten, ker sim sv. Duha prejel. Dan kersta mi je bil dan posvezhenja, ker ta dan je nebeshki Ozhe mene umerjzhiga zhloveka v svojiga otroka sprejel, Šin boshji me je sa brata sposnal, in sv. Duh me je v svoj tempelj posvetil; na ta dan so me angeli v tovarsha sprejeli; vsi svetniki so me s veseljem sposnali ko svojiga drushbinika v kraljestvu vezhne slave, in ime moje je bilo sapifano v bukve shivljenja.)

2. Prinesite vreden sad pokore.“ (Luk. 3, 8.)

Tvoji nar svetejšhi milosti, o Jesus, ni bilo sadosti, de si le sakrament sv. kersta postavil; she vezh drusih virov gnad boshjih si mi odperl, is kterih mi tezhe odpushanje grehov, mozh k dobrimu in vezhno shivljenje. Hozhem pa, o Gospod, le

tisti prezhudni sakrament premišljevati, kterimu si posebno mozh podelil, grehe sbrifovati.

(„Kdo more grehe odpuščati memo Boga?“ Kaj namrež je greh, kakor rasshaljenje boshje, in njegovo sanizhevanje, ki le njega samiga sadevlje, in ktero bo on sam sodil, v zhigar oblasti je, se maščevati ali pa odpuščati. In ti, o Gospod! to mozh greh odpuščati zhloveku podeliš, kteri, grešnik kakor jest, sraven mene prebiva, in kterimu naj, zhe sim grešil, le svojih grehov se spovem in se jih skesam, in mu poboljšati se obljubim, in bom so-pet v tvojo milost sprejet, in vnovizh v bukve shviljenja sapisan. In koliko je treba obhoditi, koliko se truditi, koliko prošnja storiti, de zhlovek od zhloveka, kteriga je rasshalil, odpuščenje sadobi? — Koliko prej Ozhe nebeski odpušči? Koliko bolezhin moramo prestati, preden nam sdravniki en sam ud nashiga telefa osdravijo; in v osdravljenje smertne rane na duhi je treba le resnizhniga kesanja, lahke pokore, terdniga sklepa, svoje shviljenje poboljšati, in pa obtoshenja svojih

grehov pred namestnikam boshjim spovednikam.)

O prezhudna dobrotljivost, o serze ozhetovsko polno neskonzniga usmiljenja! Pa vender, od kod vse to? Od tebe, Odreshenik boshji! od tvojiga sadoštenja, od preojstre pokore, katero si ti sa nafhe grehe prestal. Le malo se od mene sahteva, ker si ti tako obilo same plazhal, in ker je nebeski Ozhe, she preden sim greshil, she sadoštenje sa moje sadoshenje od tebe prejel. Ali, o terdovratnost in nesnana nehvaleshnost Adamovih sinov, kterim se tudi ta tolikanj majhna zena sa poplazhanje njih dolga she prevelika sdi! Ali more pravizhnost boshja she manj od naf terjati, v dosego odpushenja grehov, kakor njih odkrito serzhno obtoshenje in resnizhno kesanje? — Pomisli vender, dusha moja, shuganje sv. Janesa: „Šekira je she drevesam

v korenino nastavljena. Vsako drevo tedaj, ktero ne stori dobriga sadú, bo isfekano in v oginj versheno.“ (Luk. 3, 9.) „Njegova vevniza je v njegovi roki, in bo ozhedil svoje gumno, in bo spravil psphenizo v svojo shitnizo, pleve pa bo feshgal s neugasljivim ognjem.“ (Luk. 3, 17.) Prinesí tedaj vreden sad pokore, sdaj ko je she dan, de te ne bo prehitela smertna nozh, in bosh sojen po svojih delih in bosh ali shivljenje ali pa smert prejel!

3. „Glej Jagnje bosh'e, glej, ktero odjemlje grehe sveta.“ (Jan. 1, 29.)

(Velike in neskonzhno imenitne so gnade, ktere zhlovek v sakramentu sv. pokore sadobi; vender kaj naj rezhemo od stuzdenza neskonzhne ljubesni, kateri isvira is sakramenta presvetiga Reshnjiga Telefa? — Nikdar nikoli ne bo jesik zhlovekov, nikdar ne angelfka hvala vsvishenosti njegove vredno osnаноvala. Kaj pazh je bolj zhudopolniga, kakor zhe Go-

spod vezhniga velizhaftva, kteriga sedesh so nebefa nebes, kteriga podnoshje je semlja, kteriga poslanzi so vsi isvoljeni nebeshki duhovi, kterimu Kerubini stre-shejo in vse bitja njegovo voljo spolnujejo, de namrezh on pri nas, v dolini sols, pre-biva, nash tovarsh postane in v nashih zerkvah kraljuje, de s svojo vprizhnostjo nasho mersle serza ogreva, nasho profh-nje, nasho sdihovanje in jokanje poslusha, in nam osnanuje, de je v nebesih ravno tako pripravljen nas poslushati, in uflishati, ker na semlji tako bliso nas prebiva. Na nashih altarjih kraljuje tifti, na kteriga je njegov predhodnik kasal ko na spravno Jagnje boshje, tako, de se moresh shnjim, kolikorkrat le hozhesh, od oblizhja do oblizhja pogovarjati, mu svojo britkost in potrebo to-shiti, in svoje serze pred njim raskrivati. V tvoji poboshni molitvi je pri tebi, in s ozhmi terdne vere ga gledjash, ki ni nizh manj usmiljen, kakor mogozhen, de te reshi is slednje nadloge.)

O skrivnost neskonzhniga povik-shevanja vredna; o saklad ljubeshni, neisrekljive hvaleshnosti vreden! **O**

ko bi vedili ljudje tvoje milosti prav
 sposnavati, nekonzhni Bog! de bi
 se ti is vse dushe sahvalovali in ti sa
 tolikanjo milost spodobno flushili!
 Ali kaj naf revne slepi, kakofhna
 megla obdaja pazh nafhe ozhi, de
 tebe ne sposnamo, kateri vender fredi
 med nami prebivafh? O ko bi pazh
 dar boshji sposnali, in bi vedili, kdo
 de je tifti, ki je fredi in vedno med
 nami, s kakofhno sposhtljivostjo bi
 pazh pred njim se obnafhali; s ka-
 kofhno gorezhnostjo in svestostjo svoje
 molitve opravljali; s kako vnetim ser-
 zam v zerkev hiteli, in v kakofhni
 zhiftofti svoje dushe ohranovali! —
 Ali — kdo bo dal solse nafhim ozhem,
 de bomo sanikernost in vnemarnost
 nafhiga zhafa, in objokovanja vredno
 spridenost tiftih obshalovali, kateri
 memo tvojiga altarja tolikanj pre-
 sherno in bres vse sposhtljivofti ho-
 dijo! Gospod! sakaj te svet ne sposna?

Na svet si prifhel, in svet te ni sposnal; tudi sdaj si na svetu, in komaj te svet posna. Jude obfojamo, ker te niso sposnali, ko si v zhloveshki podobi sredi med njimi bival; sami sebe pa ne grajamo, ker te ne sposnamo, ko si v podobi kruha vekomaj pri nas. O moj Gospod in Svelizhar! dodeli mi gnado, de se ne bom drushil med veliko mnoshizo, ktera s tolikoshno sanikernostjo in sanizhljivim obnafhanjem vprizho svojiga Boga shivi; daj mi velikovezh tiste svetnike posnemati, kterih nar vezhi veselje je bilo, pred skrivnostnim sakramentam s vsimi angeli Gospoda nebes in semlje moliti, njegovo ljubesen, ktera ga je sa nas v smert peljala, v daritvi svete mafhe povikshevati, in s njegovim presvetim daram samiga sebe nebeshkimu Ozhetu darovati. Ali morem kaj drusiga, kakor lju-

besen obzhutiti sa svojiga Svelizharja, kateri ne biva samo na nashih altarih, ampak na revne in trudne tudi vabi, njega, ki je shivljenje, v svoje serza prejeti! — O nefkonzhno usmiljenje, o zhudo ljubesni, o neisrekljivo sedinjenje! Kralj angelov, kteriga ves svet obsezhi ne more, se snisha, de bi tebe, dusha moja, ne le vsaki dan obiskal, ampak zeló pod tvojo streho prishel, s teboj vezherjal, se s teboj veselil in ti od bogastva svojih gnad delil. — O preljubesnivi Svelizhar, nar svestejshi Pastir, nar prijasnishi brat, nar ljubshihitovarsih nashiga popotvanja! kako ti hozhem sa tolikoshne dobrote poverniti; kako se ti vredno sahvaliti; kako te dosti gorezhe nasprotno ljubiti, ker si mene nevrednesha, mene greshnika poprej tako neisrekljivo ljubil? — O miloba nashih dush! hitro odpri duri mojiga serza, de te

bom s vero, s upanjem in sljubesnijo prejel, kateri si prifhel ifkat in svelizhat, kar je bilo sgubljeniga. Amen.

V god in prasník sv. Aposteljnov Petra in Pavla in vfih sv. Aposteljnov.

M o l i t e v.

Vi svefki prijatli Gospodovi, ktere si je v fvojim shivljenji na semlji sa fvoje uzhenze, tovarfhe in Aposteljne isvolil; v svetim vefelji vefoljni kerfhanfki svet flavi nebesfkiga Ozheta in njegoviga edinorojeniga Šinú Jesufa Kristufa, sa frezho in blagor, kteriga je svet po val sadobil. Bili fte vredni sposnani njegove svete drushbe, bili fte prizhe njegoviga boshjiga nauka, prizhenjegovih zhudeshev, in fte vidili, kako je po desheli hodil, povfod le dobrote delil, in grehe odpušhal, tolašil, spreobrazhal in svelizhal. Bili

ste prizhe njegoviga terpljenja, in
 njegove smerti, njegoviga vstajenja
 in vnebohoda, in, — navdani s da-
 rovi sv. Duha ste shli med vesolnji
 svet, sveti Evangeli — veselo osna-
 nilo od nebeshkiga kraljestva, od
 neskonzhne ljubeshi boshje, od vezh-
 niga svelizhanja v Jesufu, ljud-
 stvam osnanjat, in v imenu njego-
 vim kerfhevat in grehe odpufhat.
 Pa niste vi uzhili in delali, ampak
 Kristuf s vami, — Kristuf je
 po vas osdravljat, karkoli je bilo mert-
 viga, rasfvetlil, kar je bilo tamniga,
 in vnel, kar je bilo mersliga; Kri-
 stuf — kateri vas je svolil in posta-
 vil v blagor zhloveshtva. — Ljube-
 sen boshja, ktera je bila po sv. Duhu
 v vashe ferza vlita, vam je sveli-
 zhanje zhloveshkiga rodu, sa kteriga
 je Kristuf Jesuf svoje shivljenje dal,
 neskonzhno imenitno in predrago de-
 lala. — „De se le Kristuf osnanuje,“

to je bilo nagib in vodilo vašhiga shivljenja in prisadevanja, in to ste tudi s svojo kervijo stanovitno in neprestrašeno poterdili. — Kristuf vam je bil shivljenje, in smert vašh dobizhek! in sdaj ste v vezhnosti sdrusheni s svojim nebeshkim uzhenikom in svelizharjem, Jesusam Kristufam, od zhigar ljubesni vašhe v shivljenji ni mogla ne britkost, ne teshava, ne lakota, ne nevarnost, ne preganjanje in tudi mezh ne lozhiti! —

Vfigamogozhni vezhni Bog! zhast, hvala in sahvala ti bodi sa luzh sv. Evangelija, ktera je po tvojih svestih Aposteljih vesoljnemu svetu posvetila. Ohrani, in rasshirjaj svojo sveto zerkev, ktero si po njih postavil; obudi v vsih vikshih zerkvenih oblastnikih svojiga sv. Duha, de jih bo vodil in vnemal, meni pa daj uzhno serze, de bom tvojo boshjo besedo

verno sprejemal, de bo v meni sad obrodila sa vezhno shivljenje. Vshgi v meni pravo gorezhnost do vfiga boshjiga, in podeli mi stanovitnost, de se ne bom dal ne hudobnemu sgledu, ne saframovanju, ne kateri drugi teshavnosti od nauka sv. Evangelija odverniti; temuzh de ga bom sam s poboshnim kerfhanskim shivljenjem ozhitno osnаноval, in do svoje smerti s nepremagljivo sveftobo spolnoval; po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Zerkvena molitev k sv. Aposteljnama Petru in Pavlu.

O Bog, kateri si danashnji dan s muzhenishtvam svojih sv. Aposteljnov Petra in Pavla, posvetil, dodeli svoji zerkvi, de bomo v vsih rezheh po nauku tistih shiveli, po katerih se je tvoja sveta vera sazabela; po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Zerkvena molitev v spomin vsih sv. Aposteljnov.

Vfigamogozhni vezhni Bog! dodeli svojimu ljudstvu, spomin tvojih svetih Aposteljnov s pravo poboshnostjo obhajati, in kakor je bil po njih nauku vesoljni svet v veri v trojediniga Boga poduzhevan, tako naj tudi po njih saflushenji in proshnji — tebi, trojedinimu Bogu, svesto flushi, po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev k sv. Franzihku Serafinkimu.

Šveti in svelizhani ozhe Franzihkek! ti posebni prijatel Kristufov! jest tvoj svesti zhaštivez prihitim k tebi in ti duho in telo srozhim. Špomnim te posebnih gnad, ktere ti ji ljubesnjivi Jesus skasal, ker te je od vekomaj svolil, de si ga pred veliko drugimi svetniki posebno ti v

njegovim shivljenji in njegovih zhednostih posnemal in mu enak postal, kolikor je zhloveku mogozhe. Sato si tako revno na svetu shivel in nisi toliko premoshenja imel, kamor bi svojo glavo poloshil. Sa te in druge velike gnade, ktere ti je Kristuf dodelil, mu tavshentkratno hvalo dam in te profim, de bi same profil, de bi ga tudi jest svesto posnemal. Tudi te profim, ljubesnivi in poboshni ozhe Franzhifhek, po peterih ranah in velikih bolezhinah, ktere si dve leti terpel, de se mene usmilish, sa odpushtenje mojih grehov profish in v smertni uri meni na strani stojish. Ves se ti isrozhim in v tvoje ozhetovsko serze, ki ima usmiljenje s greshniki, saprem, de me vsih napadov hudobniga duha obvarujesh in v vezhno veselje pripeljesh. Amen.

Molitev v god in prasník sv. Martina.

Prosim te, o sveti Martin! v tvojim usmiljenji, ktero si vedno do vsih revnih in ubogih imel, de se mene usmilish. Pritezhem k tebi kakor revni berazh pred vrata tako bogatiga in usmiljeniga gospoda in prosim sa miloshino, posebno pa danes na tvojiga prasnika dan. Is vfiga serza tudi upam in se sanesem, de moje proshnje ne bofh savergel, ker te ponishno in poboshno na pomozh klizhem. Kakor nisi revnimu starzhku odrekel, ki te je na potu sa plajsh profil, tako tudi meni revnimu ne bofh odrekel, ker si mi v patrona pri svetim kerstu dan. Prosim te v svoji potrebi po tisti veliki gnadi, ktero ti je Bog dodelil, de si pomozhnik toliko revnih in ubogih postal in zeló Jesusa samiga s svojim plajshem oblekel. Prosim te po tistim

veselji, ktero si obzhutil, ko ti je Kristuf kof plajsha nasaj prinesel, de mi pomagash v vsih potrebah. Priporozhi me Jesufu Kristufu in poloshi pred sedesh boshje milosti vse moje potrebe dufhne in telefne s profhnjo, de bi me tvojih saflug vdeleshil, in de bi jest enkrat vezhno svelizhanje enako tebi vshivati samogel. Amen.

Molitev k sv. Ani.

O sveta Ana! uflifhi me, ki sa tvojo mogozhno profhnjo pri Bogu profim is globozhine serza, ker fim le revna in uboga stvar, in torej tvoje pomozhi in varstva potrebujem. — Bog uflifhi tvojo, kakor tudi vsih svetnikov profhnje, ktere sa me in sa vse verne kristjane pred sedesh njegove milosti pokladate, in bo po svojim usmiljenji in debroti vse to

k našimu pridu obernil, kar nam tukej v telefni blagor, po smerti pa v vezhno svelizhanje tekne. Ne saversi naših proshinj in bodi naša fredniza in sprofi nam blagoslov in varstvo nebeshkiga Ozheta in njegoviga Šina, ki shnjim in s svetim Duham kraljuje Bog od vekomaj na vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Marii Magdaleni.

Is dna in globozhine svojiga ferza te, o dobrotljivi Gospod Jesuf Kristuf! s sveto Marijo Magdaleno hvalim in zhastim in se ti ferzhno sahvalim sa pekozhe folse, ktere je s tvojo gnado v britkofti ferza prelivala, de je shnjimi tvoje presvete noge umivala in s nogami obrisovala. S tem djanjem je tolikofhno grevengo kasala, svoje grehe tako ferzhno objokovala, de bi bila mogla

tudi kamnito serze ganiti. Tudi se ti sahvalim, o Jesuf! sa gorezho ljubesen, s ktero si njeno serze tako obilno napolnil, de ni mogla rasun tebe nizeh drusiga ljubiti. Profim te, de bi mi savolj njeniga saflushenja in na proshnjo te velike spokornize in tvoje zhaftivke refnizhne solse prave pokore podelil in tudi v me iskrizo svoje ljubesne vlil. Amen.

Molitev k sv. Barbari.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! stori, de mi proshnja svete devize in muzhenize Barbare vselej na pomozh pride, de nagle in neprevideno smerti ne umerjem. Dodeli mi, o Bog! de bom dan pred smertjo s svetimi sakramenti prividen in vsih vidnih in nevidnih sovrashnikov in hudih duhov obvarovan, in de po tem takim vezhno shivljenje dofeshem. Po

Jesufu Kristufu, Gospodu nafhim.
Amen.

Molitev na zhaft sv. Jederti.

Posdravljanje sv. Jederti.

1. Posdravljena bodi, o sveta Jedert! po prekladkim Jesufovim serzu, ti si gnade in ljubeshni polna, ti si zhesheha med vsemi devizami, in pozheshen naj bo tvoj prekladki she- nin Jesuf Kristuf, ki te je tako serzhno ljubil in te tako s gnadami obda- roval. Šveta Jedert, dishezha rajska rosha, profi sa naf uboge greshnike sdaj in sadnjo uro. Amen.

2. Hvalim in posdravim te, o sveta Jedert, ti veselje svete Trojize, po prekladkim Jesufovim serzu in te opomnim vseh gnad, ktere si is njega prejela in te profim s prijasno pri- serzhnostjo, s ktero se je velizhaftvo naj Vikshiga tolikrat k tebi obernilo

in blagovolilo v tvojim serzu stanovati, de bi bil vedno tvojim proshnjam in tvojimu varstvu priporozhen. Amen.

3. Bodi posdravljena, o sveta Jerdert, ti priferzhna nevesta Kristusova, ki si mu serze s ljubesnijo ranila. Po tem presvetim serzu Jesufovim te posdravim in hvalim in po tem serzu se mu sahvalim sa njegovo veliko ljubesen do tebe in sa velike gnade, ktere ti je podelil. In v povikshanje tvojiga svelizhanja ti darujem to prekladko Jesufovo serze in te prosim s vso sladkostjo in ljubesnijo, ktero ti je kdaj skasal, de bi bil tvoji slavni proshnji priporozhen in de mi gnado od Jesufa sadobish, de bi me v stanu greha umreti ne pustil. Amen.

Molitev k sv. Jederti v skušnjavah.

O prekladki Jesuf! profim te s ljubesnijo, s katero si serze svoje isvoljene neveste vseh skušnjav, slabih misel in nagnjenja zhišto obvaroval, in ga v stanovanje isvolil in s mnogimi duhovnimi dobrotami napolnil, rešhi me od vseh teh skušnjav savolj njeniga saflushenja. Amen.

Litanije

k svete Jederti.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slišhi nas!

Kriste, uslišhi nas!

Bog Ozhe nebeshki, usmili se nas!

Bog Šin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Šveta Trojiza, en sami Bog, ufmili se naf!
 Šveta Marija, profi sa naf!

Vfi sveti kori angelov, profite sa naf!

Šveta Jedert,

Deviza zhista,

Hzhi vezhniga Ozheta,

Isvoljena nevesta Kristusova,

Tempelj svetiga Duha,

Veselje presvete Trojize,

Shivi zhudesh boshje mogozhnosti,

Lepi vert vfih zhednost,

Mozhna pomozh vfih, ki te zhašte,

Jesuf Kristuf, shenin svete Jederti,

S njeno ponishnostjo,

S njenim zhiftim devishtvam,

S njeno vedno stanovitnostjo,

S saflushenjem njeniga shivljenja,

S gorezho ljubesnijo, ktero je do

tebe imela,

S veseljem, kteriga si v njenim serzu

imel,

S ljubesnijo, s ktero si jo ljubil,

S ljubesnijo, s ktero si jo od vekomaj

isvolil,

S ljubesnijo, s ktero si jo tako sladko

k sebi vlekel,

profi sa naf!

ufmili se naf, o Gospod!

S ljubesnijo, s katero si se shnjo tako
ljubesnivo fklenil,

S ljubesnijo, s katero si tako veselo v
nji prebival,

S ljubesnijo, s katero si njeno shiv-
ljenje tako frezhno konzhal,

S ljubesnijo, s katero si jo v svojim
ferzu proti nebesam nesel,

S ljubesnijo, s katero si ji toliko dobrot
fkasal,

S ljubesnijo, s katero ji sdaj vezhno
veselje delifh,

S ljubesnijo, s katero vse svetnike lju-
bifh in rasveseljujefh,

Jesuf Kristuf,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljefh;
sanefi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljefh;
uflifhi naf, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljefh;
ufmili se naf, o Gospod!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

Gospod, ufmili se naf!

Krifte, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Ozhe nafh . . . Zhefhena si Marija . . .

ufmili se naf, o Gospod!

M o l i t e v.

O sveta deviza Jedert! priporozhim se ti v tvoje prošnje in saflushenje in te prošim, poglej moje saupanje in ljubesen, ktero moje serze k tebi povsdiguje. Vsemi me v svoje serze in v shtevilo tistih, kateri so ti dopadljivi in ktere posebno varujesh, de na tvojo prošnjo in saflushenje Bogu dopadem in svelizhanje dofeshem. Amen.

(Pet ozhenafhev in zheshenafi marij.)

Molitev k sv. Mehtildi.

Is globozhine svojiga serza te hvalim in zhaftim, o sveta deviza Mehtilda! in ti frezho voshim sa vse dobrote, ktere ti je tvoj ljubesnivi shenin Jesus Kristus skasal in ti jih bo she podelil. Is serza se veselim savolj vsih gnad, ktere si

is njegovih milih rok prejela, in te profim s ljubesnijo, s katero si ti Boga in Bog tebe ljubil, de se me spomniš in v vseh mojih potrebah meni na strani stojiš. Amen.

Posdravljanje sv. Mehtilde.

1. Bodi posdravljena, gorezha svetilniza katoliške zerkve, ktera si s svojim svetim shivljenjem ljudem v posnemanje dana. Profim te, o sveta Mehtilda, sadobi mi s vsi-gamogozhnostjo vezhniga Ozheta stanovitno saupanje na boshjo milost, de me nikoli ne sapusti.

3. Rasveseli se, o velika pomozhniza, ki si s svojo proshnjo toliko ljudem sguhljeno gnado sopet podelila in jim svelizhanje pridobila. Profim te, de bi moji slabosti, v kateri sim grešil, na pomozh prishla in me osdravila.

3. Bodi posdravljena, ktera v vſih, ki darove ſvetiga Duha v tebi zhaſté, vero poterdiſh. Proſim te, vſhgi s ſvojo proſhnjo mojo mlazhnoſt s plamenam boſhje ljubesni. Amen.

V god in prasník vſih ſvetnikov.

M o l i t e v.

Preſveti Bog! Goſpod ſhivljenja in ſvelizhanja! tvoja zerkev na ſemlji obhaja danſ ſpomin tvoje oflavljene zerkve v nebeſih ter naſ uzhi, ſerze in ozhi proti nebu povſdigovati, kjer ſi ti, in kjer ſo vſi tvoji, in kamor bomo tudi mi enkrat priſhli.

Ozhe naſh, kateri ſi v nebeſih, tam pri tebi, v pravi domovini, bivajo tvoji iſvoljeni, ſdruſheni s teboj v vezhni ljubesni, in v vezhnim ſvelizhanji; tam, kjer ni

lozhitve, ni terpljenja, ni sols, ni greha, je ni smerti vezh. — Oni te posedejo, in so napolnjeni s obilnostjo tvojiga bivalishta, in napajasth jih s viram svoje nefkonzhne sladkosti. Sakaj pri tebi je studenez shivljenja, in v tvoji svetlobi te gledajo. Tam gledajo tebe, svojiga nebeshkiga Gospoda in Svelizharja, sa katerim so tukaj v ljubeshni in ponishnosti hodili, od oblizhja do oblizhja; njegove svete rane jim vlivajo ljubeshen, shivljenje in svelizhanje, in njih edino prefladko opravilo je — tebe hvaliti, tvoje usmiljenje slaviti, tvojo ljubeshen obzhudovati, in sa nas, svoje trudne brate na semlji, profiti. Tam se svetijo tvoji isvoljeni kakor svesde na jasnim nebu, oni, ki so bili enkrat nashhi bratje, slabostni, in ubogi, in odreshenika potrebni, kakor mi. Šerzhno so se bojevali, vero ohranili in frezhno kon-

zhali — vse po tvoji milosti in s svojim prisadevanjem. Sdaj pa so nam oni vsi prizhe, de samoremo tudi mi s tvojo gnado sapovedi tvoje spolnovati, in dobri in svelizhani biti, kakor oni. Tudi so nam vsi oni proshniki pri tebi, o Jesuf, in pri tvojim nebeskim Ozhetu, ker jih ljubesen s nami veshe.

Šliffhi, o Bog! in ufliffhi nafhe proshnje in molitve, ktere sdaj pred sedesh tvoje milosti poloshimo, in usmili se naf. — Vi pa, prebivavzi nebeski in tovarfhi boshji! vi angeli in vsi svetniki, kterih imena so v bukvah shivljenja sasnamvane, in kterih zhednosti nam v posnemanje svetijo, podpérajte nafho flabotno molitev s svojo mogozhno proshnjo, in kar nafha flabost ne premore, nam stori vafha pomozh.

O profite sa naf vse, kteri shivimo v tej dolini sols, de nam bo

Bog dodelil hoditi po potu, po katerim ste vfi pred nami hodili, de bomo tudi mi enkrat po poboshnim shivljenji v vašo drushbo prifhli, kjer bomo s enim glafam in s enim ferzam ljubesen in usmiljenje trojediniga Boga hvalili in slavili vekomaj.

Obfhirnifhi zerkvena molitev.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! dopadljivo ti je, de tvoja zerkev na semlji spomin vfih svetnikov, ki so se enkrat na semlji bojevali, flovesno obhaja; naj rofi obiloft tvojiga usmiljenja doli na naf, ker je toliko proshnikov v nebesih sa tvoje otroke na semlji. Pokashi nam, de si nash Ozhe, in de shelje in proshnje tvojih isvoljenih pri tebi veljajo. Rasfvetli, vnemi, poterdi in ozhifiti naf, de bo sftevalo tvojih svestih otrok na semlji

vedno vezhi, in stanovanja svelizhanih v nebefih smirej bolj napolnjene po tistim, ki nam je pot v nebefa pokasal, in nam gnado sadobil, po tistim hoditi, k Njemu, Gospodu našimu in Svelizharju Jesufu Kristufu, kateri s Bogam Ozhetam in sv. Duham shivi in kraljuje — Bog vekomaj. Amen.

Litanije

v fih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slišhi nas!

Kriste, ušlišhi nas!

Ozhe nebefhki, vfigamogozhni Bog, usmili se nas!

Šin, vfiga sveta refhnji Bog, usmili se nas!

Šveti Duh, refnizhni Bog, usmili se nas!

Šveta Trojiza, en sami Bog, usmili se nas!

Šv. Marija,
 Šv. Mati boshja,
 Šv. deviz Deviza,
 Šv. Mihael,
 Šv. Gabriel,
 Šv. Rafael,

sa naf Boga
 profi!

Vse sveti angeli in arhangeli, sa naf Boga
 profite!

Vse svete verste svelizhanih duhov, sa naf
 Boga profite!

Šv. Janes kerstnik, sa naf Boga profi!

Šv. Joshef, sa naf Boga profi!

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naf Boga
 profite!

Šv. Peter,
 Šv. Pavel,
 Šv. Andrej,
 Šv. Jakop,
 Šv. Janes,
 Šv. Tomash,
 Šv. Jakop,
 Šv. Filip,
 Šv. Jernej,
 Šv. Matevsh,
 Šv. Šimon,
 Šv. Tadej,
 Šv. Matija,

sa naf Boga
 profi!

Šv. Barnaba,

Šv. Lukesh,

Šv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa naš Boga profite!

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, sa naš Boga profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa naš Boga profite!

Šv. Štefan,

Šv. Lavrenz,

Šv. Vinzenz,

Šv. Fabjan in Šebastjan,

Šv. Janes in Pavel,

Šv. Kosma in Damjan,

Šv. Gervasi in Protasi,

Vsi sveti materniki,

Šv. Šilvester,

Šv. Gregor,

Šv. Ambrosh,

Šv. Avgufhtin,

Šv. Hieronim,

Šv. Martin,

Šv. Miklavsh,

Vsi sveti shkofje in sposnovavzi, sa naš Boga profite!

Vsi sveti uzheniki, sa naš Boga profite!

Šv. Anton,
 Šv. Benedikt,
 Šv. Bernard,
 Šv. Dominik,
 Šv. Franzishek,

sa naš Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, sa naš Boga profite!

Vsi sveti mnihi in pušhavniki, sa naš Boga profite!

Šv. Marija Magdalena,

Šv. Agata,

Šv. Luzija,

Šv. Nesha,

Šv. Zezilija,

Šv. Katarina,

Šv. Anaftasija

sa naš Boga prosi!

Vse svete devize in vdove, sa naš Boga profite!

Vsi svetniki in svetnize boshje, sa naš Boga profite!

Bodi nam milostiv; sanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; uflisni naš, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jese,

Od shibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

rešni naš, o
 Gospod!

Od skušnjav hudizhevih,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od trefka in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od vezhne smerti,

§ skrivnostjo svojiga svetiga vzhlove-
 zhenja,

§ svojim prihodom,

§ svojim rojstvam,

§ svojim kerstam in svetim postam,

§ svojim krishem in terpljenjem,

§ svojo smertjo in svojim pokopam,

§ svojim svetim vstajenjem,

§ svojim zhudnim vnehobodam,

§ prihodom Tolashnika svetiga Duha,

Na dan sodbe,

Mi greshniki,

De nam sanefesh,

De nam odpustitsh,

De nas k pravi pokori pripeljesht,

De svojo sveto zerkev vishash in ohranish,

De pastirja apostolckiga in vse zerkvene stanove v svoji veri ohranish,

De sovrashnike svete zerkve ponishash,

reshi nas, o Gospod!

te prosimo, uslihi nas!

De kerfhanfkim kraljem in oblaftnikam mir in pravo enovoljnoft darujefh,

De vřimu kerfhanfkimu ljudřtvu mir in edinofť dařh,

De nař vře v ſvoji ſveti ſluřbi poterdifh in obdershiřh,

De nařhe miřli k nebeřhkim ſheljam povsdigneřh,

De vřim nařhim dobrotnikam vezhne dari dodeliřh,

De duřhe nařhe in nařhih bratov, bliřnjih in dobrotnikov vezhniga pogubljenja reřhiřh,

De ſad ſemlje dařh in obraniřh,

De vřim vernim duřham vezhni pokoj dodeliřh,

De nař uřliřhiřh,

řin Bořhi,

Jagnje bořhe, ktero grehe ſveta odjemljeřh; ſaneři nam, o Gořpod!

Jagnje bořhe, ktero grehe ſveta odjemljeřh; uřliřhi nař, o Gořpod!

Jagnje bořhe, ktero grehe ſveta odjemljeřh; uřmili ſe nař, o Gořpod!

Ozhe nařh (itd. tiho.)

Kriřte, řliřhi nař!

te prořimo, uřliřhi nař!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

V. In naf ne vpelji v skufhnjavo.

O. Temuzh refhi naf od hudiga. Amen.

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in krishev teden. Pf. 69.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni in oframoteni naj bodo, kateri mi
streshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih^o bodi, kateri mi ho-
zhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo: Haha! Haha!

Vfi pa, kateri tebe ishejo, naj se vesele in
radujejo.

Vedno naj reko: Hvaljen bodi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jest pa fimrevesh in siromak; o Bog! hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Bog!
nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhetu itd.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v te saupajo, moj Bog!

- V. Bodi nam, Gospod, možhen turn.
- O. Pred sovrashnikam.
- V. Nizh naj ne opravi sovrashnik pri nas,
- O. In otrok krivize naj se neloti nam shkodovati.
- V. Gospod! ne ravnaj s nami po našh grehah.
- O. In ne povrazhuj nam po našh hudobijah.
- V. Molimo sa našhiga papesha I.
- O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrezhiga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovrashnikov.
- V. Molimo sa svoje dobrotnike.
- O. Poverni, Gospod! milostivo savoljo svojiga imena vezhno shivljenje v fim, kteri nam kaj dobriga storé.
- V. Molimo se verne mertve.
- O. Gospod, daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti.
- V. Naj pozhivajo v miru.
- O. Amen.
- V. Molimo sa svoje brate, kterih ni tukaj.
- O. Pomagaj svojim flushabnikam, ki v te saupajo, moj Bog!
- V. Poshlji jim, Gospod! pomozh is svetisha.

- O. In varuj jih is Šiona.
 V. Gospod! uflifhi mojo molitev;
 O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog, ki ti je laftno ufmiliti se vfelej in prisanesti, uflifhi nafhe pohlevne proshnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktere grehov ketina veshe, miloft tvoje dobrote odveshe.

Uflifhi, te profimo, o Bog! nafho pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtoshimo, de nam dobrotljivo s odpufhenjem vred mir dodelifh.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno miloft, de naf od vsih grehov odveshesh, in od kasen, ktere sanje saflushimo, reshifh.

Bog, ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se miloftivo na proshnjo k tebi klizhejozhiga ljud-

stva, in shibo svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf od-
verni.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I., nafhiga papesha, in vodi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo, shelel in s vso mozhjo storil.

O Bog, od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nafhe ferza tvojim sapovedim udane in po satertim strahu sovrashnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! vshgi nafhe ferza s ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s zhiftim telefam flushili in z ozhifhenim ferzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpushenje

vših grehov, de milostivo odpuščenje, ki so ga vselej sheleli, po bogabojnih prošnjah došeshejo.

Sazhni, profimo, Gospod! s svojim Duham naše djanje, in spremeljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse naše molitve in dela vselej is tebe sazhno, in is tebe sazhete, tudi v tebi konzhajjo.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki gospoduješ zhes shive in mertve, in se ufmilish vseh, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, profimo te pohlevno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she pri shivljenji, ali pa so se she is tega sveta lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov došeshejo. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu, Šinu tvojim, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

- V. Bog, uflifhi mojo molitev;
 O. In moje vpitje naj do tebe pride.
 V. Vfigamogozhni in ufmiljeni Bog naj
 naf uflifhi.
 O. Amen.
 V. In vernih dushe naj po milofti boshji
 pozhivajo v miru.
 O. Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanji flushbi boshji ob nedeljah in
 prasnkih, kateri niso Matere boshje.

K sv. refhnjimu Telefu.

Kadar je ispoftavljeno.

- V. Kruh s nebes si jim dodelil,
 O. Kteri ima vso sladkoft v sebi.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v prezhud-
 nim sakramentu spomin svojiga terp-
 ljenja sapustil, daj nam, te profimo,
 svete skrivnosti tvojiga telefa in tvoje

kervi tako zhaftiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo, kateri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

(Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.)

Vfigamogozhni vezhni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje nefkonzhne milosti nashe reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, sa ktere se je tvoj edिनorojeni Šin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristuf, voljno greshnikam v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga krisha prelil. Po tem Gospodu Jesusu odverni, milostivi Ozhe! saflushene shibe, sdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo in shalostne revne zhase.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha I., in vodi ga po potu vezh-

niga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno, shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vseh vernikov! glej milostivo na svojiga flushabnika nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nashke shkofije postavil: dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako s zhedo, ki mu je srozhena, vezhno shivljenje dofeshe.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojimu flushabniku, nashimu zefarju I., tvojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhashtiti, de bo, ker je is tvoje volje zefar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deshelske oblasti in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar samore k

tvoji Boshji zhafti, k nafhimu svelizhanju in k miru in frezhi vfiga kerfhanftva pripomozhi.

Profimo tudi, kakor hozhefh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofstne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se ufmilish vfih, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, pohlevno te profimo, de vfi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she pri shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, na proshnje vfih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpufhenje vfih svojih grehov dosehejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri bres vfiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nafhe ferza k pravi pokori in poboljshanju na-

shiga shivljenja. Vshgi v nas oginj svoje ljubesi. Daj nam gorezhe shelje po vfi pravizhnosti, de ti bomo, kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporozeno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkej s vfimi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeshki Ozhe! po Jesufu Kristufu, tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odreshniku, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Ozhe nasb, itd. Zheskena si Marija! itd. petkrat.
(Ob posebnih potrebah se potem she moli, ali pa tudi po sv. mashi ali pridigi.)

M o l i t e v.

Ob fufhi.

Bog! v katerim shivimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebniga deshja, de v zhafnih rezheh potrebno pomozh dofeshemo, in s toliko vezhim saupanjem nebeskhkih profimo.

Dodeli, profimo, vfigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, naf tvoja pomozh vedno vfih nevarnost obvaruje.

Daj nam, profimo, Gospod! sdraviga deshja in semlje fuho oblizhje s nebeskhkimi potoki milostivo namozhi. Po Gospodu nafhim itd.

(Ozhe nafh. Zhesfhenena itd., petkrat.)

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k tebi klizhejzhiga ljud-

stva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf od-
verni.

K tebi, Gospod! klizhejozhe uflifhi, in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vfigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja uftavish, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. Po Gospodu nafhim, itd.

(Ozhe nafh. Zhefhena, petkrat.)

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od naf od-
verni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo presheni, in odverni nadsemeljsko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni vezhni Bog! samesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, de nas po shkodljivim ognji v oblakih, in po silnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju sapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji svetiga krisha preide vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem sdravish, in s odpuštenjem ohranujesh, dodeli, te prosimo, de se mirú sasheleniga potolashenja rasveselimo, in dar tvoje dobrote vselej vshivamo, po Gospodu nashim.

(Ozhe nash. Zhefhena, petkrat.)

O flabi letini in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno milost, de naf od vsih grehov odveshesh, in od shtrafeng, ktere sanje saflushimo, refhish.

Uflishi, profimo Gospod! nafhe pohlevne proshnje, in lakoto milostivo odverni, de umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki savoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tistim vse priverшено, kateri tvojiga kraljestva ishejo, kateri shivish in kraljujesh itd.

(Ozhe nafh. Zhesheha petkrat.)

Ob merjenji in kugi.

Uflifhi naf, Bog, nafh Svelizhar!
in na proshnje svete in zhaftitljive
boshje porodnize Marije vselej De-
vize, in svetiga Šebastjana marter-
nika in vsih svetnikov svoje ljudstvo
od strahu tvoje jese odrefhi, in po
obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Škashi miloft, Gospod! nafhim po-
nishnim proshnjam, in osdravi naf du-
shne in telefne bolesni, de odpuštenje
prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu
veselimo.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe
pohlevne proshnje, in kugo in mer-
jenje miloftivo odverni, de umerljivi
zhlovek sposna, de po tvoji jesitake
shibe pridejo, in po tvoji milofti odi-
dejo. Po Gospodu nafhim.

(Ozhe nafh, Zh...., petkrat.)

Ob shivinški kugi.

O Bog! kateri se zhloveku tudi neumno shivino pri delu v pomozh dal pohlevno profimo, de nam shival, bres kterih se zhloveški rod ne more shiviti, pri nashih potrebah ne puftih poginiti. Po Gospodu nashim.

(Ozhe nash, Zh...., petkrat.)

Ob vojfki.

Bog! kateri vojfke potérafh, in nafprotnike tiftih, kateri v te saupajo, s mozhjo fvoje brambe premagafh, pomagaj fvojim flushabnikam, ki tvojo miloft profijo, de fvojih fovrashnikov filo sataremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhaftimo.

Bog! od kteriga pridejo fвете shelje, prave misli in pravizhne dela, daj fvojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo

našhe ferza tvojim sapovedim udane,
in po satertim strahu sovrashnikov
zhafi s tvojo pomozhjo varni in
mirni.

Poteri, profimo, Gospod! napuh
našhiv sovrashnikov, in pobi njih
neukretnost s mozhjo svoje desnize.
Po Gospodu našhim.

(Ozhe našh. Zh.... petkrat.)

Ob fleherni nadlogi.

Ne saversi, vfigamogozhni Bog!
svojiga ljudstva, ki v nadlogi sdi-
huje, temuzh savoljo flave svojiga
imena stiskanim usmiljen pridi na
pomozh.

Škashi nam, dobrotljivo, o Go-
spod! svojo neisrezhenost milost, de naš
od vseh grehov odveshesh, in od
shtrafeng, ktere sanje saflushimo,
reshish.

Dodeli nam svojim flushabni-

kam, profimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dushi in na tetefu vshivamo, in de bomo po zhaftitih profhnjah svete Marije vselej Devize od sedanje flaboſti reſheni, in vezhniga vefelja deleſhni.

Poglej, dobrotljivo, profimo, Gospod! naſho nadlogo, in odverni ſerd ſvoje jeſe, ktero po pravizi ſa-fluſhimo.

Bog, naſhe pribeshaliſhe in mozh, ſazhetek dobrote! poſluſhaj ponishne profhnje ſvoje zerkve, in dodeli, de, kar ſ ſaupanjem profimo, gotovo doſeſhemo. Po Goſpodu naſhim.

(Ozhe naſh, Zh.... petkrat.)

Sa mir.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim udane, in po satertim strahu sovrashnikov zhafis tvojo pomozhjo varni in mirni. Po Gospodu nashim.

(Ozhe nash. Zh.... petkrat.)

Sa frezhno isvoljo noviga papesha.

§ ponishnim serzam, Gospod! te profimo, de po svoji nefkonzhni dobroti sveti Rimski zerkvi taziga papesha dodelish, kteri bo tebi savoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam tvojimu ljudstvu savoljo sveftiga vladanja, v slavo tvo-

jiga imena, vselej zhaftitljiv. Po Gospodu nashim.

(Ozhe nash, Zh...., petkrat.)

Ob kaki sahvali.

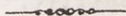
Bog, kteriga ufmiljenje nima shtevila, in kteriga dobrote bogastvo je neskonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelish, kar shele, jih ne sapustish, temuzh pripeljesh k prihodnjimu plazhilo.

Bog! kteri si vernih serza s rasvetljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo sposnati, in njegovo poveseljenje vedno vshivati.

Bog! kteri nobeniga, kl v te saupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh profhen dobrotljivo na po-

mozh pridešh, sa svoje prošnje in
 spolnjene shelje ti hvalo dajemo, in
 te pohlevno prošimo, de bomo vse-
 lej vsih sopernost obvarovani. Po
 Gospodu našim.

(Ozhe našh, Zhefhena petkrat.)

XI. Oddelek.

Molitve v rasnih okolifhinah in potrebah; sa bolnike, umirajozhe in mertve.

1. Molitev v kvaternih dnevih sa dobre duhovne.

Svelizhar in pastir svoje zhede, kteri si she Israelze, isvoljeno ljudstvo, s možno roko is Egiptovske fushnosti ispeljal, in si mu s veliko flavo svojo sveto postavo na geri Šinaji dal; kteri si njegove sovrashnike premagal, in ga v obljubljeno deshelo peljal; kteri si svojimu ljudstvu she v ftarim sakonu vojvode in kralje po svoji volji dajal, ga po svojih prerokih tolikrat svoje lju-

besni sagotovil, in sguhljene sopet nasaj pripeljal; ti, o vezhna Beseda, Šin boshji, ti sam zelo si na semljo prifhel, iskat sguhljenih ovzhiz, ki si jih odreshil in odkupil s svojo svetlo kervijo in jih v svojo lastnino storil. In ko si bil vftal in k Ozhetu shel, nifi svojih otrok sapushenih pustil, ampak si svojim aposteljniam sv. Duha podaril, in jih poslal med vesoljni svet, de so bili namesti tebe uzheniki, pastirji, ozhetje in mashniki sbranih zhed.

Ali ti, o nebeshki Svelizhar! si she dandanashnji shenin svoje zerkve, pastir odkupljene zhede, nash frednik in govornik pri Ozhetu. Ko si bil she na semlji, se ti je ljudstvo smililo, ki si ga vidil kakor zhedo bres pastirja in si rekel: „She-tev je velika, ali delavzov je malo; satorej profite Gospoda, de poshlje delavzov v svoj nograd.“ Tedaj se

tudi na nas, svoje otroke, osri, kateri po sgledu perve zerkve s postam k tebi klizhemo; tudi nas ne pušti sirot; poshlji tudi danši zhes te, ktere si v visoki duhovski stan poklizal, svojiga Duha, kakor si ga binkoshtni prasník zhes aposteljne bil poslal. Daj jim mozh, besedo boshjo s pravo blashnostjo, osnanovati; daj jim s sv. oljem, skterim so masiljeni, duha prave poboshnosti pri altarji, in dar vedne molitye, duha modrosti in ljubesni, de bodo gresnikam pomagali, in bolne tolashili. Daj jim s masnisthko obleko zhiftoft serza in shivljenja, in mozh, krish svojiga visokiga pokliza voljno sa teboj nositi.

Slij pa tudi zhes nas praviga duha, duha ponishnosti in ljubesni, de jih bomo vedno ko delivze presvetih sakramentov, ko poslanze tvojiga usmiljenja, ko nashe frednike pred teboj, ko svoje pastirje in ozhete

spofhtovali, in jih ljubili ter do njih saupali. Vsim pa nam dodeli, o preljubesnjivi Pastir vsih pastirjev, ljubesen boshjo. Amen.

2. Molutev na rojstni dan.

Sahvalim te, o Bog, sa shivljenje, ki si mi ga dal. Is ljubesni si me vstvaril, me ohranil in me vodil po vsih potih mojiga shivljenja. Koliko veselih dni si mi she podaril! Kolikrat she si mi frezho in blashen podelil; kolikrat she si me v terpljenji potolashil! She si mislil name, ko jest she misliti nisim mogel; in si me svaril pred nevarnostmi s prav ozhetovsko dobrotnostjo. Greshil sim, pa prenasihal si me poterpeshljivo; padel sim, pa vsdignil si me; sapustil sim te, pa shel si sa menoj; in ko sim se k tebi vernil, si me kakor ljubesnjiv Ozhe sprejel. O kaj sim ti vse dol-

shan! — Vnemi me danfi sa vse dobro. Ako mi dasf she dolgo shiveti, mi pa daj tudi ferze, ki te nikdar sapuſtilo, pa smiraj bolj ljubilo bo. Vsemi mi vse, famo ljubeshni ne, in to te profim po Kristufu Jefufu. Amen.

Ponovljenje kerſtne ſaveſe.

Vfigamogozhni vezhni Bog! Ozhe Goſpoda naſhiga Jefufa Kristufa! kteri ſi naſ v nar ſvetejſhi vero poklizal, in vse, ktere po ſv. kerſtu ſeboj ſklenesh, nar terdneje ſvoje ljubeshni in miloſti ſagotovifh; dodeli, de ſe poboshno na to ſpomnim, in ſa to veliko ljubeshen nar vezhi hvaleshnoſt ſkaſhem.

Œprejmi in ohrani naſ vse pod ſvojim ozhetovſkim varſtvam, in bodi tvoja roka ſtegnjena nad nami, kakor jo duhoven pri ſv. kerſtu nad

kerfhenzam stegne. Obvaruj nas pod varstvom sv. krisha, s katerim smo bili pri sv. kerstu sasnamvani! Osdravi nas bolj in bolj slepote nashiga serza; rastergaj popolnoma vesi hudobniga duha, s katerimi smo bili svesani, in odkleni nam vrata svojiga usmiljenja, de bomo sapeljivost sveta se ogibali, le tvoje sapovedi spolnovali, in tebi in tvoji sv. zerkvi svesto vekomaj flushili. Daj nam vedno vezhi modrost, vedno vezhi poboshnost, in vedno vezhi saupanje v tvoje presveto ime! Nikdar naj hudobni zhes nas kaj ne premore, temuzh, beshi in trefe naj se pred snamnjem sv. krisha, ki je na nashim zhelu storjen bil.

Presveti Gospod! vfigamogozhni Bog! vir vse svetlobe in vse resnize! rasvetli in vodi nas, svoje flushabnike; dodeli nam pravo modrost, de bomo vredni sposnani v kerstni gnadi obstati, de bomo nepremakljivi v

upanji, modri v vſim ſvojim po-
zhetji, in ſveſti tvojimu ſv. nauku po
Jesufu Kriftufu. Amen.

(Tu moli poboshno Ozhe naſh, Zhe-
ſhena, in vero; potem pa rezi vneto in
s refnizo odpovedne beſede: „Odpovem ſe
hudobnemu ſovraſhniku, in vſimu njego-
vimu napuhu, in vſim njegovim vdajanjem.“
(Vpraſhaj ſe, ali verujeſh v Boga Ozheta
itd. in odgovori terdno: „Verujem.“ — Po-
tem pa moli:)

Vſigamogozhni Bog! Ozhe Go-
ſpoda naſhiga Jesufa Kriftufa! ſa-
hvala ti bodi, ker ſi naſ is vode in
ſv. Duhá ſopet prerodil, in nam od-
puſhenje grehov dodelil! Oblekel ſi
naſ v obleko nedolſhnoſti, tedaj naſ
obvaruj vſiga madesha greha, de jo
bomo zhiſto ohranili in pokasali pred
ſodnjim ſtolam Jefusovim. Vſhgal ſi
v naſ luzh vere, ki naj nikdar v naſ
ne ugafne! Daj nam ſveto ljubesen,
de bomo tvoje ſapovedi ſpolnovali,

in de bomo enkrat, ko bošh prišel
 fodit shive in mertve, od tebe ko
 ljubljenzi nebesški posdravljeni, in
 bomo s teboj in s tvojimi svetniki
 se veselili vekomaj. Amen.

3. Molitev na svojiga godú dan.

Daj, o Bog! po prošnji svetiga
 I., po katerim sim imenovan, de bom
 po tvojih svetih sapovedih shivel,
 prelepi sgled sv. I. svesto posnemal,
 in v tvoji milosti do konza ostal, po
 Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v ponovljenje birmške gnade.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! kateri
 si meni, svojimu flushabniku, gnado
 sv. kersta podelil, in mi moje grehe
 odpuštil, pošhlji mi tudi sv. Duha,
 tolashnika nebesškiga, Duha modrosti

in rasumnosti, Duha sveta in mozhi, Duha vednosti in gorezhnosti. Napolni me s Duham strahú Boshjiga, in vtifni mi snamnje svetiga krisha Jesufoviga, kateri s teboj in s svetim Duham shivi in kraljuje vekomaj. Amen.

O sveti Duh! kateri si aposteljne napolnil, in si po njih in naslednikih tudi v nashe serza priti hotel, ti si tudi moje serze v svoj tempelj svolil, in me posvetil bojevavza sa Jesufa Kristusa in njegovo sveto vero pod kervavim banderam reshnjiga krisha. Sahvalim se ti, o sv. Duh! sa tolikofhno milost sakramenta sv. birme, in te profim, ne sapusti me nikdar! Dodeli mi, de bo ta tvoj tempelj, moje serze, po tvojim prebivanji v njem, vedno bolj posvezhevan! Štore me dan na dan mozhnejshiga, de te nikdar s svojo ne-

sveftobo ne shalim in ne sgubim!
 Ti si sv. muzhenze v terpljenji in
 v smerti krepzhal, in tudi meni bodo
 v shivljenji, akoravno ne kervave
 preganjanja, vender pa she nevar-
 nisfi skufhnjave nejeverniga sveta
 premagovati. O tedaj bodi moja luzh,
 moja mozh, de bom svojo vero v
 krishaniga Jesufa slednjikrat stano-
 vitno terdil, de se me enkrat Jesus
 ne bo framoval, temuzh me pred
 Ozhetam ko sveftiga svojiga vojshaka
 sposnal, ko bo prishel v oblakih so-
 dit shive in mertve. Amen.

4. Molitev sa shive sorodnike (shlahto).

Molitev starfhev sa svoje otroke.

Vezhni, dobrotljivi Bog! Ozhe
 vsih ljudi! ki s dopadenjem na svoje
 otroke gledash, ki te v refnizi mo-
 lijo, tvoja modra previdnost vodi

vse, tvoja ozhetovska dobrota skerbi sa vse. Glej! tudi nam si ozhetovske in materinske skerbi naloshil, ker si naj s otrozi obdaroval, ktere moramo tako srediti, de bodo pametni, poboshni in pridni ljudje in dobri kristjanje. Sato pa potrebujemo tvoje posebne pomozhi, de bi s preveliko ljubesnijo napak svojih otrok ne pregledali in jih s tem pregresnim nagnjenjem bres vodstva ne pustili, ali pa de jim s preveliko in ne opravim zhasu storjeno ojustroftjo ne shkodovali; de ne bomo s svojimi sgledi v pogubo otrokam, de jih v tovarshije ne spushamo, kjer bi svoje zhednosti sgubili. Dodeli nam torej, o dobrotljivi Ozhe, mozh, de sebi isrozhene ne le vfiga hudiga obvarujemo, ampak jih tudi k vsimu dobrimu napeljujemo. Blagoflovi nashe prisadevanje, de bi jim pravi boshji strah in resnizhno poboshnost v serza

vlili. Posvezhuj nashe otroke s svetim Duham, de bodo tebe sgodej ljubili in po tvoji sveti volji shivali, de bodo vse zhednosti radi in s veseljem spolnovali, in s pokornostjo nasho srejo polajshevali in nas rasveseljevali.

Dobrotljivi Bog! saj vesh, de nimamo drashjiga, kakor svoje otroke, in de mora nasha naj vezhi skerbiti jih tako srediti, de jih bosh enkrat is nashih rok vseti samogel. Sato ti jih isrozhimo! Bodi jim dobrotljivi ozhe, obvaruj jih vsih gresnih napadov, skufhnjav in slabih sgle-dov, posebno pa v tisti starosti, v kateri so strasti mesa naj vezhi, in v kateri she niso zhednosti popolnoma uterjene. O Bog! vsemi jih raji pred k sebi, kakor pa de bi hudobne in nekriftjanske otroke sredili. Zhe pa nasho srejo blagoslovish, zhe bodo nashi otrozi poboshni, pridni in de-

lavni ljudje in dobri kristjanje, po-
 tlej s veseljem umerjemo, ker terdno
 upamo, de ti jih bomo samogli na-
 saj dati rekozh: „Gospod! podaril
 si bil nam otroke; tukaj so tisti, ktere
 si nam podaril bil, nobeniga nismo
 sgubili.“ Amen.

Molitev sa starfhe.

Predobrotljivi Ozhe! povsdignem
 k tebi roke in molim sa tiste, skte-
 rimi si me tako mozhno savesal —
 sa svoje starfhe. Vfigamogozhni Bog!
 tebi je snano, koliko sim jim dol-
 shen. Sa tabo so oni moji nar vezhi
 dobrotniki na tem svetu od sibili
 noter do sdaj. Tvoja sveta sapoved
 in natorni obzhutki terjajo, de mo-
 ram tem svojim starfhem vso lju-
 besen, pokorfino in priferzhnost
 fkasati. Kako jim pa hozhem pazh
 to ljubesen drugazh fkasati, kakor

zhe sanje is globozhine serza molim in te profim, mi to gnado podeliti, de bi vse povelja in vsako voljo svojih staršev na tanko in hitro opravil. Naj ti bodo torej, o dobrotljivi Bog! moji staršhi priporozheni! Daj jim sdravje in dolgo shivljenje, blagoslov v hifhevanji, tolashbo v britkosti in svet v dvombah, in obvaruj jih vsiga hudiga na dushi in telesu. Ker jim tako slabo poverniti samorem, bodi ti njih plazhnik. Ohrani in pomnoshi njih skerb sa moj blagor, in njih ljubesen proti meni, in dodeli mi gnado, de se bo moja sreja k njih veselju in k moji frezhi ishla. Poshivi, o Bog! mojo ljubesen, de nikoli ne ufahne; de svoje dolshne pokorshine, priferzhnosti in hvaleshnosti nikoli ne posabim in jih nikoli ne rasshalim in ne rasjesim. Temuzh dodeli mi, de jih s pokorshino, lepim shivljenjem

in s ljubesnijo rasveselim in jim shivljenje polajšham, in de po tem takim tvojiga dopadenja deleshen postanem. Amen.

Molitev sa brate in sestre.

Dobrotljivi Bog! ohrani in blagoslovi moje brate in sestre, ohrani jih v svoji gnadi sdrave in stori jih zhasno in vezhno frezhne. Nikoli jih nozhem rasshaliti in jim (prezej) sameriti, zhe kaj govore ali storé, kar mi ne dopade, de mirú in pokoja med nami ne rastergam. Zhe se namrezh ne ljubimo, le tebe rasshalimo, shivljenje svojih staršhev grenimo, sebe nefrezhne in vsem ljudem ostudne storimo. Daj vsem bratom in sestram ravno te misli, de v kristjanski ljubezni med seboj shivimo in umerjemo. Sa to te profim

po Jesufu Kriftufu, tvojim Šinu, Gospodu našim. Amen.

Molitev sa sorodnike in prijatle.

Predobrotljivi Jesuf! svești prijatelj vſih, ki te ljubijo, ki ſi ſapovedal, de moramo ſvojiga bliſhnjiga kakor ſami ſebe ljubiti, proſim te, ſkashi gnado in miloſt vſim mojim prijatlam, poſebno pa ſorodnikam. Poloſhim pred tebe vſe njih kriſhe in nadloge in ti jih darujem s tiſto ljubeshnijo, s ktero ſi ti ſvoje teſhave s ſolſnimi ozhmi nebeſhkimu Ozhetu na kriſhi daroval. Proſim te s ljubeshnijo, s ktero ſi ſvoje blago ſerze poſebnim prijatlam v ſnamnje poſebne prijaſnoſti odpéral, de bi is ravno tiſtiga ſerza vſim mojim prijatlam in ſorodnikam dobrote podeleti hotel, de bi jih vſih hudih ſkuſhnjav in pregreh obvaroval in jim v

potrebah pomagal. Blagoslov, kteriga si vřimu řvetu pri řvojim vnebohodu dal, naj pride zhes nje in jih v řvim dobrim in v řvi zhednořti poterdi. Amen.

Molitev sa řvoje řovrashnike.

S vřo mogozho ljubesnijo te prořim, o uřmiljeni Jeřuf! de bi hotel s ravno tiřto ljubesnijo, s ktero ři na krishi sa řvoje řovrashnike prořil, řvim tiřtim odpuřtiti, ki řo mi kadarkoli s miřlimi, beředami in djanjem řhkodovali. Is dna řvojiga řerza jim odpuřtim in te prořim, de bi jim ti ravno toliko dobrořiga řtoril, kolikor mi hudiga řhele. Amen.

Molitev devize.

Jeřt, tvoř nevredni otrok, te mořlim s priřerznořtjo, o Bog in Ože

mojiga serza, in se ti popolnoma darujem. Ljubesnivi odrefhenik! vsemi me med svefte zhaktivze in obvaruj me s svojo dobroto vfaziga greha. Šaj vesh, kako velike so nevarnosti tega sveta in teshavne skufhnjave mafeniga poshelenja. Vodi me tedej in vodi me vedno tako, de bom nar loshe nevarnostim odshla in tebi nar bolj flushila. Amen.

Molitev sakonfkih.

O Bog, nebeshki Ozhe! ker fim s tvojo previdnostjo v sveti sakon stopila, profim te, dodeli meni in mojimu moshu gnado, de bova svoje dolshnosti prav spolnila, in v miru in sastopnosti shivela. Obvaruj naji vfiga pomanjkanja, bolesni, prepira in vfiga hudiga na dushi in telesu, kar bi naji v tvoji flushbi motiti in najin blagor satérati utegnulo. Tebi,

o Gospod! isrozhiva vse najne okolihine in premoshenje; tebi darujeva vse skerbi in dela, ufmili se naju, blagoflovi naji, najne otroke in podloshne. Ponishno te profim, bodi najin vodnik in pripelji naji po tem shivljenji v svoje velizhaftvo. Amen.

Molitev mlade vdove.

O Bog, nebeshki Ozhe! moje serze shaluje, de si mi prijatla mójiga shivljenja tako sgodej vsel, pa vender ne sme nikoli zhes tvoje modre naredbe godernjati. Šim fizer sapufhena revna vdova, pa nate saupam, Ozhe vsih revnih in vdov! Ti si neisrezheno dober, in bosh ponishno profhnjo uflifhal in me tolashil, vodil in varoval. Dodeli meni in vsim mojim shivesh in obvaruj naf pred vsim hudim na dushi in telesu. Po otroshko se ti priporozhim

in te profim, dodeli mi mozh, de bom vse grehe serzhno sanizhevala in le zhednosti iskala. Amen.

5. Poboshne molitve v krishih, nadlogah in skufhnjavah.

Opomini od kerfhanske poterpeshljivosti v terpljenji.

Nash Ozhe v nebefih, kateri nas ne puhti, de bi bili zhes mozh skufhani, vezhkrat svojim terpljenje in britkosti poshlje, de bi jih tolikanj bolj sa nebefa pripravljaj.

Zhe ti torej ljubi Bog terpljenje poshlje, o kristjan! terdno misli, de pride is Ozhetove roke boshje, in ti mora k dobrimu flushiti, zhe ga le is vfiga serza ljubish! — Kar Bog stori, je dobro storjeno. Sraven tega pa ima terpljenje tega sveta rasun svoje grenkobe tudi svojo dobrotnost in koriftnost.

1. Nizh ni tolikanj sapeljivo memo posvetniga in prepovedaniga veselja; nizh bolj ne flepi memo bogastva in lepote tega sveta. Ali britkost rasdere te nevarne flepila, in pokashe njih nizhnoft. Šolsno oko pravo vrednoft rezhi bolj sprevidi, kakor pa veselo, in torej tudi bolje sodi. Kar te namrezh sdaj veseli, ti utegne kmalo obilen vir britkosti biti; na kar sdaj možno saupash, ti utegne kmalo vseto biti.

Ljudje so spremenljivi; serza, ki so ti nar bolj poshtene bile, te utegnejo kmalo sovrashiti, in ti she zelo nefrezho sheleti. Šamopashna flast zhafi she ubeshi, preden je nasitena, in sapusti v revnim serzu ternje pekozhe vesti. Kdor se s bogastvam oponasha, utegne bersh obo-shati, in sapushen bo v revshini sdi-hoval.

2. V britkosti se uzhish, svojiga

Boga bolj se oklepati, kolikor bolj sapuſhen ſi od ljudi, in kolikor bolj ſi ſhelifh tolashbe in hladila.

3. Britkoſt te ozhifhuje od vſih napzhnih nagnjenj in nesmernih ſhelj po tiſtih ſakladih, ki te le flepiti, in po tiſtim veſelji, ki ti le ſavdati more.

V ſtanovanja ſhaloſti ſi ne upa preſhirnoſt, in ſlaſtnoſt in pojednoſt ſe ne ſili v kraje otoshnoſti. — Nar huji ſtraſt upade, in ofat zhaſtilakomnoſti, ſkopoſti in prevsetnoſti, ki v ſrezhi tolikanj nakviſhko kipi, in pravo ſhivljenje v Bogu tako ſatira, kmalo ufahne v zhaſih britkoſti.

4. Nefrezha te od ſapotij odverne, te sbudi is ſpanja vnemarnoſti, ti pokashe bresen, na kateriga kraji ſtojiſh, in te nagovarja k reſnizhnimu poboljſhanju ſhivljenja, ker ſe ti mirno, s Bogam ſpravljeno ſerze

ko nar bolj sasheljiva dobrota na semlji pokasuje.

5. Terpljenje te stori pohlevniga in miloferzhniga do terpeshnikov; ker is lastne skufhnje vesh, kako terpljenje boli, in kako sveselivna je pomozh in tolashba, ki se potrebnimu skashe.

6. Uzhish se, na Jesufa se osirati, s njim terpeti, s njim svoj krish nositi, in s njim premagati. V terpljenji she le se ti vsa svetost obljuje Kristusove pokashe. Zhe bomo s njim terpeli, bomo s njim povelizhani. — Šaj je on toliko terpel, in ne senze greha ni bilo na njem; — ali bi se ti branil, piti is keliha britkost, kteriga je on do sadnje kaplje ispil?

Bog je ravno tako tvoj dobrotnik, kadar ti nadloge poshlje, kakor tazhaf, kadar tvoje serze sveseljuje; ker po nadlogah te hozhe k pravi frezhi pripeljati. Bodi mu torej vse-

lej hvaleshen, in udaj se saupljivo v njegove naredbe, kakor Kristuf na Oljski gori. — Svešto se trudi, de bosh tudi ob zhafu britkost svoje dolshnosti spolnoval. Saupaj v dobrotnost boshjo, in terdno veruj, de te nikdar ne bo puftil bres pomozhi; satorej pa se tudi nikdar ne jesi, in ne godernejaj, in ne bodi maloferzhen. Šaj si pod perutmi boshjimi, terpi in voljno prenašhaj, ne boj se pa nikar.

To saupanje pa naj te ne sa-peljuje v lenobo. Šaj je boshja volja, de v potrebi svoje mozhi in pripravne pripomozhke obrazhafh, ki ti utegnejo pomagati. Leni in bresfkerbni bi pomozhi boshje ne bil vreden; njegova ozhetovska modrost pomaga le poshtenimu, kadar njegove mozhi ne s-hajajo ali pa sam nizh ne premore.

Perva in nar posebnifhi molitev

tvoja v takih otoshnih urah bodi naslednja:)

Tukaj, ko me nihzhe ne flifhi, ko si ti, miloftivi in usmiljeni moj Bog, sam pri meni in s menoj, tukaj hozhem sa svoje otoshno serze, polajshanja in svoji kopernezhi du-shi tolashbe iskati. In kam neki naj se v svojim terpljenji drugam ober-nem, kakor k tebi, svojimu Bogu in Ozhetu, ker ti ga nar bolj po-snash, in mi ga edini ti nar bolj polaj-shati moresh? Gospod, ti si moja mozh in moja krepost, in pribeshalifhe moje o dnevu britkofti!

Pred vfim pa molim tvojo pre-vidnost in tvoje svete naredbe, o stvarnik in vladar sveta! Globoko in ponishno se uklonim tvoji mogozhni roki, pod tvojo ljubesnivo tepezho flibo, in se ne predersnem vprashati: Kako fim to saflushil? Sakaj ta teshki krish ravno mene sadene, in sakaj

ne drusiga? — Ti sam si Gospod, in tvoja volja se sgôdi! — Morde si sprevidil, de je moje serze veliko prespazheno in prepofvetno, de bi se bres tvojiga tepenja poboljšhati moglo? Morde me hozhesh s tem grenkim sdravilam obvarovati bolesni, ki bi bila dushi moji smert nakloniti utegnila? Morde me tudi hozhesh s tem skufhanjem k vezhi popolnamasti pripeljati, in me savoljo tukajšhniga terpljenja vekomaj tam sveseljevati? Morde so tudi drugi skriti nameni, — ki so pa vedno le nar boljshi in nar modrejshi, — potrebno storili, de si mi ta krish naloshil. —

Satorej pa ga hozhem s popolnama satajenjem samiga sebe na se vseti, sa svojim Svelizharjem poterpeshljivo hoditi, in pod njegovim krishem otrozhje udanosti v tvojo sveto voljo se uzhati. — Sakaj bi

hotel po zvetizah hoditi, ko je Je-
 suf moj po ternjevi poti same shel?
 In ko bi mogel tudi vso framoto in
 obrekovanje, smert zelo terpeti, kdo
 bi mi dajal pravizo toshiti? Ali ni
 vfiga tega moj Svelizhar, in fizer
 veliko huji same terpel, pa she svo-
 jih uft ni odperl sa toshbo? Nar
 svetejshi, nar nedolshnisthi je terpel.
 Kaj pa moresh meni hudiga nalo-
 shiti, o Bog! zhefar bi saflushil ne
 bil? Koliko grehov mladosti moje
 name shibo svojo sklizuje! Koliko
 pregreshniga v mislih, v besedah in
 v djanji je she tudi posneje moje
 serze omadeshvalo! In ko bi po
 oftrofti svoje pravize s menoj rav-
 nal, ali bi me ne mogel she veliko huje
 kasnovati, telefa mojiga ukonzhati,
 dushe pahniti v vezhno pogubljenje?
 In vender mi dasht le shibo ljubes-
 njiviga Ozheta obzhutiti, kateri tepe,
 de bi poboljshal.

Satorej pa hozhem to vedno she majhno tepenje v svoje poboljšhanje poterpeshljivo nositi, in te hvaliti, ker me hozhesh s njim vezhniga pogubljenja oteti. Veliko, neskonzhno boljshi je terpeti tukaj, kakor tam! Koliko dobriga sim she v svojim shivljenji na dushi in na telesu od tebe, o sgolj dobrota, bres svojiga saflushenja prejel!

Satorej pa se spodobi, de tudi terpljenje, ktero sim pa le prevezh saflushil, voljno prejmem. Edino to te profim, o Bog! stori moje serze tako, kakorshno le more tebi in tistimu dopasti, ki je rekel: „Uzhite se od mene, sakaj jest sim krotak in is serza ponishen,“ de bom mir sadobil svoji dushi, in mi bode tvoj jarm sladak in breme tvoje lahno.

Tebi, o Bog! bodi popolnoma isrozheno, ali me hozhesh, in kdaj, in kako me hozhesh is te nadloge

refhiti. Ti sam vesh, kaj mi je potrebno in koristno in mi bodesh tudi dal, kadar po priloshna ura prifhla. To upam s otrozhjim saupanjem od tvoje nefkonzhne ozhetovfke ljubesni, ktera sa vse stvari nar boljshi fkerbi. Šaj si jim bliso tiftim, ki so otoshniga ferza, in si pripravljjen, ponishnim v duhu pomagati.

Terpeti hozhem tedaj, ker ti hozhesh, de terpim, in dokler ti hozhesh, in v te saupati v vfih potrebah. Koliko svojih otrok si she po tamni dolini britkost v prijeten kraj zhafne frezhe, zhafti in miru pripeljal! — Satorej se hozhem popolnoma tvoji svefki roki isrozhiti bres nejevolje in bres toshenja; faj ti, Gospod, bosh dobro s menoj naredil! Ko pa bi bila tvoja volja, de se moja shalofst tukaj doli v veselje ne spremeni, vender nozhem obupati, ampak voljno terpeti, in

saupati, de se bo tudi nad menojo spolnilo, kar si rekel: „Kdor s sol-sami seje, bo s veseljem shel. — Šhli so, in so jokali in seme sejali. Ali ob shetvi bodo prifhli s veseljem in svoje snope nosili.“ Amen.

Molitev sa odvernjenje kake nadloge.

(Is nizz je Bog fvet vftvaril; on rezhe in se s godi; on sapove, in je; nizz ni Bogu nemogozhe; tedaj tudi tebi lahko pomaga, akoravno se tebi she tolikanj teshko, zelo nemogozhe sdi. On te more in te hozhe refhiti; ne dvomi torej nikdar nikoli ne nad njegovo mogozhnostjo, ne nad njegovo voljo. On hozhe in samore vse dobro. Aleluja! Bogu je vse mogozhe! Moli torej v nadlogi:)

O Bog tolashbe in Ozhe usmi-ljeni! govoril si po preroku do vsih nadloshnih: Klizhi k meni ob zhasu britkosti, in refhiti te hozhem. — V saupanji na to ozhetovsko sa-

gotovilo se obernem v svojim terpljenji k tebi in te prosim, poglej name s tako milimi ozhmi, kakor si se na marfikteriga revniga, ki je k tebi po pomozhi sdihoval, milostivo oserl, in refhi me is moje nadloge, ako je tvoji sveti in nar modrejshi volji dopadljivo, in koristno moji dushi.

§ ponishno udanostjo te prosim, Ozhe moj! — tebi je vse mogoche; ako je tvoja sveta volja, vse mi ta britki kelih od mene; pa ne sgodi se moja, ampak tvoja volja. O Bog ljubesnivi, tako klizhem k ebi po britkim terpljenji in smerti Jesufa Kristusa, de me is te nadloge refhish, zhe je tvoja sveta volja; zhe si pa sklenil, de naj she dalje terpim, mi pa poterpeshljivost podeli, de me grenkost te teshave ne bo storila maloserzhniga in obupniga, temuzh, de bom is ljubesni do tebe

voljno terpel. Nikdar namrežh ne smem posabiti, de ta svet ni kraj veselja, ampak le kraj poskušhanja. Sdaj nisim še v domovini, ampak le na teshavnim potu do nje. Ali v te, o nar boljshi Ozhe, smem saupati, de me bošh peljal in podpiral; satorej mi pomagaj po svoji mo drosti, Ozhe nebeshki! po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Ob zhasu sploshne nadloge.

O Bog usmiljenja! ishemo te ob dnevu svoje nadloge, in stegujemo proti tebi ponozhi svoje roke; ne sapiraj svojih ushes nashimu sdiho vanju, in nam ne bodi nadalje strahsan. O Bog poterpeshljivosti in to lashbe! kateri si se nekdej shalovanja svojiga ljudstva usmilil in angelu, ki ga je tepel, rekel: „Štoj!“ oh, usmili se tudi nas! Vsemi s nas tesho svoje

roke in poloshi mezh svoje oſtre pravize na ſtran. Greſhili ſmo, in hudo pred tabo ſtorili, ali oberni svoje oblizhje od naſhkih grehov; naj nam poſveti mir in ſprava, in naj britko sdihtovanje tepeniga ljudſtva pred ſedешem miloſti tvoje uſmiljenje najde. Zhe pa ſavoljo ſvojih pregreh ne ſafluſhimo, de bi naſ uſliſhal, nam pa bodi po ſafluſhenji ſvojiga Œina Jeſufa Kriſtufa, in po proſhnji Marije Devize, in vſih ljubih angelov in Œvetnikov ſvojih miloſtiv in dobrotljiv! Obljubimo ti, iſ vſiga ſerza k tebi ſe oberniti in pravizi tvoji s reſnizhno in ſtanovitno pokoro ſadoſtovati. To ti je nar prijetniſhi ſpravni dar; in prineſemo ti ga s otrozhjim ſaupanjem, de ga ſavergel ne boſh. Le ſaneſi nam, o Bog! de te bomo s hvaleshnim ſerzam hvalili in v veſelji ſvojiga ſerza klizali: „Kolikofhno je uſmiljenje

Gospodovo in milost njegova do tistih, ki se k njemu spreobernejo!“
Amen.

(Utegnesh potem tudi litanije vseh svetnikov moliti.)

Poboshne molitve k Jesufu Kristufu v terpljenji in v nadlogi.

„Vsi pa, ki ste shejni, pridite
leš k vodi.“

O kako dolgo she hude sheje
kopernim! O kako prasno in isfu-
sheno je vse tolashbe moje serze!
Kdo more, kdo me hozhe okrep-
zhati? Kje je vir, is kteriga bi mo-
gel sajeti? Ali ga ni nobeniga, ki
bi tolashila prinesel sa moje serze?

O ljubesnivi Jesuf! ti vse nad-
loshne in obteshene k sebi vabish;
ali — jest greshnik — se komaj upam,
k tebi priti. Vsemi mi ta strah is

ferza, ki te ne zhafti, in ti ne more dopaſti. Œaj me ſam klizheſh: „Pridi k meni!“ Tedaj hozhem priti, in ſe podati k tvojimu ljubezni gorezhimu ferzu, ktero ſe vſim trudnim in terpezhim in obteſhenim odklepa, in bi vſe rado v ſe ſprejelo. Ali kaj mi hozheſh dati, o Jeſuf? Mirú ti hozhem dati, dete moje! In ravno tega mi manjka, o Jeſuf moj! Nemirnoſt navdaja moje ferze, kadarkoli ſe od tebe obernem, in raſun pri tebi ne najdem miru. O tedaj mi podeli, kar ſim ſgubil, podeli mi mir, in ſluſhiti ti hozhem in te hvaliti vekomaj.

Jeſuf, Œin boſhji, uſmili ſe me! Ti ſi neſkonzhni vir miloſti in uſmiljenja. Jeſuf! ti ſi prepoln krepoſti in mozhi. Ti mi moreſh pomagati. Kar meni manjka, imaſh ti; zheſar potrebujem, mi ti moreſh dati. O Jeſuf, uſmili ſe me in pomagaj

mi. Šaj terdno verujem, de pomagah, de uflifhifh, de dafh, zhefar te profim; profim te pa le mozhi in krepofhi, de bom do konza ftanoviten, in de bom tebe v terpljenji povikfheval. Tedaj me uflifhi, me okrepzhaj in podaj mi svojo roko; glej, bojim fe, de bi fe ne potopil. O Jefuf, ufmili fe nar revnifhiga, nar potrebnifhiga, kateri bres tebe nizh, s teboj pa vse premore.

Ob zhafu fkufhnjave.

„Nebefhko kraljestvo filo terpi.“

O Bog nar svetejfhhi, in Ozhe ufmiljeni! kateri fi naf po svojim Šinu uzhil, v vfih fkufhnjavah le pri tebi pomozhi in podpore ifkati; ponifhno torej te profim, fpomni fe moje flabofti in pridi mi savoljo Kristufa s svojim fv. Duham na pomozh, de bofh globoko ftudenje nad

greham v meni obudil in me poterdil, de bom gerdobno fushnoft fvojih flabih nagnjenj in ftraft premagal, in fe vef tebi posvetil.

O Bog, kteri fi me po fvojim Œinu vezhniga pogubljenja odrefhil, ne sapuŒti me s fvojo, vse ŒkuŒhnjave premagujazho pomozhjo. Vfadi v duŒho mojo terdni Œklep, vŒiga hudiga Œe ogibati, povŒod in v vŒih rezheh le tebe Œe bati, konez in naŒledke pregrehe pri vŒaki ŒkuŒhnjavi dobro premifliti, vŒih prilofhnoft, ki bi me v greh Œapeljati utegnile, Œkerbno Œe ogibati, in le po tvojih Œvetih Œapovedih Œhiveti. O daj mi, kadar bi me greh in hudobni Œgled mikal, daj mi ŒpoŒnati, kakofhna dobrota je tihi mir Œerza, in pa radoŒtno veŒelje, ktero iŒhaja iŒ dobre pokojne veŒti. Ne daj mi, o Bog, te edino prave Œrezhe nikdar pogubljevati; ker terdno Œim Œklenil, ne-

nehama soper svoje hudobne nagnjenja se bojevati in tudi upam, s tvojo mogozhno pomozhjo jih premagati, de bom enkrat sadobil krono pravize, ki si jo vsm tistim obljudil, ki se dobro bojujejo, po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

„Šrezhen je, kateri skufhnjavo voljno poterpi. Potem namrezh, ko bo skufhen, bo sadobil krono vezhniga shivljenja.“

Darovanje svojiga terpljenja.

(Ne sahotevaj, o kristjan! tukaj — v dolini sols, ko flednji dan svoje teshave nanafha, shivljenja bres vsih britkost. Tukaj namrezh smo le skufhani, in moramo po krishevim potu, po katerim je Kristuf v veselje Ozhetovo pred nami shel, ponishno in udano sa njim hoditi, s njim terpeti, in vse svoje terpljenje Ozhetu darovati, kakor ga je Jesus sam daroval. Moli torej:)

Vezhni, usmiljeni Bog! Ozhe Go-

spoda nashiga Jesufa Kristufa, in tudi nash Ozhe! terpljenje, ki si mi ga naloshil, me filo teshi, in v britkosti sim vef potopljen; ali is ljubeshni do tebe ga hozhem voljno in poterpeshljivo prenashati. Vse, kar me na dushi in na telefonu teshi, darujem tebi v povikshevanje tvoje zhafti, v blagor sfoje dushe in v sadoftenje sa sfoje grehe. Sfojo tedanjo nadlogo pa sdrushim s terpljenjem sfojiga Svelizharja, de bo tebi dopadljivo. Podeli mi, o Bog! poterpeshljivoft, de bom vse neugode tako prenashal, kakor se jih kristjanu spodobi prenashati. To mi dodeli po Jesufu Kristufu. Amen.

Sahvala po uflifhani molitvi.

Hvali Gospoda, dušha moja! hvali ime Gospodovo, ker milostivo je uflifhal moj glas, in sim milost pred njim sadobil. O Bog! pribeshalifhe našhe in našha pomozh, in našh odrefhenik is vsih nadlog! Tvoje usmiljenje se je nad mano rasodelo; moja dušha je vesela in serze moje je polno gorezhe sahvale. — K tebi sim klizal v svoji potrebi, in v tvojo pomozh saupal, in me nisi sapustil, si mojo molitev uflifhal, kakor ljubesnjev ozhe profhnje svojih otrok.

O Bog! zhe se smislim na breshtevila dobrot, ki si mi jih vse moje shivljenje she skasal, ki jih nisim ne saflushil, ne saflushiti mogel, pa jih vender tolikrat flabo obrazhal in s nehvaleshnostjo povrazheval; kako oframoten, kako skedan moram ravno sdaj pred te-

boj štati, ko se ti hozhem sa novo dobroto sahvaliti! Le prevezh obzhotim, de fim prenevreden vfiga ufmiljenja, ki mi ga skashefh, meni, svojimu nepokornimu, nehvaleshnimu otroku!

Ali ti, o Bog, bodi moje upanje vednokrat, moja pomozh, moje pribeshalifhe in terdna skala mojiga saupanja po Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

6. Molitve sa bolnike, umirajozhe, in njih prijatle ter tolashnike.

Molitev sa gnado po terpljenji Gospoda nashiga Jesufa Kristufa.

O Gospod Jesuf Kristuf! Odre-fhenik in Svelizhar moj! ne daj, de bi tvoje terpljenje nad menoju ubogim grefhnikam sgubljeno bilo; po svojim saframovanji, po svojim sa-

nizhevanji, po svoji britki smerti in po svojim ranjenim serzu mi dodeli milost sdaj in na konzu mojiga shivljenja. O svesti Pastir, kateri s svojo drago kervijo ovzhize svoje zhisto omivash in posvetujesh; tvoja kri in vse tvoje terpljenje pridi meni in vsem gresnikam na pomozh, jim bodi v blagor in svelizhanje. O nedolshno Jagnje boshje, ktero odjemljesh grehe sveta; po svojim britkim terpljenji in kervavim potenji me obvaruj ostre sodbe in ufmili se shivih in mertvih. O pokorni Šin boshji! ki si tolikanj voljno kelih terpljenja popil, po vsih svojih bolezhinah in ranah me stori pokorniga in poterpeshljiviga do smerti.

O zhifti in krepki dar, kateri samore vse gresnike s Bogam spraviti, po prevelikim saflushenji svojiga svetiga shivljenja, terpljenja in svoje smerti stori, de bom temu svetu odmerlin

le tebi shivel, ter v miru saspal.
 O Jesuf Nasareški! krishani kralj
 Judovski! tvoja smaga in flava, ktero
 si na krishu soper vse svoje sovrash-
 nike dosegel, me obvaruj pred vsimi
 mojimi nasprotniki, ohrani mojo dusho
 in moje telo pred vso nevarnostjo,
 in dodeli tvoji zerkvi mir in edi-
 nost, vsem gresnikam milost in spravo,
 in daj nam sveto shiveti in umreti.
 Amen.

Poklizanje presvetiga Imena Jesu- soviga.

O Jesuf, vir vsiga usmiljenja!
 usmili se mene bolniga po velikosti
 svojiga usmiljenja. O predobrotljivi
 Jesuf! tvoja draga kri je sa na
 revne gresnike na krishi tekla. Sbrishi
 s njo vse moje pregrehe, in osri
 se name s svojimi milostivimi ozhmi.

V tvojim presvetim imenu te profim
odpuščenja mojih grehov.

Jesuf se pravi Odrešhenik in
Svelizhar. O Jesuf! prehladko, lju-
besnjivo, krepko ime! savoljo svojiga
imena mi bodi milostiv Jesuf! O
Jesuf, vernikov blagor! o Jesuf, to-
lashba saupajozhih! o Jesuf, hladko
odpuščenje vseh naših grehov! O
preljubesnjivi Jesuf! napolni me s
svojo gnado; daj mi svojo ljubesen;
dodeli mi svoje ufmiljenje; bodi mi
tolashba v britkosti, polajšhanje v
bolezhinah, mozh v smertnih tesha-
vah in svelizhanje na konzuhiv-
ljenja.

Sdihljeji k Jesufu.

O Gospod Jesuf Kristuf! glej,
reven, s teshko butaro pregreh ob-
loshen grešnik stoji pred sedeshem
tvojiga ufmiljenja, in milosti profi.

O Gospod Jesuf Kristuf! sdravnik in Svelizhar dufh, operi, ozhifti me kakor skefaniga rasbojnika na krishi v studenzu svojiga nefkonzhniga ufmiljenja.

Isrozhenje Jesufu Kristufu.

O nar ljubesnjivshi, same ranjeno ferze Jesufovo! tebi darujem svoje ferze, de bo od tebe potolasheno. — **O** Jesuf! tebi isrozhim svojo od greha popazheno dufho; vtifni ji sopet svojo podobo, de bo tebi podobna. — **O** Jesuf! nar pokornishi Šin nebeshkiga Ozheta, v tvoje roke isrozhim svojiga duha, kakor si ti svojiga na krishi v roke nebeshkiga Ozheta isrozhil; okrepzhaj, podpiraj ga, de ne omaga v smertnim bojevanji. — **O** Jesuf! moj Bog in moja ljubesen, daj, de bom v vfih zhednostih poterjen; potegni

me seboj, in sedini me seboj — tu
in tam na vekomaj. Amen.

Priporozhenje v varstvo Devize Marije.

O Marija, zhaftitljiva Mati Je-
surova in vsih vernikov! v tvoje
varstvo, v tvoje prošnje priporo-
zhim sebe in svoje, posebno pa ob
nasli smertni uri.

O dobrotljiva Mati! ti pri svo-
jim Šinu sa vse proših, ki v te sau-
pajo; o tolashniza shalostnih in pri-
beshalifhe stiskanah! k tebi pristopim
in s sdihoivanjem se ko reven
gresnik pred tvoje oblizhje pri-
kashem: ne saversi mojih besed, o
Porodniza vezhne Besede! Šlišhi in
ušlišhi milostivo mene ubosiga v tej
revni dolini k tebi klizhejozhiga
gresnika. Prosim te, stoj mi na strani
v vsih mojih potrebah sdaj in vse-
lej, slasti pa ob uri moje smerti. O

dobrotljiva, o mila, o sladka Deviza Marija!

O Marija, Mati milosti in ufmljenja, dodeli mi svojo pomozh; sdaj v shaloftnim ftanu svojih bolezhin upam od tvoje priproftnje poterjenje v veri, udanoft v voljo boshjo, ftanovitno poterpeshljivoft, vedno vezhi ljubesen, in nasadnje frezhen prihod v vezhno shivljenje. Amen.

Molitev k sv. angelam, posebno k sv. angelu varhu.

Vi angeli boshji, vftvarjeni v njegovo zhaft in sa flushbo zhlovekovo, obdarjeni s vfimi darovi milosti Gospodove; ki vedno stojite okoli sedesha boshjiga, ter gledate njegov obras in spolnujete njegovo voljo; vi tudi molite in zhujete sa sveto zerkev na semlji; vi tudi molitve in dobre dela poboshnih pred

tron boshji donafhate; vi ljudem v
 fkufhnjavah in v terpljenji na strani
 stojite; veselite se nad pokoro grefh-
 nikov; in nam mozh in tolashbo ne-
 bef donafhate; vi poboshne fkosi
 shivljenje spremljate in dushe pra-
 vizhnih v nebefa peljete, kakor ste
 ubosiga Lazarja v Abrahamovo na-
 rozhje nefli. Satorej bodi Bogu zhaft
 in hvala sa vafhe vftvarjenje, sa
 vse od njega vam podeljene gnade
 in vfo ljubesen; vam pa bodi sa-
 hvala in nafhe saupanje sa vse nam
 fkasane dobrote.

Pofebno bodi Bogu zhaft in hvala
 in sahvala savoljo tebe, o moj svefti
 angelvarh! Ljubi Bog pa poverni
 tebi vse, karkoli fi meni dobriga sto-
 ril. O sveti angelvarh! zhuj in moli
 fhe nadalje same, mi voljo boshjo
 osnanuj, ftud nad vfakim greham,
 veselje pa in ljubesen do vfiga do-
 briga v meni obuduj; nofi mi svete

in tolashila s nebes, varuj me v
 dušnih in telesnih nevarnostih, od-
 ganjaj od mene salasvanje hudob-
 niga duha, pelji me neomadesha-
 niga skosi to shivljenje, in kadar
 bo smertna ura prifhla, sprejmi mojo
 dušo, in nesi jo svojimu in mojimu
 stvarniku, svojimu in mojimu Bogu,
 de bova skupaj Boga vekomaj hva-
 lila in ga molila ter se v njegovi
 flavi vefelila. Amen.

K vſim ſvetnikam.

O vſi ſvetniki boſhji, poſebno
 ti, ſveſti moj patron I.! vi ſte ſhe
 preſtali boj, ki mene ſhe zhaka, in
 sdaj ſe v nebeſhki flavi vefelite, in
 vaſhe vefelje vam nikdar ne bo od-
 vſeto. Oh! pomagajte mi bojevati ſe,
 ſtojte mi na ſtrani v nevarnim boji,
 ohranite mi moje mozhi, de bom
 ſovraſhniko ſvoje duſhe premagal

in po frezhno dokonzhanim shivljenji s vami vekomaj shivel in Bogu hvalo prepeval. Amen.

Duhovna oporoka ali testament.

V imenu Boga Ozheta in Šina in sv. Duha. Amen. Jest I. srozhim svojo duho Bogu svojimu stvarniku, teló pa semlji, is ktere je narejeno. Radovoljno sapuſtim vse vefelje tega ſveta in vse posemeljske rezhi. Vſe grehe is ſerza obshalujem, in jih ſovrashim, ker ſo tebe, o preljubesnivi Bog! neſkonzhno ſhalili. Is ljubezni do tebe, o Bog! odpuſtim vſim svojim ſovrashnikam is dna ſerza, in jim vse dobro ſhelim. Verujem v trojediniga Boga, Ozheta, Šina in sv. Duha; svojiga Štvarnika, Odreſhenika in Poſvezhevavza; svojiga neſkonzhno mogožhniga, dobrotljiviga in modriga Boga in Goſpoda.

Terdno verujem vse, kar mi prava katoliška zerkov sapoveduje verovati.

Terdno upam od milosti boshje odpuštenje svojih grehov, gnado sa vse dobro, in vezhno shivljenje. Švojiga Boga ljubim is vfiga serza, is vse svoje dushe in is vfihi svojih mozhi. Vef in popolnoma se udam v nar svetejšhi, nar modrejshi, ljubeshnjivshi, nar zhaftitljivshi voljo boshjo. Pripravljen sim, o Bog, vse od tebe sprejeti; bolesen ali sdravje, shivljenje ali smert; tvoje dopadenje, tvoja volja se sgôdi nad menoj! Amen.

Švojo dusho in svoje telo priporozhim v priproshnje prezhaftite Devize Marije, svoje ljube Matere, sv. Joshefa svestiga angel-varha in vfihi svetnikov, ktere tedaj ponishno prosim, de bi mi na strani stali ob moji smertni uri. Moje poslednje be-

fede naj bodo: „Jesuf, Marija, Jo-
 shef! v vaših rokah hozhem shi-
 veti in umreti.“ Ako mi ušta ne
 bodo mogle teh besed isgovoriti,
 naj jih pa serze. Ker mi bo pa
 morde o moji smertni uri pamet
 saftala, hozhem to sdaj sa tifti pre-
 imenitni trenutek storiti in sizer s
 vfo mogozho gorezhnostjo, nar glo-
 beji spofhtljivostjo in ponishnostjo:
 „Jesuf, Marija, Joshef!“ — O moj
 Bog! v tvoje roke, v tvoje presvete
 rane, ki si jih is ljubeshni do mene
 ubosiga greshnika na svojim svetim
 truplu prejel, srozhim svojo dusho
 in svoje serze in svoje teló. O Bog!
 bodi mi ubogimu greshniku milostiv
 in usmiljen! Amen.

Sveta savesa s Bogom, ktero naj bolnik vsaki dan s naslednjimi ali s drugimi enakimi besedami ponovi.

Molim te, zhaftim in hvalim, o presveta Trojiza! — Sahvalim te sa vse dodeljene dobrote, posebno pa, ker si me vstvarila, odreshila, k pravi edinosvelizhavni veri poklizala in mi velikimu gresniku tolikofhne gnade in ufmiljenje skasala.

V sahvalo, o Bog, ti darujem saflushenja Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, njegove predrage Matere Marije in vsih svetnikov boshjih, kakor tudi vse mashne daritve, ktero se danfi po vesoljnim svetu opravljajo. Darujem ti vse svoje bolezhine in nadloge, ki mi jih tvoja ljubesniva roka danfi poshlje. Moj terden sklepe je, vse voljno in is ljubesni do tebe in v sdrushenji s terpljenjem Jesufovimi prenashati.

Shelim pa, o vezhna ljubesen!
 nenehama te hvaliti, flaviti in povi-
 shevati, s ferzam in s jesikam, s
 molitvijo v frezhi in nefrezhi. Sa-
 torej storim to saveso s tvojo pre-
 sveto vfigavprizhnostjo. Vsaki giblje
 telefa, vsaki sdihlje, vsaka kapljiza
 kervi naj same klizhe: „Hvaljena,
 zhesfena bodi presveta Trojiza!“ —
 ali: „Jesuf, moja ljubesen! Jesuf! moj
 shenin!“ — „O Bog, moja ljubesen!“
 Poterdi to saveso, o Bog; ohrani
 moj sklep, in milost nebesfko v
 meni. —

Molitev umirajozhiga k Bogu Ozhetu.

Dobrotljivi Ozhe! glej usmiljeno
 na dusfo, sa ktero je tvoj Sin umerl,
 in ktera hozhe to umerljivo truplo
 sapuftiti in se k tebi verniti. O vezhna
 ljubesen! vsemi me k sebi, in sprejmi
 svojiga otroka s ozhetovsko prijas-

noftjo. — V narozhje tvoje ozhe-
 tovfke dobrotljivosti se podam; —
 verujem v te s terdnim preprizha-
 njem, in se veselim svoje vere; —
 vse svoje saupanje ftavim nate in
 gotovo vem, de me ne bofh sapu-
 ftil; — odpufti mi vse moje slabosti;
 ker, ljubi Ozhe, shal fo mi, — ker
 te ljubim, ker te is vfiga ferza lju-
 bim; — sahvalim te sa vse dobrote,
 ki fim jih na semlji od tebe savshil;
 — in kmalo, Ozhe moj! Bog mojiga
 ferza! — kmalo hozhem pred te sto-
 piti — in te sahvaliti priferzhno in
 vekomaj, — in te zhes vse ljubiti.
 Amen.

K Jesufu krishanimu.

1. Jesuf Kristuf! Svelizhar moj!
 le po tebi, le po tvoji sveti smerti
 smem frezhno smert upati. — Po
 tvoji sveti kervi sadobim odpuftenje

grehov, milost boshjo, in stanovitnost
 v veri do konca. Objamem torej tvoj
 sveti krish, na katerim si svojo drago
 kri prelil, objamem ga ko drevo shiv-
 ljenja, ko saftavo vezhniga sveli-
 zhanja. Ti si same na krishi umerl,
 in si mi pot v nebesa pripravil. —
 Jesuf, moje shivljenje in moje sve-
 lizhanje! s teboj grem poln veseliga
 saupanja v smert, in po tebi v vezhno
 shivljenje. O Jesuf, moja edina to-
 lashba, moj Bog in moj Odreshenik!
 pod tvoj krish pribeshim jas ubogi
 gresnik, in zhe me smert strafhi,
 je vender ljubesen tvoja moje upanje.
 O Jesuf! tvojiga krisha ne sapuſtim,
 dokler s teboj v nebefih sdrushen
 ne bom. Verujem v te, krishana
 ljubesen! in v tej veri umerjem. —
 Molim te, krishani Bog! in v tem
 moljenji umerjem. — Saupam v te,
 krishani Svelizhar! in v tem upanji
 umerjem. — Ljubim te, blagor moj

na krishi! in v tej ljubesni umerjem. — Obshalujem svoje grehe in profim milosti in usmiljenja tebe, o spravnik moj! in v tem obshalovanji umerjem. Klizhem te, o Jesuf! usmili se me, in ne daj mi pogubljenimu biti savoljo svojiga britkiga terpljenja in smerti.

2. Jesuf! tvoje svete rane so moje tolashilo; priferzhno jih poljubim! Daj, de bo v moji poslednji uri is njih mi teklo tvoje usmiljenje, tvoja milost, tvoja ljubesen, de bom frezhno v tebi, o Gospod! umerl. Štegni, ljubesnjivi Jesuf! svojo vsemogozhno defno roko, ki je bila same ranjena, stegni jo zhes me v mojih teshavah in britkostih; varuj me soper moje sovrashnike, de te bom v nebesih vekomaj hvalil: „Defniza Gospodova me je varovala in povifhala!“ Vekomaj nesrezhni pa bodo na dan sodbe tifti, ki bodo na levi

strani strašno prekletstvo saflifhali.
 O Svelizhar moj! objamem in poljubim s^{he} tvojo spravno levo roko, ker ona je same ranjena in kervava in te profim! „Miloftnik! ne daj mi pogubljenimu biti!“ Jesuf, vershem se pred tvoje naj svetejshi noge, kakor ljubijozha Magdalena, v nar vezhi ponishnosti in s popolnoma saupanjem; objamem in poljubim jih s gorezhim serzam! Oh, daj mi pred konzam shivljenja v dnu serza to-lashljive besede flifhati: „Veliko grehov ti je odpušhenih, ker si veliko ljubil!“ Pozhefhena bodi, rana sveta desne noge! s svojo sveto kervijo me pelji na pot svelizhanja, de bom dosegel vezhno shivljenje. Pozhefhena bodi, rana sveta leve noge! s svojo sveto kervijo mi sadobi odpušhenje vsih pregreshnih stopinj mojiga shivljenja; saj jih nikdar vezh storil ne bom. Rana presveta serza

Jesufoviga! k tebi pribeshim v smertnih strahotah! — Jesuf! tvoje prebodeno serze, tvoja odperta stran je moja tolashba! — Objamem te, ljubesnivi Svelizhar! vli ljubesen svojiga boshjiga serza v moje revno serze, in s teboj sdrushenimu mi daj od sveta, pa ne od tebe se lozhiti. Prefveto serze! v svoji kervi me operi! s svojo ljubesnijo me vnemi! s svojo smertjo me svelizhaj!

3. Krishani Jesuf! tvoja smert je moje shivljenje! tvoje poslednje besede na krishi naj mi bodo v smerti tolashilo: „Ozhe, odpusti jim; ker ne vedó, kaj delajo!“

O ljubesen! sa svoje sovrashnike molish. Rad odpustim vsem, ki so me kdaj rasshalili. — Jesuf! tvoja kri, tvoje umirajozhe serze naj pri Ozhetu same usmiljenja profi! — Oh, odpusti mi moje grehe, in s svojim flushabnikom ne hodi v sodbo!

„Refnizhno, povem ti: she danf bofh v raji s menoj!“

O ufmiljenje! kdo bi v te ne saupal! — tudi fkefanimu rasbojniku obljudifh vezhno shivljenje! — Jefuf! fpomni fe me v fvojim kraljestvu! Oh, v moji poslednji uri fe osri name s fvojimi ufmiljenimi ozhmi, de fe bom refnizhno fkefal in frezhno umerl. — Dobrotljivi Jefuf! daj mi v moji smerti fladke befede saflifhati: Danfi she bofh v raji s menoj! —

„Glej, tvoj fin; glej, tvoja mati.“

O nefkonzhna dobrota! ki ljubljenimu uzhenzu tako mater dafh! — Jefuf! v mojih smertnih teshavah mi daj vshivati mogozhno varstvo tvoje presvete Matere. — Dodeli mi, o nar svestejfhi Šin! otrozhje ferze do Marije, de jo bom v fvojim shivljenji tako ljubil in zhaftil, de bo same profila, in v smertni uri se mi ljubo mater fkasala.

„Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapuſtil?“

O Praviza boshja! ki isrozhish Jesufa grosovitim bolezhinam in ſmerti zelo sa grehe ſveta! O Jefuf! v teſhovah, v ſkuſhnjavah in bolezhinah ſmertnih ne ſapuſti me, ko me bo vef ſvet ſapuſtil! — Uſmiljeni Jefuf! pogubljen ſim, ako me ti ſapuſtiſh; ti edini ſi moje pribeshaliſhe — ne ſapuſti me! — tolashi me, podpiraj me! —

„Sheja me!“

O nesmerna ljubesen! — ki tvojo shejo s ſhelzhem in jefiham tolashijo! — in sheja te po svelizhanji duſh! — Jefuf! tebi ſrozhim ſvojo duſho! — svelizhaj jo po ſvojim terpljenji in ſvoji ſmerti! Ljubesnivi Jefuf! obvaruj me v moji ſmertni uri vſe nepoterpeſhljivoſti, vſe maloferzhnoſti, — de bom is ljubesni

do tebe vse terpel, in s serzhnim hrepenenjem po tebi sdihoval!“

„Dokonzhano je!“

O pokorshina! do smerti na krishi zelo si voljo Ozhetovo spolnoval! Jesus! s svojo smertjo si neskonzhno delo nashiga odreshenja dovershil! — bodi ti vezhna sahvala! — Ljubesen moja bodi povrazhilo nenehama! — Neskonzhno ljubesnivi Jesus! daj mi v tvoji milosti in ljubesni shivljenje svoje skleniti, in vse dopolniti, karkoli od mene hozhesh, de bom v miru in srezhno umerl!

„Ozhe! v tvoje roke srozhim svojiga duha!“

O ljubesni polno saupanje! tako tedaj si svojo presveto dusho ljubesni Ozhetovi srozhil! — Jesus! de me bosh v svoje prebodene roke, ktere si na krishi rastegnil, sprejel, ti srozhim svojo ubogo dusho! — Umirajozhi Jesus! s teboj hozhem

svoje shivljenje skleniti ter rezhi: Ozhe, v tvoje roke srozhim svojiga duha! — Jesuf! v tvoji ljubesni umerjem, de te bom ljubil in hvalil vekomaj. Amen.

Molitev o približevanju smerti.

Prešveta Trojiza te blagoflovi! Mir Gospoda našhiga Jesufa Kristufa te napolni! — Mozh njegoviga terpljenja in njegove smerti te podpiraj! — Snamnje svetiga krisha te varuj! — Ljubesen materna prezhiste Devize Marije te krepzhaj! — Trume angelske naj te branijo! — Proshnja vsih svetnikov in isvoljenih boshjih ti pomagaj! — Rane prešvete Jesufa Kristufa in njegova predraga kri bodi in ostani vedno s teboj! To ti dodeli vfigamogozhni, usmiljeni Bog † Ozhe, in † Šin in sv. † Duh. Amen.

Kako se samore o pomanjkanji mafh- nika umirajozhimu pozhafi moliti.

(Bodi miren, ljubi moj, in ſtanoviten: kdor do konza ſtanoviten oſtane, bo svelizhan. Bog in nebefa ſta vſiga vredna. Sa Boga in sa nebefa ne moremo nikdar dovolj terpeti. Kratka minujozha britkoſt ſe kmalo ſpremeni v vezhno veſelje. Veſeli ſe torej, moj kriſtjan! kmalo boſh tiſtiga v vſi njegovi lepoti in ljubesnjoſti gledal, kteriga tukaj le v podobi vidifh. O kdo more veſelje popifati, ki ga bomo vshivali, ko pridemo k nebefhkimu Ozhetu, ko bomo od oblizhja do oblizhja gledali ſvojiga Odreſhenika in Svelizharja! Glej, kriſtjan, tolikoſhno svelizhanje nam je pripravljeno. Le ſhe malo trenutkov, in preſtal boſh ſvoje terpljenje. Satorej ſhe enkrat s menoj moli:)

Moj Bog, ti me klizheſh. Pripravljjen ſim. Œtori, kar hozheſh. Tvoja volja ſe sgôdi. Ti ſi mi dal ſhivljenje, ti mi ga moreſh vſeti; hvaljeno bodi tvoje ime! Ne, kakor

jeft hozhem, ampak, kakor ti hozhefh. Ozhe moj, umreti hozhem, ker ti hozhefh. Umreti hozhem, de tebe nikdar vezh shalil ne bom. Umreti hozhem, de bom vekomaj pri tebi, de te bom ljubil in tvoje usmiljenje vekomaj hvalil. Ozhe nebeshki, vsemi moje shivljenje v dar. Darujem ti svoje terpljenje, svoje teshave, in svojo smert v sdrushenji s terpljenjem, s teshavami in s smertjo tvojiga Šinu. Veli, de bo moja dusha sprejeta v prebivalisha mirú. Gospod! poterdi me v tej uri! Pomagaj mi, de se ne pogubim! Ozhe! verujem v te; pomnoshi vero mojo. Ozhe! saupam v te; ne daj me oframotiti. Ozhe, faj vesh, de te ljubim. Ne shivljenje, ne smert, me ne lozhi od te ljubesni. Ljubim tudi vse ljudi is ljubesni do tebe. Is serza odpustim vsem svojim sovrashnikam, odpusti tudi meni, Ozhe moj! — Ozhe,

bodi mi milostiv! Ozhe, bodi mi usmiljen! Ozhe, odpušti mi moje grehe savoljo saflushenja Jesufoviga. Oh, ostani tudi sdaj moj Ozhe! in daj mi kmalo pred tvoje oblizhje priti.

O Jesuf! verujem v te, vezhna refniza. Upam v te, neskonzhno usmiljenje. Ljubim te, dobrota nar vikshi. Is ljubesni do tebe se sbe enkrat vseh grehov skesam; o ko bi nikdar nizh pregreshil ne bil! Š svojo ker-vijo, o Jesuf, me operi vseh mojih grehov. — O Jesuf! ostani pri meni, sakaj nozh nastaja, in dan mojiga shivljenja se je nagnil. Bodi ti moj vodnik v tamni nozhi proti vezhnosti. Jesuf! Šin Davidov! usmili se me!

Sveti Duh! tolashi mojo shaloftno dufho s nebeshkim tolashilam, kakor si nekdej aposteljne in sv. muzhenike tolashil. — Presveta Trojiza! usmili se me! Gospod! uflishi

mojo molitev in moje vpitje naj do tebe pride.

Svesti angelvarh! sdaj sbe mi bodi na strani. Sdaj v poslednji uri me nikdar ne sapuſti. Pomagaj mi bojevati ſe, pomagaj mi premagati vſe ſalasvanja hudobniga duha.

Œveti Joſhef! ki ſi bil v ſhivljenji tako frezhen, in tolikanj bliſo Jeſufa in Marije, proſi tudi ſame, de boſta Jeſuf in Marija tudi pri meni ob uri moje ſmert. Satorej klizhem: Jeſuf, Marija in Joſhef! pomagajte mi!

Ti moj ſveti patron, kteriga ſim v ſhivljenji vezhkrat klizal, proſi ſame ſa frezhno ſmert, de bom ſ teboj Goſpoda in Œtvarnika vekomaj zhaſtil in hvalil. Amen.

Pridi, o Jeſuf! ne mudi dolgo. Odreſhi me ſmertnih teſhav. Duſha moja hrepeni po tebi. V tvoje roke ſrozhim ſvojo duſho.

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. —

(Zhe bolnik s'he dalje umira, naj mafhnik ali kdo drugi s'he tole moli:)

M o l i t e v.

O Gospod Jesuf Kristuf! Odre-fhenik in Svelizhar sveta! profimo te po tvojim terpljenji in po tvoji smerti, posebno po tistih teshavah in britkostih, ki si jih na Oljski gori sa naf prestal, usmili se te umirajozhe dushe, podpiraj jo s svojo gnado, de bo stanovitno smagala in vezhniga shivljenja deleshna. Ozhe nafh. Zhes'hena Marija.

M o l i t e v.

O Gospod Jesuf Kristuf! ki si is ljubesni do naf gres'hnikov vso grenkost grosovite smerti sam okusif,

ufmili se te umirajozhe dushe, in daruj sanjo nebeshkimu Ozhetu saflushenje svojiga terpljenja in svoje smerti, de ji bodo vsi grehi in vse kasni odpuščene, in bo vezhno svelizhanje dosegla. Ozhe nash. Zhefhena Marija.

M o l i t e v.

O Gospod Jesus Kristus! ki si nas s vezhno ljubesnijo ljubil, in nas s vesmi ljubesni k sebi vabil, ufmili se te umirajozhe dushe, in pripelji jo k sebi, de ne bo nikdar vezh od tebe lozhena, temuzh se vekomaj s teboj veselila. Amen. Ozhe nash. Zhefhena Marija.

Lozhi se, o kerfhanfka dusha! s tega sveta, v imenu vfigamogozhniga Boga Ozheta, ki te je vstvaril; v imenu Jesufa Kristufa, Šinu

shiviga Boga, ki je sate umerl; v imenu sv. Duha, ki te je posvetil.

Vsi angeli in svetniki boshji se vesele tvojiga sprejetja v drushbo nebeshko. Danfi she ti bodi mir, danfi she ti bodi prebivalishe v hifhi Ozhetovi, po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Litanije

po lozhenji dufhe.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Ozhe nebeshki, usmili se nas!

Bog Šin, Odrefhenik sveta, usmili se nas!

Bog, sveti Duh, usmili se nas!

Šv. Marija, profi sanjo!

Vsi sveti angeli in arhangeli, profite sanjo
(dufho)!

Vsi sbori svelizhanih duhov, profite sanjo
(dufho)!

Vsi sveti ozhaki in preroki, prof. sanjo (dufho)!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti nedolshni otrozi,
 Vsi sveti muzhenzi,
 Vsi sveti shkofje in sposnovavzi,
 Vsi sveti zerkveni uzheniki,
 Vsi sveti mashniki in leviti,
 Vsi sveti mnih in puhavniki,
 Vse svete devize in vdove,
 Vsi svetniki boshji,
 Bodi ji milostiv! Sanesi ji, o Gospod!
 Bodi ji milostiv! Odreshi jo, o Gospod!

profite sanjo (dusho)!

Od terpljenja v vizah,
 \$ svojim vzhlovezhenjem in rojstvam,
 \$ svojim kerstam in svetim postam,
 \$ svojim krishem in terpljenjem,
 \$ svojo smertjo in svojim pokopam.
 \$ svojim vstajenjem in vnebohodom,
 \$ prihodam sv. Duha,

Mi gresniki,
 De tej dushi prisanesesh,
 De ji odpustish,
 De ji tudi vse druge saflushene kasni
 odpustish,
 De jo is reshish,
 De jo v vezhno svelizhanje sprejmesh,
 Jesus, Sin boshji!

odreshijo, o Gospod! Te profimo, vlishi nast!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemplješh;
daj ji vezhai mir!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemplješh;
daj ji vezhni mir!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemplješh;
daj ji vezhni mir!

Ozhe nafh. Gospod! daj ji vezhni mir,
in vezhna luzh naj ji sveti! Naj v miru
pozhiba! Amen.

Gospod! uflifhi mojo molitev, in moje
vpitje naj do tebe pride.

M o l i t e v.

O Bog! Štvarnik in Odrefhenik
vseh ljudi! dodeli tej dushi popol-
nama odpufhenje in prisanesenje vseh
saflushenih kasen, de bo, od ognja
viz refhena, tebe, ko svoj poslednji
namen in konez gledala, ljubila, in
vekomaj hvalila. Amen.

Gospod, daj ji vezhni mir; in
vezhna luzh naj ji sveti. Ta in dushe

vfih vernih naj po ufmiljenji boshjim
v miru pozhivajo. Amen.

7. Molitve sa verne mertve.

Poflednji dan.

Štrafhen dan bo dan plazhila,
Semlja se bo v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosen strah bo svet obdajal,
Kadar bo Šodnik prihajal,
K oftri sodbi zhlovek vftajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Šmert, natura bo ftermela,
Kadar bode stvar osh'vela,
K boshjimu Šodniku h'tela.

Bukve bodo prinesene,
 Dela bodešh bral storjene,
 Dobre vse in neposhtene.

Bo Šodnik tedaj se vfedel,
 Vse, karkolj je kdo naredil,
 Zeli svet bo tistkrat svedil.

Revesh, kam se zhem podati?
 Kje prijatla tam iskati?
 Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nesmerne visokosti!
 Refhišh svoje bres vrednosti,
 Refhi v moji me slabosti.

Špomni se, o Jesuf mili!
 De so same te vmorili;
 Profim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi,
 Same svojo kri preliti,
 Daj k svelizhanju to biti.

Daj te imeti pomozhnika,

Nafhih dufh Odrefhenika,
Preden vid'mo te Šodnika.'

De sim kriv, to sam sprizhujem,
Šam pred sabo se framujem,
Pa sanefi, Bog! sdihujem.

Rane grefnize sazeli,
Tolovaja si svefelil,
Meni upanje dodelil.

Nifim vreden odpušhanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v oginj me jokanja.

Med ovze me den' ovzhizo,
Refhi smed koslov frotizo,
In poklizhi na defnizo.

Ko savershene preklete
Pahnil v oginj bofh ujete,
Dêni me takrat med svete.

Šlifhi profhnjo, Bog! pohlevno,

Dušho glej, pobito, revno;
Škerbi same, stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo zhlovek vstal is praha.

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, vmije.

Daj jim Jesuf, našh Paſtir,
Vezhni pokoj, vezhni mir.

Ozhe našh, sa uboge verne duſhe v vizah.

1. Ozhe našh, kateri ſi v nebefih!
Profim te ponishno, odpuſti ubo-
gim duſham, ki ſhe ne gledajo un-
kraj tvojiga preſvetiga oblizhja; od-
puſti jim, ker te niſo ſvojiga ſvetiga
ljubesnjiviga Ozheta, kakor bi bile
mogle, ljubile, temuzh s nehvalesh-
noſtjo te ſhalile. V ſadoſtenje sa
njih grehe ti darujem tiſto ljubesen
in pozheſhenje, ki ti ga je tvoj ljubi
Šin na ſemlji vedno ſkaſoval, in s

kterim je sa nafhe sadolshenje vse obilo sadostil. Amen. Ozhe nafh.

2. Posvezheno bodi tvoje ime.

Odpusti, vezhni, usmiljeni Ozhe! vsem vernim, ki sbe niso svojih grehov ozhisheni; odpusti jim, ker niso tvojiga imena smiraj spodobno zhasbili, niso v strahu pred teboj shiveli, in se savoljo mnogih pregreh kerfhanfkiga imena nevredne storili. V sadostenje tih grehov ti darujem nar bolj popolnoma svetost tvojiga Šina, s katero je tvoje zhes vse sveto ime s naukam in sgledam tolikanj poviksheval in s vsem svojim djanjem osnаноval. Amen. Ozhe nafh.

3. Pridi k nam tvoje kraljestvo.

Odpusti, o Bog mirú! vsem vernim, kateri sbe niso shli v prebivališha vezhniga miru; odpusti jim, ker niso po tebi in po tvojim kraljestvu, v katerim samo je mir in vezhno ve-

felje, s tako gorezhnostjo hrepeneli, in se ne tolikanj sanj trudili, kakor je bila njih dolshnost. Sa vso njih lenobo v dobrim ti darujem nar gorezhnifhi shelje Edinorojeniga tvogiga, s kterimi je tolikanj serz zhloveshkih ifkal, in jih k sebi pripeljati hotel. Amen. Ozhe nafh.

4. Sgôdi se tvoja volja, kakor v nebefih, tako na semlji.

Odpufti, o nar dobrotljivfhi Ozhe! vfm vernim, kteri fhe delezh od tebe po tvojim oblizhji hrepene; odpufti jim, ker nifo vfelej tvoje svete volje memo svoje spolnovali, in fo se vezhkrat svojimu poshelenju udali. V sadoftenje njih nepokorfhine ti darujem otrozhjo udanost Jefusovo, in njegovo pokorfhino, ktero ti je v nar hujih fku fhnjah fkasoval, in po kteri ti je bil pokoren noter do smerti. Amen. Ozhe nafh.

5. Daj nam danfi nafh vfakdanji kruh.

Odpufti, o ljubesnivi Ozhe! vfm vernim, kateri nebeshkiga veselja fhe ne vshivajo; odpufti jim, ker milofti polne fkrivnofti sakramenta presv. refhnjiga Telefa nifo vselej s tifto vero, gorezhnoftjo in ljubesnijo sprejeli, kakor bi bili mogli, in fo tedaj svojiga boshjiga Odrefhenika v zhafi v svoje nevredno ferze sprejeli. Sa te pregrehe ti darujem tifto preferzhno ljubesen, in nefkonzhno dopadenje, s kakorfhnim je Onta presv. sakrament v nafho tolashbo in v nafhe svelizhanje postavil. Amen. Ozhe nafh.

6. Odpufti nam nafhe dolge, kakor tudi mi odpuflhamo svojim dolshnikam.

Ponishno te profim, o nefkonzhno mili Bog! odpufti vfm vernim njih hudobije, ki fo jih ftorili, pa sanje

šhe ne sadoftili; odpuſti jim vse jese in ferde, ktere koli ſo kdaj v ſvojim ferzu ſoper koga noſili. Darujem ti ſato preblagoferzhno molitev boſhjo, ki jo je tvoj preljubi ſin na krishi ſa ſvoje ſovraſhniko molil. Amen. Ozhe naſh.

7. In naſ ne pelji v ſkuſhnjavo. Proſim te, o miloſtivi Bog, ki nobeniga ne puſtiſh zhes mozh ſkuſhati, odpuſti naſhim vernim bratam, ker ſkuſhnjavam in hudobnim nag-njenjem niſo vſelej ſoperſtali, temuzh ſo vezhkrat goljuſivimu, minljivimu veſelju in vſakorſhni poſheljivoſti ſe ſapeljati dali, in tako ſvojo zhed-noſt ſgubili ali pa omadeſhali. Sa vse te grehe ti darujem zhaſtito ſmago naſhiga boſhjiga Odreſhenika, s ktero je ſvet in hudobniga duha premagal; darujem ti vse njegovo ſveto ſhivljenje, njegovo ljubesen do uboſhtva, zhiftoſti, ponishnoſti, veſ

njegov trud in vse njegovo terpljenje, in njegovo grenko smert. Amen. Ozhe nash.

8. Temuzh refhi naf hudiga. Amen.

O vezhna ljubescn — ktera nozhe smerti gresnikove, temuzh de se spreoberne in shivi! — odrefhi vse ude svete zerkve vsiga hudiga in vse kasni, po saflushenji svojiga Edinorojeniga, in pelji naf v kraljestvo svoje vezhne slave, v svoje frezhne prebivalisha. Amen. Ozhe nash. Zheskena Marija. Verujem.

Sa rajnkiga Ozheta ali rajnkoma mater.

O Bog! ki si nam sapovedal, ozheta in mater sposhtovati, usmili se milostivo dushe mojiga ozheta I. (ali matere moje I.) in odpusti mu (ji) vse grehe. Dodeli tudi meni, de

ga (jo) bom v veselji vezhne svetlobe vidil, po Gospodu našim Jesusu Kristufu. Amen.

Sa brate, sestre, sorodnike in dobrotnike, ki v Gospodu pozhivajo.

O Bog! delivez vsih milost in ljubivez zhloveshkiga rodú! profimo tvojo nesmero dobrotljivoft, de bi brate, sestre, sorodnike in dobrotnike nafhe drushbe, ki so se s tega sveta lozhili, po profhnjah prezhaftite Devize Marije, in vsih svetnikov v drushbo vezhniga svelizhanja pripeljal, po Gospodu našim Jesusu Kristufu. Amen.

Molitev sa vse verne.

Pravizhni in sveti Bog! pa tudi nar dobrotljivfhi Ozhe vsih ljudi! ti ljubifh svoje otroke, in hozhefh, de

naj se tudi mi med saboj ljubimo. Dufhe v vizah so nafhi sokristijani, nafhi bratje in sestere, tvoji otrozi. Dokonzhali so svoje popotvanje na semlji, ali praviga namena she niso dosegli. Profimo te, dopolni njih shelje, njih hrepenenje; ozhifiti, doverfhi jih popolnoma; olajfhaj njih bolezhine, okrepzhaj, tolashi, sveseli jih. Ozhe! faj jih bolj ljubifh, kakor mi; ozhifhujefh jih le is ljubesni, ker mora biti, ker je v njih svelizhanje potrebno, in ker savoljo tvoje nefkonzhne pravize nizh nezhistiga v nebefa priti ne more. Nefkonzhno modri in dobrotljivi Bog! nar manjshi pravize nimamo, od tebe kaj terjati; ali profiti smemo is ljubesni do svojih bratov in sester, is ljubesni do tvojih otrok, de jih sprejmesh v kraljestvo svoje vezhne svetlobe. O Jesus! ljubesnjivi Svelizhar vfiga zhloveshtva! tudi te dufhe si s svojo

smertjo odrefhil; daj jim vſaj v tiſti preſveti daritvi, v kateri ſe ſpomin tvoje ſmerti nekervavo obhaja, tolaſhbe in hladila najti; daj jim popolnoma okufiti, de ſi ti njih Œpravnik in Svelizhar.

Meni pa bodi ſpomin mertvih blagoten in koriſten. Nizh nezhiſtiga ne more v nebefa priti, ali pred tvojim oblizhjem, preſveti Bog! obſtati. Kako ſkerbno torej ſe moram greha varovati, in vſe madeshe, kolikorkoli jih je na meni, ſhe v tem ſhivljenji s vſo mozhjo isbrifati ſkuſhati. Ti drugazhi ſodiſh, o pravizhni Bog! kakor mi ljudje ſodimo. Kaj bom morde nekdej od nekterih grehov miſlil, ki ſe mi sdaj majhni sdé, ali pa tih zelo ſa greh ſpoſnati nozhem. — Kako pomanjkljive, majhne pa ſe mi bodo moje zhednoſti sdele, ko jih boſh ti, o Bog, pretehtal, in ſodil, in ſavergel, kar

sim le is navade, is file, bres do-
briga namena, ali pa, de bi le lju-
dem dopadel, storil?

O Bog! sdaj se hozhem sam
vezhkrat soditi, na svoje djanje in
nehanje pasiti, ko imam she zhaf,
poboljshti se; sdaj se hozhem po-
koriti; terpljenja, ki mi jih posh-
ljesh, hozhem voljno in udano pre-
nashti, in jih v svoje poboljshtanje
obrazhati, de mi bosh ti unkraj ve-
komaj sanesel. Amen.

Litanije

sa dushe v vizah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slislihi nas!

Kriste, uslislihi nas!

Bog Ozhe nebeshki,
 Bog Šin, Odrefhenik sveta,
 Bog sv. Duh,
 Šv. Trojiza, en sami Bog,

} ufmili se duh!
 v vizah!

Šv. Marija,
 Šv. Mati boshja,
 Šv. deviz Deviza,
 Šv. Mihael,
 Šv. Gabriel,
 Šv. Rafael,
 Šv. Joshef,
 Šv. Lavrenz,
 Šv. Miklavsh,
 Šv. Disma,
 Šv. Barbara,
 Šv. Urfhula,

sa nje Boga profiti!

Vfi sveti angeli in arhangeli,
 Vfi sveti ozhaki in preroki,
 Vfi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vfi sveti uzhenzi Gospodovi,
 Vfi sveti muzhenzi,
 Vfi sveti shkofje in sposnovavzi,
 Vfi sveti mashniki in leviti,
 Vfi sv. mnihi in pufhavniki,
 Vse svete devize in vdove,
 Vfi svetniki in svetnize boshje,

sa nje Boga profite!

O Jesuf! bodi jim milostljiv; sanefi jim, o
Jesuf!

O Jesuf! bodi jim milostljiv; uflifhi naf, o
Jesuf!

§ svojim svetim imenam,

§ svojim britkim muzhenjem,

§ svojim svetim terpljenjem,

§ svojim svetim krishem,

§ svojimi svetimi peterimi ranami,

§ svojo nedolshno smertjo,

§ svojim svetim Refhnjim Telesam,

§ svojo sveto Refhnjo Kervjo,

§ svojim svetim saflushenjem,

§ svetimi nashami,

§ nashimi profhnjami,

Mi ubogi grefhniki,

De se vfih ubogih dufh v vizah ufmilifh,

De se dufh nashih starfhev ufmilifh,

De se dufh nashih bratov in sefter
ufmilifh,

De se dufh vfih nashih sorodnikov
ufmilifh,

De se dufh vfih nashih dufhnih in
telesnih dobrotnikov ufmilifh,

De se dufh ufmilifh, ktere morebiti
savolj naf kaj vezh v vizah terpé,

refhi jih, o Jesuf!

profimo te, uflifhi naf, o Jesuf!

De se vsih duh v vizah usmilish, sa
ktere vesh, de moramo posebno pro-
fiti,

De se vsih vernih duh v vizah usmilish,
De jih od njih veliziga terpljenja re-
shish,

De njih gorezhe shelje spolnish in jih
k sebi vsamesh,

De jim vezhni mir in pokoj dodelish,

De jim vezhno luzh svetiti das,

De jim vezhno nebesko veselje do-
delish,

Usmiljeni Jesus, Sin boshji,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
sanesh ubogim dusham v vizah!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
usmili se vsih vernih duh v vizah!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
daj jim vezhni mir in pokoj!

Kriste, slishi nas!

Kriste, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . .

Gospod, uflishi mojo molitev,

In moj glas naj k tebi pride.

profimo te, uflishi nas, o Jesu!

M o l i m o .

O Bog! ki odpufhanje delifh, in nafhe svelizhanje ljubifh, tvojo miloft profimo, de nafhim bratam, fefttram, sorodnikom in dobrotnikom in vftim vernim kristjanam, kateri fo is tega fвета fhli, po profhnji Marije Devize in vftih svetnikov dodelifh, v drufhino vezhno svelizhanih priti.

O Bog! stvarnik in odrefhenik vftih vernih, dodeli dufham fvojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vftih grehov, de miloftljivo odpufhenje, ki fo ga vfelej shelele, po bogabojezhnih profhnjah dofeshejo.

O Jefuf Kristuf, nafh Bog in Gofpod! pohlevno te profimo po tvoji britkofiti, ki fi jo na fv. krishi preftal, in po veliki shalofiti tvoje ljube matere pod krifhem, ufмили se vftih vernih dufh, ktere fo se is tega fвета

lozhile in po tvoji pravizhni sodbi
 vize saflushile: odrefhi jih od vfiga
 terpljenja, in pelji jih po svoji ne-
 fkonzhni milofti v nebefhki raj, v
 vezhno vefleje. Amen.

XII. Oddelek.

Molitve o vezhjih prasnikih Gospodovih v letu.

1. Molitve o Boshizhi.

Posdravljenje k Jesufu Detetu.

Hvaljen in pozhefhen bodi, o nar vrednishi Jesufzhek! ti zhaft in veselje nebeshkiga Ozheta! hvalim te in sahvalim se ti sa vse dobrote, ktere si s svojim rojstvam svetu skasal. Amen.

Pozhefhenje boshjiga Deteta.

Zhefhena naj bo ura, v kateri se je Bog vzhlovezhil. Zhefhena naj

bo presveta Deviza Marija, od ktere je bil Kristuf rojen. Zhefheni naj bodo sveti angeli, ki so Jesufa v hlevu molili. — Pozhaftene naj bodo solse, ktere je Kristuf kakor otrok pretil. Pozhafteno naj bo ubofhtvo, ktero je Kristuf v hlevu preftal. Pozhaftena naj bo ljubesen, ki je vezhniga Boga primorala se vzhlovezhiti; s to ljubesnijo in s vfm, kar je Jefuf v fvojih otrozhjih letih ftoril in preftal, ufmi fe naft ubogih grefhnikov sdaj in na smertno uro. Amen.

Darovanje teh molitviz.

Preftadki Jefuf! vse te posdravljanja, ktere fim s priferzhnoftjo tvojimu fvetimu rojftvu na zhaft smolil, ti priporozhim.

Molitev na boshizhni dan.

Zhaft, hvala in pozhefhenje bodi tebi, o Bog na vishavah! Dal si svojiga preljubiga Šina in shnjim tudi vse, kar naf v refnizi frezhne stori. On je naf s tabo spravil; on je nam spet pot k tebi odperl; on je nam oblast pridobil, de se smemo tvoji otrozi imenovati.

O Bog Ozhe nebeshki! hvalimo in zhaftimo tvojo ljubesen, ker si nam svojiga edinorojeniga Šina poslal, po katerim so poboshni ozhaki skosi shtiri tavshent let sdihovali in hrepeneli. — Zhaft, hvala in zhefhenje bodi tebi, edinorojeni Šin Boga Ozheta! kateri si se is ljubesni do naf vzhlovezhil. Ko so se namrezh spolnili zhafi, si narozhje svojiga Ozheta sapustil, si reven hlapez postal in si se v nafho spravo s tvo-

jim Ozhetam daroval. Vse teshave
 revnih ljudi si nofil, vso grenkoto
 okufil, de bi oflabljene pokrepzhal,
 shalofne tolashil, in de bi vsem po-
 koj, tolashbo, mir in veselje sa njih
 dushe pridobil. O Jesuf! priferzhno
 se ti sahvalimo sa tvojo ljubesen.
 Vsemi, preljubi odreshenik! nashe
 ponishne serza v dar nashe hvale.
 Radi bi ti tvojo ljubesen povernili
 in ti tudi kaj v dar prinesli, pa kaj
 samoremo mi revne stvari storiti?
 Vender si pa ti nam dal sagotovljenje,
 de ti je zhisto serze najprijetnishi dar.
 Vodi torej vse nashe pota tako, de
 se bomo povsod tvoje ljubeshni spom-
 nili in de nas ne bo nizh od tebe
 lozhiti moglo. Obvaruj nashe serza
 vsih grehov, de ti samorejo vedno
 flushiti. — In v veselje tvojiga roj-
 stva povsdignemo danš svoje hva-
 leshne serza proti tebi in se polni
 veselja s angelskim petjem sdrushimo

in sa mir profimo, kteriga si ti na svet prinesel. Kakor blago dete si v betlehemfkim hlevu leshal — in takrat so angeli vſim ljudem, ki so dobre in svete volje, frezho vofhili. Daj nam gnado, de smiram le dobro pošelimo in vſe sanizhujemo, kar je tvoji sveti volji naſprot. In potem ſe ſamoremo v reſnizi s tvojimi angeli tvojiga veſelja polniga rojſtva veſeliti in s reſnizhno veſelim ſerzam ſavpiti: „Zhaſt bodi Bogu na viſhavah, in mir ljudem na ſemlji, ki ſo svete volje.“ Sareſ zhaſt, ſlava, pozhelhenje bodi tebi, ljubesnivi Ozhe! ker vſa ſemlja je polna tvoje mogožhnosti, modroſti in dobrote. Bodi zheſhen vekomaj. Amen.

Molitev k Materi boſhji.

O zheſhena deviza Marija, mati naſhiga Goſpoda Jeſufa Kriſtufa!

frezho ti vofhim k tvojimu zhuda
 polnimu porodu in te opomnim neis-
 rekljive zhafti, ktero ti je Bog po-
 delil in fkasal, ko te je sa svojo
 ljubo mater isvolil. Pozhefheno naj
 bo tvoje sveto telo in vfi tvoji sveti
 udje, kateri so Šina vezhniga Ozheta
 nofili. Pozhefhene naj bodo tvoje
 svete perfi, ktere so miliga Jesufa
 redile. Hvalim, posdravim in zhaftim
 te, o Mati vse hvale vredna! ne
 samo safe, temuzh tudi sa vse ljudi,
 kateri bodo po tvojim porodu sveli-
 zhani, in te opomnim, de fi savolj
 grefhnikov Mati boshja postala. Špomni
 se, o ljubesnjiva Mati! kolikfhno
 gnado in zhaft fi na sveti vezher
 sadobila, ker je nerasumljivi Bog
 tvoj Šin hotel biti; on, kateriga ne-
 befa ne obfeshejo, je hotel s tvo-
 jimi rokami v jaflji poloshen biti.
 Profim te, ljuba Mati! spomni svo-
 jiga Šina Jesufa na ubofhtvo, ktero

sta v hlevu prestala, in na veliko fols, ktere sta is ljubeshni in terpljenja med sabo prelivala; sprofi mi gnado, de bi ga nikoli ne rasshalil in is ferza isgnal. Amen.

She ena molitev od svete Jederti.

O priferzhno ljubeshnjivi Jesus! spomnim te tiste velike ponishnosti, s ktero si narozhje nebeshkiga Ozheta sapustil in s svojim prezhudnim spozhetjem nalho revshino na se vsel. Spomnim te tiste plamezhe ljubeshni, s ktero si svojo prezhisto Mater priferzhno v pervizh pogledal, in s tako priferzhnostjo njeno ferze s veseljem in tolashbo napolnil. O ljubi Jesus! pomnoshi vse veselje, ktero je pri tvojim vzhlovezhenji obzhtila, v njeno vezhi svelizhanje in flavo. Amen.

2. Na noviga leta dan.

(Obshaluj, ljubi kristjan! vse grehe pretezheniga stariga leta in moli perve dve molitvi stran 102 in 105 III. oddel. Potem stori saveso s Bogam in skleni, de bosh smiram v vřim djanji in nehanji shnjim svesan ostal. Sdaj princfi Kristufu k novimu letu svoje serze v dar, kar nar lošhej s jutranjo molitvijo na strani 11 storih; potem moli:)

M o l i t e v.

O tem presvetim novim letu te posdravim, ljubesnivo boshje dete! in shelim, de bi se v tem novim letu tvoja volja sgodila kakor v nebesih tako tudi na semlji. Shelim, de bi te v novim letu nobeden ne rasshalil, ampak de bi te vři is serza ljubili, hvalili in zhařtili. Shelim, de bi se v novim letu tvoja řveta zerkev vedno bolj rasřhirjala, de

in vse nevere saterte bile, de bi vse sapeljane dushe spet k pravi veri pripeljane bile in de bi se vsi terdovratni grešniki spokorili. Sadnjizh pa tudi shelim, de bi jest v novim letu od dne do dne v zhednostih rastel, v ljubeshni do tebe se vshgal in smiram gorel, in vedno poboshnishi bil. O ko bi pazh samogel vse shelje spolniti in v djanji pokasati! Ker ti, o ljubi Jesuf! vse posheleno tudi storiti samorefsh, te profim, spolni moje shelje in dodeli po svoji nefkonzhni milosti, de bi se to novo leto k tvoji vezhi zhafti in k nashimu svelizhanju konzhalo. Profim te tudi sa milostivo odpushenje vsih mojih pregreh, ktere fim v pretezhenim letu storil, in sa odpushenje saflushenih vezhnih kasen. O zhe nekoliko pomislim, v koliko grehah fim shivel, koliko dobrih del opustil, koliko nemarnost v dobrim

kriv bil in koliko grešil v mislih, s besedami in dejanjem, moram s sgrevanim serzam pred tebe pasti. O ljubi Jesuf! kateri si danashnji dan toliko bolezhin pri obresovanji preftal in svojo kri prelil, odpusti mi s temi bolezhinami in prelivanjem kervi moje storjene grehe; dopolni moje odpušhene dobre dela, sbrisfi mojo nemarnost v dobrim, odpusti mi moje velike dolge in dodeli mi poboljšhanje prihodnjiga shivljenja. Terdno sizer sdaj sklenem, se vsih teh napak svesto ogibati, ali moj sklep bo le vnizhen bres tvoje pomozhi, in jest bom she v vezhi grehe padel.

Na sadnje she tudi profim sa uboge dushe v vizah, de tudi njim frezhno novo leto podelish in jim danš njih terpljenje polajšhafh. Pre-drageo kri, ktero si danashnji dan prelil, daj v njih jezho tezhi, ma-

deshe nezहितih duh ismiti, gorezhe dušhe v njih veliki vrozhini ohladiti in nekoliko njih dolgo v poplazi. Amen.

3. Na svetih treh kraljev dan.

(Kakor sveti 3 kralji, je tudi sveta Jerdert Bogu namesti mire Jesufovo telo, namesti kadila njegovo dušho, in namesti slata njegovo boshjo natoro s temi molitvami darovala).

P e r v i d a r.

O prefveta Trojiza! s molitvijo, s ktero so prefveti trije kralji ljubo dete Jesuf v narozhji njegove matere molili, te tudi jeft molim. In namesti mire, ktero ti je sveti kralj Gashper daroval, ti darujem is dna svojiga serza prefveto in prezhisto telo Jesufa Kristufa s vsm njegovim terpljenjem. Darujem ti grenko

miro njegovih sol, ktere je v ter-
 dih jastih prelil, ker je vedil, kako
 bo sasmehovan in sovan in kako
 mu bo svet sa njegove dobrote ne-
 hvaleshen. Darujem ti grenko miro,
 ktera mu je pri neusmiljenim bi-
 zhanji, pri sasmehovavnim kronanji,
 pri teshavni noshi krisha in bole-
 zhim krishanji serze presunila in s
 britkostjo napolnila. Vse to ti daru-
 jem, o moj Bog! s svestim serzam
 in s tisto ljubesnijo vred, s ktero ti
 je Jesus vse svoje terpljenje daroval,
 in te prosim: vsemi to v sahvalo,
 in isbrishi s tem grehe vfiga sveta.
 Amen.

(Ozhe nafh. Zhesheha fi Marija.)

D r u g i d a r .

O presveta Trojiza! s svetim kra-
 ljem Melhioram padem pred teboj
 na svoj obras in te s nar vezhi

priferzhnostjo molim, in namesti kadila, kateriga ti je daroval, ti darujem po svoji mozhi preblasheno in prezhaftitljivo dusho Jesufovo s vfm dopadenjem, kateriga koli si nad njo imel. Darujem ti, o vezhni Bog! lepo difhezhe drago kadilo svetih shelj, kterekoli je Kristuf do tebe imel. Darujem ti nebeshko kadilo, ktero se je is njegovih gorezhnih shelj, is njegove poboshne pokorshine, is njegove priferzhne sahvale in gorezhe ljubesni vedno proti tebi kakor prijetni duh kadilo. In vse to ti darujem s tisto ljubesnijo vred, s ktero ti je Jesuf vse duhovne vaje daroval in te profim: dopolni vse nemarnosti, samude in opufhanja, ktere so se od sazhetka sveta do te ure sgodile. Amen.

(Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.)

T r e t j i d a r .

O prefveta in prezhaſtitljiva Trojiza! s ſvetim kraljem Baltesharjem padem na ſvoj obras, in te s priſerzhnoſtjo molim in ti nameſti ſlata, kteriga ti je daroval, s vſo mo-goſho ponishnoſtjo, priſerzhnoſtjo in dobrim namenam darujem ne le v nebefih, ampak tudi na ſemlji naj drashji, viſokovredno, prezhaſtitljivo, nerasumljivo boſhjo natoro Jeſufa Kriſtufa s vſimi ſakladi gnad in bo-gaſtev, ktere ona v ſebi ima. Da-rujem ti, o vezhna Trojiza! drago ſlato vſih popolnamaf, zhednoſt, ſvetofiti in veſelja, ktero ſi v tem vzhlovezhenji vſelej obzhutila. Da-rujem ti drago ſlato ljubefni, pri-jasnoſti, ſveſtobe, enakofiti in ved-niga zheſhenja, ktero ena oſeba drugi nerasumljivo ſkaſuje. In vſe to ti darujem s ljubefnijo vred, s ktero

se je boshja natora s zhloveshko sklenila, in profim: pomnoshi po velikosti tega daru vſim poboshnim ſvoje gnade in vſim svelizhanim njih veſelje. Amen.

(Ozhe naſh. Zhefhena ſi Marija.)

4. Veliki teden.

Obiſkovanje boshjiga groba.

(Œpomni ſe, ljubi kriſtjan! na veliko ljubesen Jeſuſovo pri obiſkovanji boshjiga groba in premifhljuy njegovo uſmiljenje do naſ, de ſe je ſa naſ v ſmert dal naſ odreſhit vezhniga pogubljenja; potem pa moli:)

Molitev pred boshjim grobam.

O Jeſuſ Kriſtuſ, moj uſmiljeni odreſhenik! pred tvojim ſvetim grobam padem na ſvoje greſhne kolena in te molim v tem preſvetim ſakramentu. O Jeſuſ! koliko ſi same

storil, koliko si sa moje odrefhenje
 terpel! O s kako grenko smertjo si
 fvoje fveto shivljenje fklenil! O moj
 Jefuf! kako fe ti samorem po vred-
 nofti sahvaliti sa vse tvoje dobrote,
 ktere si mi od perviga sazhetka
 mojiga shivljenja do fvojiga groba
 fkasal! — Jas ne vem nobene bolj-
 fhi sahvale, kakor zhe storim po
 tvojim sgledu. Ja, moj Jefuf! tudi
 jeft hozhem s tabo umreti in fe v
 tvoj grob poloshiti, de bom s tabo
 tudi vftal: umreti hozhem sam febi
 in sapeljivimu fvetu in vfm greham,
 de bom vftal k poboshnimu, tebi
 dopadljivimu shivljenju. O Jefuf!
 vse mi me v fvoj grob, de bom vse
 v njem puftil, kar me pred tabo
 omadeshuje, de bom ozhifhen s tabo
 is groba vftal. — O moj Jefuf, v
 tvoj grob poloshim fvoj napuh, de
 bom pofhimal v ferzhni ponishnofti
 vse fvoje velike grehe in flabofti

šposnal. V tvoj grob poloshim svojo nepoterpeshljivost in jeso, de bom nadalje vse svoje teshave in sopernosti, ktere mi is sgolj ljubeshni poshiljash, tako voljno prestal, de bo vse sa pokoro mojih grehov, de bom she tukaj svoje zhasne kasni dostal. V tvoj grob poloshim svojo mlazhnost v boshji flushbi, de bom od sdaj nadalje s vezhi gorezhnostjo molil in s vezhi ljubeshnijo svete sakramente prejemal in le tebe samiga is vfiga serza zhes vse ljubil. V tvoj grob poloshim vse svoje nepotrebne misli in besede, vso opravljivost in pomanjkanje ljubeshni do blishnjiga, de bom posihmal le to mislil in govoril, kar je k tvoji zhashti, kar blishnjiga ne rasshali in kar k svelizhanju moje dushe pomaga. V tvoj grob poloshim vse svoje pregresshno djanje, de ti bom posihmal bolj svesto flushil, kakor do sdaj.

V tvoj grob poloshim tudi, o Jesuf! vse pozhutke svojiga slabiga shivota: svoje ozhi, de bodo le to, kar je tebi dopadljivo, gledale, od vfiga neframniga pa se kmalo obrazhale; — svoje ufhesa, ktere tolikokrat boshjo besedo osnanovati flifhijo, de bodo posihmal le dobro, kerfhansko govorjenje rade poslu fhale, opravljivim in pregresfnim besedam pa se kmalo odtegnile; — svoj jesik, na kteriga je bilo she tolikrat sveto Resfnje Telo polo sheno, de bo le tvojo zhaft osna noval in blishnjimu s prijasnim svar jenjem k svelizhanju pomagat; — svoje roke in noge, de bodo smi ram v tvoji flushbi ostale. V tvoj grob poloshim pa tudi vse svoje dufhne mozhi: de bom posihmal le to sposnal, kar tebi dopade ink mo jimu vezhnimu pridu tekne; — svoj spomin, de se bom v prihodnje tvo-

jiga britkiga terpljenja in smerti spominjal in greh vedno bolj sovrašil, ker si savolj greha toliko terpeti mogel; — svojo voljo, de bom posihmal le to hotel in ljubil, kar tebi dopade, to pa sovrašil, kar tebe rasshali; — vse svoje serze, de bo posihmal le tebe ljubilo in zhisto ostalo. — O Jesuf! moj dobrotljivi odreshenik, v tvoj grob poloshim svojo dusho in telo; odvsemi, kar je pregreshniga: poterdi, kar je slabiga; sazeli, kar je ranjeniga; ozhisti, kar je omadeshaniga, de bom ves preobernjen is groba svojih pregreh vftal in s tvojo gnado in pomozhjo do konza tebi sveft ostal. Amen.

Profim te tudi, o dobrotljivi Jesuf! usmili se ubogih dush v vizah, ktere savolj svojih majhnih grehov she ne morejo v nebesa priti in v velikim terpljenji s neisrezhenimi sheljami tifti veseli zhaf prizhaku-

jejo, ko bodo smeje pred tvoje boshje
 oblizhje iti. O ljubesnjivi Jesuf! ne
 pušti jih vezh dolgo od sebe odlo-
 zhenih, ker s tem veliko veliko terpe,
 ker njih ljubesen le proti tebi gori.
 O ljubi Jesuf! kakor si shel, ko je
 tvoje sveto truplo na krishi viselo,
 stare ozhake pred pekel tolashit in
 jim zhal odrefhenja osnanit; ravno
 tako pojdi tudi danš, te profim, s
 svojo gnado v vize in potolashi uboge
 dushe, de bodo loshej terpele, in
 vsemi jih, zhe je tvoja sveta volja
 v nebeshko kraljestvo. — Po tvojim
 britkim terpljenji in grenki smerti
 na krishi in po tvojih peterih ra-
 nah, o Jesuf! te profim sa vse dushe
 v vizah, posebno pa sa tiste, sa
 ktere sim posebno dolshan moliti.
 O ljubi Jesuf! naj bo danashnji dan
 sa uboge dushe v vizah dan veselja,
 odrefhenja, in frezhniga prihoda v
 svelizhanje. Amen.

Šerzhni sdihljeji k Jesufu v sv. Refhnjim Telefu.

O nar ljubesnživfhi svelizhar Jesuf Kristuf! jest ubogi grefhnik te tukaj v presvetim sakramentu s nar vezhi ponishnostjo, ljubesnijo in zhaftjo molim in posdravim, o shivi kruh angelski! Od tebe namrezh kakor praviga shivljenja, se shivé angeli v nebesih, ker te od oblizhja do oblizhja gledajo, ljubijo in vedno vshivajo. Ali si tudi hotel biti shivesh nafhih dufh, sato si tudi na ta svet prifhel in revni zhlovek postal in nam sebe kakor nar flajfhi kruh sapuflil. O Jesuf! s tvojo gnado in pomozhjo shivo verujem, de si tu pod podobo kruha prizhujozh, pravi Bog in zhlovek fkupej, ravno tifti, kateri je na lefu krisha ves zhlovefshki rod od vezhniga pogub-

ljenja odrefhil, in ki sdaj v nebe-
 fih na defnizi nebefhkiga Ozheta
 kraljujefh. Ti fam, ki fi vezhna
 refniza, fi rekel: „To je moje telo.“
 — „To je moja kri.“ — „To fto-
 rite k mojimu fpominu.“ — Tvojim
 befedam, o Jefuf! popolnoma s ve-
 feljem verjamem. Moja pamet fizer
 te fkrivnosti ne rasumé, pa koliko
 drugih rezhi tudi ne rasumé. Sato
 podvershem rad svojo flabo pamet
 tvojim fvetim befedam, o vfigamo-
 gozhni Bog! in te v presvetim sa-
 kramentu s shivo vero molim, ka-
 kor bi s laftnimi ozhmi vidil. V tej
 veri na tvojo prizhujozhnost fim pa
 fhe bolj s tvojimi befedami poter-
 jen, kakor ko bi to moj um rasumel
 in moje ozhi te vidile; sakaj moj
 um in moje ozhi me lahko golju-
 fajo, ti pa in tvoja fv. zerkev naf
 vezhno refnizo uzhita. O Jefuf, ve-
 zhna ljubesen! tukaj fi pod majhno

podobo kruha le sato skrit, de se bres strahu k tebi priblishamo in se s tabo popolnoma skleniti samoremo. Tukaj spolnujesh v refnizi svoje besede: „Jes ostanem pri val vse dni do konza sveta.“

O moj Jesuf! molim te v tej nerasumljivi skrivnosti, in desiravno te moje telesne ozhi ne vidijo, te vidi moja dufha in se priferzhno veseli, de sme v tvoji prizhujozhnosti biti. Sares vesel moram biti, de se she smem pred tabo prikasati! Zhe namrezh pomislím, kakshen sim she bil in kakshen sim she, sposnam in najdem svojo veliko nevrednost in hudobijo svojiga serza. O Gospod! vfigavedozhi Bog! o koliko pa she le ti nad menoj najdesh, kar ti ni dopadljivo in kar mi tvojo gnado manjsa.

Bres britke shalosti ne morem nasaj na svoje shivljenje pogledati.

Oh kakšno shtevilo grehov in hudobij! — kolikrat sim tebe svojiga nar vezhiga dobrotnika rasshalil! kolikrat mi je bilo posvetno veselje, majhen dobizhek, nezhimerna zhaft ljubshi, kakor tvoja sapoved! kolikrat so bile moje misli, besede in dela pregreshne, nepotrebne in nespodobne. O presveti Jesus! kadar to premishljujem, moram s shalostnim glasam rezhi: „Mojster! pojdi od mene prezh, sakaj jest sim velik greschnik!“ Nisim vreden, de k tebi, o shivi Bog! svoje ozhi povsdignem.

O moj Jesus! vender me nikar ne sapusti, in tudi jest se ne dam, desiravno greschnik, s nobenim straham in sagotovilam od tebe odverniti. Kakor shivo in terdno tukaj na tvojo prizhujozhnost verujem, ravno tako shivo in terdno tudi na tvojo milost saupam. Šaj she ni tu sodnji stol, saj nifi sato tukaj prizhu-

jozh, de bi me pogubil, temuzh de bi me svelizhal.

Šaj si, ljubi Jesuf! tukaj ravno tifti prizhujozh, kateri si sgrevani Magdaleni miloftljivo odpustil, kateri si nesvestiga Petra s milim pogledam k pravi pokori pripravil; kateri si na svetim krishi spokornimu Dismu sveti raj obljudil in kateri she dan danafhnji sgubljene ovzhize toliko zhafa s svojo gnado ishesh, de jih najdesh in k pravi svesti zhedi pripeljesh. — Sato tudi jest terdno upam, de se bofh mene usmilil in mi moje hudobije odpustil! — Oh faj mi je sdaj priferzhno shal, de sim te tolikrat rasshalil tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika, ki si she sam na sebi vse ljubesni vreden. O ljubi Jesuf! tukej v prizho tebe ti terdno obljudim, de se bom is ljubesni do tebe vsih grehov, pregreshnih priloshnost svesto varoval;

de se bom prezej od sazhetka vſim
 ſkuſhnjavam uſtavljal; de bom vre-
 den ſad pokore prineſel: daj mi le
 ſvojo ſveto gnado, bres ktere ne
 morem nizeh dobriga ſtoriti. Terdno
 tedej ſaupam, o Jeſuf! de mi boſh
 vſe moje grehe odpuſtil, mojo duſho
 s preſveto kervjó ozhiſtil in jo enkrat
 v nebeſhki raj vſel. — Pa tudi v
 vſih drugih rezheh in zhaſnih po-
 trebah terdno nate ſaupam, de mi
 boſh vſelej le to dal, kar je moji
 duſhi v ſvelizhanje, kar pa ni, mi
 odrekel in odvſel. V tem ſaupanji
 ſe s mirnim ſerzam popolnoma tebi
 prepuſtim: ſtori s mano po ſvoji
 ſveti volji; ſaj vem, de mi le dobro
 hozheſh, ker ſi moj uſmiljeni odre-
 ſhenik in moj nar boljſhi prijatel.
 Na te bom ſaupal in vekomaj ne
 bom ſapuſhen! — In v tem ſaupanji
 povſdignem ſvoje ozhi proti tebi, o
 dobrotljivi Jeſuf v preſvetim sakra-

mentu! in te priferzhno profim: Oh nikar ne pojdi od mene prezh, nikar me ne sapuſti; oſtani s ſvojo ſveto gnado in ljubesnijo v mojim revnim ſerzu, ktero le tebe ſheli in bres tebe ſhiveti ne more!

O Jeſuf, ti vezhna ljubesen! kakor v te verujem in ſaupam, tako te tudi ljubim v tem ſakramentu vezhne ljubesni. — O Jeſuf! kdo bi te tudi ne ljubil, ker ſi ſama ljubesen do naſ! Is ljubesni ſi ſe greſhniga zhloveka uſmilil, kateri je bil ſavoljo greha nebeshko kraljeſtvo ſgubil; is ljubesni do naſ ſi ſapuſtil nebeshki ſedesh in ſi zhlovek poſtal, ſi na ta revni ſvet priſhel in nam prineſel nauke, kateri nam kaſhejo pravo pot v vezhno ſhivljenje; is ljubesni do naſ ſi na ſv. krishi tiſti kervavi dar doprineſel, kteriga je raſſhaljena boſhja praviza v odpuſhanje grehov tirjala, in

kteriga bi mi ne bili nikoli mogli
doprineſti, ko bi ne bil ti vſih na-
ſhkih grehov na ſe vſel in vſih dol-
gov ſ ſvojo ſveto kervijo isbrifal
ne bil; in is ſame ljubezni do naſ
ſi tukaj v preſvetim ſakramentu pri-
zhujozh, de naſhe duſhe rasveſelju-
jeſh, ſ nebeſhko mano ſhivih, lju-
besnjivo tolashiſh, pred peklenſkim
ognjem varujeſh in jih v nebeſhko
veſelje vodiſh. — O dobrotljivi Je-
ſuf! koliko gnad ſi nam ſhe is ſgolj
ljubezni ſkaſal in jih ſhe ſkaſujeſh.
O ljubi Jeſuf! daj mi gnado, de
ti bom ljubesen tudi ſ ljubesnijo
povrazheval. V reſnizi te hozhem, o
ljubesnivi Jeſuf! poſihmal is vſiga
ſerza, zhes vſe ljubiti; moje ſerze
je polno hvaſeſhnoſti in ſmiram
ſhelim v tej ljubezni ſhiveti in
umreti. O ljubi Jeſuf! zhe le tebe
imam, vſe imam; zhe pa tebe nimam,
nizh nimam. — Sdaj hozhem ſapuſtiti

in sanizhevati vse goljufivo veselje, vso posvetno zhaft in bogastvo: to bo sdaj moje veselje, moja zhaft, moje bogastvo, de bom tebi, o moj Jesus! svešto flushil, tebe zhes vse ljubil, tebi v djanji hvaleshnoft skasoval in po svoji mozhi tvojo zhaft mnoshil. O moj Jesus! sadofti sim nesvest bil, in te nisim sadofti ljubil; sdaj pa se le tebi popolnoma isrozhim in nobena mozh me ne more od tebe lozhiti.

O moj dobrotljivi Jesus! poterdi me, te ponishno profim, s svojo sveto gnado v tem terdnim sklepu, kteriga sim tukaj v prizho tebe storil, de bo tvoja mozh to storila, kar moja slabost ne premore. Poterdi me pa tudi v shivi veri, terdnim saupanji in gorezhi ljubesni, de bom po teh treh, tebi tako dopadljivih stopnjah k tebi v nebesa prišel, kjer bom vezhno gledal, kar

sdaj verujem, vezhno vshival, kar sdaj upam, in vezhno ljubil, kar sdaj zhes vse ljubiti shelim, tebe, o Jesuf! svojiga Gospoda in Boga. Amen.

5. Molitve o veliki nozhi.

Pet velikonozhnih veseliz.

1. O predobrotljivi Jesuf! molim, zhaftim, hvalim te is dna svojiga serza in te opomnim neisrezheniga veselja, ktero si na velikonozhni dan obzhutil, ko je tvoja zhloveshka natora po vstajenji od Ozheta zhaftitljivo pozhaftena bila. Š tem neisrezhenim veseljem, o ljubesnjivi Jesuf! ktero je takrat boshja natora od tvoje zhloveshke, in zhloveshka od tvoje boshje nature sadobila, te profim, de bi mi pred smertjo flast boshjiga veselja dodelil in vedno v meni ohranil. Amen.

2. Molim, hvalim in zhaftim te, o dobrotljivi Jesus! in te opomnim tiftiga neisrezheniga vefelja, ktero si imel, ko si svoj naj drashji saklad, namrezh svojo presveto dusho s vsimi odreshenimi dushami vred svojimu nebeskemu Ozhetu nasaj dal. Š tem vefeljem te profim, o prekladki Jesus! de bi ob uri moje smerti svojimu Ozhetu mojo dusho isrozhil in same vse dolgove poplazzhal. Amen.

3. Molim, hvalim in zhaftim te, preljubesnivi Jesus! in te opomnim neisrezheniga vefelja, ktero si imel, ko je tvoja predraga ljubesen sa vse preterpete britkosti s svojo neisrezheno fladkostjo vse tvoje ude presunila. Š tem neisrezhenim vefeljem te profim, o preljubesnivi Jesus! de bi mi luzh sposnanja in uma dodelil, de bom samogel to sposnati, kar tebi dopade. Amen.

4. Molim, hvalim in zhaftim te, o predobrotljivi Jesuf! in te opomnim tiftiga neisrezheniga vefelja, ktero si obzhutil, ko ti je nebeshki Ozhe oblaft dal, pozhaftiti, obogatiti in podariti vse svoje prijatle, ktere si s velikim trudam in veliko zeno odkupil. Š tem vefeljem te prosim, de bi mi sad svojiga terpljenja in vfih nadlog podelil. Amen.

5. Molim, hvalim in zhaftim te, o vse hvale vredni Jesuf! in te opomnim neisrezheniga vefelja, ktero si obzhutil, ko je vezhni Ozhe tvoje odrefhene na vezhno tebi podloshne ftoril, in jih sa dede in gofté tvojiga vezhniga goftovanja isvolil. Š tem neisrezhenim vefeljem te prosim, dodeli mi v drufhino tvojih isvoljenih priti, de te bom shnjimi na vekomaj hvalil in zhaftil. Amen.

Velikonožna Aleluja.

Hvalim in zhaſtim te, predobrotljivi Jeſuf! s prevelizhaſtno hvalo vred, s katero vſi ſvetniki ſkup povihujejo preſladko veſelje, s katerim ti ſvojo zhloveſhko natoro navdajaſh, ker je ſdaj povikſhana s flavo neumerjozhnoſti ſa preſtane britkoſti terpljenja in ſmerti. Amen.

Hvalim in zhaſtim te, predobrotljivi Jeſuf! s prevelizhaſtno hvalo vred, s katero ſe vſi ſvetniki vkup radujejo ſavolj velikiga veſelja, katero tvoja zhloveſhka natora vſhiva, ker raſlizhno in veliko lepoto mogožhne Trojize gleda. Amen.

Hvalim in zhaſtim te, o predobrotljivi Jeſuf! s prevelizhaſtno hvalo vred, s katero vſi ſvetniki vkup povikſhujejo naj prijaſniſhi veſelje, s katerim ſo napolnjene uſheſa tvoje zhloveſhke natore, ker ſladke lju-

besni puhtezhe glafove poslušhajo, kteri vedno is uft vsih angelov in svetnikov done in se presveti Trojizi na zhaft raslegajo. Amen.

Hvalim in zhaftim te, o predobrotljivi Jesuf! s prevelizhaftno hvalo vred, s ktero vfi svetniki skup povikshujejo veliko, nerasumljivo in neprezenjeno mozh, s ktero ti svojo zhloveshko natoro navdajash, ki je sdaj neumerjozha in le boshjo velikost in flavo na vekomaj vshiva. Amen.

Velikonozhna hvalivniza.

Švet, svet, svet je Gospod Bog Šabaot, nebo in semlja je polna velizhaftva njegove flave.

Veselimo se tedaj, od veselja poskakujmo in shenimo flavo njemu, sakaj prishel je dan veselja. Aleluja.

Vredno je jagnje, ki je bilo sa-

kland, de prejme mozh, modrost, zhaft in pozheshenje. Aleluja.

Hvalite nashiga Boga vfi nje-govi flushabniki in vfi, ki se ga bojite, majhni in veliki. Aleluja.

Zhaft in flava in mozh bodi temu, kateri na prestolu sedi, in jag-njetu na vekomaj. Amen,

Sahvalimo se ti, o vfigamogozhni Bog! kateri si, si bil in bofh, ker si svojo mozh in flavo podelil Kristufu, svojimu masiljenzu. Aleluja.

In sdaj je zhaft in mozh in kra-ljestvo nashiga Boga in Kristufa nje-goviga Šina. Aleluja.

Ker sdaj je saterta sovrashni-kova mozh in premagana smert. Aleluja.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu sdaj in na vekomaj. Amen.

In jas, tvoja nevredna stvar! sto-jim pred tabo, o Gospod! kralj vfih

kraljev, in ti darujem vso duško in telo in hozhem tebi flushiti, dokler bom shiv. Amen.

M o l i t e v.

O Jesuf! danš je tisti veseli dan, ki naš tvojiga zhaſtitljiviga od smerti vſtajenja opominja; danš ti tvoji odreſheni po vſim ſvetu s veſelim ſerzam zhaſt in hvalo prepevajo. In tudi jeſt, tvoja nevredna ſtvar, te danš poſebno hvalim in zhaſtim, in ſe is vſiga ſerza veſelim, de te grob ni obderſhal, temuzh de ſi tretji dan zhaſtitljivo od smerti vſtal.

O moj Jesuf! grob in smert ſi premagal in is laſtne mozhi od mertvih vſtal, kakor ſi vezhkrat ſvojim uzhenzam prerokoval. — S veſelim ſerzam ſe ti danš ſahvalim ſa tvoje zhaſtitljivo od smerti vſtajenje, ker s tem ſi vſimu ſvetu pokasal, de ſo

vsi tvoji nauki reznihni; s tem si tudi pokasal, de si vezh kakor zhlovek, de si saref Šin boshji, kateri si samore shivljenje, ki si ga sa odrefhenje ljudi dal, sam spet dati. Sdaj smo popolnoma preprizhani, de je Bogu dar, kteriga si na sv. krishi sa naf doprinefel, saref dopadljiv, in de nam sdaj Bog ves dolg nafhlih grehov odpuſti, zhe se le tvojiga saflushenja deleshne ſtorimo. Preprizhani smo tudi, de bomo po tvojih beſedah gotovo na ſodnji dan k vezhnimu shivljenju obujeni. Nizh vezh se nam ni treba ſmerti bati, zhe bomo le po tvojih ſapovedih shiveli. Kakor si ti ſmert in grob premagal in zhaſtitljivo is groba vſtal; ravno tako boſh enkrat tudi naf is groba obudil in nafhe telefſa ſvojimu zhaſtitljivimu telefſu enake ſtoril. — Ti ſi vſtajenje in shivljenje, in kdor v tebe veruje, bo

shivel, ako je tudi she umerl. Ti si glava, mi pa udje; vekomaj oftanemo s tabo sklenjeni; ti sam profih nebeshkiga Ozheta, de bi tam, kjer si ti, tudi mi bili. — O Jesuf! kakshno veselo saupanje se budi ob danashnjim zhaftitljivim prasniku v mojim serzu! Po tem kratkim revnim shivljenji me bosh, zhe bom tvoje sapovedi spolnoval, v vezhno shivljenje obudil, kjer se bom vse vezhne zhase pri tebi, o Jesuf! v nebesih veselil, kjer nobenih skushnjav in nobeniga greha vezh ne bo. — O Jesuf! daj mi gnado, de s poboshnim in spokornim shivljenjem v nebefa priti vreden postanem. Amen.

6. Vnebohod Jesufa Kristufa.

(Šveta Jedert je na ta prasniki vezhkrat fledgezho molitvizo molila:)

Molitviza.

Bodi zhefhen, o prefladki Jesuf! ti zvetezhi shenin, s velizhaftvam, s kterim si proti nebesam fhel, te posdravim in pozhaftim. Amen.

M o l i t e v.

Dodeli nam, profimo te, vfigamogozhni Bog! de bomo, kteri verujemo, de je tvoj edinorojeni Šin, nash odrefhenik, danashnji dan v nebefa fhel, tudi s svojim duham v nebefih stanovali. Amen.

Danashnji dan si se, o Jesuf! velizhaftno od semlje vsdignil in si v nebefa fhel, kjer sdaj na defnizi

svojiga nebeshkiga Ozheta sedish. Tvoji uzhenzi, ki so te priferzhno ljubili, so možno shalovali, ker so tebe, svojiga nar boljshiga prijatla, sgubili; ali tvoje ljubesnjive besede so jih potolashile, ker si jim rekel: „Grem k svojimu Ozhetu in k vashimu Bogu.“ — „Grem pred vami, de bom vam pri nebeshkim Ozhetu stanovanje pripravil.“ — O ljubi Jesus! te tolashljive besede so tudi meni rezhene, zhe bom le po tvojih sapovedih, kakor tvoji uzhenzi, shivel. O kako me pazh to veseli, de imam tebe, o Jesus! tako dobrotljiviga prijatla, tako mogozhniga srednika v nebesih, kjer mi she vezhno stanovanje pripravljash. Sdaj vem tedaj sa tisti kraj, kamor moram enkrat priti: v nebesih je moje dushe dom! Tukaj na tem svetu sim le popotnik: sato ne bom vezh svojiga serza na ta svet in njegovo nezhimerno veselje na-

veseloval; temuzh bom le ifkal, kar je sgorej, kjer ti, o Jesuf! na defnizi Boga Ozheta fedifh. — Daj mi svojo sveto gnado, o Jesuf! de bom na tanko po tvojim sgledu shivel, in de frezhno sa tabo pridem v nebeshko kraljestvo. Amen.

Darovanje.

Preljubesnivi Jesuf! to sdaj opravljeno molitev ti poloshim v tvoje nar fladkejsfhi serze, de jo popolnoma storifh, kakor ti dopade. In darujem ti jo kakor dragi kinzh in olepshalo, s katerim bi rad tvoje svete rane in vse ude tvojiga telefa osaljshal, de bi se zhaftitljivfhi svetil v vezhi flavo svojiga vnebohoda, kakor ti jo tudi darujem v ponovljenje in pomnoshenje vfiga veselja, ktero si s presveto dusfo in s zhaftitljivim telefam obzhutil, ko si s nar vezhi radoftjo in smago v

nebefa fhel k svojimu nebeshkimu
Ozhetu. Amen.

O binkofhtih.

Posdravljenje svetiga Duha.

Zhaft in flava bodi tebi, o nar
sladkejšhi, nar tolashnišhi, nar mi-
lejšhi, nar krotkejšhi, nar prijetnišhi,
nar bolj usmiljeni, predobrotljivi sveti
Duh, sladka tolashba vseh pobosh-
nih dušh, napolni moje serze s svo-
jimi sedmerimi darovi in gnadami.
Amen.

Sdihljeji k svetimu Duhu.

O ljubezni polni, sveti Duh! sladko
tolashilo vseh poboshnih dušh; ah
pridi vender v mojo ubogo dušho in
rasvetli jo s svojo sveto luzhjo.

Ah pridi vender, ti svești Ozhe

ubogih! in s svojim tolashbe polnim sakladam pridi veliki revfhini moje uboge dushe na pomozh.

O premili Duh in dobrotljivi darivez vfih darov! glej, kako mlazhno in merslo je moje serze. Profim te, dodeli mi le iskrizo svoje svete ljubesni in prave poboshnosti.

K tebi se satezhem s hrepenezhim serzam, o ljubi sveti Duh! in te profim s sveftobo tvojiga prefladkiga serza, ufmili se velikosti moje revfhine.

O! pokashi mi svoj zhaftitljivi obras in nagni proti meni svoje milo serze, ushgi v meni ogenj zhishte ljubesni in me vfiga k sebi potegni. Ah ne saversi me, kateri te tako is serza klizhem.

O prefladki Duh boshji! pridi vender k meni in pokrepzhaj s kapljizo tolashbe moje medlo in bolno serze.

Ker si, o sveti Duh! Bog poln
dobrote, sato pridem s serzhnim
saupanjem k tebi in ne grem pred
prezh, dokler me ne uflifhifh.

Prosim te, ponovi mi gnade sve-
tiga kersta, ktere fim s svojimi ostud-
nimi grehi she tolikrat sgubil. Vsemi
me spet sa svojiga sveftiga otroka
in bodi mi v vfih potrebah ljubes-
njivi Ozhe.

Prosim te, s kervijo Jesufa Kri-
stufa mi sapifhi svoje ime v moje
ferze, de tvojiga nikdar ne posa-
bim, temuzh de s vezhno ljubesnijo
shnjim na vekomaj svesan oftanem.
Amen.

Šedem molitev k svetimu Duhu.

O prefladki sveti Duh, ti pravi
vir in ftudenez vfih gnad, kateri si
na sveti binkofhtni dan s ognjem
boshje ljubesni ferza apofteljnov tako

popolnoma vseh grehov ozhistil, in jih tako posvetil, de so ti bili v prijetne stanovanja spreobrnjeni; prosim te, ozhisti moje revno serze od vseh grehov s svojo sv. gnado, de bo boshjim ozhém dopadljivo. Amen.

2. O predobrotljivi sveti Duh! kateri si na sveti binkoštni dan serza aposteljnov s ognjem boshje ljubeshni tako rastopil, de so le po Bogu hrepneli in rasvetljeni bili; prosim te, ozhisti s ognjem svoje ljubeshni moje serze od vseh posvetnih shelj tako, de bom le sa Boga goret in shnjim sklenjen. Amen.

3. O preljubeshnjivi sveti Duh! kateri si na sveti binkoštni dan serza aposteljnov s ognjem boshje ljubeshni ushgat, de so bili, kateri so bili pred bojezhi in svojoljubni, tako mozhni in stanovitni, de se niso zeló smerti bali, ampak de so se veselili, zhe so kaj savolj Boga preterpeti mogli.

Prosim te, stori me s svojo ljubesnijo mozhniga soper vse hudo in pregresfno, in stanovitniga v vſim dobrim, de bom vse nadloge is ljubesni do Boga poterpeſhljivo in radovoljno preneſel. Amen.

4. O premili ſveti Duh! kateri ſi na ſveti binkoſhtni dan ſerza apoſteljnov tako, s ſveto ljubesnijo napolnil; de niſo od sdaj ne zhaſti ne kakſhniga drusiga teleſniga prida iſkali, temuzh le zhaſt in ſlavo boſhjo povikſhevali; proſim te, napolni tudi mojo duſho s ſveto ljubesnijo, de bom le zhaſt in ſlavo boſhjo iſkal in povikſheval. Amen.

5. O preſvetli ſveti Duh! kateri ſi na ſveti binkoſhtni dan ſerza apoſteljnov tako obilno s vinam boſhje tolashbe in ſladkoſti napojil, de jih v prihodnje nobeno poſvetno veſelje ali tolashilo od Boga odverniti ni moglo; proſim te, napolni moje

ferze tako s nebeshko sladkosti, de mu nikoli vezh posvetno veselje ali radovanje dopadlo ne bo. Amen.

6. O prekrotki sveti Duh! kateri si na sveti binkoshtni dan serza aposteljnov s ljubesnijo do nebeshkih rezhi kakor s nar sladkejsi pijazho tako navdihnil, de so bili s neisre-zheno sheljo do Boga tako napol-njeni, de bi bili, ko bi bilo mogo-zhe, radi tavshentkrat shivljenje sgu-bili, de bi le k njemu prifhli bili; profim te, ushgi tudi moje serze s ljubesnijo do duhovnih in nebeshkih rezhi tako, de bom is vfiga serza posebno le po Bogu hrepenel in se ne smerti ne nobenih bolezhin ne bal. Amen.

7. O prezhaftitljivi sveti Duh! kateri si na sveti binkoshtni dan serza apo-steljnov s svojimi sedmerimi darovi tako osaljsihal, de so bili pred Bo-gam in vfimi angeli s naj vezhi le-

poto in naj vezhim kinzham obdani postali; profim te, osaljshaj mojo ubogo dusho s svojimi sedmerimi biferi, de bo v boshjih ozhéh vfa lepa in popolnoma. Amen.

8. Prasnik presvete Trojize.

Moli devetkrat fledgeho molitvizo, ktero je tudi sveta Jedert molila:

Molitviza.

Zhaft in flava bodi tebi, o prevelizhaftna, preflavna, preblashena, prefladka, premila in presveta Trojiza, ti edini Bog! kakor od vekomaj, sdaj in na vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Na tvojiga zhaftitljiviga godu dan te hvalim, zhaftim in posdravim, o presveta, neskonzhna Tro-

jiza, Bog Ozhe, Šin in sveti Duh! in se vefelim velike zhafti, ktero ti danf vefoljni svet fkasuje. Sakaj danf fi vfa katolifhka zerkev prisadeva, te po mogožhofti zhaftiti in tvojo veliko hvalo in mozh vſimu svetu nasnaniti. Sato se danf v vſih zerkvah poje in tavshentkrat s vefe-
ljem ponavlja: zhaft bodi Ozhetu, Šinu in svetimu Duhu. Dajmo po-
zhaftiti Ozheta, Šina in svetiga Duha, dajmo ga povikſhevati na vekomaj. S vſimi temi vernimi ſklenem tudi jas ſvoj glaſ in is vſiga ſerza vpi-
jem: zhaft in ſlava bodi tebi, o vſe zhafti vredna in vſigamogožhna Tro-
jiza, ti edini Bog, kakor je bila od vekomaj in bo tudi na vekomaj. Zhaftim te na tvoj sveti prasn timer od vefelja pred teboj poſkakujem ſavolj tvojiga neismerniga velizha-
ſtva in mogožhnoſti. Povabim tudi vſe angelſke kore in vſe trume svet-

nikov k tvoji hvali in jih profim, de bi te s menoj in s vſo zerkvijo molili, zhaſtili in povikſhevali. Darujem ti tudi po ſvetim Jeſuſovim ſerzu vſo hvalo, vſo zhaſt in boſhjo ſluſhbo, ktera ſe danes po vſim kerſhanſkim ſvetu tebi na zhaſt opravljaja, in ſhelim, de bi ti jo tavſhentkrat pomnoſhil. Amen.

9. Prasnik ſv. Reſhnjiga Teleſa.

Molitev pred prozeſijo.

Na tvojiga preſvetiga godu dan, o nar zhaſtitljiviſhi ſakrament ſv. Reſhnjiga Teleſa! te molim in ti ſhelim zhaſtitljiv, hvale poln in dopadljiv prasnik. Is vſiga ſerza ſe veſelim, de ſim ta velizhaſtni dan doſhivel, in de imam prilošnost, tebe hvaliti in tvoje pozheſhenje gledati. Savolj poſebne zhaſti, ktero do tebe

imam, obzhutim naj vezhi vefelje,
 zhe bom s ozhmi vidil in v ferzu
 miflil, kolikofhno zhaft ti tukaj in
 po vfm kerfhanskim fvetu dajejo,
 ker te bodo namrezh v prozefii okoli
 nofili in k tvoji hvali nar vezhi flo-
 vefnosti obhajali. O ko bi pazh vfm
 ljudem priferzhno ponishnoft vdih-
 niti mogel. O de bi pazh preſveti
 sakrament s pravo vero ſposnal, s
 nar vezhi priferzhnoftjo molil, s ve-
 felim poſkakovanjem in vpitjem hva-
 lil, s dolshno hvaleshnoftjo zhaftil
 in s ljubeshni gorezhim ferzam lju-
 bil. O preflavni Jefuf! dodeli meni
 in vfm vernim omenjeno zhednoft,
 in ſtori, de te bomo tako zhaftili,
 kakor ſaflushifh od naf pozheſhen
 biti. O gnade polni ſveti Duh! daj
 meni in vfm vernim pravo ſposna-
 nje, ſhivo vero, ferzhno poboshnoft
 in gorezho ljubeshen do preſvetiga
 ſakramenta, de ga danef vredno

zhaftimo in vso zhaft, ktero smo mu med letam skasovati samudili, obilno popravimo. Posebno te pa profim, polajshaj na zhaft danashnjiga prasnika vernim dusham v vizah njih terpljenje in bolezhine in odreshi jih le nekoliko ismed njih, ktere so posebno sakrament presvetiga Reshnjiga Telefa v shivljenji zhaftile. Amen.

Zhaft in hvala bodi tebi, o prevelizhaftna, preflavna, prefladka in premila presveta Trojiza! savoljo postavljenja presvetiga Reshnjiga Telefa v tem sakramentu. Amen.

Pristavek.

A.

Molitve na boshjih potih.

Molitev, preden na boshjo pot greš.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! namenil sim se tedej na boshjo pot iti in tebe v tvoji sveti zerkvi obiskati in moliti. Moj namen v tem opravilu je tebi, svoje spofhtovanje skasati in tebi dopadejozhe delo opraviti. Is serza torej shelim, de bi to pot in vse molitve in poboshnosti tako opraviti samogel, kakor so jih tvoji isvoljeni opravljali in se s tem tvojiga posebniga blagoflova vdeleshili. Vse te svoje poboshnosti, svoje stopinje, ta ves dan, vse teshave, ki jih bom danes preftal, sklenem s poboshnostjo tvojiga

edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa, njegove presvete Matere, vseh svetnikov in poboshnih ljudi. Tebi pa, o vezhni Ozhe! darujem vse to po svojim angelu varhu v Jesufovim imenu k tvoji vezhi zhafti, v odrefhenje tvoje svete zerkve, v svelizhanje svoje dushe in sa dushe v vizah, kakor tudi v blagor vseh svojih kristjanskih bratov. Daj mi, o moj Bog! de to delo prav in poboshno opravim in s tem sa svoje vezhno svelizhanje kaj dobriga storim. O dobrotljivi odrefhenik, ki si vsako leto v Jerusalem na boshjo pot hodil in veliko nadlog in teshav na zhaft svojiga nebeshkiga Ozheta in v svelizhanje vseh ljudi preterpel, dodeli mi s svojo ljubesnijo to dobroto, de mi to delo v pravi dufhni prid tekne. Naj mene in vse moje tovarfhe tvoj angel vodi po vseh potih; in tako hozhemo v imenu Jesufa in Ma-

rije s boshjo pomozhjo na pot iti.
Amen.

Molitve v romarfki zerkvi.

Pri prihodu.

Hvala tebi, nebeshki Ozhe! dosegel sim zilj, ker sdaj v tvoje sa-shelene stanovalisha stopim. — Kako velika, o Gospod! je tvoja dobrota in kako neismerna tvoja milost. Koliko zhlovek vender ne dofeshe, zhe kaj s poboshnostjo in s saupanjem v tebi doverfhiti hozhe. Po ozhe-tovsko si me do sdaj vodil; — gledam sdaj tvoje velizhaftvo, flovezho zerkev, v kateri je toliko tvojih otrok tolashbo, mir in pomozh sadobilo, is ktere se je marfikteri s preo-bernjenim serzam domu vernil. Tu gledam podobo tvoje isvoljene de-vize, pred katero jih je she veliko

tvoje roke v tvoje pozhefhenje povsdigovalo, pred katero so hiteli, zhe je njih serze kakfhna nadloga terla in grenila; — in vera in saupanje v tebe, o Bog Ozhe, jih je potolashene domu poslala. O koliko tavshent jih je pred menoj frezho in veselje nashlo s pravo poboshnostjo in ponishnostjo! Kako resnizhno govori David: „Kako prijetne so tvoje stanovanja, o Gospod! v tvoji veshi je en dan veliko veselejshi, kakor tavshent drusih. Blagor tem, ki v tvoji hifhi prebivajo, s hvalnim petjem tebe vedno zhasfte.“ O de bi me pazh ta duh prave poboshnosti vedno navdihoval! Amen.

Molitev pred sv. roshenkranzam.

(Zhe misliš sv. roshenkranz moliti, oprai v pred naslednjo molitev; drugo pa po odmoljenji sv. roshenkranza.)

Prešveta Deviza Marija! jas tvoj svešči zhaštivez pridem pred tvoje deviško oblizhje in shelim s prav sbranim duham šveti roshenkranz moliti, de bi s tem neisrezheno vefelje, ktero si s „Zhešhena si Marija“ od Boga dobila, ponovil. Shelim, de bi te ravno tako pozhaštil, kakor arhangel Gabriel, ko te je na boshje povelje s tem nebesškim posdravilam posdravil. Rad bi te s tem tako zhaštil in povišhal, kakor te je prešveta Trojiza zhes vse rodove povišhala, ko te je s tem posdravilam sa boshjo mater svolila. Sdrushim torej to molitev s vfimi, ki so kdaj prav poboshno „Zhešhena si Marija“ molili, in te s njih gorezhnostjo po-

sdravim in povelizhujem. Vse „Zhe-
 shena si Marija“ hozhem tebi da-
 rovati kakor blashene rajfke zvetlize
 v lifhp in kinzh tvoje devifhke glave,
 de se flavna in zhaftitljiva vfm ne-
 befzhzhanam prikashesh. Sa to mi
 dodeli vezhni Bog svojo gnado in
 blagoslov. Amen.

Molitev po sv. roshenkranzu.

O predobrotljivi Gospod Jesus
 Kristus! ta roshenkranz, kteriga fim
 tebi in tvoji materi na zhaft smo-
 lil, priporozhim tvojimu presvetimu
 ferzu, de bi ga popolniga sto-
 ril in svoji svelizhani materi kakor
 njeshni venez na glavo posaditi ho-
 tel, de bi bilo njeno ferze s neis-
 rekljivo fladkostjo napolnjeno. Amen.

Molitev pred krishem,

po katerim so se she zhudeshi godili.

Bodi posdravljen, sveti spomin
vezhne ljubeshni mojiga odreshenika,
s zhigar mozhjo v tej zerkvi toliko
dobrot fkasuje. Š ponishno priferzh-
noftjo pozhaftim tebe in po tebi svo-
jiga ufmiljeniga odreshenika sa po-
mozh profim. S otrozhjim saupanjem
prihitim sem, de bom tudi jest tukaj
v svojih nadlogah potolashen in ufli-
shan; faj tukaj je she toliko sha-
loftnih potolashenih, toliko nefre-
zhnih reshnih, toliko nadloshnih
pokrepzhanih bilo, toliko revnih je
pomozh sadobilo in toliko greshni-
kov fpokorjenih bilo. Sato tudi jest
k tebi pritezhem in upam, de bo
ljubesnjivi Bog tudi meni to fkasal,
kar je she tolikokrat storil. O gnade
polni sveti krish! Bogu in tebi na

zhaft fim na ta sveti kraj priromal:
 tu hozhem, kolikor mi je mogoze
 svojo ponishno poboshnost opraviti.
 O bodi mi tedej posdravljen, sveti
 zhudapolni krish, naj bo po tebi
 povishan in pozhaften tisti, ki je na
 tebi umerl. Špomnifh mojo dusho
 tiste dobrote, ktero nam je nash do-
 brotljivi Odrefhenik skasal, ko je
 na tebi vifel, de bi nash namrezh
 odrefhil. On te je posvetil in on ti je
 v svoji dobroti to mozh podelil, de
 nam dobrote delifh. Dragi spomin
 mojiga Jesufa! na tebi je tri grenke
 ure shiv vifel! na tebi je britke
 smerti umerl! O Jesuf! dodeli mi mi-
 loft in odpufhenje mojih grehov.
 Dodeli mi tolashbo v mojih nadlo-
 gah in pomozh v mojih potrebah,
 de te vefel in hvaleshen zhaftim
 in zhaft tega krisha v fim ljudem
 osnanujem. Amen.

Ponishna profhnja pred krishem v potrebi.

O tolashilo vseh shaloftnih ferz, dobrotljivi Jesuf! jest ubogi gresnik, ki tolashbe v svojih nadlogah potrebujem, prihitim ponishno pred sedesh tvojih gnad in te priferzhno tukaj pred svetim krishem molim. Poln saupanja te profim, o usmiljeni Jesuf! uflifhi moje sdihljeje in usmili se me v mojih nadlogah. Po tvojih breshtevilnih svetih ranah, po tvoji dragi kervi, po tvojim terpljenji in smerti te priferzhno profim, poglej name s milimi ozhmi in bodi ganjen od mojih nadlog.

O moj same krishani odreshenik! glej, tista uboga stvar, ktero si noter do smerti ljubil, je sdaj v nevarnosti, sdihuje v teshavah in te na pomozh klizhe. Hiti mi pomagati, o moj odreshenik! odverni ne-

varnosti, ki me obdajajo. Po tvojim svetim krishi in po tvojih bolezhinah, ki si jih na njem prestal, po tvoji neisrekljivi dobroti in ljubesni do nas, po vsem, kar si sa nas storil in preterpel, k tebi vpijem, rešhi me is moje sedanje nadloge, ne pušti me v moji potrebi skoperneti. O moj usmiljeni Bog! moja dušha ti je draga, ti si sanjo umerl; to-lashi, rasveseli jo s svojo pomozhjo: ker ti si dobrotljiv in vfigamogozhen; poshlji mir in pokoj v moje shaloftno ferze. Amen.

Molitev in proshnja k Materi boshji.

O dobrotljiva boshja porodniza, sveta Deviza Marija! priromal sim s poboshnostjo v to sveto zerkev, de bi ti tukaj svoje potrebe in nadloge potoshil. Sato te prav is ferza na pomozh klizhem in imam tudi prav

otrofhko saupanje, de me bofh uflifhala. Savoljo svojih grehov nifim fizer jefst tvoje milofsti vreden, ali ti fi vredna, o miloftiva Gospa, de te na pomozh klizhem. Polna gnad in milofsti fi in fi pripravljena svojo roko vfim, ki te sa kaj profijo, miloftivo podati, posebno pa, zhe te v tej zerkvi obifhejo in tukaj pred tvojo podobo tebe pomozhi profijo. Zheravno namrezh dobrote in gnade povfod delifh, vender posebno v tej zerkvi pomagafh njim, ki te s saupanjem na pomozh klizhejo. Sato tudi jefst tebi tukaj svojo molitev saupljivo darujem. O fsveta Marija, tolashniza shaloftnih! pred tvojo zhudodelno podobo jefst uboga stvar ponifhno klezhim in s shaloftnim ferzam k tebi v nebefa sdihujem. Nikar ne sametuj, o Mati vezhne Befede, mojih profhinj, ampak uflifhi me miloftivo, potolashi me v mojih nadlo-

gah; faj vesh, o Marija! v kakshnih potrebah de sim, in de si ne morem sam pomagati. Sato se s shalostnim serzam k tebi obernem in svoje objokane ozhi k tebi, o mati usmiljenja, povsdignem. Špomni se, o milostiva Deviza, de nikoli ni bilo flifhano, de bi kdo uflifhan ne bil in pomozhi ne sadobil, ki je k tebi pritekel.

Osri se torej s svojiga nebeshkiga sedesha milostljivo name in poglej me revniga, ki je tvoje pomozhi tako potreben, s gnadjivimi ozhmi. Ah ne sanizhuj mene, ti sa Bogam moja nar vezhi pomozhniza, temuzh savolj svoje dobrote mi pridi v vseh potrebah na pomozh. Štopi pred sedesh boshje milosti, priporozhi me svojimu ljubljenimu Šinu Jesufu Kristufu in poloshi moje serze in dusho v njegove presvete rane, de bom vseh dushnih in telesnih sle-

gov obvarovan in de mi bo v vfaki potrebi pomagano. Amen.

Molitev pred zhudodelno Mariino podobo.

Bodi posdravljena, o zhaftitljiva Marija! v tej svoji romarški zerkvi. Is fame ljubesni in poboshnosti proti tebi sim sem priromal, in se s vfiga serza veselim, de tvojo zhudodelno podobo vidim, ker tukaj ti hozhem vse teshave in britkofti potoshiti. Švojo nevredno molitev hozhem tako poboshno in sbrano opraviti, de se bom enkrat v vezhnosti te boshje poti veseliti samogel. Bodi tedej posdravljena, o lepa Mariina podoba, in od mene in vfih prizhujozhih tavshentkrat pozheshena in povelizhana. V ponishnosti svojiga serza pridem k tebi in ti vfo zhaft in flavo skashem. Ti pa, o zhafti vredna De-

viza, poglej milostivo in ufmiljeno name ubogiga grešnika is sedesha svoje flave. Nikjer te ne vem loshe najti, kakor tu v tvoji podobi, in tudi nikjer ne vem blishe tebe priti, kakor tu pred tvojim altarjem. Ko bi bila ofebno tu prizhujozha, kako bi te vender pozhaftil, s kakshno ponishnostjo objel in s kakshnim saupanjem klizal. Ker mi pa ni to pripufsheno, hozhem tvojo podobo tako pozhaftiti, kakor bi tebe prizhujozho, in hozhem svojo molitev tukaj pred tvojo podobo tako opraviti, kakor bi jo pred teboj prizhujozho. S folsnimi ozhmi in s pobošnim ferzam se osrem na tvojo podobo in s pravo priferzhnostjo obernem ozhi svojiga duha k tebi v nebefa. O osri se ti name s tako ljubesnijo, kakor se jest na tvojo dodobo osiram. Pred tvojo zhudodelno podobo ti tukaj vse potrebe

in nadloge potoshim in vse, kar me teshi, v tvoje materino narozhje poloshim. Is dna serza k tebi vpijem in ne neham profiti, dokler pomozhi ne sadobim. Šaj tukaj je kraj, kjer vſim materino ſkerb ſkasujeſh in vſim potrebnim ſvojo pomozh deliſh. Tukaj ſi veliko ljudi miloſtivo uſliſhala in jih s ſvojimi proſhnjami na duſhi in teleſu osdravila. Sato imam tudi v tej zerkvi tolikoſhno ſaupanje v te in ſim tudi preprižan, de mi boſh uſmiljenje od Boga ſproſila. Proſim tudi vse angele in ſvetnike, de bi ſame proſili in moje proſhnje pred ſedesh ſvete Trojize poloſhili, de bi bila moja proſhnja uſliſhana in de bi butaro ſvojih grehov na tem ſvetim kraji odloſhil. Amen.

Molitev k svetniku v romarški zerkvi.

Bodi posdravljen, (ali posdravljena), o velik prijatelj boshji, sveti I., (ali o velika prijatliza boshja, sveta I.), kterimu (ali kteri) na zhaft je ta zerkev fosidana, in ki te tukaj vfi poboshni kristjanje na pomozh klizhejo in zhafte. Tebe pozhaftit sim sem priromal in tudi upam, de bom na tvojo profhnjo boshje gnado in milost dosegel. Marfikteri gresnik je she bil tukaj na tvojim svetim kraji uflifhan in je odpufhenje grehov na tvojo profhnjo sadobil. Sato hozhem tudi jest tebe prav poboshno profili in ti vse potrebe svojiga serza potoshiti. Poshno te v tvoji sveti podobi zhaftim in tvoje velike zhednosti pove-
lizhujem, ker so te v nebefa povsdignile. O ko bi ti pazh sledil!

ko bi bil pazh tako poboshen, stanoviten, Bogu udan, kakor ti! ko bi pazh vse dolshnosti s takim zhiftim namenam storiti mogel, kakor si jih ti! O profi same naj vikshiga, de bi sa teboj hodil, zhednost popolnoma ljubil, de bi si po tvojim sgledu v vsih mislih, besedah, djanji prisadjal, vezhniga zhastiti, po njegovi volji shiveti in nizeh drusiga ne skerbeti, kakor le njegoviga dopadenja in pohvale iskati. Profi same, de v vsih skufhnjavah in britkosti nebeskimu Ozhetu svest ostanem, de vse flabe nagnjenja satiram, de vse svoje strasti pameti in veri udam, de tudi jest tisto svelizhanje dofeshem, kakor si ga ti dofegel. Ne saversi moje ponishne proshnje, ampak osri se milostivo name: faj ti je snano, v koliko nevarnostih in britkosti ubogi zhlovek shivi. Oberni se doli na mojo nevredno molitev in ganjeno

naj bo tvoje serze k usmiljenju. Pomagaj mi v mojih mnogoterih teshavah na dusfi in na telefonu in polajshaj mi posebno to potrebo, ki mi serze teshi. Vem, de mi pomagati samoresh; tvoj in moj Bog ne odrezhe nobene proshnje svojimu prijatlu. O profi ga same, Boga ljubeshni, in milo poloshi britkost moje dushe prednj. Profi ga, de se me usmili; oh saj se rad usmili odreshnih svojiga Šina. Saupam v tvojo drago dobroto, in ne dvomim, de se ti bo mene vmililo in de vezhni Bog tvoje proshnje ne bo savergel. Na vezhno hozhem potem tebi in njemu svojo hvaleshno dolshnost skasati in vezhno hozhem po tebi vezh-niga, dobriga, velikiga Boga, Ozheta usmiljenja zhashtiti. Amen.

Darovanje.

(Zhe hozhefh dnar, svezho, ali kaj drusiga darovati, moli to molitev:)

Naj vezhji Gospod nebes in semlje! od tebe je vse, kar sim in kar imam. V snamnje tega in ponishne hvaleshnofti hozhem ta dar k tvoji zhafti na altar poloshiti. Shnjim ti darujem svoje otrofhko serze s vsemi njegovimi obzhutki in sopet sklenem, de ti hozhem vse svoje shivljenje posvetiti iu savolj dobriga imena vse svoje dolshnofti na tanko spolniti.

(Pojdi, prinesi dar in rezi:)

Poglej, o dobrotljivi Ozhe! na ta moj dar tako dopadljivo, kakor enkrat na majhni dar uboge vdove; vsemi ga s takim dopadenjem, kakor si vsel darila svojih svestih flushabnikov. Prinesel sim ti ga s prav zhistim namenam, de bi te namrezh po-

zhaftil in ti pokasal, de fim ti savolj bresfhtevilnih dobrot vfakorfhno hvaleshnoft dolshan. O moj Bog! faj fim ti vse dolshan, profim te pa, de bi ti ta majhni dar dopadljiv bil. Amen.

Šklep romanja.

Opravil fim tedej, o dobri Bog ljubeshni! svojo boshjo pot, in tudi dokonzhal svojo poboshno molitev o tej sveti zerkvi. Isrozhim ti jo v imenu svojiga boshjiga odreshhenika in ti jo s vfo priferzhnoftjo darujem. Šploh ti darujem vfo boshjo pot s vfm, kar fim na poti in v tej boshji veshi storil, in te profim, de bi ti bil dobri namen mojiga serza dopadljiv. Blagoflovi me tedej, o usmiljeni Bog! s svojo dobroto, sa ktero fim te tako ponishno profil; dodeli, de me bo vfa ta poboshnoft k zhed-

nofti in k poboshnimu shivljenju
 ſpodbodla. Vodi me na vſih mojih
 potih, daj mi otroſhko ljubesen in
 ſtrah do ſebe, veſelje in vnetoſt v
 vſih opravih! dodeli mi mozh in
 ſtanovitnoſt v ſkuſhnjavah! dodeli
 poterpeſhljivoſt in tolaſhbo v vſih
 britkoſtih mojiga ſhivljenje. Špomni
 me vezhkrat ſhivo, de to ſhivljenje
 ni drusiga, kakor popotvanje v bolj-
 ſhi deſhelo; de je ta ſvet le kraj
 vojkovanja in ſkuſhevanja, s kterim
 ſe moram vezhniga ſhivljenja vred-
 niga ſtoriti; de naj ne bo nikoli
 moja duſha obupljiva in maloverna,
 temuzh ſe ſmiram opominja in s ti-
 ſtim velikim upanjem pokrepzhuje,
 ktero je tiſtim obljubljeno, ki ſta-
 novitni do konza oſtanejo. In kadar
 ta konez pride, o moj ljubesnivi
 Bog! uſmili ſe me in dodeli mi, de
 bom s tvojo miloſtjo in ljubesnijo
 ta ſvet ſapuſtil. Amen.

Vezherna molitev,

ko si s boshje poti domu prifhel.

Dnevi romanja so konzhani, spet sim v svoji hihi. — No, povsdigni se duha k Gospodu, daruj ti danšhe enkrat sahvalo in molitev svojimu nebeshkimu Ozhetu.

Tvoja dobrota, o Bog! gospodovavez in vladar sveta, tako delezh seshe, kakor oblaki plavajo; tudi ta boshja pot mi je nov dokas te refnize. Kako blashene dneve sim preshivel. Jest frezhni zhlovek sim se saupljivo pogovarjal s Bogam, svojim Gospodam in Ozhetam, sim slishal njegov prijasni glas, sim mu potoshil v sveti zerkvi snotranje potrebe svojiga serza s poboshno molitvijo, sim vidil podobo velizhaftne Matere boshje, sim jo pozhaftil in terdno sklenil jo posnemati. S sa-

kramentam svete pokore sim sazhel novo, poboshnihi shivljenje in sim s obzutki hvale in pozhefhenja v sakramentu svetiga Reſhnjiga Telefa Jefufa savſhil, in s tem sim sago- tovljen, de mojo duſho ljubi — po- ſtal sim otrok boſhji, ded nebe- ſhkiga kraljeſtva. O kako veſeli, ſrezhni ſo ti dnevi! — Œhe je moja duſha vſa v Boga vtopljen! v tem tednu sim bliſhe Boga priſhel; okuſil sim ſladkoſt vezhniga ſhivljenja. — Ve- ſela je ſame vſa prihodnoſt. Zhe ſo dnevi, v druſhini s Bogam doper- neſeni, ſhe tu na ſemlji ſa poboshne duſhe tako veſeli in ſladkoſti polni, kakſhno veſelje bodo ſhe le iſvo- ljeni vſhivali, ko bodo Boga gle- dali! Vſe je pa vender na tem le- ſhezhe, kako bom te dneve v ſvoj prid in vezhji popolnamoſt obernil, de bom s pozhaſtenjem Goſpodovim po prezhiſti Devizi Marii blagoſlov-

ljen. — Moj Bog! k temu potrebu-
jem tvoje milosti in pomozhi; pro-
sim te, podpiraj me s svojim svetim
Duham, de pod njegovim varstvom
vse dni tebi dopadejozhe in sebi v
svelizhanje shivim.

Jesuf Kristuf, moj Bog in Go-
spod! on, ki me je odreshil, me vodi
in ohrani, bo tudi mojo dusho pred
vsem hudim obvaroval. On bo dobro
delo, ki ga je pri svetim obhajilu
prizhel, tudi nadaljeval in dokon-
zhal. In tako bom s njegovo gnado
zhift ohranjen do dne, ko se bo ve-
lizhaftno prikasal.

Mati Marija! k zhigar zhafti sim
to boshjo pot prizhel in dokonzhal,
prosi svojiga Šina same. Daj, de mi
bo tvoja podoba vedno pred ozhmi,
de me bo spomin na tvoje zhednosti
k posnemanju vnel, v dobrim ohra-
nil in v skufhnjavah poterdil. Amen.

Sahvalna pefem.

1. Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga sdaj molite!
 Štvarnika, dobrotnika,
 In Ozheta ga zhaftite!
 Kerub, Šeraf mu pojo,
 Hvali semlja in nebo.

2. Šveti, fveti, fvet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume svoljenih, o Bog!
 Vezhno zhaft ti bodo gnale;
 Vfi svetniki te zhafté,
 Vfi pravizhni te flavé.

3. Zhefhen bodi trojni Bog!
 Ozhe, Šin in ti Duh fveti!
 Zerkve tvoje nauk vef
 Moramo svefto verjeti;
 Jefuf Kristuf, boshji Šin,
 Je sapuſtil ga v fpomin.

4. O preljub' Svelizhar nafh!
 Kol'ka je ljubesen tvoja!

V grehe fim bil sakopan,
 Revna je bila dusha moja,
 Ti pa pridefh k nam na svet
 Šmert, pekel in greh satret.

5. Vezhni Bog, in kralj nebes
 Še ponisha brat nam biti;
 Nam shivi in nam vmerje
 Nam nebefa saflushiti;
 Njega sveta refhnja kri
 Nas ozhifiti vse ljudi.
6. Na defnizi boshji sdaj
 Ga fhe imamo pomozhnika;
 Šodnji dan ga grefhnik bo
 Vidil ojstriga fodnika.
 Miloft, grefhnik, le dobifh,
 Dokler fhe na svet' shivifh.
7. Jesuf bod' usmiljen nam,
 V flushbi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal sa nas,
 Greh konzahaj, pri nas oftani;
 Pelji nashe dushe v raj,
 Delesh svoljenih nam daj.
8. Švoje ljudstvo frezhno stur',
 Sdaj in vselej nas obvari;

Obdaruj in povikšhuj
 In svelizhaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in u vezhnosti.

9. Milostiv nam bodi danš,
 Pota v grehe nam sagrađi;
 Šveti in preljubi Bog!
 Daj, de štur'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak zhaš,
 De ne bošh savergel naš. Amen.
-

B.

Šveti krishev pot,

Patra Leonarda Portu-Mavriškiga.

(Preden sazhneš moliti, sberi svojiga duha; odloshi vse posvetne misli in sferbi; preseli se v mislih v Jerusalem; pridrushi se tistim shenam, ki so Jesusa na Kalvarijo spremljale in sa njim jokale; bodi potertiga in skefaniga serza, kakor bi ti Jesus rekel: Ne jokaj se nad menoj, ampak nad seboj in svojimi grehi. — Satoraj Boga profi milosti in moli:)

Ponishno te profimo, o Gospod, sazhni s svojim Duham nashe djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela is Tebe sazhno, in tudi v Tebi konzhajjo. Po Jesusu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Darovanje krisheviga pota.

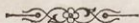
Všigamogozhni vezhni Bog! s vſo ponishnoſtjo padem pred tvoje preſveto oblizhje. Verujem terdno in ſpoſnam, de ſi Bog edini v natori, trojin v perſhonah, Ozhe, Œin in ſv. Duh, de dobro s dobrim, hudo s hudim povrazhujefh. Verujem, de ſi ti, Jeſuf Kriſtuſ, od vekomaj edinorojeni Œin Boga Ozheta, ſa naſ zhlovek poſtal, terpel in umerl, de ſi na od vezhniga pogubljenja odreſhilſ. Po tem tvojim ſafluſhenji, uſmiljenj Jeſuf, tudi terdno upam odpuſhenje ſvojih grehov, zhe ſe reſnizhno ſpokorim, in vſe pripomozhke tvoje ſvete gnade ſadobiti, v dobrim ſtanoviten oſtati, in v ſveti ljubesni do tebej raſti. Œaj ti ſi nam pomagati obljubil, in tiſtih, ki v tebe ſaupajo, nikoli ne ſapuſtiſh. Satorej tebe, o vezhna dobrota in lepota, ki ſi ſgol.

sveta, vezhna ljubesen, tudi jest is
 serza ljubim; in nizh mi ni toliko
 shal, nizh me tolikanj pri serzu ne
 pezhe, kot to, de fim tebe, o moj
 preljubesnivi Jesuf, tolikokrat in
 tako hudo rasshalil. O kaj fim mi-
 flil, kako fim si upal tebe, toliko
 ljubesen, ktero vse stvaru molijo,
 tako velikokrat rasshaliti! — Ali od
 sdaj sanaprej, o usmiljeni Jesuf! ni-
 kdar vezh, — nikdar vezh te ne
 mislim rasshaliti, nikdar tvoje svete
 volje vezh ne prelomiti, greha in
 vsake priloshnosti k grehu se ho-
 zhem skerbno ogibati, in nobene
 rezhi se toliko ne bati, kakor tebe,
 o Jesuf, in tvojiga nebeshkiga Ozheta
 rasshaliti. Ljubiti te hozhem, o moj
 Bog in Gospod! ljubiti is zeliga svo-
 jiga serza in is vse svoje mozhi. In
 ker le tisti tebe ljubi, kdor tvoje
 svete sapovedi spolnuje, tudi skle-
 nem od sdaj sanaprej tvojo sveto

voljo vfelej spolniti, in vfe storiti, kor samore tvojo zhaft in mojo ljubesen do tebe povikshati. Daj mi tedaj, o Jefuf, sdaj pri tem fvetim krishevim potu, fvoje pregrehe, in tudi tvojo nefkonzhno ljubesen do mene prav fposnati. Vshgi moje ferze s gorezho poboshnostjo, omezhi ga do grenkih fols, de pod tvojim fvetim krishem fvoje hudobije bolj in bolj objokujem.

Šklenem fe sdaj v duhu s teboj, o ufmiljeni Jefuf, in shelim ta fveti krishev pot s tako gorezhim ferzam opraviti, kakor je tvoje ferze bilo, ko fi s teshkim krishem proti gori Kalvarii fhel, in s toliko poboshnostjo ga premifhljevati, kakor ga je Marija, tvoja prefveta Mati, ali kakor fo ga apofteljni, in sa njimi vfi bogabojezhi kristjani premifhljevali; tebi bodi, o Gofpod, ta krishev pot v zhaft in sahvalo s toliko obil-

nih dobrot in milost, ki si mi jih do sdaj dodelil, meni pa bodi v odpustjenje mojih obilnih pregreh in hudobij. Darujem ti ga tudi, de bi ti, o Jesuf, nespokornim grešnikom gnado spreobrnjenja in prave pokore, dušam vernih v vizah pa vezhni mir in pokoj dodelil. O daj mi, Jesuf, svojo presveto gnado sa- volj svojiga neškonzhniga saflushenja. Amen.

Jesuf je k smerti obsojen.

I. Shtazion.

Jesuf je k smerti obfojen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Premišli prezhudno ponishnost svojiga nedolshniga Jesufa, s katero je On krivizhno sodbo bres vfiga isgovarjanja poslušhal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lashnjive in krivizhne prizhe, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jesika, s katero si se vezhkrat soper Boga, in svojiga blishnjiga pregreshil, je sodnika oflepila, de je nedolshniga Jesufa k smerti obfodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in sdihni bolj s ferzam kakor s uftmi:

O moj ljubesnjivi Jesuf! kako nesmerna je tvoja ljubesen proti meni ubogimu grešniku! Bofh le tedej sa nevredno (hudobno) stvar jezho, fhtrike, ketine in tepenje terpel? in k taki grosoviti smerti obfojen? Oh! to je sadofti raniti moje serze, in objokati vse pregrehe, ktere fim s svojim jesikam storil. Jest jih tedej obshalujem, in klizhem k Tebi: O moj Jesuf! usmiljenje, profim Te, usmiljenje in miloft, o Jesuf!

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija. Zhaft bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

Jesuf krish na svoje rame s ve-
seljem vsame

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na svoje rame.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
O. Ker si s svojim krishem svet odreshil.

Premisli, s kakshnim veseljem in radovoljnim serzam dobrotljivi Jesuf sveti krish objame, in kakó poterpeshljivo tepenje in sovanje malopridniga ljudstva prenasha! Ti pa poln nevolje in nepoterpeshljivosti beshish pred krishem, kar je mogoche! Kaj ne vesh, de se ne more bres krisha nebeshko veselje sadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, oberni se k svojimu Gospodu, sdihni in rezi mu:

Ne Tebi, o Jesuf! ampak meni
 se spodobi krish. O teshki krish!
 kteriga so moji grehi Tebi nalo-
 shili. O ljubesnjivi Jesuf! dodeli
 meni svojo gnado in mozh, vse krishe
 objeti, ktere sim s svojimi grehi sa-
 flushil. Štori, de bom svoj krish
 voljno objel, in se tako od sveta
 lozhil; daj mi tako ljubesen do krisha,
 de bom vselej s tvojo flushabnizo
 f. Teresijo vofhil in shelel: terpeti
 ali umreti, umreti ali terpeti.
 Ozhe nafh. Zhefhena si Marija. Zhaft
 bodi Bogu.
 Usmili se naf, o Gospod! usmili se
 naf!

Jesuf pade pervizh s krishem.

III. Shtazion.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

- V. Molimo Te, o Krite! in Te hvalimo.
 O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Poglej, in premisli, kako tvoj
 Jesuf savoljo tolikanj prelite kervi
 vef oflabljen, pervizh na semljopade.
 Oh! kako je s pestmi bit, s nogami
 taptan in fovan! Vender ni jam-
 ranja ali nevolje is njegovih ust fli-
 fhati. Ti pa jamrash in obupujesh,
 zhe le majhen krish obzhutish, ali
 soperno besedo flifhish. Oh! sovrashi
 svojo nepoterpeshljivost, svoj napuh
 in svojo nezhimernost; sdihni k Je-
 sufu:

O ljubesnivi Jesuf! poglej, jest nar bolj saversheni gresnik klezhim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globozhine hudobije pogresnil! O Jesuf, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomozhi, o Jesuf! pomozhi per Tebi ishem, de ves zhaf svojiga shivljenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in de tako v svoji sadnji uri svoje svelizhanje upati samorem.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. Zhaft bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

Jesuf frezha svojo shalofno Mater.

IV. Shtazion.

Jesuf frezha svojo shalofno Mater.

V. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Oh, kako veliko shalof in bo-
lezhino je obzhutilo serze Jesufovo!
Oh, s kakfhno grenkofstjo in sha-
loftjo je bilo napolnjeno Mariino
serze, kadar sta se frezhala! Po-
flufhaj, o nehvaleshna dufha! „Kaj
ti je ftoril moj Šin?“ klizhe k tebi
Marija. — „Kaj hudiga ti je ftorila
moja Mati?“ te vprafha Jesuf. Oh!
sapufti she enkrat svoje grehe, sa-
voljo kterih midva tako shalof in
martre terpiva. O grefhnik! kaj pra-

višh k temu? Rezi tedej, in sdihni s svojim serzam:

O boshji Šin Marije! o presveta Mati mojiga ljubesnjiviga Jesufa! ves rastert in ponishan klezhim per vajnih nogah. Jest sim tifti isdajaviz, s svojimi grehi sim brufil mezh, kateri je vajno serze ranil. Oh! meni je is serza shal; profim vaji, odpustita mi. Miloft, o Jesuf! miloft, o Marija! Po svoji veliki milofti mi dodelita gnado, de nikdar vezh ne bom gresnil, temuzh de bom vajno grenko terpljenje in shaloft nozh in dan premishljeval in objokoval.

Ozhe nafh. Zheskena si Marija. Zhaft bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

Şimon is Zirene pomaga Jesufu krish
nofiti.

V. Shtazion.

**Šimon is Zirene pomaga Jesufu krish
nofiti.**

V. Molimo Te, o Kriſte! in Te hvalimo.

O. Ker ſi s ſvojim kriſhem ſvet odreſhil.

Špomni ſe, de ſi ti tiſti Šimon, kteri ſi nezhimernoſti ſveta in ſladnoſtim (luſhtam) ſvojih pozhutkov veſ podverſhen, ki ſvoje kriſhe, ne is ſerza, temuzh le, ker ſe jih ubraniti ne moreſh, s veliko nevoljo nofiſh. Oh! sbudi enkrat ſvoje ſerze, in uſmili ſe ſvojiga tako obloſheniga Svelizharja. Šprejmi radovoljno vſe kriſhe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubesnſjivi Ozhe poſlal. Terdno ſkleni, ne ſamo vſe ſopernoſti s po-

terpeshljivostjo prenashati, temuzh tudi svojimu Bogu sanje hvaleshniga se skasati; profi ga tako:

O ljubesnjivi Jesuf! jest Te sa-hvalim sa toliko perloshnoft, ktero mi dasi, de bi sate terpeti, in safe kaj saflushiti samogel. Oh, moj Bog! dai mi gnado, vse, kar se mi bo v tem shivljenji teshkiga prigodilo, s poterpeshljivim serzam prenesti, in s tem vezhniga veselja se vdeleshiti. Štori, o Jesuf! de bom tukaj s Te-boj jokal in terpel, potlej pa s Te-boj v nebefih gospodoval.

Ozhe nas. Zheskena si Marija. Zhaft bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Veronika poda Jesufu potni pert.

VI. Shtazion.

Veronika poda Jesufu potni pert.

V. Molimo Te! o Krifte! in Te hvalimo.

O. Ker fi s svojim krishem svet odrefhil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto oblizhje svojiga Svelizharja! Ljubi Jesufa, in skos to ljubesen vtisni njegov obras v svoje serze. O kako frezhen bofh, ako bofh s Jesufovim obrasam v svojim serzu shivel, in s njim v vezhnost pojdesh! De tedej to gnado sadobish, profi svojiga Boga, in rezi:

O moj shaloftni Jesuf! profim Te, vtisni v moje serze sveti obras svojiga oblizhja, de bom bres nehanja na Te mislil, nozh in dan

tvoje grenko terpljenje pred ozhmi
imel, in svoje grehe objokoval. O
Jesuf! s kruham tvojiga terpljenja
hozhem svojo dusho nasitovati, in
moje ozhi bodo vselej solse tozhile
nad mojimi pregrehami.

Ozhe nafh. Zhesfena si Marija. Zhaft
bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se
naf!

Jesuf pade drugizh pod krishem.

VII. Shtazion.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

V. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

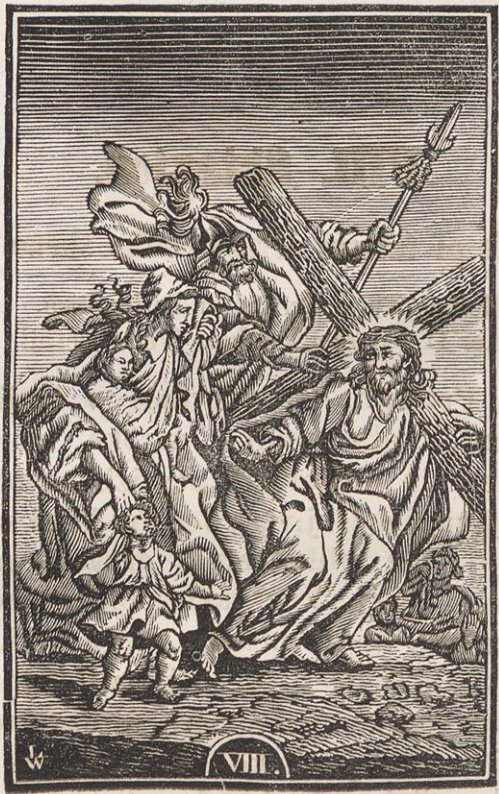
Premifli, kako Jesuf, tvoj Bog in Gospod, sopet na semlji leshi, vef oflabljen od velike bolezhine, smartran in sanizhevan od sovrashnikov. Premifli, de tvoja prevsetnoft je Jesufa poterla, in ga na semljo vergla, ter je prenefti ne more. Oh, sapufti svojo ofhabnoft, ne bodi vezh tako napuhnjen! Špokori se, in skleni ponishnejfhi biti. Rezi s sgrevanim ferzam:

O prezhaftitljivi Jesuf! ako ravno

vidim, de na semlji pod tesho krisha
 leshifh; vender te molim in zhaftim,
 kakor svojiga mogozhniga, vezhniga
 Boga. Profim Te, poteri moj napuh,
 vsemi is mojiga serza vfo ofhabnost,
 de bom svojo nezhimernost sposnal,
 vse saframovanje s tako Tebi do-
 padejozho ponishnostjo sprejemal, de
 bom s tem gnado sadobil, tudi s
 Teboj v nebeskhkim kraljestvu po-
 vikfhan biti.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf Marija. Zhaft
 bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se
 naf!

Jesuf tolashi Jerusalemfke shené.

VIII. Shtazion.

Jesusf tolashi Jerusalemfke shene.

V. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

O. Ker fi s svojim krishem svet odrefhil.

Premifli, in prevdari v svojim serzu, kako veliko usroka imash jokati in shalovati; pervizh savoljo svojiga ljubesnživiga Jesusa, kateri savoljo tebe toliko terpi; drugizh nad samim seboj, ker tako nehvalesen oftanesih, in ne nehash njega shaliti. Kako moresh v premifhljevanji njegove grosovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milofljlživiga in ljubesnživiga se Jesusf proti tem revnim shenam fkashe! vsemi k njemu svoje saupanje, in sdihni s serzam:

O moj ljubesnivi Jesuf! Oh! kako je to, de se moje serze ne rastopi od sols velike shalosti? Šolse, oh, Jesuf! profim, solse prave pokore, in serzhniga usmiljenja mi daj, de s objokanimi ozhmi in s sgrevanim serzam, tiste gnade deleshen postanem, ktero si tem revnim shenam skasal. Oh, o Jesuf! ne oberni od mene svojih milostljivih ozhi: poglej me ubosiga greshnika, de bom tudi jest poln tolashbe na sadnjo uro Tebe viditi mogel.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhaft bodi Bogu.

Usmili ie naf, o Gospod! usmili se naf!

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

IX. Shtazion.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

O. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

V. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Oh, s kako veliko bolezhino je Jesuf she tretjizh pod krishem padel! Premisli, kako je Jesuf, On krotka in nedolshna ovzhiza, od Judov in Ajdov, kakor od steklih volkov tepen, sovan, sem ter tje po terdih kamnih vlezhen. O nefrezhni greh, ki samiga Šinu boshjiga tako grosovitno martrafh! O grefhnik, ni morebiti tvoj vef poterti, in smartrani vzhlovezheni Bog vreden tvojih sols? Oh, rezi tedej vef objokan:
O vfigamogozhni Bog! kateri nebo

in semljo s enim perstam dershish, kdo Te je tako neufmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sim tolikrat sopet padel; moja hudoba ni jenjala grehov delati, in sato se je mnoshilo tvoje terpljenje. Tode poglej, o Jesus! per tvojih nogah sdej klezhim s sgrevanim serzam, in terdno fkle-nem, svoji hudobii konez storiti. S objokanimi ozhmi Ti tavshent in tavshentkrat obljubim: nikdar vezh nozhem greshiti. O moj Bog! nikdar vezh.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf si Marija. Zhaft bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

Jesufa flezhejo in mu shelzha piti
dajo.

X. Shtazion.

Jesufa flezhejo in mu shelzha piti dajo.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
O. Ker fi s svojim krishem svet odrefhil.

Premifli; o dusha! kako je Jesus, sunej na svojim shivotu vef ranjen in stepen, tudi snotraj s grenkim shelzhem martran. Poglej, kako On tvojo neframoshljivost, nespodobnost in nezhimernost v oblazhilu s svojo nagostjo plazhuje, s shelzhem pa tvojo poshreshnost. Ali moresh svojiga Jesufa bres usmiljenja pogledati? Oh! versi se k nogam svojiga nasiga Jesufa, in rezi mu:

O shaloftni Jesus! kako velik ras-

lozhek je med Tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkoſti, in ves s kervjo oblit; jeſt pa ves nezhi-mern, poln ſladkoſti in veſelja, ali ſaj tak ſhelim biti. Oh, jeſt niſim na pravim potu! O Jeſuf! pelji me Ti na pravo zeſto. Œtori, de mi bodo vſe ſladnoſti (luſhti) tega ſveta grenke in ſoperne poſtale, de bom na-meſto njih ſhelel tvoje terpljenje obzhutiti, in de tako vreden poſtanjem, s Teboj vezhno veſelje vſhivati.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

Jesuf je na krish perbit.

XI. Shtazion.

Jesuf je na krish perbit.

V. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.
O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Premisli neisrezheno bolezhino, ktero je dobrotljivi Jesuf obzhutil, kadar so Judje njegovo meso, kite in shile, s sheblji prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje ferze od shalofline raspozhi, ker vidish, de tvoji grehi tako neufmiljeno tvojiga Svelizharja martrajo? Šaj sdej tozhi folse, obshaluj svoje grehe, in rezi:

O dobrotljivi, savoljo mene krishani Jesuf! vli v moje ferze strah in ljubesen do Tebe. In ker so moji

grehi tisti sheblji, kateri so Tebe na krish pribili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude shelje, in obzhutki na tvoj krish nabiti in tamkej umorjeni, de bom, v shivljenji in v smerti s Teboj krishan, tudi s Teboj v nebefih vezhno kraljevati samogel.

Ozhe nafh. Zhesfena fi Marija. Zhaft
 bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se
 naf!

Je suf umerje na krishi.

XII. Shtazion.

Jesuf umerje na krishi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Odpri tukej svoje ozhi, in premishljuj svojiga s sheblji na krish perbitiga Jesufa. Poglej vse blede oblizhje boshje. Poslufhaj, kako profi odpuštenje tiftim, kateri ga krishajo in shalijo. Rasbojniku obljubi nebeshko kraljestvo, isrozhi svojo Mater Janesu, perporozhi svojo dusho nebeshkimu Ozhetu, poslednjizh tudi umerje s nagnjeno glavo. Tako je tedej moj Jesuf umerl? Ja, umerl

je na krishi, in savoljo mene. O moja dusha! kaj bofh sdej pozhela? Oh! ne hodi prezh, kakor s ponishnim in sgrevanim ferzam. Objemi krish, in sdihni k Jesufu:

O moj ljubesnivi Svelizhar! jest vem, in sposnam, de so moji grehi tifti rabeljni, kateri so Tebe tako neufmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim Tebe krishal. Pa kako veliko vefelje in upanje obzhuti moja dusha, kadar Te slishim, tudi sa tiste profiti, kateri so Tebe krishali. Kaj hozhem tedej sa Te storiti, ker si Ti toliko same storil? Poglej, o Jesuf! jest sim pripravljen, in voljan, vsem odpuftiti, kateri so me kdej rasshalili. Ja, moj Bog! savoljo tvoje ljubesni odpuftim vsem, is ferza jih objamem, in jim shelim vse dobrote fkasati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje

vefele besede saflifhati: „Še danes bošh s menoj v Paradishu.“

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhaft
bodi Bogu.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se
naf!

Jesuf je s krisha fnet, in v narozhje
Marije poloshen.

XIII. Shtazion.

Jesuf je s krisha fnet, in v narozhje
Marije poloshen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
O. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

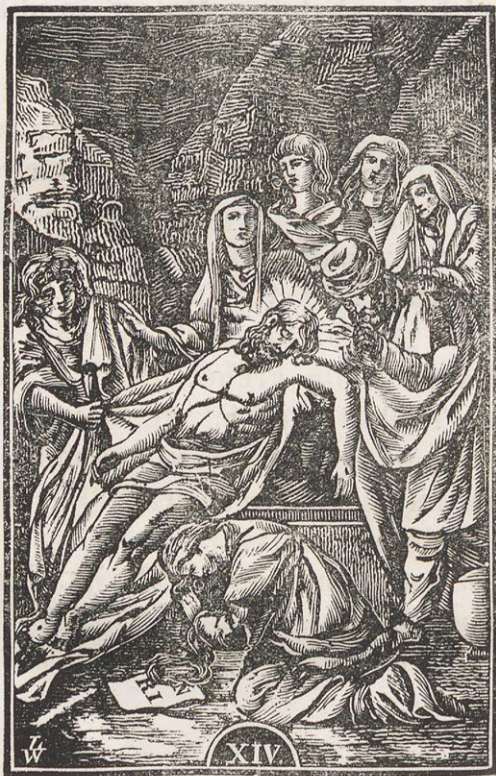
Premifli, kako ojster je bil mezh, kteri je serze shalofne Matere prebodel, kadar je ona svojiga mertviga Šina v svoje narozhje vsela. Vidila je njega vfiga ranjeniga in kervaviga. O kakshno shalof in bolezhino je ona tistikrat v svojim serzu obzhutila! Kteri mezh pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serze? Oh! greh je bil, kteri je Jesufu shivljenje vsel, in Mariino serze tako možno rauil. Objokuj tedej ta gro-

soviti greh. Škleni svoje solse s sol-sami svoje shalofne Matere, in s dihi k nji tako:

O Kraljiza vſih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav ſa-popadel tvojo ſhaloſt in martro? Kdaj bom ſadobil gnado, tvojo ſhaloſt v ſvojim ſerzu noſiti, in s te-boj terpeti? O velika Goſpa! ſproſi mi to gnado, de nozh in dan ob-ſhalujem ſvoje grehe, kteri ſo tebi tako ſhaloſt ſtorili; de bom, veſ ſkefan in ſpokoren, v ſaupanji in ljubesni ſate umerl, in po ſmerti s teboj vezhno ſhivel.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

Jesuf je v grob poloshen.

XIV. Shtazion.

Jesuf je v grob poloshen.

O. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

V. Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Premisli tukaj shalovanje, sdi-hovanje, in jokanje Magdalene, Jana-nesa in drusih poboshnih duh, ka-dar jim je bil Jesuf odvset, in v grob poloshen. Slahti pa si k ferzu vsemi teshavo in grenko shaloft Marije, njegove Matere, kadar je is narozhja svojiga ljubesnjiviga Šinu sgubila. V premishljevanji leté njene shalofti in njeniga terpljenja se mo-rash ref framovati, de si per obji-fkovanji tega krisheviga pota tako

malo ufmiljenja obzhutil. Oh! sbudi svoje ferze faj sdej per tim sadnjim fhtazonu.

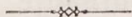
Kufhni s zhaftjo kamen fv. groba: poloshi v duhu vanj svoje ferze, in rezi svojimu mertvimu Jesufu:

O ufmiljeni Jesuf! kateri si tako kervavo pot is ljubesni do mene storil, v tim grobu leshézhiga Te zhaftim, in molim. Oh! jest shelim in vofhim Tebe v svojim ferzu saper-tiga imeti, de bi s teboj fklenjen, po tem svetim krishevim potu k novimu shivljenju vftal, in se v tvoji gnadi is tega sveta lozhiti samogel. Po saflushenji tvojiga terpljenja, kteriga fim premifhljeval, dodeli mi, de bo na sadnjo uro tvoje f. Refhnje Telo moja popotniza; de bojo moje sadnje besede: Jesuf, Marija, Joshef! in de svoje sadnje sdihoвање s tiftim sdihoвамjem fkle-nem, s kterim si Ti na fv. krishi

svojo sveto dušho isdihnili. Daj mi,
s shivo vero, s terdnim saupanjem
in s gorezho ljubesnijo s Teboj in
savoľjo Tebe umreti, in potlej s Te-
boj na vezhne zhafe shiveti. Amen.

**Ozhe nash. Zhefhena si Marija. Zhaft
bodi Bogu.**

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se
naf!

M o l i t e v.

Nebefhki Ozhe, vezhni Bog! po tifti ljubesni, s ktero si svojiga Šina Jesufa Kristufa savoljo mene na svet poslal, in s ktero je On skos svojo bitko martro, in grenko smert mene odrefhil, Ti darujem ta sv. krishev pot, kteriga fim s tvojo gnado objikal. Vsemi to poboshno opravilo k povikfhanju svoje zhafti, v sahvalo sa vse meni, in drugim podeljene gnade, sa odpufhanje grehov zeliga sveta, sa pomozh revnim duham v vizah, slasti pa sa ktere fim v sazhetku profil. O miloftljivi Ozhe nebefhki! poglej na oblizhje Kristufa svojiga Šina, uflifhi glaf njegove svete kervi, in bodi miloftljiv meni ubogimu grefhniku! Amen.

Nekteri na sadnje tudi molijo 6 Ozhe-nafhev in 6 Zhefhena si Marij. Ako

ravno je ta navada dobra in poboshna, vender ni, kakor tudi nobena druga molitev potrebna, temuzh samo premišljevanje terpljenja našhiga Svelizharja je k sadobljenju odpuštkov potrebno, in le to je zilj in konez sv. krisheviga pota.

Hvaljen bodi našh krishani Svelizhar Kristuf Jesuf, in njegova shalofna Mati Marija!

O b f e g.

	Stran
Kratko shivljenjopisje svete devize	
Jederti, opatize Helpedske	1
Shivljenje svete devize Mehtilde	4
Poduk in nasledba	7

I. Oddelek.

Jutranje in vezherne molitve.

Jutranja molitev	11
Priporozhanje Kristufu	12
Priporozhanje Materi Boshji in angelu varhu	14
Sdihljeji k Kristufu	17
Sjutranji namen	17
Sjutranja svesa s Bogam in lepa mo- litev	19

II

	Stran
Molitev, kadar v zerkev pridešh	23
Molitev po dokonzhanim opravilu	24
Molitev, kadar grešh is zerkve	25
Kadar ura bije	26
Molitev pred jedjó	27
Dobre mišli med jedjo in pijazho	28
Molitev po jedi	29

Vezherne molitve.

Sahvala sa prejete dobrote	30
Molitev sa rasvetljenje	31
Tri molitve v hvalo boshjo, ktere opravi sa svojo samudo	33
Priporozhanje Materi Boshji	34
Priporozhanje v presv. serze Jesufovo	35
Dvanajst lepih molitviz, preden se spat gre	37

II. Oddelek.

Mafhne molitve.

Od svete mafhne daritve	42
Pervi del sv. mafhe. Sazhetek	44

	Stran
Ozhitna spoved	45
Sahvalna molitev po sveti mafhi	76
Krajshi molitve pri sv. mafhi	77
Molitev, kadar gre mafhnik k al- tarju	78
Sv. obhajilo	90
Sahvala po sv. obhajilu	92
Molitev sa frezhno smert	94
Molitev pred pridigo	94
Molitev po pridigi	95

III. Oddelek.

Špovedno opravilo.

Od sakramenta sv. pokore	97
Molitev sa-odpuštenje grehov	101
Kefanje in obshalovanje sa tiste, ki se imajo smertnih grehov obtoshiti	102
Kefanje in obshalovanje sa tiste, ki se le odpuštljivih grehov savedo	104
Molitev, kadar nobeniga kefanja v svo- jim ferzu ne obzhutih	106
Sahvala po spovedi	110
Šhe tri molitve v sadoštenje svojih grehov	113

	Stran
Šedem pfalmov kralja Davida od pokore	115
Molitev soper napuh	117
Molitev soper fkopoft	120
Molitev soper jeso	123
Molitev soper nezhistoft	126
Molitev soper poshreshnoft	130
Molitev soper nevošhljivoft	132
Molitev soper lenobo	134

IV. Oddelek.

Šv. obhajilo.

Poduk od sv. obhajila	137
Pripravljanje sa sv. obhajilo	138
Molitev k presv. Trojizi	141
Molitev k Jesufu	142
K Materi boshji	145
Molitev pred sv. obhajilam	146
Molitev po sv. obhajilu	148
Darovanje sv. obhajila	150
Darovanje sv. obhajila sa mertve	154
Molitve v sadobljenje navadnih odpuštkov	161

V. Oddelek.

	Stran
Pozhefhevanje presvetiga Refhnjiga Telefa	167
Kratke molitve v pozhefhenje presv. refhnjiga telefa	170
Ljubesenfki sdihljeji k Jesufu	175
Poboshna molitev sv. Ignazja	178
Rasloshena	179
Šerzhni povsdigljeji k Jesufu v sakramentu presvetiga refhnjiga telefa.	183
Tri hvalivnize na zhaft presvetiga Refhnjiga Telefa	187
Litanije od presv. Refhnjiga Telefa	189

VI. Oddelek.

Poboshne molitve na zhaft presv. Trojize	197
Dve hvalnizi na zhaft presv. Trojize	198
Molitev sv. Avgufhtina	200
Tri boshje zhednofti	201
Srozhenje famiga sebe v voljo boshjo	206
Litanije presv. Trojize	210

VII. Oddelek.

	Stran
Poboshne molitve k Jesufu Kriftufu .	215
Molitev k Jesufu	219
Posdravljenja in pozhefhenja do Jesufa	221
Serzhni sdihljeji k Jesufu	226
Litanije od prefv. imena Jesufoviga .	229
Litanije od prefv. ferza Jesufoviga .	233

VIII. Oddelek.

Molitve na zhaft terpljenja Jesufoviga	240
Pozhefhenje peterih ran Kriftufovih .	240
Pozhefhenje vsake rane posebej . . .	241
Darovanje	244
Priporozhenje v svete rane Jesufove	244
Molitev k stranfki rani	246
Hvalne molitve na zhaft terpljenja Jesufoviga	247
Sdihovanje k Jesufu na Oljfski gori .	249
Molitev k krishanimu Jesufu	253
Molitev v spomin Kriftufoviga terpljenja	257
Molitev in darovanje	263

	Stran
Pozhefhenje in darovanje prelivanj Je- sufove kervi	271
Litanije od terpljenja in smerti Je- sufa Kristufa	277

IX. Oddelek.

Molitve na zhaft prezhiste Devize Ma- rije	285
Poboshne molitve ob godovih in pras- nikih Matere boshje. V god in prasnik prezhistiga spozhetja . . .	286
V god in prasnik osnanjenja Devize Marije	290
Na dan vnebovsetja Marije	293
V god rojstva Marije Devize	296
Molitve k sedmeri shalofsti Matere boshje	299
Pefem od shalofstne Matere hoshje . . .	306
Marije zhaftni venez, v hvalo presvete Trojize	311
Priporozhenje v varstvo Marijno	316
Posdravljenje Marije	319
Marije nebeshke radofti	319
Sahvalna molitev k presv. Trojizi	321

	Stran
Molitev k Materi boshji in k sv. Janesu	322
Profhnja do Marije	324
Pozhefhenje nar zhftejfhiga Marijniga ferza. Litanije	326
Isrozhivna molitev k prezhistimu ferzu Marijnimu	330
Lavretanfke Litanije	331
K sv. Devizi Materi Marii	335
K sv. Joshefu	336
K Devizi Marii	336
Sa vse potrebe	338

X. Oddelek.

Molitve na zhaft angelov in fvetnikov	340
Vfakdanje molitev k angelu varhu	343
Molitev k sv. Mihaelu	345
Molitev k sv. Gabrielu	346
Molitev k sv. Rafaelu	347
V god in prasn timer sv. Joshefa	347
Molitev k Jesufu, Marii in fvetimu Joshefu	351
Molitev v god in prasn timer sv. Antona Padovana	354

	Stran
V god in prasniki sv. Janesa kerstnika	355
Premišljevanje treh imenitnih rekov sv. Janesa	357
V god in prasniki sv. Aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetih Aposteljnov	366
Zerkvena molitev k sv. Aposteljnama Petru in Pavlu	369
Zerkvena molitev v spomin vseh sv. Aposteljnov	370
Molitev k sv. Franzisku Šerafinskimu	370
Molitev v god in prasniki sv. Martina	372
Molitev k sv. Ani	373
Molitev k sv. Marii Magdaleni	374
Molitev k sv. Barbari	375
Molitev na zhaft sv. Jederti	376
Molitev k sv. Jederti v skufnjah	378
Litanije svete Jederti	378
Molitev k svete Mehtildi	381
Posdravljanje sv. Mehtilde	382
V god in prasniki vseh svetnikov	383
Obširnishi zerkvena molitev	386
Litanije vseh svetnikov	387
Molitve po litanijah	393

	Stran
Molitve po litanijah	398
K sv. refhnjimu Telefu	398
Molitev. Ob fufhi	403
Sa lepo vreme	403
Ob hudi uri	404
O flabi letini in lakoti	406
Ob merjenji in kugi	407
Ob shivinfki kugi	408
Ob vojfki	408
Ob fleherni nadlogi	409
Sa mir	411
Sa frezhno isvoljo noviga papesha	411
Ob kaki sahvali	412

XI. Oddelek.

Molitve v rasnih okolifhinah in potrebah; sa bolnike, umirajoze in mertve. Molitev v kvaternih dnevih sa dobre duhovne	414
Molitev na rojstni dan	417
Molitev na fvojiga godú dan	421
Molitev sa shive forodnike (shlahto)	423
Molitev sa ftarfhe	426
Molitev sa brate in feftre	428

	Stran
Molitev sa forodnike in prijatle . . .	429
Molitev sa svoje sovrashnike . . .	430
Molitev devize	430
Molitev sakonfskih	431
Molitev mlade vdove	432
Poboshne molitve v krishih, nadlogah in fkuhnhjavah	433
Molitev sa odvernjenje kako nadloge	443
Ob zhafu splofhne nadloge	445
Poboshne molitve k Jesufu Kristufu v terpljenji in v nadlogi	447
Ob zhafu fkuhnhjave	449
Darovanje svojiga terpljenja	451
Sahvala po uflifhani molitvi	453
Molitve sa bolnike, umirajozhe in njih prijatle ter tolashnike	454
Poklizanje presvetiga Imena Jesufo- viga	456
Sdihljeji k Jesufu	457
Isrozhenje Jesufu Kristufu	458
Priporozhenje v varstvo Devize Ma- rije	459
Molitev k sv. angelam, posebno k sv. angelu varhu	460
K vfm svetnikam	462
Duhovna oporoka ali testament	463

Šveta savesa s Bogam, ktero naj bolnik vfaki dan s naslednjimi ali s drugimi enakimi besedami ponovi . . .	466
Molitev umirajozhiga k Bogu Ozhetu . . .	467
K Jesufu krishanimu	468
Molitev o priblishevanji smerti . . .	476
Kako se samore o pomanjkanji mafh- nika umirajozhimu pozhasi moliti . . .	477
Litanije po lozhenji dufhe	483
Molitve sa verne mertve	486
Litanije sa dufhe v vizah	498

XII. Oddelek.

Molitve o vezhjih prasnikih Gospodo- vih v letu. Molitve o Bo- shizhi	504
Molitev na boshizhni dan	506
Molitev k Materi boshji	508
Šhe ena molitev od svete Jederti . . .	510
Na noviga leta dan	511
Na svetih treh kraljev dan	514
Veliki teden	518
Molitev pred boshjim grobam	518

	Stran
Šerzhni sdihljeji k Jesufu v sv. Refhnjim Telefu	524
Molitve o veliki nozhi. Pet velikonozhnih vefeliz	533
Velikonozhna Aleluja	536
Velikonozhna hvalivniza	537
Vnebohod Jesufa Kristufa	542
O binkofhtih. Posdravljenje svetiga Duha	545
Šdihljeji k svetimu Duhu	545
Šedem molitev k svetimu Duhu	547
Prasnik sv. Refhnjiga Telefa. Molitev pred prozefijo	553
Pristavek. A. Molitev na boshjih potih	556
Molitve v romarfki zerkvi	558
Molitev pred sv. roshenkranzam	560
Molitev po sv. roshenkranzu	561
Molitev pred krishem, po katerim so se she zhudeshi godili	562
Ponishna profhnja pred krishem v potrebi	564
Molitev in profhnja k Materi boshji	565
Molitev pred zhudodelno Mariino podobo	568
Molitev k svetniku v romarfki zerkvi	571

	Stran
Darovanje	574
Šklep romanja	575
Vezherna molitev, ko fi s boshje poti domu prifhel	577
Sahvalna pefem	580
Šveti krishev pot, Patra Leonarda Portu-Mavrifhkiga	583

W. J.

